

ВНЕСЕНО

**ДО ЄДИНОГО ДЕРЖАВНОГО
РЕЄСТРУ НОРМАТИВНИХ АКТІВ**

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про судоустрій і статус суддів

із змінами і доповненнями, внесеними

Законами України

від 6 грудня 2016 року N 1774-VIII,

від 21 грудня 2016 року N 1798-VIII,

від 3 жовтня 2017 року N 2147-VIII

(зміни, внесені пунктом 10, підпунктами "б" та "в" пункту 11, пунктами 12, 13, 15 та 17 параграфа 1 розділу 5

Закону України від 3 жовтня 2017 року N 2147-VIII, набирають чинності з 29 листопада 2017 року;

зміни, внесені пунктами 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9, підпунктом "а" пункту 11, пунктом 16 параграфа 1 розділу 5

Закону України від 3 жовтня 2017 року N 2147-VIII набирають чинності з 15 грудня 2017 року;

зміни, внесені пунктами 4, 5, 14, 18 параграфа 1 розділу 5 Закону України

від 3 жовтня 2017 року N 2147-VIII, вводяться в дію з 5 жовтня 2021 року)

від 12 липня 2018 року N 2509-VIII,

від 25 квітня 2019 року N 2704-VIII,

від 16 жовтня 2019 року N 193-IX

(зміни, внесені підпунктом 16 пункту 1 розділу I Закону України

від 16 жовтня 2019 року N 193-IX, набирають чинності з 1 січня 2020 року),

від 31 жовтня 2019 року N 263-IX,

від 4 червня 2020 року N 679-IX,

від 3 листопада 2020 року N 950-IX,

від 28 січня 2021 року N 1150-IX

(зміни, внесені підпунктом 40 пункту 5 розділу VI Закону України

від 28 січня 2021 року N 1150-IX, набирають чинності з 24 листопада 2021 року),

від 27 квітня 2021 року N 1417-IX

(зміни, внесені абзацом третім пункту 2 розділу I Закону України

від 27 квітня 2021 року N 1417-IX, набирають чинності з 1 січня 2022 року),

від 21 травня 2021 року N 1473-IX,

від 13 липня 2021 року N 1629-IX,

від 16 листопада 2021 року N 1874-IX

Окремі положення цього Закону визнано такими,

що відповідають Конституції України (є конституційними)

(згідно з Рішенням Конституційного Суду України

від 18 лютого 2020 року N 2-р/2020)

Окремі положення цього Закону визнано такими,

що не відповідають Конституції України (є неконституційними)

(згідно з Рішенням Конституційного Суду України

від 18 лютого 2020 року N 2-р/2020)

Окремі положення цього Закону визнано такими,

що не відповідають Конституції України (є неконституційними)

(згідно з Рішенням Конституційного Суду України

від 11 березня 2020 року N 4-р/2020)

(Установлено, що норми і положення частини третьої статті 69 цього Закону застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, згідно із Законом України від 8 липня 2010 року N 2456-VI, враховуючи зміни, внесені Законами України від 28 грудня 2014 року N 79-VIII, від 20 грудня 2016 року N 1789-VIII)

(У тексті Закону слова "Єдина судова інформаційна (автоматизована) система", "автоматизована система" у всіх відмінках замінено словами "Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система" у відповідному відмінку згідно із Законом України від 3 жовтня 2017 року N 2147-VIII)

Цей Закон визначає організацію судової влади та здійснення правосуддя в Україні, що функціонує на засадах верховенства права відповідно до європейських стандартів і забезпечує право кожного на справедливий суд.

Розділ I

ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ СУДОВОЇ ВЛАДИ

Стаття 1. Судова влада

- Судова влада в Україні відповідно до конституційних засад поділу влади здійснюється незалежними та безсторонніми судами, утвореними законом.
- Судову владу реалізують судді та, у визначених законом випадках, присяжні шляхом здійснення правосуддя у рамках відповідних судових процедур.

Стаття 2. Завдання суду

- Суд, здійснюючи правосуддя на засадах верховенства права, забезпечує кожному право на справедливий суд та повагу до інших прав і свобод, гарантованих Конституцією і законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 3. Система судоустрою України

- Суди України утворюють єдину систему.
- Створення надзвичайних та особливих судів не допускається.

Стаття 4. Законодавство про судоустрій і статус суддів

- Судоустрій і статус суддів в Україні визначаються Конституцією України та законом.
- Зміни до цього Закону можуть вноситися виключно законами про внесення змін до Закону України "Про судоустрій і статус суддів".

Стаття 5. Здійснення правосуддя

- Правосуддя в Україні здійснюється виключно судами та відповідно до визначених законом процедур судочинства.
- Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускається. Особи, які привласнили функції суду, несуть відповідальність, установлену законом.
- Народ бере участь у здійсненні правосуддя через присяжних.

Стаття 6. Незалежність судів

- Здійснюючи правосуддя, суди є незалежними від будь-якого незаконного впливу. Суди здійснюють правосуддя на основі Конституції і законів України та на засадах верховенства права.
- Звернення до суду громадян, організацій чи посадових осіб, які відповідно до закону не є учасниками судового процесу, щодо розгляду конкретних справ судом не розглядаються, якщо інше не передбачено законом.
- Втручання у здійснення правосуддя, вплив на суд або суддів у будь-який спосіб, неповага до суду чи суддів, збирання, зберігання, використання і поширення інформації усно, письмово або в інший спосіб з метою дискредитації суду або впливу на безсторонність суду, заклики до невиконання судових рішень забороняються і мають наслідком відповідальність, установлену законом.
- Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи повинні утримуватися від заяв та дій, що можуть підірвати незалежність судової влади.
- Для захисту професійних інтересів суддів та вирішення питань внутрішньої діяльності судів відповідно до цього Закону діє суддівське самоврядування.

Стаття 7. Право на справедливий суд

- Кожному гарантується захист його прав, свобод та інтересів у розумні строки незалежним, безстороннім і справедливим судом, утвореним законом.
- Іноземці, особи без громадянства та іноземні юридичні особи мають право на судовий захист в Україні нарівні з громадянами і юридичними особами України.
- Доступність правосуддя для кожної особи забезпечується відповідно до Конституції України та в порядку, встановленому законами України.

Стаття 8. Право на повноважний суд

- Ніхто не може бути позбавлений права на розгляд його справи в суді, до юрисдикції якого вона віднесена процесуальним законом.
- Суддя розглядає справи, одержані згідно з порядком розподілу судових справ, установленим відповідно до закону. На розподіл судових справ між суддями не може впливати бажання судді чи будь-яких інших осіб.

Стаття 9. Рівність перед законом і судом

- Правосуддя в Україні здійснюється на засадах рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних та інших ознак.
- Суд створює такі умови, за яких кожному учаснику судового процесу гарантується рівність у реалізації наданих процесуальних прав та у виконанні процесуальних обов'язків, визначених процесуальним законом.

Стаття 10. Професійна правнича допомога при реалізації права на справедливий суд

- Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, визначених законом, держава забезпечує надання професійної правничої допомоги безоплатно.
- Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав та особи, яка надає правничу допомогу.
- Для надання професійної правничої допомоги діє адвокатура. Забезпечення права на захист від кримінального обвинувачення та представництво в суді здійснюються адвокатом, за винятком випадків, установлених законом.
- Витрати учасників судового процесу на професійну правничу допомогу відшкодовуються в порядку, визначеному законом.

Стаття 11. Гласність і відкритість судового процесу

1. Судові рішення, судові засідання та інформація щодо справ, які розглядаються судом, є відкритими, крім випадків, установлених законом. Ніхто не може бути обмежений у праві на отримання в суді усної або письмової інформації про результати розгляду його судової справи. Будь-яка особа має право на вільний доступ до судового рішення в порядку, встановленому законом.

2. Інформація про суд, який розглядає справу, сторони спору та предмет позову, дату надходження позовної заяви, апеляційної, касаційної скарги, заяви про перегляд судового рішення, стадії розгляду справи, місце, дату і час судового засідання, рух справи з одного суду до іншого є відкритою та має бути невідкладно оприлюдненою на офіційному веб-порталі судової влади України, крім випадків, установлених законом.

3. Розгляд справ у судах відбувається відкрито, крім випадків, установлених законом. У відкритому судовому засіданні мають право бути присутніми будь-які особи. У разі вчинення особою дій, що свідчать про неповагу до суду або учасників судового процесу, така особа за вмотивованим судовим рішенням може бути видалена із зали судового засідання.

4. Особи, присутні в залі судового засідання, представники засобів масової інформації можуть проводити в залі судового засідання фотозйомку, відео- та аудіозапис з використанням портативних відео- та аудіотехнічних засобів без отримання окремого дозволу суду, але з урахуванням обмежень, встановлених законом. Трансляція судового засідання здійснюється з дозволу суду. Якщо всі учасники справи беруть участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції, здійснюється транслявання перебігу судового засідання в мережі Інтернет в обов'язковому порядку.

(абзац перший частини четвертої статті 11 у редакції Закону України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

Проведення в залі судового засідання фотозйомки, відеозапису, а також трансляція судового засідання повинні здійснюватися без створення перешкод у веденні засідання і здійсненні учасниками судового процесу їхніх процесуальних прав. Суд може визначити місце в залі судових засідань, з якого має проводитися фотозйомка, відеозапис.

5. Розгляд справи у закритому судовому засіданні допускається за вмотивованим рішенням суду виключно у випадках, визначених законом.

6. При розгляді справ перебіг судового процесу фіксується технічними засобами в порядку, встановленому законом, крім справ щодо надання дозволу на проведення розвідувальних заходів.

(частина шоста статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 21.05.2021 р. N 1473-IX)

7. Учасникам судового процесу на підставі судового рішення забезпечується можливість брати участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції у порядку, встановленому законом. Обов'язок забезпечити проведення відеоконференції покладається на суд, який отримав судові рішення про проведення відеоконференції, незалежно від спеціалізації та інстанції суду, який прийняв таке рішення.

8. Судові засідання проводяться виключно в спеціально обладнаному для цього приміщенні суду - залі засідань, яке придатне для розміщення сторін та інших учасників судового процесу і дає змогу реалізовувати надані їм процесуальні права і виконувати процесуальні обов'язки.

Стаття 12. Мова судочинства і діловодства в судах

1. Судочинство і діловодство в судах України проводяться державною мовою.
2. Суди забезпечують рівність прав громадян у судовому процесі за мовною ознакою.
3. Суди використовують державну мову в процесі судочинства та гарантують право громадян на використання ними в судовому процесі рідної мови або мови, якою вони володіють.

Стаття 13. Обов'язковість судових рішень

1. Судове рішення, яким закінчується розгляд справи в суді, ухвалюється іменем України.
2. Судові рішення, що набрали законної сили, є обов'язковими до виконання всіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими та службовими особами, фізичними і юридичними особами та їх об'єднаннями на всій території України. Обов'язковість урахування (преюдиційність) судових рішень для інших судів визначається законом.
3. Контроль за виконанням судового рішення здійснює суд у межах повноважень, наданих йому законом.
4. Невиконання судових рішень має наслідком юридичну відповідальність, установлену законом.
5. Висновки щодо застосування норм права, викладені у постановках Верховного Суду, є обов'язковими для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить відповідну норму права.
6. Висновки щодо застосування норм права, викладені у постановках Верховного Суду, враховуються іншими судами при застосуванні таких норм права.

(частина шоста статті 13 у редакції Закону України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

7. Судові рішення не можуть бути переглянуті іншими органами чи особами поза межами судочинства, за винятком рішень про амністію та помилування.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи не можуть приймати рішення, які скасовують судові рішення або зупиняють їх виконання.

8. Судові рішення інших держав, рішення міжнародних арбітражів, рішення міжнародних судових установ та аналогічні рішення інших міжнародних організацій щодо вирішення спорів є обов'язковими до виконання на території України за умов, визначених законом, а також відповідно до міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 14. Право на перегляд справи та оскарження судового рішення

1. Учасники справи, яка є предметом судового розгляду, та інші особи мають право на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках - на касаційне оскарження судового рішення.

(частина перша статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

Стаття 15. Склад суду та його визначення

1. Справи в судах розглядаються суддею одноособово, а у випадках, визначених процесуальним законом, - колегією суддів, а також за участю присяжних.
2. Суддя, який розглядає справу одноособово, діє як суд.
3. Частина третю статті 15 виключено

4. Визначення судді або колегії суддів для розгляду конкретної справи здійснюється Єдиною судовою інформаційно-телекомунікаційною системою у порядку, визначеному процесуальним законом.

(частина четверта статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

5. Справи розподіляються з урахуванням спеціалізації суддів, навантаження кожного судді, заборони брати участь у перегляді рішень для судді, який брав участь в ухваленні судового рішення, про перегляд якого порушується питання (крім перегляду за нововиявленими обставинами), перебування суддів у відпустці, відсутності у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю, відрадження, а також інших передбачених законом випадків, через які суддя не може здійснювати правосуддя або брати участь у розгляді судових справ.

У судах, місцезнаходженням яких є декілька населених пунктів, при розподілі справ враховується розташування робочих місць суддів у відповідних населених пунктах, а також критерії, встановлені законом для визначення юрисдикції суду.

(частину п'яту статті 15 доповнено абзацом другим
згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

6. У разі розгляду справи за участю присяжних їх персональний склад визначається за допомогою Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи, якщо інше не встановлено законом.

(частина шоста статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

7. Відомості про результати розподілу зберігаються в Єдиній судовій інформаційно-телекомунікаційній системі та мають бути захищені від несанкціонованого доступу та втручання.

(частину сьома статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

8. Частину восьму статті 15 виключено

(згідно із Законом України
від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

9. Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система не застосовується для визначення судді (складу колегії суддів, якщо справа розглядається колегіально) для розгляду конкретної справи виключно в разі настання обставин, які об'єктивно унеможливили її функціонування та тривають понад п'ять робочих днів. Особливості розподілу судових справ у таких випадках визначаються Положенням про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему.

(частину дев'ята статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

10. Частину десяту статті 15 виключено

(згідно із Законом України
від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

Стаття 15¹. Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система

1. У судах, Вищій раді правосуддя, Вищій кваліфікаційній комісії суддів України, Державній судовій адміністрації України, їх органах та підрозділах функціонує Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система, що забезпечує:

- 1) ведення електронного діловодства, в тому числі рух електронних документів у межах відповідних органів та установ та між ними, реєстрацію вхідних і вихідних документів та етапів їх руху;
 - 2) централізоване зберігання процесуальних та інших документів та інформації в єдиній базі даних;
 - 3) захищене зберігання, автоматизовану аналітичну і статистичну обробку інформації;
 - 4) збереження справ та інших документів в електронному архіві;
 - 5) обмін документами та інформацією (надсилання та отримання документів та інформації, спільна робота з документами) в електронній формі між судами, іншими органами системи правосуддя, учасниками судового процесу, а також проведення відеоконференції в режимі реального часу;
 - 6) автоматизацію роботи судів, Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Державної судової адміністрації України, їх органів та підрозділів;
 - 7) формування і ведення суддівського досьє (досьє кандидата на посаду судді) в електронній формі;
 - 8) віддалений доступ користувачів цієї системи до будь-якої інформації, що в ній зберігається, в електронній формі відповідно до диференційованих прав доступу;
 - 9) визначення судді (судді-доповідача) для розгляду конкретної справи у порядку, визначеному процесуальним законом;
 - 10) добір осіб для запрошення до участі у здійсненні правосуддя як присяжних;
 - 11) розподіл справ у Вищій кваліфікаційній комісії суддів України, Вищій раді правосуддя, її органах;
 - 12) аудіо- та відеофіксацію судових засідань, засідань Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Вищої ради правосуддя, її органів, їх транслявання в мережі Інтернет у порядку, визначеному законом;
 - 13) ведення Єдиного державного реєстру судових рішень;
 - 14) функціонування офіційного веб-порталу судової влади України, веб-сайтів Вищої ради правосуддя та Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;
 - 15) функціонування єдиного контакт-центру для управління запитами, іншими зверненнями;
 - 16) можливість автоматизованої взаємодії цієї системи з іншими автоматизованими, інформаційними, інформаційно-телекомунікаційними системами органів та установ системи правосуддя, органів правопорядку, Міністерства юстиції України та підпорядкованих йому органів та установ;
 - 17) можливість учасникам справи, які мають намір взяти участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції, завчасно перевіряти в тестовому режимі зв'язок із судом;
 - 18) інші функції, передбачені Положенням про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему.
2. Реєстрація осіб в Єдиній судовій інформаційно-телекомунікаційній системі здійснюється відповідно до Положення про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему безоплатно не пізніше наступного робочого дня після надходження відповідної заяви такої особи.
3. Подання, пересилання, обмін документами, вчинення інших дій в електронній формі за допомогою Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи здійснюються з використанням електронного цифрового підпису, прирівняного до власноручного підпису відповідно до закону.

Особливості використання електронного цифрового підпису в Єдиній судовій інформаційно-телекомунікаційній системі визначаються Положенням про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему.

4. Суди, Вища рада правосуддя, Вища кваліфікаційна комісія суддів України, їх органи проводять розгляд справ за матеріалами в електронній формі. Процесуальні та інші документи і докази у паперовій формі не пізніше наступного дня з дня їх надходження до суду, Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, їх органів переводяться в електронну форму та долучаються до матеріалів електронної справи в порядку, визначеному Положенням про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему. У випадку необхідності відповідний орган може витребувати, оглянути та залучити до матеріалів справи документ у паперовій формі.

Подані до відповідного органу паперові документи зберігаються у додатку до електронної справи.

5. Несанкціоноване втручання в роботу Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи та в автоматизований розподіл справ у суді, Вищій кваліфікаційній комісії суддів України, Вищій раді правосуддя, її органах тягне за собою відповідальність, установлену законом.

6. Єдина судово інформаційно-телекомунікаційна система підлягає захисту із застосуванням комплексної системи захисту інформації з підтвердженою відповідністю.

7. Положення про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему затверджується Вищою радою правосуддя за поданням Державної судової адміністрації України та після консультацій з Радою суддів України.

(Закон доповнено статтею 15¹ згідно із
Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

Стаття 16. Символи судової влади

1. Символами судової влади є державні символи України - Державний Герб України і Державний Прапор України.
2. Суддя здійснює правосуддя в мантії та з нагрудним знаком. Зразки мантії та нагрудного знака затверджуються Радою суддів України.
3. Суд як державний орган має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням.

Розділ II СУДОУСТРІЙ

Глава 1. Організаційні основи судоустрою

Стаття 17. Система судоустрою

1. Судоустрій будується за принципами територіальності, спеціалізації та інстанційності.
2. Найвищим судом у системі судоустрою є Верховний Суд.
3. Систему судоустрою складають:

- 1) місцеві суди;
- 2) апеляційні суди;
- 3) Верховний Суд.

Для розгляду окремих категорій справ відповідно до цього Закону в системі судоустрою діють вищі спеціалізовані суди.

4. Єдність системи судоустрою забезпечується:

- 1) єдиними засадами організації та діяльності судів;
- 2) єдиним статусом суддів;
- 3) обов'язковістю для всіх судів правил судочинства, визначених законом;
- 4) єдністю судової практики;
- 5) обов'язковістю виконання на території України судових рішень;
- 6) єдиним порядком організаційного забезпечення діяльності судів;
- 7) фінансуванням судів виключно з Державного бюджету України;
- 8) вирішенням питань внутрішньої діяльності судів органами суддівського самоврядування.

Стаття 18. Спеціалізація судів

1. Суди спеціалізуються на розгляді цивільних, кримінальних, господарських, адміністративних справ, а також справ про адміністративні правопорушення.

2. У випадках, визначених законом, а також за рішенням зборів суддів відповідного суду може запроваджуватися спеціалізація суддів з розгляду конкретних категорій справ.

3. У місцевих загальних судах та апеляційних судах діє спеціалізація суддів із здійснення кримінального провадження щодо неповнолітніх.

4. Судді (суддя), уповноважені здійснювати кримінальне провадження щодо неповнолітніх, обираються з числа суддів відповідного суду зборами суддів цього суду за пропозицією голови суду або за пропозицією будь-якого судді цього суду, якщо пропозиція голови суду не була підтримана, на строк не більше трьох років і можуть бути переобрані повторно.

5. Кількість суддів, уповноважених здійснювати кримінальне провадження щодо неповнолітніх, визначається окремо для кожного суду зборами суддів цього суду.

6. Суддею, уповноваженим здійснювати кримінальне провадження щодо неповнолітніх, може бути обрано суддю зі стажем роботи суддею не менше десяти років, досвідом здійснення кримінального провадження в суді і високими морально-діловими та професійними якостями. У разі відсутності в суді суддів з необхідним стажем роботи суддя, уповноважений здійснювати кримінальне провадження щодо неповнолітніх, обирається з числа суддів, які мають найбільший стаж роботи на посаді судді.

7. Судді, уповноважені здійснювати кримінальне провадження щодо неповнолітніх, не звільняються від виконання обов'язків судді відповідної інстанції, проте здійснення ними таких повноважень ураховується при розподілі судових справ та має пріоритетне значення.

Стаття 19. Порядок утворення, реорганізації, ліквідації суду, визначення кількості суддів у суді

1. Суд утворюється, реорганізовується і ліквідується законом.
2. Проект закону про утворення, реорганізацію чи ліквідацію суду вносить до Верховної Ради України Президент України після консультацій з Вищою радою правосуддя.
3. Місцезнаходження, територіальна юрисдикція і статус суду визначаються з урахуванням принципів територіальності, спеціалізації та інстанційності.

4. Підставами для утворення, реорганізації чи ліквідації суду є зміна визначеної цим Законом системи судоустрою, необхідність забезпечення доступності правосуддя, оптимізації видатків державного бюджету або зміна адміністративно-територіального устрою.

5. Утворення суду може відбуватися шляхом створення нового суду або реорганізації (злиття, поділу) судів.

6. Кількість суддів у суді (крім Верховного Суду) визначає Вища рада правосуддя з урахуванням консультативного висновку Державної судової адміністрації України, судового навантаження та в межах видатків, визначених у Державному бюджеті України на утримання судів та оплату праці суддів.

7. До складу Верховного Суду входять судді, кількість яких визначає Вища рада правосуддя з урахуванням консультативного висновку Пленуму Верховного Суду.

Максимальна кількість суддів Верховного Суду не може перевищувати двохсот суддів.

8. Суд є юридичною особою, якщо інше не визначено законом.

9. Порядок здійснення відповідних заходів, пов'язаних з утворенням, реорганізацією чи ліквідацією суду, визначається законом про утворення, реорганізацію чи ліквідацію такого суду.

(стаття 19 у редакції Закону України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

Стаття 20. Порядок обрання суддів на адміністративні посади та звільнення з цих посад

1. Адміністративними посадами в суді є посади голови суду та заступника (заступників) голови суду.

2. Голова місцевого суду, його заступник, голова апеляційного суду, його заступники, голова вищого спеціалізованого суду, його заступники обираються на посади зборами суддів відповідного суду з числа суддів цього суду.

3. Голова місцевого суду, його заступник, голова апеляційного суду, його заступники, голова вищого спеціалізованого суду, його заступники обираються на посади зборами суддів шляхом таємного голосування більшістю від кількості суддів відповідного суду строком на три роки, але не більш як на строк повноважень судді, у порядку, визначеному законом.

4. Голова місцевого суду, його заступник, голова апеляційного суду, його заступники, голова вищого спеціалізованого суду, його заступники можуть бути достроково звільнені з посади за ініціативою не менш як однієї третини від загальної кількості суддів відповідного суду шляхом таємного голосування не менш як двома третинами суддів цього суду.

5. Підставою для звільнення судді з адміністративної посади є його заява або триваюче незадовільне виконання обов'язків голови суду, заступника голови суду відповідно, систематичне або грубе одноразове порушення закону при їх виконанні.

6. Суддя, якого достроково звільнено з адміністративної посади в суді (крім звільнення з адміністративної посади за його заявою), не може бути обраний на будь-яку адміністративну посаду в судах протягом двох років з дня такого дострокового звільнення.

7. Звільнення з посади судді, припинення його повноважень як судді, а також закінчення строку, на який суддю обрано на адміністративну посаду в суді, припиняє його повноваження на адміністративній посаді.

8. Голову Верховного Суду та його заступника обирає на посаду та звільняє з посади Пленум Верховного Суду у порядку, встановленому цим Законом.

9. Суддя, обраний на адміністративну посаду, не може обіймати одну адміністративну посаду відповідного суду більш як два строки поспіль, якщо інше не передбачено законом.

10. У суді, кількість суддів у якому перевищує десять суддів, може бути обраний один заступник голови суду, а в суді, кількість суддів у якому перевищує тридцять суддів, - не більше двох заступників голови суду.

11. Обрання судді на адміністративну посаду без додержання вимог закону не допускається.

12. Перебування судді на адміністративній посаді в суді не звільняє його від здійснення повноважень судді відповідного суду, передбачених цим Законом.

Глава 2. Місцеві суди

Стаття 21. Види і склад місцевих судів

1. Місцевими загальними судами є окружні суди, які утворюються в одному або декількох районах чи районах у містах, або у місті, або у районі (районах) і місті (містах).

2. Місцевими господарськими судами є окружні господарські суди.

3. Місцевими адміністративними судами є окружні адміністративні суди, а також інші суди, визначені процесуальним законом.

4. Місцевий суд складається з суддів місцевого суду, з числа яких призначається голова суду та, у визначених законом випадках, заступник або заступники голови суду.

5. З числа суддів місцевого загального суду обираються слідчі судді (суддя), які здійснюють повноваження з судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні в порядку, визначеному процесуальним законом.

6. Кількість слідчих суддів визначається окремо для кожного суду зборами суддів цього суду.

7. Слідчі судді (суддя) обираються зборами суддів цього суду за пропозицією голови суду або за пропозицією будь-якого судді цього суду, якщо пропозиція голови суду не була підтримана, на строк не більше трьох років і можуть бути переобрані повторно. До обрання слідчого судді відповідного суду його повноваження здійснює найстарший за віком суддя цього суду.

8. Слідчий суддя не звільняється від виконання обов'язків судді першої інстанції, проте здійснення ним повноважень із судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні враховується при розподілі судових справ та має пріоритетне значення.

Стаття 22. Повноваження місцевого суду

1. Місцевий суд є судом першої інстанції і здійснює правосуддя у порядку, встановленому процесуальним законом.

2. Місцеві загальні суди розглядають цивільні, кримінальні, адміністративні справи, а також справи про адміністративні правопорушення у випадках та порядку, визначених процесуальним законом.

3. Місцеві господарські суди розглядають справи, що виникають із господарських правовідносин, а також інші справи, віднесені законом до їх юрисдикції.

4. Місцеві адміністративні суди розглядають справи адміністративної юрисдикції (адміністративні справи).

5. Юрисдикція місцевих судів щодо окремих категорій справ, а також порядок їх розгляду визначаються законом.

Стаття 23. Суддя місцевого суду

1. Суддя місцевого суду здійснює правосуддя в порядку, встановленому процесуальним законом, а також інші повноваження, визначені законом.

Стаття 24. Голова місцевого суду

1. Голова місцевого суду:
 - 1) представляє суд як орган державної влади у зносинах з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, фізичними та юридичними особами;
 - 2) визначає адміністративні повноваження заступника голови місцевого суду;
 - 3) контролює ефективність діяльності апарату суду, погоджує призначення на посаду керівника апарату суду, заступника керівника апарату суду, а також вносить подання про застосування до керівника апарату суду, його заступника заохочення або накладення дисциплінарного стягнення відповідно до законодавства;
 - 4) видає на підставі акта про призначення судді на посаду, переведення судді, звільнення судді з посади, а також у зв'язку з припиненням повноважень судді відповідний наказ;
 - 5) повідомляє Вищу кваліфікаційну комісію суддів України та Державну судову адміністрацію України, а також через веб-портал судової влади про вакантні посади суддів у суді у триденний строк з дня їх утворення;
 - 6) забезпечує виконання рішень зборів суддів місцевого суду;
 - 7) організовує ведення в суді судової статистики та інформаційно-аналітичне забезпечення суддів з метою підвищення якості судочинства;
 - 8) сприяє виконанню вимог щодо підвищення кваліфікації суддів місцевого суду;
 - 9) вносить на розгляд зборів суду пропозиції щодо кількості та персонального складу слідчих суддів;
 - 10) здійснює інші повноваження, визначені законом.
2. Голова місцевого суду з питань, що належать до його адміністративних повноважень, видає накази і розпорядження.
3. У разі відсутності голови місцевого суду його адміністративні повноваження здійснює один із заступників голови суду за визначенням голови суду, за відсутності такого визначення - заступник голови суду, який має більший стаж роботи на посаді судді, а в разі відсутності заступника голови суду - суддя цього суду, який має більший стаж роботи на посаді судді.

Стаття 25. Заступник голови місцевого суду

1. Заступник голови місцевого суду здійснює адміністративні повноваження, визначені головою суду.

Глава 3. Апеляційні суди

Стаття 26. Види і склад апеляційних судів

1. Апеляційні суди діють як суди апеляційної інстанції, а у випадках, визначених процесуальним законом, - як суди першої інстанції, з розгляду цивільних, кримінальних, господарських, адміністративних справ, а також справ про адміністративні правопорушення.
2. Апеляційними судами з розгляду цивільних і кримінальних справ, а також справ про адміністративні правопорушення є апеляційні суди, які утворюються в апеляційних округах.
3. Апеляційними судами з розгляду господарських справ, апеляційними судами з розгляду адміністративних справ є відповідно апеляційні господарські суди та апеляційні адміністративні суди, які утворюються у відповідних апеляційних округах.
4. У складі апеляційного суду можуть утворюватися судові палати з розгляду окремих категорій справ.
5. Судову палату очолює секретар судової палати, який обирається з числа суддів цього суду строком на три роки.
6. Рішення про утворення судової палати, її склад, а також про обрання секретаря судової палати приймаються зборами суддів апеляційного суду за пропозицією голови суду.
7. Секретар судової палати:
 - 1) організовує роботу відповідної палати;
 - 2) контролює здійснення аналізу та узагальнення судової практики у справах, віднесених до компетенції палати;
 - 3) інформує збори суддів апеляційного суду про діяльність судової палати.

Стаття 27. Повноваження апеляційного суду

1. Апеляційний суд:
 - 1) здійснює правосуддя у порядку, встановленому процесуальним законом;
 - 2) аналізує судову статистику, вивчає та узагальнює судову практику, інформує про результати узагальнення судової практики відповідні місцеві суди, Верховний Суд;
 - 3) надає місцевим судам методичну допомогу в застосуванні законодавства;
 - 4) здійснює інші повноваження, визначені законом.

Стаття 28. Суддя апеляційного суду

1. Суддею апеляційного суду може бути особа, яка відповідає вимогам до кандидатів на посаду судді, за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердила здатність здійснювати правосуддя в апеляційному суді, а також відповідає одній із таких вимог:

- 1) має стаж роботи на посаді судді не менше п'яти років;
- 2) має науковий ступінь у сфері права та стаж наукової роботи у сфері права щонайменше сім років;
- 3) має досвід професійної діяльності адвоката, в тому числі щодо здійснення представництва в суді та/або захисту від кримінального обвинувачення щонайменше сім років;

(пункт 3 частини першої статті 28 у редакції
Закону України від 21.12.2016 р. N 1798-VIII)

- 4) має сукупний стаж (досвід) роботи (професійної діяльності) відповідно до вимог, визначених пунктами 1 - 3 цієї частини, щонайменше сім років.

2. Суддя апеляційного суду здійснює правосуддя в порядку, встановленому процесуальним законом, а також інші повноваження, визначені законом.

Стаття 29. Голова апеляційного суду

1. Голова апеляційного суду:
 - 1) представляє суд як орган державної влади у зносинах з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, фізичними та юридичними особами;
 - 2) визначає адміністративні повноваження заступників голови апеляційного суду;

3) контролює ефективність діяльності апарату суду, погоджує призначення на посади керівника апарату суду, заступника керівника апарату суду, вносить подання про застосування до керівника апарату суду, його заступника заохочення або накладення дисциплінарного стягнення відповідно до законодавства;

4) видає на підставі акта про призначення судді на посаду, переведення судді, звільнення судді з посади, а також у зв'язку з припиненням повноважень судді відповідний наказ;

5) повідомляє Вищу кваліфікаційну комісію суддів України та Державну судову адміністрацію України, а також через веб-портал судової влади про вакантні посади суддів в апеляційному суді у триденний строк з дня їх утворення;

6) забезпечує виконання рішень зборів суддів апеляційного суду;

7) організовує ведення та аналіз судової статистики, організовує вивчення та узагальнення судової практики, інформаційно-аналітичне забезпечення суддів з метою підвищення якості судочинства;

8) сприяє виконанню вимог щодо підтримання кваліфікації суддів апеляційного суду та підвищення їхнього професійного рівня;

9) здійснює повноваження слідчого судді та призначає з числа суддів апеляційного суду суддів (суддю) для здійснення таких повноважень у випадках, визначених процесуальним законом;

9¹) здійснює відповідно до Закону України "Про розвідку" повноваження уповноваженого судді щодо судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб під час здійснення розвідувальної діяльності та/або призначає суддю (суддів) з числа суддів апеляційного суду для здійснення таких повноважень під час розгляду питання про надання дозволу на проведення розвідувальних заходів;

(частину першу статті 29 доповнено пунктом 9¹ згідно із Законом України від 21.05.2021 р. N 1473-IX)

10) здійснює інші повноваження, визначені законом.

2. Голова апеляційного суду з питань, що належать до його адміністративних повноважень, видає накази і розпорядження.

3. У разі відсутності голови апеляційного суду його адміністративні повноваження здійснює один із заступників голови суду за визначенням голови суду, за відсутності такого визначення - заступник голови суду, який має більший стаж роботи на посаді судді, а в разі відсутності заступника голови суду - суддя цього суду, який має більший стаж роботи на посаді судді.

Стаття 30. Заступник голови апеляційного суду

1. Заступник голови апеляційного суду здійснює адміністративні повноваження, визначені головою суду.

Глава 4. Вищі спеціалізовані суди

Стаття 31. Види і склад вищих спеціалізованих судів

1. У системі судоустрою діють вищі спеціалізовані суди як суди першої та апеляційної інстанції з розгляду окремих категорій справ.

(частина перша статті 31 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

2. Вищими спеціалізованими судами є:

1) Вищий суд з питань інтелектуальної власності;

2) Вищий антикорупційний суд.

3. Вищі спеціалізовані суди розглядають справи, які віднесені до їх юрисдикції процесуальним законом.

4. У складі вищого спеціалізованого суду можуть утворюватися судові палати для розгляду окремих категорій справ у першій інстанції, а також утворюється апеляційна палата для розгляду справ в апеляційній інстанції. Апеляційна палата вищого спеціалізованого суду діє у його складі на засадах інституційної, організаційної, кадрової та фінансової автономії. Кількість суддів в апеляційній палаті вищого спеціалізованого суду визначає у межах загальної кількості суддів вищого спеціалізованого суду Вища рада правосуддя з урахуванням консультативного висновку Державної судової адміністрації України.

(частина четверта статті 31 у редакції Закону України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

5. Судову палату для розгляду окремих категорій справ у першій інстанції очолює секретар судової палати, який обирається з числа суддів відповідної палати строком на три роки, а апеляційну палату очолює голова палати, який обирається з числа суддів цієї палати строком на три роки.

6. Секретар судової палати для розгляду окремих категорій справ у першій інстанції:

1) організовує роботу відповідної палати;

2) контролює здійснення аналізу та узагальнення судової практики у справах, віднесених до компетенції палати;

3) інформує збори суддів відповідного вищого спеціалізованого суду про діяльність судової палати.

7. Голова апеляційної палати:

1) здійснює повноваження, передбачені пунктами 1 - 3 частини шостої цієї статті;

2) представляє апеляційну палату з питань її діяльності перед органами державної влади, органами місцевого самоврядування, фізичними та юридичними особами;

3) інформує збори суддів вищого спеціалізованого суду та Верховний Суд про результати узагальнення судової практики;

4) сприяє виконанню вимог щодо підтримання кваліфікації суддів палати, підвищення їхнього професійного рівня;

5) контролює ефективність діяльності самостійного структурного підрозділу, що здійснює організаційне забезпечення роботи апеляційної палати, вносить пропозиції про призначення на посаду керівника цього підрозділу та погоджує його звільнення з посади, вносить подання про заохочення або накладення на нього дисциплінарного стягнення відповідно до законодавства, погоджує проект положення про такий структурний підрозділ та зміни до цього положення;

6) погоджує проект кошторису вищого спеціалізованого суду в частині фінансування діяльності апеляційної палати, а також погоджує використання бюджетних коштів, передбачених на утримання апеляційної палати;

7) повідомляє Вищу кваліфікаційну комісію суддів України та Державну судову адміністрацію України, а також через веб-портал судової влади про вакантні посади суддів у суді у триденний строк з дня їх утворення;

8) здійснює інші повноваження, визначені законом.

8. У разі відсутності голови палати для розгляду справ в апеляційній інстанції його обов'язки виконує суддя палати, який має найбільший стаж роботи на посаді судді.

9. Рішення про утворення і склад судових палат для розгляду окремих категорій справ у першій інстанції, про обрання секретарів цих судових палат приймаються зборами суддів відповідного вищого спеціалізованого суду за пропозицією голови суду. Рішення про

обрання голови апеляційної палати приймається зборами суддів цієї палати шляхом таємного голосування більшістю голосів суддів апеляційної палати.

(частини четверта - сьома статті 31 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII, замінено шістьма частинами згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

Стаття 32. Повноваження вищого спеціалізованого суду

1. Вищий спеціалізований суд:
 - 1) здійснює правосуддя як суд першої та апеляційної інстанції у справах та в порядку, визначених процесуальним законом; (пункт 1 частини першої статті 32 у редакції Закону України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)
 - 2) аналізує судову статистику, вивчає та узагальнює судову практику, інформує про результати узагальнення судової практики Верховний Суд;
 - 3) здійснює інші повноваження, визначені законом.

Стаття 33. Суддя вищого спеціалізованого суду

1. Суддею Вищого суду з питань інтелектуальної власності може бути особа, яка відповідає вимогам до кандидатів на посаду судді, за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Вищому суді з питань інтелектуальної власності, а також відповідає одній із таких вимог:
 - 1) має стаж роботи на посаді судді не менше трьох років;
 - 2) має досвід професійної діяльності представника у справах інтелектуальної власності (патентного повіреного) щонайменше п'ять років;
 - 3) має досвід професійної діяльності адвоката щодо здійснення представництва в суді у справах щодо захисту прав інтелектуальної власності щонайменше п'ять років;
 - 4) має сукупний стаж (досвід) роботи (професійної діяльності) відповідно до вимог, визначених пунктами 1 - 3 цієї частини, щонайменше п'ять років.
2. Суддею Вищого антикорупційного суду може бути особа, яка відповідає вимогам до кандидатів на посаду судді, за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Вищому антикорупційному суді, а також відповідає іншим вимогам, встановленим законом.
3. Суддя вищого спеціалізованого суду здійснює правосуддя в порядку, встановленому процесуальним законом, а також інші повноваження, визначені законом.

Стаття 34. Голова вищого спеціалізованого суду

1. Голова вищого спеціалізованого суду:
 - 1) представляє суд як орган державної влади у зносинах з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, фізичними та юридичними особами, а також із судовими органами інших держав та міжнародними організаціями;
 - 2) визначає адміністративні повноваження заступників голови вищого спеціалізованого суду;
 - 3) контролює ефективність діяльності апарату суду, погоджує призначення на посади керівника апарату суду, заступника керівника апарату суду, вносить подання про застосування до керівника апарату суду, його заступника заохочення або накладення дисциплінарного стягнення відповідно до законодавства;
 - 4) видає на підставі акта про призначення судді на посаду, переведення судді, звільнення судді з посади, а також у зв'язку з припиненням повноважень судді відповідний наказ;
 - 5) повідомляє Вищу кваліфікаційну комісію суддів України та Державну судову адміністрацію України, а також через веб-портал судової влади про вакантні посади суддів у суді у триденний строк з дня їх утворення;
 - 6) забезпечує виконання рішень зборів суддів вищого спеціалізованого суду;
 - 7) організовує ведення та аналіз судової статистики, організовує вивчення та узагальнення судової практики, інформаційно-аналітичне забезпечення суддів з метою підвищення якості судочинства;
 - 8) сприяє виконанню вимог щодо підтримання кваліфікації суддів вищого спеціалізованого суду та підвищення їхнього професійного рівня;
 - 9) здійснює інші повноваження, визначені законом.
2. Голова вищого спеціалізованого суду з питань, що належать до його адміністративних повноважень, видає накази і розпорядження.
3. У разі відсутності голови вищого спеціалізованого суду його адміністративні повноваження здійснює один із заступників голови суду за визначенням голови суду, за відсутності такого визначення - заступник голови суду, який має більший стаж роботи на посаді судді, а в разі відсутності заступника голови суду - суддя цього суду, який має більший стаж роботи на посаді судді.

Стаття 35. Заступник голови вищого спеціалізованого суду

1. Заступник голови вищого спеціалізованого суду здійснює адміністративні повноваження, визначені головою суду.

Глава 5. Верховний Суд

Стаття 36. Верховний Суд - найвищий суд у системі судоустрою України

1. Верховний Суд є найвищим судом у системі судоустрою України, який забезпечує сталість та єдність судової практики у порядку та спосіб, визначені процесуальним законом.
2. Верховний Суд:
 - 1) здійснює правосуддя як суд касаційної інстанції, а у випадках, визначених процесуальним законом, - як суд першої або апеляційної інстанції, в порядку, встановленому процесуальним законом;
 - 2) здійснює аналіз судової статистики, узагальнення судової практики;
 - 3) надає висновки щодо проектів законодавчих актів, які стосуються судоустрою, судочинства, статусу суддів, виконання судових рішень та інших питань, пов'язаних із функціонуванням системи судоустрою;
 - 4) надає висновок про наявність чи відсутність у діяннях, у яких звинувачується Президент України, ознак державної зради або іншого злочину; вносить за зверненням Верховної Ради України письмове подання про неспроможність виконання Президентом України своїх повноважень за станом здоров'я;

- 5) звертається до Конституційного Суду України щодо конституційності законів, інших правових актів, а також щодо офіційного тлумачення Конституції України;
- 6) забезпечує однакове застосування норм права судами різних спеціалізацій у порядку та спосіб, визначені процесуальним законом;
- 7) забезпечує апеляційні та місцеві суди методичною інформацією з питань правозастосування;
- (частину другу статті 36 доповнено новим пунктом 7 згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII, у зв'язку з цим пункт 7 вважати пунктом 8)
- 8) здійснює інші повноваження, визначені законом.

Стаття 37. Склад та структура Верховного Суду

1. Частину першу статті 37 виключено
- (частина перша статті 37 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.10.2019 р. N 193-IX, із роз'ясненнями Рішення Конституційного Суду України від 11.03.2020 р. N 4-р/2020, виключена згідно із Законом України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)
2. У складі Верховного Суду діють:
- 1) Велика Палата Верховного Суду;
 - 2) Касаційний адміністративний суд;
 - 3) Касаційний господарський суд;
 - 4) Касаційний кримінальний суд;
 - 5) Касаційний цивільний суд.
3. До складу кожного касаційного суду входять судді відповідної спеціалізації.
4. У кожному касаційному суді утворюються судові палати з розгляду окремих категорій справ з урахуванням спеціалізації суддів. Кількість та спеціалізація судових палат визначаються рішенням зборів суддів касаційного суду з урахуванням вимог частин п'ятої та шостої цієї статті та судового навантаження.
5. У Касаційному адміністративному суді обов'язково створюються окремі палати для розгляду справ щодо:
- 1) податків, зборів та інших обов'язкових платежів;
 - 2) захисту соціальних прав;
 - 3) виборчого процесу та референдуму, а також захисту політичних прав громадян.
6. У Касаційному господарському суді обов'язково створюються окремі палати для розгляду справ щодо (про):
- 1) банкрутство;
 - 2) захисту прав інтелектуальної власності, а також пов'язаних з антимонопольним та конкурентним законодавством;
 - 3) корпоративних спорів, корпоративних прав та цінних паперів.
7. Інші палати у касаційних судах створюються за рішенням зборів суддів касаційного суду.
8. У Верховному Суді діє Пленум Верховного Суду для вирішення питань, визначених Конституцією України та цим Законом. Склад і порядок діяльності Пленуму Верховного Суду визначаються цим Законом.

Стаття 38. Суддя Верховного Суду

1. Суддею Верховного Суду може бути особа, яка відповідає вимогам до кандидатів на посаду судді, за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Верховному Суді, а також відповідає одній із таких вимог:
- 1) має стаж роботи на посаді судді не менше десяти років;
 - 2) має науковий ступінь у сфері права та стаж наукової роботи у сфері права щонайменше десять років;
 - 3) має досвід професійної діяльності адвоката, в тому числі щодо здійснення представництва в суді та/або захисту від кримінального обвинувачення щонайменше десять років;

(пункт 3 частини першої статті 38 у редакції Закону України від 21.12.2016 р. N 1798-VIII)

- 4) має сукупний стаж (досвід) роботи (професійної діяльності) відповідно до вимог, визначених пунктами 1 - 3 цієї частини, щонайменше десять років.

2. Суддя Верховного Суду:

- 1) здійснює правосуддя в порядку, встановленому процесуальним законом;
- 2) бере участь у розгляді питань, що виносяться на засідання Пленуму Верховного Суду;
- 3) аналізує судову практику, бере участь у її узагальненні;
- 4) бере участь у розгляді питань, що виносяться на збори суддів відповідного касаційного суду, та здійснює інші повноваження, визначені законом.

Стаття 39. Голова Верховного Суду

1. Верховний Суд очолює Голова Верховного Суду, якого обирає на посаду та звільняє з посади шляхом таємного голосування Пленум Верховного Суду з числа суддів Верховного Суду в порядку, встановленому цим Законом.

2. Голова Верховного Суду:

- 1) представляє Верховний Суд як найвищий суд у системі судоустрою України у зносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, фізичними та юридичними особами, а також із судовими органами інших держав та міжнародними організаціями;
- 2) визначає адміністративні повноваження заступника Голови Верховного Суду;
- 3) скликає Пленум Верховного Суду; вносить на розгляд Пленуму подання щодо обрання на посаду секретаря Пленуму; вносить на розгляд Пленуму питання та головує на його засіданнях;
- 4) контролює ефективність діяльності апарату Верховного Суду, погоджує призначення на посаду керівника апарату суду та його першого заступника, вносить подання про застосування до керівника апарату суду та його першого заступника заохочення або накладення дисциплінарного стягнення відповідно до законодавства;

(пункт 4 частини другої статті 39 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

- 5) інформує Пленум Верховного Суду про діяльність Верховного Суду;

- б) здійснює інші повноваження, визначені законом.
3. Голова Верховного Суду з питань, що належать до його адміністративних повноважень, видає накази і розпорядження.
 4. Голова Верховного Суду за посадою входить до складу Вищої ради правосуддя.
 5. У разі відсутності Голови Верховного Суду його адміністративні повноваження здійснює заступник Голови Верховного Суду. У разі відсутності заступника Голови Верховного Суду адміністративні повноваження Голови Верховного Суду здійснює суддя, який має більший стаж роботи на посаді судді Верховного Суду.

Стаття 40. Порядок обрання Голови Верховного Суду

1. Пленум Верховного Суду обирає Голову Верховного Суду на посаду та звільняє його з посади більшістю голосів від загального складу Пленуму шляхом таємного голосування.
2. Голова Верховного Суду обирається з числа суддів Верховного Суду строком на чотири роки з правом обіймати посаду Голови Верховного Суду не більше двох строків поспіль.
3. Голова Верховного Суду не може одночасно обіймати будь-яку іншу адміністративну посаду.
4. Пленум Верховного Суду з питання обрання Голови Верховного Суду скликається не пізніше одного місяця з дня припинення повноважень попереднього Голови Верховного Суду.
5. Звільнення з посади судді Верховного Суду та припинення його повноважень, закінчення строку, на який суддю обрано Головою Верховного Суду, припиняє його повноваження як Голови Верховного Суду.
6. Повноваження Голови Верховного Суду також припиняються достроково внаслідок висловлення йому недовіри Пленумом Верховного Суду.
7. Процедура обрання на посаду Голови Верховного Суду та звільнення його з посади встановлюється Регламентом Пленуму Верховного Суду, що затверджується Пленумом. Зміна регламентної процедури менше ніж за шість місяців до закінчення строку повноважень Голови Верховного Суду не допускається.

Стаття 41. Порядок дострокового звільнення з посади Голови Верховного Суду

1. Голова Верховного Суду може бути достроково звільнений з посади з підстав, встановлених законом.
2. Порядок дострокового припинення повноважень Голови Верховного Суду внаслідок висловлення йому недовіри Пленумом Верховного Суду визначається виключно цією статтею. Регламент Пленуму Верховного Суду щодо цього порядку не застосовується.
3. Питання про висловлення недовіри Голові Верховного Суду розглядається Пленумом Верховного Суду за поданням не менш як однієї третини від складу Пленуму Верховного Суду, скріпленим їх підписами. Подання має бути вмотивованим.
4. Для проведення Пленуму Верховного Суду з питання висловлення недовіри Голові Верховного Суду судді, визначені у частині третій цієї статті, створюють організаційний комітет та призначають його голову і заступника, про що складається протокол.
5. Організаційний комітет забезпечує підготовку і проведення Пленуму Верховного Суду з питання висловлення недовіри Голові Верховного Суду у двадцятиденний термін з дня його створення. Учасники засідання Пленуму Верховного Суду повідомляються організаційним комітетом про день і час скликання Пленуму Верховного Суду та питання, що виноситься на його розгляд, з надсиланням відповідних матеріалів у порядку, встановленому цим Законом. Внесення до порядку денного Пленуму Верховного Суду інших питань, крім висловлення недовіри Голові Верховного Суду, забороняється.
6. Засідання Пленуму Верховного Суду з питання висловлення недовіри Голові Верховного Суду є повноважним за умови присутності на ньому більше половини суддів від складу Пленуму Верховного Суду. На засіданні Пленуму Верховного Суду головує голова організаційного комітету, а в разі його відсутності - заступник голови організаційного комітету.
7. Головуючий виносить на затвердження Пленуму Верховного Суду пропозиції щодо секретаря засідання Пленуму Верховного Суду, персонального складу лічильної комісії, а також форми бюлетеня та протоколу голосування, які затверджуються відкритим голосуванням.
8. Питання про висловлення недовіри Голові Верховного Суду розглядається за участю Голови Верховного Суду або без його участі. Голова Верховного Суду по суті порушених питань може також надати письмові пояснення, які висвітлюються ним або уповноваженою ним особою на засіданні Пленуму Верховного Суду.
9. Організаційний комітет визначає порядок проведення засідання і процедуру голосування з урахуванням вимог цього Закону і здійснює контроль за їх дотриманням.
10. Рішення про висловлення недовіри Голові Верховного Суду приймається шляхом таємного голосування більшістю голосів від складу Пленуму Верховного Суду.
11. Рішення про висловлення недовіри Голові Верховного Суду оформлюється Постановою Пленуму Верховного Суду, яка підписується головоючим та секретарем засідання, обраним Пленумом Верховного Суду за пропозицією головуючого.
12. Висловлення недовіри Голові Верховного Суду не позбавляє його повноважень судді Верховного Суду. У разі дострокового припинення повноважень Голови Верховного Суду обрання Голови Верховного Суду здійснюється в порядку, встановленому цим Законом.
13. Питання про недовіру Голові Верховного Суду не може повторно ініціюватися протягом року з дня його розгляду на засіданні Пленуму Верховного Суду.
14. Порядок звільнення з посади Голови Верховного Суду з підстав, не пов'язаних із висловленням йому недовіри Пленумом Верховного Суду, визначається законом та Регламентом Пленуму Верховного Суду.

Стаття 42. Голова касаційного суду

1. Касаційний суд очолює його голова.
2. Голову касаційного суду обирають шляхом таємного голосування збори суддів відповідного касаційного суду з числа суддів цього суду.
3. Голова касаційного суду обирається строком на чотири роки з правом обіймати посаду голови такого касаційного суду не більше двох строків поспіль.
4. Голова касаційного суду може бути достроково звільнений з посади за ініціативою не менш як однієї третини від загальної кількості суддів відповідного касаційного суду шляхом таємного голосування більшістю голосів суддів відповідного касаційного суду.
5. Звільнення з посади судді та припинення його повноважень, а також закінчення строку, на який суддю обрано головою відповідного касаційного суду, припиняє його повноваження як голови цього суду.
6. Голова касаційного суду:
 - 1) представляє касаційний суд перед органами державної влади, органами місцевого самоврядування, фізичними та юридичними особами з питань діяльності цього суду;
 - 2) визначає адміністративні повноваження заступників голови касаційного суду;

3) контролює ефективність діяльності структурного підрозділу апарату Верховного Суду, який здійснює організаційне забезпечення діяльності відповідного касаційного суду, погоджує призначення на посаду та звільнення керівника цього підрозділу – заступника керівника апарату Верховного Суду, вносить подання про заохочення або накладення на нього дисциплінарного стягнення відповідно до законодавства;

4) повідомляє Вищу кваліфікаційну комісію суддів України та Державну судову адміністрацію України, а також через веб-портал судової влади про вакантні посади суддів у касаційному суді у триденний строк з дня їх утворення;

5) скликає збори суддів касаційного суду; вносить на розгляд зборів питання та головує на їх засіданнях;

6) інформує збори суддів касаційного суду про стан правосуддя у відповідній судовій спеціалізації та практику вирішення окремих категорій справ;

7) забезпечує виконання рішень зборів суддів касаційного суду;

8) організовує ведення та аналіз судової статистики в касаційному суді, вивчення судової практики, інформаційно-аналітичне забезпечення суддів з метою підвищення якості судочинства;

9) сприяє виконанню вимог щодо підтримання кваліфікації суддів касаційного суду, підвищення їхнього професійного рівня;

10) здійснює інші повноваження, визначені законом.

7. Голова касаційного суду з питань, що належать до його адміністративних повноважень, видає накази і розпорядження.

8. У разі відсутності голови касаційного суду його адміністративні повноваження здійснює один із заступників голови касаційного суду за визначенням голови касаційного суду, за відсутності такого визначення – заступник голови касаційного суду, який має більший стаж роботи на посаді судді, а в разі відсутності заступника голови касаційного суду – суддя цього суду, який має більший стаж роботи на посаді судді.

9. Заступник голови касаційного суду здійснює адміністративні повноваження, визначені головою касаційного суду.

Стаття 43. Заступник Голови Верховного Суду, заступник голови касаційного суду

1. Пленум Верховного Суду може обрати заступника Голови Верховного Суду за пропозицією Голови Верховного Суду.

Заступник Голови Верховного Суду обирається на посаду строком на чотири роки та звільняється з посади Пленумом Верховного Суду. Рішення про його обрання на посаду та про звільнення з посади приймається більшістю голосів від загального складу Пленуму Верховного Суду шляхом таємного голосування.

Заступник Голови Верховного Суду може бути достроково звільнений з посади у порядку, встановленому Регламентом Пленуму Верховного Суду.

2. Звільнення з посади судді та припинення його повноважень, закінчення строку, на який суддю обрано заступником Голови Верховного Суду, припиняє його повноваження як заступника Голови Верховного Суду.

3. Збори суддів касаційного суду можуть обрати заступника голови касаційного суду. Заступник голови касаційного суду обирається на посаду строком на чотири роки за пропозицією голови касаційного суду з числа секретарів судових палат відповідного касаційного суду та звільняється з посади зборами суддів такого касаційного суду.

Рішення про обрання на посаду та про звільнення з посади заступника голови касаційного суду приймається більшістю голосів суддів відповідного касаційного суду шляхом таємного голосування.

4. Заступник голови касаційного суду може бути достроково звільнений з посади за пропозицією голови касаційного суду або не менш як однієї третини від загальної кількості суддів відповідного касаційного суду шляхом таємного голосування більшістю голосів суддів відповідного касаційного суду.

5. Звільнення з посади судді та припинення його повноважень, закінчення строку, на який суддю обрано заступником голови відповідного касаційного суду, припинення повноважень секретаря судової палати, припиняє його повноваження як заступника голови цього суду.

Стаття 44. Судові палати касаційного суду

1. Судові палати касаційного суду:

1) здійснюють правосуддя в порядку, встановленому процесуальним законом;

2) аналізують судову статистику та вивчають судову практику;

3) здійснюють інші повноваження, визначені законом.

2. Персональний склад судових палат та кількість суддів у судових палатах визначаються зборами суддів відповідного касаційного суду.

3. Судову палату очолює секретар судової палати, який:

1) організовує роботу відповідної судової палати та головує на її засіданнях;

2) організовує аналіз судової статистики, вивчення судової практики;

3) інформує збори суддів касаційного суду про діяльність судової палати;

4) здійснює інші повноваження, визначені законом.

4. Секретар судової палати обирається на посаду строком на чотири роки та звільняється з посади більшістю голосів суддів відповідної судової палати шляхом таємного голосування.

5. У разі відсутності секретаря судової палати його обов'язки виконує суддя палати, який має найбільший стаж роботи на посаді судді відповідного касаційного суду.

Стаття 45. Велика Палата Верховного Суду

1. Велика Палата Верховного Суду є постійно діючим колегіальним органом Верховного Суду, до складу якого входить двадцять один суддя Верховного Суду.

2. Велика Палата Верховного Суду:

1) у визначених законом випадках здійснює перегляд судових рішень у касаційному порядку з метою забезпечення однакового застосування судами норм права;

(пункт 1 частини другої статті 45 у редакції Закону України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

2) діє як суд апеляційної інстанції у справах, розглянутих Верховним Судом як судом першої інстанції;

3) аналізує судову статистику та вивчає судову практику, здійснює узагальнення судової практики;

4) здійснює інші повноваження, визначені законом.

3. Судді Верховного Суду обираються до Великої Палати зборами суддів відповідних касаційних судів з числа суддів таких касаційних судів.

4. Кожен касаційний суд у складі Верховного Суду обирає по п'ять суддів до Великої Палати Верховного Суду. До складу Великої Палати Верховного Суду також входить Голова Верховного Суду за посадою.

5. Суддя Верховного Суду, обраний до Великої Палати, здійснює повноваження судді Великої Палати Верховного Суду протягом трьох років (крім Голови Верховного Суду), але не більше двох строків поспіль.

6. Суддя Верховного Суду, обраний до Великої Палати, а також Голова Верховного Суду не здійснюють правосуддя у відповідному касаційному суді.

7. Суддя Верховного Суду, обраний до Великої Палати, не може бути обраний на будь-які адміністративні посади, окрім посади Секретаря Великої Палати Верховного Суду.

8. Секретар Великої Палати Верховного Суду обирається з числа суддів Великої Палати строком на три роки та звільняється з посади Великою Палатою шляхом таємного голосування більшістю голосів.

9. Звільнення з посади судді та припинення його повноважень, закінчення строку, на який суддю обрано Секретарем Великої Палати Верховного Суду чи до Великої Палати, припиняє його повноваження як Секретаря Великої Палати Верховного Суду.

10. Секретар Великої Палати:

- 1) організовує роботу Великої Палати і головує на її пленарних засіданнях;
- 2) організовує аналіз судової статистики, вивчення і узагальнення судової практики;
- 3) інформує Пленум Верховного Суду про діяльність Великої Палати;
- 4) здійснює інші повноваження, визначені законом.

11. Засідання Великої Палати Верховного Суду вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менше ніж дві третини її складу.

Стаття 46. Пленум Верховного Суду

1. Пленум Верховного Суду є колегіальним органом, до складу якого входять усі судді Верховного Суду.

2. Пленум Верховного Суду:

1) обирає на посади та звільняє з посад Голову Верховного Суду та заступника Голови Верховного Суду у порядку, встановленому цим Законом;

2) обирає з числа суддів Верховного Суду за поданням Голови Верховного Суду та увільняє від виконання обов'язків секретаря Пленуму Верховного Суду;

3) заслуховує інформацію Голови Верховного Суду про його діяльність, Секретаря Великої Палати Верховного Суду про діяльність Палати;

4) надає висновки щодо проектів законодавчих актів, які стосуються судоустрою, судочинства, статусу суддів, виконання судових рішень та інших питань, пов'язаних із функціонуванням системи судоустрою України;

4¹) надає у випадку, передбаченому цим Законом, Вищій раді правосуддя консультативний висновок, який є офіційним документом, що містить рекомендації та пропозиції щодо кількості суддів у складі Верховного Суду;

(частину другу статті 46 доповнено пунктом 4¹ згідно із Законом України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

5) приймає рішення про звернення до Конституційного Суду України з питань конституційності законів та інших правових актів, а також щодо офіційного тлумачення Конституції України;

6) надає висновок про наявність чи відсутність у діяннях, в яких звинувачується Президент України, ознак державної зради або іншого злочину; вносить за зверненням Верховної Ради України письмове подання про неспроможність виконання Президентом України своїх повноважень за станом здоров'я;

7) затверджує Регламент Пленуму Верховного Суду;

8) затверджує Положення про Науково-консультативну раду при Верховному Суді та її склад;

9) затверджує склад редакційної колегії офіційного друкованого органу Верховного Суду;

10) затверджує бюджетний запит Верховного Суду;

10¹) з метою забезпечення однакового застосування норм права при вирішенні окремих категорій справ узагальнює практику застосування матеріального і процесуального законів, систематизує та забезпечує оприлюднення правових позицій Верховного Суду з посиланням на судові рішення, в яких вони були сформульовані;

(частину другу статті 46 доповнено пунктом 10¹ згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

10²) за результатами аналізу судової статистики та узагальнення судової практики надає роз'яснення рекомендаційного характеру з питань застосування законодавства при вирішенні судових справ;

(частину другу статті 46 доповнено пунктом 10² згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

11) розглядає та вирішує інші питання, віднесені законом до його повноважень.

3. Засідання Пленуму Верховного Суду є повноважним за умови присутності на ньому не менше двох третин від складу Пленуму, крім випадків, встановлених цим Законом.

4. На засідання Пленуму можуть бути запрошені представники органів державної влади, наукових установ, громадських організацій, засобів масової інформації та інші особи.

5. Пленум Верховного Суду скликається Головою Верховного Суду в разі потреби або на вимогу не менш як четвертої частини від складу суддів Верховного Суду, але не рідше одного разу на три місяці. У разі відсутності Голови Верховного Суду Пленум скликається заступником Голови Верховного Суду.

6. Про день і час скликання Пленуму Верховного Суду та питання, що виносяться на його розгляд, учасники засідання Пленуму повідомляються не пізніше як за п'ять робочих днів до засідання. У цей же строк надсилаються матеріали щодо питань, які виносяться на розгляд Пленуму.

7. Засідання Пленуму веде Голова Верховного Суду. У разі відсутності Голови Верховного Суду засідання Пленуму веде заступник Голови Верховного Суду.

8. Порядок роботи Пленуму Верховного Суду встановлюється цим Законом та прийнятим відповідно до нього Регламентом Пленуму Верховного Суду.

9. Пленум Верховного Суду приймає з розглянутих питань постанови. Постанови Пленуму Верховного Суду підписуються головуючим на засіданні Пленуму та секретарем Пленуму і публікуються в офіційному друкованому органі та розміщуються на веб-сайті Верховного Суду.

10. Секретар Пленуму Верховного Суду організовує роботу секретаріату Пленуму, підготовку засідань Пленуму, забезпечує ведення протоколу та контролює виконання постанов, прийнятих Пленумом Верховного Суду.

11. Особливості проведення Пленуму Верховного Суду з розгляду окремих питань, у тому числі щодо процедури скликання, повноважності засідання, порядку роботи, процедури голосування, порядку прийняття рішень та підписання постанов, прийнятих Пленумом Верховного Суду, встановлюються законом.

Стаття 47. Науково-консультативна рада та офіційний друкований орган Верховного Суду

1. Науково-консультативна рада утворюється при Верховному Суді з числа висококваліфікованих фахівців у сфері права для підготовки наукових висновків з питань діяльності Верховного Суду, що потребують наукового забезпечення.

2. Порядок організації та діяльності Науково-консультативної ради визначається положенням, що затверджується Пленумом Верховного Суду.

3. Верховний Суд має офіційний друкований орган, в якому публікуються матеріали судової практики Верховного Суду та інші матеріали. Офіційний друкований орган може видаватися в електронному вигляді.

Розділ III

СУДДІ ТА ПРИСЯЖНІ

Глава 1. Загальні положення статусу судді

Стаття 48. Незалежність судді

1. Суддя у своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання.

2. Суддя здійснює правосуддя на основі Конституції і законів України, керуючись при цьому принципом верховенства права.

Втручання у діяльність судді щодо здійснення правосуддя забороняється і має наслідком відповідальність, установлену законом.

3. Суддя не зобов'язаний давати жодних пояснень щодо суті справ, які перебувають у його провадженні, крім випадків, установлених законом.

4. Суддя зобов'язаний звернутися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора.

5. Незалежність судді забезпечується:

1) особливим порядком його призначення, притягнення до відповідальності, звільнення та припинення повноважень;

2) недоторканністю та імунітетом судді;

3) незмінюваністю судді;

4) порядком здійснення правосуддя, визначеним процесуальним законом, таємницею ухвалення судового рішення;

5) заборобою втручання у здійснення правосуддя;

6) відповідальністю за неповагу до суду чи судді;

7) окремим порядком фінансування та організаційного забезпечення діяльності судів, установленим законом;

8) належним матеріальним та соціальним забезпеченням судді;

9) функціонуванням органів суддівського врядування та самоврядування;

10) визначеними законом засобами забезпечення особистої безпеки судді, членів його сім'ї, майна, а також іншими засобами їх правового захисту;

11) правом судді на відставку.

6. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, їх посадові та службові особи, а також фізичні і юридичні особи та їх об'єднання зобов'язані поважати незалежність судді і не посягати на неї.

7. При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу визначених Конституцією України та законом гарантій незалежності судді.

Стаття 49. Недоторканність та імунітет судді

1. Суддя є недоторканим. Без згоди Вищої ради правосуддя суддю не може бути затримано або утримовано під вартою чи арештом до винесення обвинувального вироку суду, за винятком затримання судді під час або відразу ж після вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину.

Суддю не може бути притягнуто до відповідальності за ухвалене ним судове рішення, за винятком вчинення злочину або дисциплінарного проступку.

2. Суддя, затриманий за підозрою у вчиненні діяння, за яке встановлена кримінальна чи адміністративна відповідальність, повинен бути негайно звільнений після з'ясування його особи, за винятком:

1) якщо Вищою радою правосуддя надано згоду на затримання судді у зв'язку з таким діянням;

2) затримання судді під час або відразу ж після вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину, якщо таке затримання є необхідним для попередження вчинення злочину, відвернення чи попередження наслідків злочину або забезпечення збереження доказів цього злочину.

3. Суддя не може бути підданий приводу чи примусово доставлений до будь-якого органу чи установи, крім суду, за винятком випадків, зазначених у частині другій цієї статті.

4. Судді може бути повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення лише Генеральним прокурором або його заступником.

5. Суддя може бути тимчасово відсторонений від здійснення правосуддя на строк не більше двох місяців у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності на підставі вмотивованого клопотання Генерального прокурора або його заступника в порядку, встановленому законом. Рішення про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя ухвалюється Вищою радою правосуддя.

6. Продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності здійснюється в тому ж порядку на строк не більше двох місяців. Клопотання про продовження строку такого відсторонення судді від здійснення правосуддя подається Генеральним прокурором або його заступником не пізніше десяти днів до закінчення строку, на який суддю було відсторонено. Вимоги до клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності встановлюються процесуальним законом.

7. У разі ухвалення органом, що розглядає справи про притягнення до дисциплінарної відповідальності суддів, рішення про застосування до судді дисциплінарного стягнення у виді подання про звільнення судді з посади, такий суддя автоматично тимчасово відстороняється від здійснення правосуддя до ухвалення рішення про його звільнення з посади Вищою радою правосуддя.

8. Суддя на час тимчасового відсторонення від здійснення правосуддя позбавляється права на отримання доплат до посадового окладу судді.

9. Проведення стосовно судді оперативно-розшукових заходів чи слідчих дій, що можуть проводитися лише з дозволу суду, здійснюється на підставі судового рішення, ухваленого за клопотанням Генерального прокурора або його заступника, керівника обласної прокуратури або його заступника.

(частина дев'ята статті 49 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

10. Кримінальне провадження щодо обвинувачення судді у вчиненні кримінального правопорушення, а також прийняття рішення про проведення стосовно судді оперативно-розшукових заходів чи слідчих дій, застосування запобіжних заходів не може здійснюватися тим судом, в якому обвинувачений обіймає чи обіймав посаду судді.

У разі якщо згідно із загальними правилами визначення юрисдикції кримінальне провадження стосовно судді має здійснюватися або рішення про проведення стосовно судді оперативно-розшукових заходів чи слідчих дій або застосування запобіжних заходів має ухвалюватися тим судом, в якому обвинувачений обіймає чи обіймав посаду судді, кримінальне провадження або ухвалення рішення про проведення оперативно-розшукових заходів чи слідчих дій здійснюється судом, найбільш територіально наближеним до суду, в якому обвинувачений обіймає чи обіймав посаду судді, іншої адміністративно-територіальної одиниці (Автономної Республіки Крим, області, міста Києва чи Севастополя), якщо інший суд не визначений процесуальним законом.

(абзац другий частини десятої статті 49 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

11. За шкоду, завдану судом, відповідає держава на підставах та в порядку, встановлених законом.

Стаття 50. Відповідальність за неповагу до суду чи судді

1. Прояв неповаги до суду чи судді з боку осіб, які є учасниками процесу або присутні в судовому засіданні, має наслідком відповідальність, установлену законом.

Стаття 51. Посвідчення судді

1. Судді, голови судів та їх заступники, судді у відставці мають посвідчення, зразки яких затверджуються Радою суддів України.
2. Посвідчення судді, голови суду, заступника голови суду, судді у відставці підписує Президент України.
3. Посвідчення Голови Верховного Суду та заступника Голови Верховного Суду підписує секретар Пленуму Верховного Суду.
4. Вручення посвідчення здійснює особа, яка його підписала, або за її дорученням інша особа.

Глава 2. Суддя

Стаття 52. Статус судді

1. Суддею є громадянин України, який відповідно до Конституції України та цього Закону призначений суддею, займає штатну суддівську посаду в одному з судів України і здійснює правосуддя на професійній основі.
2. Судді в Україні мають єдиний статус незалежно від місця суду в системі судоустрою чи адміністративної посади, яку суддя обіймає в суді.

Стаття 53. Незмінюваність судді

1. Судді гарантується перебування на посаді судді до досягнення ним шістдесяти п'яти років, крім випадків звільнення судді з посади або припинення його повноважень відповідно до Конституції України та цього Закону.
2. Суддю не може бути переведено до іншого суду без його згоди, крім переведення:
 - 1) у разі реорганізації, ліквідації або припинення роботи суду;
 - 2) у порядку дисциплінарного стягнення.

Стаття 54. Вимоги щодо несумісності

1. Перебування на посаді судді несумісне із зайняттям посади в будь-якому іншому органі державної влади, органі місцевого самоврядування та з представницьким мандатом. Перебування на посаді судді також несумісне із наявністю заборони такій особі обіймати посади, щодо яких здійснюється очищення влади в порядку, визначеному Законом України "Про очищення влади".
2. Суддя не може поєднувати свою діяльність із підприємницькою, адвокатською діяльністю, обіймати будь-які інші оплачувані посади, виконувати іншу оплачувану роботу (крім викладацької, наукової чи творчої), а також входити до складу керівного органу чи наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку.
3. Особи, які є власниками акцій або володіють іншими корпоративними правами чи мають інші майнові права або інший майновий інтерес у діяльності будь-якої юридичної особи, що має на меті отримання прибутку, зобов'язані передати такі акції (корпоративні права) або інші відповідні права в управління незалежній третій особі (без права надання інструкцій такій особі щодо розпорядження такими акціями, корпоративними або іншими правами, або щодо реалізації прав, які з них виникають) на час перебування на посаді судді. Суддя може отримувати відсотки, дивіденди та інші пасивні доходи від майна, власником якого він є.
4. Суддя не може належати до політичної партії чи професійної спілки, виявляти прихильність до них, брати участь у політичних акціях, мітингах, страйках. Перебуваючи на посаді, суддя не може бути кандидатом на виборні посади в органах державної влади (крім судової) та органах місцевого самоврядування, а також брати участь у передвиборчій агітації.
5. У разі призначення судді членом Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України він відряджається для роботи в цих органах на постійній основі. За членами цих органів - суддями зберігаються гарантії матеріального, соціального та побутового забезпечення, визначені законодавством для суддів.
6. Суддю за його заявою може бути відряджено для роботи у Національній школі суддів України, а суддю, обраного головою чи заступником голови Ради суддів України, - до Ради суддів України, із збереженням розміру суддівської винагороди за основним місцем роботи та встановлених законом доплат.
7. Суддя повинен дотримуватися вимог щодо несумісності, визначених законодавством у сфері запобігання корупції. Відрядження на роботу до Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Національної школи суддів України, Ради суддів України не вважається сумісництвом.

Стаття 55. Відрядження як тимчасове переведення судді до іншого суду того самого рівня і спеціалізації

1. У зв'язку з неможливістю здійснення правосуддя у відповідному суді, виявленням надмірного рівня судового навантаження у відповідному суді, припиненням роботи суду у зв'язку зі стихійним лихом, військовими діями, заходами щодо боротьби з тероризмом або іншими надзвичайними обставинами, за рішенням Вищої ради правосуддя, ухваленим на підставі подання Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, суддя може бути, за його згодою, відряджений до іншого суду того самого рівня і спеціалізації для здійснення правосуддя.

2. Відрядження судді до іншого суду того самого рівня і спеціалізації здійснюється на строк, що визначається Вищою радою правосуддя, але не більше ніж на один рік, крім випадків, передбачених абзацом другим цієї частини.

Якщо обставини, що були підставою відрядження судді, продовжують існувати, за зверненням голови суду, до якого суддя відряджений, та за згодою такого судді Вища рада правосуддя продовжує строк відрядження, але не більше ніж на один рік. Загальний строк відрядження не може перевищувати два роки.

Вища рада правосуддя на підставі подання Вищої кваліфікаційної комісії суддів України може ухвалити рішення про дострокове закінчення відрядження судді, якщо обставини, що були підставою відрядження судді, припинилися, про що повідомляється суддя.

Суддя, строк відрядження якого закінчився або стосовно якого Вищою радою правосуддя ухвалено рішення про дострокове закінчення відрядження судді, повертається на роботу до суду, з якого був відряджений. У такому разі визначення нового судді (колегиї суддів) для розгляду справ, які знаходилися на розгляді у судді та не розглянуті ним по суті, здійснюється Єдиною судовою інформаційно-телекомунікаційною системою в порядку, визначеному процесуальним законом.

(частина друга статті 55 у редакції
Закону України від 04.06.2020 р. N 679-IX)

3. У разі припинення роботи суду у зв'язку зі стихійним лихом, військовими діями, заходами щодо боротьби з тероризмом або іншими надзвичайними обставинами суддя, якого було відряджено з такого суду, має бути переведений на постійне місце роботи до закінчення строку відрядження.

4. Суддя, який відряджений до іншого суду того самого рівня і спеціалізації, здійснює правосуддя та отримує суддівську винагороду в суді, до якого його відряджено.

5. Порядок відрядження судді до іншого суду того самого рівня і спеціалізації затверджується Вищою радою правосуддя за поданням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, погодженим з Державною судовою адміністрацією України.

Стаття 56. Права та обов'язки судді

1. Права судді, пов'язані зі здійсненням правосуддя, визначаються Конституцією України, процесуальним та іншими законами.

2. Суддя має право брати участь у суддівському самоврядуванні.

3. Судді можуть утворювати громадські об'єднання та брати участь у них з метою захисту своїх прав та інтересів, підвищення професійного рівня.

4. Суддя може бути членом національних або міжнародних асоціацій та інших організацій, що мають на меті захист інтересів суддів, утвердження авторитету судової влади в суспільстві або розвиток юридичної професії та науки.

5. Суддя має право підвищувати свій професійний рівень та проходити з цією метою відповідну підготовку.

6. Суддя повинен додержуватися присяги.

7. Суддя зобов'язаний:

1) справедливо, безсторонньо та своєчасно розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону з дотриманням засад і правил судочинства;

2) дотримуватися правил суддівської етики, у тому числі виявляти та підтримувати високі стандарти поведінки у будь-якій діяльності з метою укріплення суспільної довіри до суду, забезпечення впевненості суспільства в чесності та непідкупності суддів;

3) подавати декларацію доброчесності судді та декларацію родинних зв'язків судді;

4) виявляти повагу до учасників процесу;

5) не розголошувати відомості, які становлять таємницю, що охороняється законом, у тому числі таємницю нарадчої кімнати і закритого судового засідання;

6) виконувати вимоги та дотримуватися обмежень, установлених законодавством у сфері запобігання корупції;

7) подавати декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування;

8) систематично розвивати професійні навички (уміння), підтримувати свою кваліфікацію на належному рівні, необхідному для виконання повноважень у суді, де він обіймає посаду;

9) звертатися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора упродовж п'яти днів після того, як йому стало відомо про таке втручання;

10) підтверджувати законність джерела походження майна у зв'язку з проходженням кваліфікаційного оцінювання або в порядку дисциплінарного провадження щодо судді, якщо обставини, що можуть мати наслідком притягнення судді до дисциплінарної відповідальності, викликають сумнів у законності джерела походження майна або доброчесності поведінки судді.

8. Суддя проходить підготовку у Національній школі суддів України не менше ніж раз на три роки.

9. Суддя до звільнення з посади або припинення його повноважень не може бути нагороджений державними нагородами, а також будь-якими іншими нагородами, відзнаками, грамотами. Суддя може бути нагороджений державними нагородами лише за проявлену ним особисту мужність і героїзм в умовах, пов'язаних із ризиком для життя.

Стаття 57. Присяга судді

1. Особа, призначена на посаду судді, набуває повноважень судді після складення присяги судді такого змісту:

"Я, (ім'я та прізвище), вступаючи на посаду судді, урочисто присягаю Українському народові об'єктивно, безсторонньо, неупереджено, незалежно, справедливо та кваліфіковано здійснювати правосуддя від імені України, керуючись принципом верховенства права, підкоряючись лише закону, чесно і сумлінно здійснювати повноваження та виконувати обов'язки судді, дотримуватися етичних принципів і правил поведінки судді, не вчиняти дій, що порочать звання судді або підривають авторитет правосуддя".

2. Суддя складає присягу під час урочистої церемонії у присутності Президента України. До участі в церемонії запрошуються Голова Верховного Суду, Голова Ради суддів України, Голова Вищої ради правосуддя та Голова Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

3. Текст присяги підписується суддею і зберігається в його суддівському досьє.

Стаття 58. Етика судді

1. Питання етики суддів визначаються Кодексом суддівської етики, що затверджується з'їздом суддів України за пропозицією Ради суддів України.

Стаття 59. Моніторинг способу життя судді

1. З метою встановлення відповідності рівня життя судді наявному у нього та членів його сім'ї майну і одержаним ними доходам, проводиться моніторинг способу життя судді відповідно до закону.

2. Моніторинг способу життя судді може бути проведений на вимогу Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Вищої ради правосуддя та в інших випадках, визначених законом.

3. Орган, який відповідно до закону здійснює моніторинг способу життя судді, зобов'язаний надіслати відповідну інформацію за результатами моніторингу невідкладно після завершення його проведення, але не пізніше тридцяти днів з моменту отримання відповідної вимоги.

4. Результати моніторингу способу життя судді можуть також використовуватися для оцінки дотримання суддею правил суддівської етики.

5. Інформація, отримана за результатами моніторингу способу життя судді, включається до суддівського дос'є.

Стаття 60. Повна перевірка декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування

1. Повна перевірка декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, яка подається суддею, здійснюється відповідно до закону центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом, який забезпечує формування та реалізує державну антикорупційну політику, та полягає у з'ясуванні достовірності задекларованих відомостей, точності оцінки задекларованих активів, перевірки на наявність конфлікту інтересів та ознак незаконного збагачення.

2. Повна перевірка декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, здійснюється щодо кожного судді щонайменше один раз на п'ять років (якщо інше не передбачено законом), а також за відповідним запитом Вищої кваліфікаційної комісії суддів України або Вищої ради правосуддя.

(частина друга статті 60 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

Стаття 61. Декларація родинних зв'язків судді

1. Суддя зобов'язаний щорічно до 1 лютого подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України декларацію родинних зв'язків за формою, що визначається Комісією.

2. У декларації родинних зв'язків судді зазначаються такі відомості:

1) прізвище, ім'я, по батькові судді, місце його роботи та займана посада;

2) прізвища, імена, по батькові осіб, з якими у судді є родинні зв'язки, місця їх роботи (проходження служби), займані ними посади, якщо такі особи є або протягом останніх п'яти років були:

а) членами Вищої ради правосуддя, Вищої ради юстиції, працівниками секретаріату Вищої ради правосуддя, Вищої ради юстиції;

б) членами Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, працівниками секретаріату або інспекторами Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;

в) членами Тимчасової спеціальної комісії з перевірки суддів судів загальної юрисдикції;

г) суддями, працівниками апарату суду;

г) суддями Конституційного Суду України, працівниками секретаріату Конституційного Суду України;

д) членами Громадської ради доброчесності, членами Громадської ради міжнародних експертів, яка утворюється відповідно до закону, що визначає засади організації та діяльності Вищого антикорупційного суду;

(підпункт "д" пункту 2 частини другої статті 61 із змінами,

внесеними згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

е) прокурорами, працівниками правоохоронних органів (органів правопорядку), адвокатами, нотаріусами;

є) посадовими особами Державної судової адміністрації України, її територіальних управлінь;

ж) Президентом України;

з) Главою Адміністрації Президента України або його заступниками;

и) Секретарем Ради національної безпеки і оборони України або його заступниками;

і) народними депутатами України, депутатами Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласної, районної, міської, районної у місті, сільської, селищної ради;

ї) членами Кабінету Міністрів України, керівниками або заступниками керівників центральних органів виконавчої влади, у тому числі зі спеціальним статусом, членами Ради міністрів Автономної Республіки Крим;

й) керівниками або заступниками керівника Національного антикорупційного бюро України, членами Національного агентства з питань запобігання корупції;

к) Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини;

л) членами Рахункової палати;

м) членами Центральної виборчої комісії;

н) членами Правління чи Ради Національного банку України;

о) членами Антимонопольного комітету України, національних комісій регулювання природних монополій, а також Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері інформаційної комунікації, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

п) головами або заступниками голови місцевих державних адміністрацій;

р) міськими, сільськими, селищними головами або їх заступниками.

3. Декларація родинних зв'язків судді є відкритою для загального доступу через оприлюднення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

4. За відсутності доказів іншої відомості, подані суддею у декларації родинних зв'язків, вважаються достовірними.

5. У разі одержання інформації, що може свідчити про недостовірність (у тому числі неповноту) відомостей, поданих суддею у декларації родинних зв'язків, Вища кваліфікаційна комісія суддів України проводить перевірку зазначеної декларації.

6. Неподання, несвоєчасне подання декларації родинних зв'язків суддею або подання в ній завідомо недостовірних (у тому числі неповних) відомостей мають наслідком дисциплінарну відповідальність, установлену цим Законом.

7. Притягнення судді до дисциплінарної відповідальності за неподання, несвоєчасне подання декларації родинних зв'язків або за подання в ній завідомо недостовірних (у тому числі неповних) відомостей не звільняє суддю від обов'язку подати відповідну декларацію з достовірними відомостями.

8. До осіб, з якими у судді є родинні зв'язки, для цілей цієї статті належать:

1) особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки із суддею (крім осіб, взаємні права та обов'язки яких із суддею не мають характеру сімейних), у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі з суддею;

2) незалежно від зазначених у пункті 1 умов - чоловік, дружина, а також родичі кожного з подружжя чи родичі осіб, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі з суддею (батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, брат, сестра, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, зять, невістка, тесть, теща, свекор, свекруха, племінник, племінниця, рідний дядько, рідна тітка, двоюрідний брат, двоюрідна сестра, усиновлювач, усиновлений).

Стаття 62. Декларація доброчесності судді

1. Суддя зобов'язаний щорічно до 1 лютого подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України декларацію доброчесності за формою, що визначається Комісією.

2. Декларація доброчесності судді складається з переліку тверджень, правдивість яких суддя повинен задекларувати шляхом їх підтвердження або непідтвердження.

3. У декларації доброчесності судді зазначаються прізвище, ім'я, по батькові судді, його місце роботи, займана посада та твердження про:

- 1) відповідність рівня життя судді наявному в нього та членів його сім'ї майну і одержаним ними доходам;
- 2) своєчасне та повне подання декларацій особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та достовірність задекларованих у них відомостей;
- 3) невчинення корупційних правопорушень;
- 4) відсутність підстав для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності;
- 5) сумлінне виконання обов'язків судді та дотримання ним присяги;
- 6) невтручання у правосуддя, яке здійснюється іншими суддями;
- 7) проходження перевірки суддів відповідно до Закону України "Про відновлення довіри до судової влади в Україні" та її результати;
- 8) відсутність заборон, визначених Законом України "Про очищення влади".

Декларація доброчесності судді може містити інші твердження, метою яких є перевірка доброчесності судді.

4. Декларація доброчесності судді є відкритою для загального доступу через оприлюднення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

5. За відсутності доказів іншого твердження судді у декларації доброчесності вважаються достовірними.

6. У разі одержання інформації, що може свідчити про недостовірність (в тому числі неповноту) тверджень судді у декларації доброчесності, Вища кваліфікаційна комісія суддів України проводить відповідну перевірку.

7. Неподання, несвоєчасне подання декларації доброчесності суддею або декларування в ній завідомо недостовірних (у тому числі неповних) тверджень мають наслідком дисциплінарну відповідальність, встановлену цим Законом.

Глава 3. Присяжний

Стаття 63. Статус присяжного

1. Присяжним є особа, яка у випадках, визначених процесуальним законом, та за її згодою вирішує справи у складі суду разом із суддею або залучається до здійснення правосуддя.

2. Присяжні виконують обов'язки, визначені пунктами 1, 2, 4 - 6 частини сьомої статті 56 цього Закону.

Стаття 64. Список присяжних

1. Для затвердження списку присяжних територіальне управління Державної судової адміністрації України звертається з поданням до відповідних місцевих рад, які формують і затверджують у кількості, зазначеній у поданні, список громадян, які постійно проживають на територіях, на які поширюється юрисдикція відповідного окружного суду, відповідають вимогам статті 65 цього Закону і дали згоду бути присяжними.

2. Список присяжних для розгляду господарських справ затверджується в порядку, визначеному законом, з числа осіб, які відповідають вимогам статті 65 цього Закону і дали згоду бути присяжними.

3. У разі неприйняття місцевою радою (місцевими радами) протягом двох місяців з моменту отримання подання рішення про затвердження списку присяжних територіальне управління Державної судової адміністрації України звертається з поданням щодо затвердження списку присяжних до відповідної обласної ради.

4. Список присяжних затверджується на три роки і переглядається в разі необхідності для заміни осіб, які вибули зі списку, за поданням територіального управління Державної судової адміністрації України.

5. Після затвердження списку присяжних такий список передається до відповідного окружного суду, в тому числі в електронній формі. Інформацію, що міститься у зазначеному списку, не може бути використано для цілей, що не пов'язані із добором присяжних.

Стаття 65. Вимоги до присяжного

1. Присяжним може бути громадянин України, який досяг тридцятирічного віку і постійно проживає на території, на яку поширюється юрисдикція відповідного окружного суду, якщо інше не визначено законом.

2. Не включаються до списків присяжних громадяни:

- 1) визнані судом обмежено дієздатними або недієздатними;
- 2) які мають хронічні психічні чи інші захворювання, що перешкоджають виконанню обов'язків присяжного;
- 3) які мають незняту чи непогашену судимість;
- 4) народні депутати України, члени Кабінету Міністрів України, судді, прокурори, працівники правоохоронних органів (органів правопорядку), військовослужбовці, працівники апаратів судів, інші державні службовці, посадові особи органів місцевого самоврядування, адвокати, нотаріуси, члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Вищої ради правосуддя;
- 5) особи, на яких протягом останнього року накладалося адміністративне стягнення за вчинення корупційного правопорушення;
- 6) громадяни, які досягли шістдесяти п'яти років;
- 7) особи, які не володіють державною мовою.

3. Особа, включена до списку присяжних, зобов'язана повідомити суд про обставини, що унеможливають її участь у здійсненні правосуддя, у разі їх наявності.

Стаття 66. Підстави і порядок увільнення від виконання обов'язків присяжного

1. За наявності обставин, зазначених у частині другій статті 65 цього Закону, голова суду повинен увільнити особу, яку було включено до списку присяжних, від виконання обов'язків присяжного.
2. Голова суду також увільняє від виконання обов'язків присяжного:
 - 1) особу, яка перебуває у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами, у відпустці по догляду за дитиною, а також особу, яка має дітей дошкільного чи молодшого шкільного віку або утримує дітей-інвалідів або членів сім'ї похилого віку;
 - 2) керівника або заступника керівника органу місцевого самоврядування;
 - 3) особу, яка через свої релігійні переконання вважає для себе неможливою участь у здійсненні правосуддя;
 - 4) іншу особу, якщо голова суду визнає поважними причини, на які вона посилається.
3. Особу, зазначену в частині другій цієї статті, увільняють від виконання обов'язків присяжного за її заявою, поданою до початку виконання цих обов'язків.
4. Увільнення від виконання обов'язків присяжного внаслідок відводу (самовідводу) у конкретній справі здійснюється в порядку, встановленому процесуальним законом або за поданням головуєчого судді.

Стаття 67. Залучення присяжних до виконання обов'язків у суді

1. Суд залучає присяжних до здійснення правосуддя у порядку черговості на строк не більше одного місяця на рік, крім випадків, коли продовження цього строку зумовлено необхідністю закінчити розгляд справи, розпочатий за їхньою участю.
2. Добір осіб для запрошення до участі у здійсненні правосуддя як присяжних здійснюється за допомогою Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи.
3. Письмове запрошення для участі у здійсненні правосуддя суд надсилає присяжному не пізніше ніж за сім днів до початку судового засідання. Запрошення містить інформацію про права та обов'язки присяжного, вимоги до нього, а також підстави для увільнення від виконання обов'язків. Одночасно із запрошенням надсилається письмове повідомлення для роботодавця про залучення особи як присяжного.
4. Залучення присяжних до виконання обов'язків у суді та їх виклик здійснюються в порядку, визначеному процесуальним законом.
5. Роботодавець зобов'язаний увільнити присяжного від роботи на час виконання ним обов'язків зі здійснення правосуддя. Відмова в увільненні від роботи вважається неповагою до суду.
6. Присяжний зобов'язаний вчасно з'явитися на запрошення суду для участі в судовому засіданні. Неприбуття в судове засідання без поважних причин вважається неповагою до суду.

Стаття 68. Гарантії прав присяжних

1. Присяжним за час виконання ними обов'язків у суді виплачується винагорода, розрахована виходячи з посадового окладу судді місцевого суду з урахуванням фактично відпрацьованого часу в порядку, визначеному Державною судовою адміністрацією України. Присяжним відшкодовуються витрати на проїзд і наймання житла, а також виплачуються добові. Зазначені виплати здійснюються за рахунок коштів бюджетної програми на здійснення правосуддя територіальними управліннями Державної судової адміністрації України за рахунок коштів Державного бюджету України.
2. За присяжними на час виконання ними обов'язків у суді за місцем основної роботи зберігаються всі гарантії та пільги, визначені законом. Час виконання присяжним обов'язків у суді зараховується до всіх видів трудового стажу. Звільнення присяжного з роботи або переведення на іншу роботу без його згоди під час виконання ним обов'язків у суді не допускається.
3. На присяжних поширюються гарантії незалежності і недоторканності суддів, установлені законом, на час виконання ними обов'язків із здійснення правосуддя. За обґрунтованим клопотанням присяжного заходи безпеки щодо нього можуть уживатися і після закінчення виконання цих обов'язків.

Розділ IV

ПОРЯДОК ЗАЙНЯТТЯ ПОСАДИ СУДДІ

Стаття 69. Вимоги до кандидатів на посаду судді

1. На посаду судді може бути призначений громадянин України, не молодший тридцяти та не старший шістдесяти п'яти років, який має вищу юридичну освіту і стаж професійної діяльності у сфері права щонайменше п'ять років, є компетентним, добросовісним та володіє державною мовою відповідно до рівня, визначеного Національною комісією зі стандартів державної мови.

(частина перша статті 69 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 25.04.2019 р. N 2704-VIII)

2. Не може бути призначений суддею громадянин, який:
 - 1) визнаний судом обмежено дієздатним або недієздатним;
 - 2) має хронічні психічні чи інші захворювання, що перешкоджають виконанню функцій зі здійснення правосуддя;
 - 3) має незняту чи непогашену судимість.
3. Не може претендувати на посаду судді особа, до якої згідно із законом застосовується заборона обіймати відповідну посаду.
(установлено, що норми і положення частини третьої статті 69 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, згідно із Законом України від 08.07.2010 р. N 2456-VI, враховуючи зміни, внесені Законами України від 28.12.2014 р. N 79-VIII, від 20.12.2016 р. N 1789-VIII)
4. Не може претендувати на посаду судді також особа, яку було раніше звільнено з посади судді за вчинення істотного дисциплінарного проступку, грубе чи систематичне нехтування обов'язками, що є несумісним зі статусом судді або виявило його невідповідність займаній посаді, порушення вимог щодо несумісності, порушення обов'язку підтвердити законність джерела походження майна або у зв'язку із набранням законної сили обвинувальним вироком щодо такої особи, крім випадків визнання в судовому порядку протиправним рішення про звільнення з цих підстав або скасування обвинувального вироку суду.
5. Не може претендувати на посаду судді також особа, яку було раніше звільнено з посади судді за результатами кваліфікаційного оцінювання.
6. Для цілей цього Закону вважається:
 - 1) вищою юридичною освітою - вища юридична освіта ступеня магістра (або прирівняна до неї вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста), здобута в Україні, а також вища юридична освіта відповідного ступеня, здобута в іноземних державах та визнана в Україні в установленому законом порядку;

2) стажем професійної діяльності у сфері права - стаж професійної діяльності особи за спеціальністю після здобуття нею вищої юридичної освіти;

3) науковим ступенем - науковий ступінь у сфері права, здобутий у вищому навчальному закладі (університеті, академії чи інституті, крім вищих військових навчальних закладів) чи науковій установі України або аналогічному вищому навчальному закладі чи науковій установі іноземної держави. Науковий ступінь, здобутий у вищому навчальному закладі чи науковій установі іноземної держави, повинен бути визнаний в Україні в установленому законодавством порядку;

(пункт 3 частини шостої статті 69 у редакції Закону України від 21.12.2016 р. N 1798-VIII)

4) стажем наукової роботи - стаж професійної діяльності у сфері права на посадах наукових (науково-педагогічних) працівників у вищому навчальному закладі (університеті, академії чи інституті, крім вищих військових навчальних закладів) чи науковій установі України або аналогічному вищому навчальному закладі чи науковій установі іноземної держави.

(пункт 4 частини шостої статті 69 у редакції Закону України від 21.12.2016 р. N 1798-VIII)

Стаття 70. Порядок добору та призначення на посаду судді

1. Добір та призначення на посаду судді здійснюється в порядку, визначеному цим Законом, та включає такі стадії:

1) рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про оголошення добору кандидатів на посаду судді з урахуванням прогнозованої кількості вакантних посад суддів;

2) розміщення Вищою кваліфікаційною комісією суддів України на своєму офіційному веб-сайті оголошення про проведення добору кандидатів на посаду судді.

В оголошенні має бути зазначено кінцевий термін подання документів до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, що не може бути меншим ніж 30 днів із дати розміщення оголошення, а також прогнозована кількість вакантних посад суддів на наступний рік;

3) подання особами, які виявили намір стати суддею, до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України відповідної заяви та документів, визначених статтею 71 цього Закону;

4) здійснення Вищою кваліфікаційною комісією суддів України перевірки відповідності осіб, які звернулися із заявою для участі в доборі, установленим цим Законом вимогам до кандидата на посаду судді на основі поданих документів;

5) допуск Вищою кваліфікаційною комісією суддів України осіб, які за результатами перевірки на час звернення відповідають установленим цим Законом вимогам до кандидата на посаду судді, до участі у доборі та складенні відбіркового іспиту;

6) складення особою, допущеною до участі у доборі, відбіркового іспиту;

7) встановлення Вищою кваліфікаційною комісією суддів України результатів відбіркового іспиту та їх оприлюднення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;

8) проведення стосовно осіб, які успішно склали відбірковий іспит, спеціальної перевірки в порядку, визначеному законодавством про запобігання корупції, з урахуванням особливостей, визначених статтею 74 цього Закону;

9) проходження кандидатами, які успішно склали відбірковий іспит та пройшли спеціальну перевірку, спеціальної підготовки; отримання свідоцтва про проходження спеціальної підготовки;

10) складення кандидатами, які пройшли спеціальну підготовку, кваліфікаційного іспиту та встановлення його результатів;

11) зарахування Вищою кваліфікаційною комісією суддів України кандидатів на посаду судді за результатами кваліфікаційного іспиту до резерву на заміщення вакантних посад судді, визначення їх рейтингу, оприлюднення списку кандидатів на посаду судді, включених до резерву та рейтингового списку, на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;

12) оголошення Вищою кваліфікаційною комісією суддів України відповідно до кількості вакантних посад судді у місцевих судах конкурсу на заміщення таких посад;

13) проведення Вищою кваліфікаційною комісією суддів України конкурсу на заміщення вакантної посади судді на основі рейтингу кандидатів, які взяли участь у такому конкурсі, та внесення рекомендації Вищій раді правосуддя щодо призначення кандидата на посаду судді;

14) розгляд Вищою радою правосуддя рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та ухвалення рішення щодо кандидата на посаду судді;

15) видання указу Президента України про призначення на посаду судді - у разі внесення Вищою радою правосуддя подання про призначення судді на посаду.

2. Добір кандидатів на посаду судді, які мають стаж роботи на посаді помічника судді щонайменше три роки, проводиться з особливостями, визначеними рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Стаття 71. Заява кандидата на посаду судді до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

1. Для участі у доборі кандидат на посаду судді подає:

1) письмову заяву про участь у доборі кандидатів на посаду судді;

2) копію паспорта громадянина України;

3) анкету кандидата на посаду судді, що містить інформацію про нього;

4) мотиваційний лист, у якому викладаються мотиви бути суддею;

5) декларацію родинних зв'язків та декларацію добросовісності кандидата на посаду судді;

(пункт 5 частини першої статті 71 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

6) копію диплома про вищу юридичну освіту (з додатками), здобуту в Україні, копії документів про вищу юридичну освіту, здобуту за кордоном, разом із копіями документів, що підтверджують їх визнання в Україні, а також копії документів про науковий ступінь, вчене звання (за наявності);

7) копію трудової книжки, послужного списку (за наявності) або інших документів щодо трудової діяльності кандидата на посаду судді;

(пункт 7 частини першої статті 71 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

8) документи з медичних установ установленої форми про проходження психіатричних та наркологічних оглядів та перебування на обліку у психоневрологічних або наркологічних закладах охорони здоров'я;

(пункт 8 частини першої статті 71 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

9) письмову згоду на збирання, зберігання, обробку та використання інформації про кандидата з метою оцінки його готовності до роботи на посаді судді;

10) згоду на проведення щодо нього спеціальної перевірки відповідно до закону;

11) копію декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, яка охоплює період року, що передує року подання документів, та посилання на відповідну сторінку Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування;

(пункт 11 частини першої статті 71 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

12) копію військового квитка (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);

13) документи, що підтверджують відповідність кандидата на посаду судді вимогам статті 69 цього Закону.

(пункт 13 частини першої статті 71 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

2. Форма і зміст заяви про участь у доборі кандидатів на посаду судді, анкети кандидата на посаду судді затверджуються Вищою кваліфікаційною комісією суддів України та розміщуються на її офіційному веб-сайті.

3. Вимагати від кандидата надання документів, не визначених цією статтею, забороняється.

4. Приймання документів завершується в день, визначений в оголошенні як кінцевий термін їх подання. Заяви, що надійшли після зазначеного строку, не розглядаються.

5. До добору кандидатів на посаду судді допускаються особи, які подали всі необхідні документи, визначені частиною першою цієї статті, та відповідають установленим цим Законом вимогам до кандидата на посаду судді на день подання заяви про участь у доборі.

6. Особи, які не подали всіх необхідних документів та/або подали документи, що не відповідають вимогам, до добору не допускаються. У разі недопуску особи до добору кандидатів на посаду судді Вища кваліфікаційна комісія суддів України ухвалює вмотивоване рішення.

Стаття 72. Порядок проведення добору кандидатів на посаду судді

1. Добір кандидатів на посаду судді полягає у проходженні особами, допущеними до добору, відбіркового іспиту, організації проведення Вищою кваліфікаційною комісією суддів України щодо осіб спеціальної перевірки в порядку, встановленому законодавством у сфері запобігання корупції, з урахуванням особливостей, визначених цим Законом, а також у проходженні спеціальної підготовки та складенні кваліфікаційного іспиту.

2. Вища кваліфікаційна комісія суддів України зобов'язана забезпечити прозорість відбіркового та кваліфікаційного іспитів. На кожному з цих етапів та під час перевірки робіт можуть бути присутніми представники засобів масової інформації, громадських об'єднань, судді, адвокати, представники органів суддівського самоврядування, а також кожний кандидат на посаду судді, який брав участь у складенні відповідного іспиту.

Стаття 73. Відбірковий іспит

1. Відбірковий іспит проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України у формі анонімного тестування з метою перевірки рівня загальних теоретичних знань кандидата на посаду судді у сфері права, володіння ним державною мовою, особистих морально-психологічних якостей кандидата.

2. Вища кваліфікаційна комісія суддів України на своєму офіційному веб-сайті повідомляє кандидатів на посаду судді, допущених до відбіркового іспиту, про дату, час і місце його проведення не пізніше як за десять днів до визначеної дати іспиту.

3. Невідкладно після закінчення відбіркового іспиту Вища кваліфікаційна комісія суддів України у присутності кандидатів на посаду судді забезпечує перевірку робіт і визначає з урахуванням прогнозованої кількості вакантних посад прохідний бал, що не може бути нижчим 75 відсотків максимально можливого балу відповідного відбіркового іспиту.

4. Результати відбіркового іспиту оприлюднюються на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України не пізніше наступного дня після проведення іспиту.

5. За результатами відбіркового іспиту Вища кваліфікаційна комісія суддів України ухвалює попереднє рішення про допуск осіб, які успішно склали відбірковий іспит, до наступного етапу добору і оприлюднює це рішення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

6. Порядок складення відбіркового іспиту та методика оцінювання результатів визначаються положенням, що затверджується Вищою кваліфікаційною комісією суддів України.

Стаття 74. Проведення спеціальної перевірки щодо кандидата на посаду судді

1. Для проведення спеціальної перевірки Вища кваліфікаційна комісія суддів України після ухвалення попереднього рішення про допуск осіб, які успішно склали відбірковий іспит, до наступного етапу добору надсилає до уповноважених органів запити про перевірку відповідних відомостей щодо вказаних осіб.

У разі проведення перевірки відомостей шляхом безпосереднього доступу до автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування, запити до відповідних органів не надсилаються.

Перелік уповноважених державних органів та вимоги до інформації, що повинна бути надана або отримана, визначаються Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з урахуванням інформації, що міститься в особових справах кандидатів на посаду судді.

2. Фізичні та юридичні особи мають право подавати до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України інформацію щодо кандидатів на посаду судді.

3. За результатами спеціальної перевірки Вища кваліфікаційна комісія суддів України ухвалює рішення про направлення осіб, які відповідають установленим до кандидата на посаду судді вимогам, для проходження спеціальної підготовки в Національній школі суддів України.

4. У разі одержання інформації, що свідчить про невідповідність кандидата на посаду судді встановленим цим Законом вимогам, Вища кваліфікаційна комісія суддів України ухвалює вмотивоване рішення про припинення подальшої участі у доборі кандидата на посаду судді.

(стаття 74 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

Стаття 75. Повна перевірка декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, поданої кандидатом на посаду судді

1. Повна перевірка декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, поданої кандидатом на посаду судді, здійснюється відповідно до закону центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом, який забезпечує формування та реалізує державну антикорупційну політику, та полягає у з'ясуванні достовірності задекларованих відомостей, точності оцінки задекларованих активів, перевірці на наявність конфлікту інтересів та ознак незаконного збагачення.

2. Повна перевірка такої декларації здійснюється протягом тридцяти днів з дня її подання кандидатом на посаду судді.

Стаття 76. Декларація родинних зв'язків кандидата на посаду судді

1. Кандидат на посаду судді зобов'язаний подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України декларацію родинних зв'язків за формою, що визначається Комісією.

2. У декларації родинних зв'язків кандидата на посаду судді зазначаються відомості, визначені частиною другою статті 61 цього Закону.

3. Декларація родинних зв'язків кандидата на посаду судді є відкритою для загального доступу через оприлюднення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

4. За відсутності доказів іншої відомості, подані кандидатом на посаду судді у декларації родинних зв'язків, вважаються достовірними.

5. У разі одержання інформації, що може свідчити про недостовірність (у тому числі неповноту) відомостей, поданих кандидатом на посаду судді у декларації родинних зв'язків, Вища кваліфікаційна комісія суддів України проводить перевірку зазначеної декларації та розглядає її на своєму засіданні із запрошенням такого кандидата. Кандидат на посаду судді має право ознайомитися з цією інформацією, надати відповідні пояснення, спростувати та заперечити її.

6. Якщо за результатами розгляду інформації Вища кваліфікаційна комісія суддів України дійде висновку про недостовірність (у тому числі неповноту) відомостей, поданих кандидатом на посаду судді у декларації родинних зв'язків, Комісія ухвалює вмотивоване рішення про припинення подальшої участі в доборі та призначенні кандидата на посаду судді.

7. До осіб, з якими у кандидата на посаду судді є родинні зв'язки, належать особи, визначені в частині восьмій статті 61 цього Закону.

Стаття 77. Спеціальна підготовка кандидата на посаду судді

1. Спеціальна підготовка кандидата на посаду судді включає теоретичну та практичну підготовку судді в Національній школі суддів України.

2. Програму, навчальний план та порядок проходження спеціальної підготовки кандидатами на посаду судді затверджує Вища кваліфікаційна комісія суддів України за рекомендацією Національної школи суддів України.

3. Спеціальна підготовка проводиться протягом дванадцяти місяців (якщо інший строк не визначений рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України) за рахунок коштів Державного бюджету України.

4. На період проходження кандидатом підготовки за ним зберігається основне місце роботи, виплачується стипендія в розмірі посадового окладу помічника судді місцевого суду. Строк проходження спеціальної підготовки в Національній школі суддів України зараховується до стажу професійної діяльності у сфері права.

5. За результатами спеціальної підготовки кандидати отримують свідоцтво устанвленого Вищою кваліфікаційною комісією суддів України зразка. Проходженням кандидатом спеціальної підготовки вважається успішне виконання програми підготовки.

6. Національна школа суддів України надсилає матеріали щодо кандидатів, які пройшли спеціальну підготовку, до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України для складення кваліфікаційного іспиту.

7. У разі порушення кандидатом на посаду судді порядку проходження спеціальної підготовки, що призвело до його відрахування, припинення кандидатом проходження такої підготовки за власною ініціативою, неуспішного виконання кандидатом на посаду судді програми спеціальної підготовки він повинен відшкодувати кошти, витрачені на його підготовку. Кандидат на посаду судді зобов'язаний відшкодувати кошти, витрачені на його спеціальну підготовку, також у разі, якщо він без поважних причин не з'явився для складення кваліфікаційного іспиту або протягом трьох років з дня зарахування до резерву не подав заяву про участь у конкурсі на зайняття вакантної посади судді чи за власним бажанням виключений із резерву.

Стаття 78. Кваліфікаційний іспит

1. Кваліфікаційний іспит є атестуванням особи, яка пройшла спеціальну підготовку і виявила намір бути рекомендованою для призначення на посаду судді.

2. Кваліфікаційний іспит полягає у виявленні належних теоретичних знань та рівня професійної підготовки кандидата на посаду судді, у тому числі отриманого за результатами спеціальної підготовки, а також ступеня його здатності здійснювати правосуддя.

3. Кваліфікаційний іспит проводиться шляхом складення кандидатом на посаду судді письмового анонімного тестування та виконання анонімно письмового практичного завдання з метою виявлення рівня знань, практичних навичок та умінь у застосуванні закону та веденні судового засідання.

4. Кваліфікаційний іспит проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України у спеціально обладнаному для цього приміщенні. Перебіг кваліфікаційного іспиту фіксується за допомогою технічних засобів відео- та звукозапису. На кожному його етапі та під час оцінювання результатів можуть бути присутніми представники засобів масової інформації, професійних організацій правників, а також правозахисних організацій.

5. Порядок складення кваліфікаційного іспиту, методика оцінювання кандидатів визначаються положенням, що затверджується Вищою кваліфікаційною комісією суддів України.

6. Результати кваліфікаційного іспиту дійсні протягом трьох років з дня складення іспиту.

7. Якщо особа набрала менше 75 відсотків максимально можливого балу кваліфікаційного іспиту, вона вважається такою, що не склала кваліфікаційний іспит.

8. Особа, яка не склала кваліфікаційний іспит, може бути допущена до складення такого іспиту повторно не раніше ніж через рік. Особа, яка не склала кваліфікаційний іспит повторно, може бути допущена до наступного іспиту не раніше як через два роки.

9. Вища кваліфікаційна комісія суддів України визначає рейтинг кандидатів на посаду судді відповідно до кількості набраних кандидатами балів за результатами кваліфікаційного іспиту. У рейтингу також окремо відображаються бали із завдань, якими перевіряють здатність кандидата бути суддею за відповідними спеціалізаціями.

10. Вища кваліфікаційна комісія суддів України зараховує до резерву на заміщення вакантних посад суддів тих кандидатів, які набрали не менше 75 відсотків максимально можливого балу кваліфікаційного іспиту.

11. Інформація про результати кваліфікаційного іспиту і місце кандидата на посаду судді за рейтингом є загальнодоступною та оприлюднюється на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

12. Порушення процедури проведення кваліфікаційного іспиту щодо кандидата на посаду судді може бути оскаржено в порядку, визначеному Кодексом адміністративного судочинства України.

Стаття 79. Проведення конкурсу на зайняття вакантної посади судді

1. Конкурс на зайняття вакантної посади судді проводиться відповідно до цього Закону та положення про проведення конкурсу.

2. Положення про проведення конкурсу на зайняття вакантної посади судді затверджується Вищою кваліфікаційною комісією суддів України.

3. Для проведення конкурсу на зайняття вакантної посади судді Вища кваліфікаційна комісія суддів України ухвалює рішення про його оголошення, розміщує відповідну інформацію на своєму офіційному веб-сайті і веб-порталі судової влади та публікує її у визначених нею друкованих засобах масової інформації не пізніше як за місяць до дня проведення конкурсу.

4. Загальний порядок подання заяви для участі у конкурсі та умови його проведення визначаються Вищою кваліфікаційною комісією суддів України.

5. Інформація про подання заяви для участі у конкурсі на заміщення конкретної вакантної посади судді оприлюднюється на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

6. В оголошенні про конкурс зазначаються найменування судів, де є вакантні посади суддів, кількість таких посад, умови проведення конкурсу, дата, час і місце його проведення.

7. Заяви для участі у конкурсі на зайняття вакантної посади судді подаються до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України у встановлений Комісією строк.

8. Вища кваліфікаційна комісія суддів України проводить конкурс на зайняття вакантних посад суддів місцевого суду на основі рейтингу кандидатів на посаду судді та суддів, які виявили намір бути переведеними до іншого місцевого суду, за результатами кваліфікаційних іспитів, складених у межах процедури добору суддів чи в межах процедури кваліфікаційного оцінювання відповідно.

9. Вища кваліфікаційна комісія суддів України проводить конкурс на зайняття вакантних посад суддів апеляційного суду чи суддів Верховного Суду на основі рейтингу учасників за результатами кваліфікаційного оцінювання.

10. Конкурс на зайняття вакантної посади судді Верховного Суду проводиться щодо вакантної посади у відповідному касаційному суді.

11. Вища кваліфікаційна комісія суддів України проводить конкурс на зайняття вакантних посад суддів вищого спеціалізованого суду на основі рейтингу учасників за результатами кваліфікаційного оцінювання.

12. Конкурс на зайняття вакантної посади судді полягає у визначенні учасника конкурсу, який має вищу позицію за рейтингом.

13. У разі однакової позиції за рейтингом серед кандидатів на посаду судді та суддів, які виявили намір бути переведеними до іншого місцевого суду, перевага надається учаснику, який набрав більшу кількість балів із виконаного під час кваліфікаційного іспиту практичного завдання, а за однакової кількості балів – учаснику, який є суддею. За однакових результатів у конкурсі учасників, які є суддями, перевага надається тому учаснику, який має більший стаж роботи на посаді судді. У разі якщо учасники не мають стажу роботи на посаді судді або мають однаковий стаж роботи на посаді судді, перевага надається учаснику, який має більший стаж професійної діяльності у сфері права.

14. У разі однакової позиції за рейтингом, визначеним за результатами кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді апеляційного суду чи Верховного Суду, перевага надається учаснику, який набрав більшу кількість балів із виконаного під час іспиту, проведеного в межах процедури кваліфікаційного оцінювання, практичного завдання, а за однакової кількості балів – учаснику, який має більший стаж роботи на посаді судді. У разі якщо учасники не мають стажу роботи на посаді судді або мають однаковий стаж роботи на посаді судді, перевага надається учаснику, який має більший стаж професійної діяльності у сфері права.

15. У разі однакової позиції за рейтингом, визначеним за результатами кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Вищого суду з питань інтелектуальної власності, перевага надається учаснику, який набрав більшу кількість балів із виконаного під час іспиту, проведеного в межах процедури кваліфікаційного оцінювання, практичного завдання, а за однакової кількості балів – учаснику, який є суддею.

16. Критерії визначення переможця конкурсу на посаду судді Вищого антикорупційного суду визначаються законом.

17. За результатами конкурсного добору Вища кваліфікаційна комісія суддів України надсилає до Вищої ради правосуддя відповідно до кількості вакантних посад суддів рекомендації про призначення кандидатів суддями.

18. Відповідно до внесеної Вищою кваліфікаційною комісією суддів України рекомендації Вища рада правосуддя на своєму засіданні розглядає питання про призначення кандидата на посаду судді та в разі ухвалення позитивного рішення вносить подання Президентіві України про призначення судді на посаду.

19. Вища рада правосуддя може відмовити у внесенні Президентіві України подання про призначення судді на посаду виключно з таких підстав:

1) наявність обґрунтованого сумніву щодо відповідності кандидата критерію добросовісності чи професійної етики або інших обставин, які можуть негативно вплинути на суспільну довіру до судової влади у зв'язку з таким призначенням;

2) порушення визначеного законом порядку призначення на посаду судді.

Підстави, зазначені у пункті 1 цієї частини, Вища рада правосуддя визначає, керуючись власною оцінкою обставин, пов'язаних із кандидатом на посаду судді, та його особистих якостей.

20. У разі відмови у внесенні Президентіві України подання про призначення судді на посаду Вища рада правосуддя ухвалює вмотивоване рішення, яке може бути оскаржено до Верховного Суду у порядку, встановленому процесуальним законом.

21. Рішення Вищої ради правосуддя про відмову у внесенні Президентіві України подання про призначення судді на посаду може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:

1) склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;

2) рішення не підписано членом Вищої ради правосуддя, який брав участь у його ухваленні;

3) рішення не містить посилання на визначені законом підстави відмови у внесенні Президентіві України подання про призначення судді на посаду або мотивів, з яких Вища рада правосуддя прийшла до відповідних висновків.

22. Кандидат на посаду судді, якому Вищою радою правосуддя відмовлено у внесенні подання про призначення його суддею, без нового проходження процедури добору не може бути повторно зарахований до резерву.

Стаття 80. Призначення на посаду судді

1. Призначення на посаду судді здійснюється Президентом України на підставі та в межах подання Вищої ради правосуддя, без перевірки додержання встановлених цим Законом вимог до кандидатів на посаду судді та порядку проведення добору чи кваліфікаційного оцінювання кандидатів.

Будь-які звернення щодо кандидата на посаду судді не перешкоджають його призначенню на посаду. Викладені в таких зверненнях факти можуть бути підставою для порушення Президентом України перед компетентними органами питання про проведення в установленому законом порядку перевірки цих фактів.

2. Президент України видає указ про призначення судді не пізніше тридцяти днів із дня отримання відповідного подання Вищої ради правосуддя.

Стаття 81. Порядок призначення на посаду судді апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду за спеціальною процедурою

(назва статті 81 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

1. Спеціальною процедурою призначення на посаду судді апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду для цілей цього Закону вважається процедура призначення на посаду судді відповідного суду осіб, які відповідають одній із вимог, визначених частиною першою статті 28, частиною першою чи другою статті 33, частиною першою статті 38 цього Закону відповідно.

(частина перша статті 81 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

2. На посаду судді Верховного Суду за спеціальною процедурою може бути призначена особа, яка відповідає вимогам до кандидатів на посаду судді, за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Верховному Суді, а також відповідає одній із вимог, визначених частиною першою статті 38 цього Закону.

3. На посаду судді відповідного апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду за спеціальною процедурою може бути призначена особа, яка відповідає вимогам до кандидатів на посаду судді, за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердила здатність здійснювати правосуддя у відповідному суді та з відповідною спеціалізацією, а також відповідає одній із вимог, визначених частиною першою статті 28 (для апеляційного суду), частиною першою чи другою статті 33 (для вищого спеціалізованого суду) цього Закону.

(частина третя статті 81 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

4. З метою допуску до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду за спеціальною процедурою кандидат на посаду судді подає до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України:

(абзац перший частини четвертої статті 81 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

1) письмову заяву про участь у конкурсі та про проведення кваліфікаційного оцінювання;

(пункт 1 частини четвертої статті 81 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

2) документи, визначені пунктами 2 - 13 частини першої статті 71 цього Закону;

3) документи, що підтверджують дотримання однієї з вимог, визначених частиною першою статті 28, частиною першою чи другою статті 33, частиною першою статті 38 цього Закону відповідно.

(пункт 3 частини четвертої статті 81 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

5. Вища кваліфікаційна комісія суддів України:

1) на підставі поданих документів встановлює відповідність особи вимогам до кандидата на посаду судді апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду та формує його досьє;

(пункт 1 частини п'ятої статті 81 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

2) проводить кваліфікаційне оцінювання кандидата на посаду судді апеляційного, вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду;

(пункт 2 частини п'ятої статті 81 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

3) проводить спеціальну перевірку щодо кандидатів на посаду судді, які допущені до етапу дослідження досьє та проведення співбесіди кваліфікаційного оцінювання.

Перелік уповноважених державних органів, вимоги до інформації, що повинна бути надана або отримана за результатами спеціальної перевірки, та строки надання інформації уповноваженими державними органами визначаються Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з урахуванням інформації, що міститься у досьє кандидатів на посаду судді, та строків проведення відповідного конкурсу.

Результати спеціальної перевірки враховуються при ухваленні рішення Комісії за результатами кваліфікаційного оцінювання;

(пункт 3 частини п'ятої статті 81 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

4) за результатами кваліфікаційного оцінювання кандидата на посаду судді апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду ухвалює рішення про підтвердження або непідтвердження здатності такого кандидата здійснювати правосуддя у відповідному суді та визначає його рейтинг для участі у конкурсі.

(пункт 4 частини п'ятої статті 81 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

6. Якщо за результатами проведення конкурсу на зайняття вакантної посади судді в апеляційному суді, вищому спеціалізованому суді або Верховному Суді Вища кваліфікаційна комісія суддів України ухвалює рішення про внесення рекомендації Вищій раді правосуддя щодо призначення кандидата на посаду судді, така рекомендація разом із відповідними матеріалами направляється Вищій раді правосуддя для розгляду.

(частина шоста статті 81 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

7. Вища рада правосуддя розглядає питання про внесення Президентові України подання про призначення судді на посаду в апеляційний суд, вищий спеціалізований суд або Верховний Суд та ухвалює відповідне рішення.

Стаття 82. Переведення судді до іншого суду

1. Суддя може бути переведений, в тому числі тимчасово шляхом відрядження, на посаду судді до іншого суду Вищою радою правосуддя в порядку, передбаченому законом.

2. Переведення судді на посаду судді до іншого суду здійснюється на підставі та в межах рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, внесеної за результатами конкурсу на заміщення вакантної посади судді, проведеного в порядку, визначеному статтею 79 цього Закону.

3. Переведення судді на посаду судді до іншого суду того самого або нижчого рівня може здійснюватися без конкурсу тільки у випадках реорганізації, ліквідації або припинення роботи суду, в якому такий суддя обіймає посаду судді.

(частина третя статті 82 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

4. Переведення судді до іншого суду в порядку дисциплінарної відповідальності здійснюється на підставі подання органу, який ухвалив рішення про притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.

Розділ V

КВАЛІФІКАЦІЙНИЙ РІВЕНЬ СУДДІ

Глава 1. Кваліфікаційне оцінювання суддів

Стаття 83. Завдання та підстави кваліфікаційного оцінювання

1. Кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними законом критеріями.

2. Критеріями кваліфікаційного оцінювання є:

- 1) компетентність (професійна, особиста, соціальна тощо);
- 2) професійна етика;
- 3) добросовісність.

3. Кваліфікаційне оцінювання за критерієм професійної компетентності проводиться з урахуванням принципів інстанційності та спеціалізації.

4. Підставами для призначення кваліфікаційного оцінювання є:

- 1) заява судді (кандидата на посаду судді) про проведення кваліфікаційного оцінювання, у тому числі для участі у конкурсі;
- 2) рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про призначення кваліфікаційного оцінювання судді у випадках, визначених законом.

5. Порядок та методологія кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення затверджуються Вищою кваліфікаційною комісією суддів України.

Стаття 84. Проведення кваліфікаційного оцінювання

1. Вища кваліфікаційна комісія суддів України протягом трьох місяців з дня надходження відповідної письмової заяви ухвалює рішення про призначення кваліфікаційного оцінювання, крім випадку проведення кваліфікаційного оцінювання у зв'язку з накладенням дисциплінарного стягнення чи інших випадків, визначених законом.

2. За результатами проведення кваліфікаційного оцінювання Вища кваліфікаційна комісія суддів України ухвалює одне з рішень, визначених цим Законом.

3. Суддя (кандидат на посаду судді) може звернутися до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України з відповідною заявою про проведення його кваліфікаційного оцінювання не раніше ніж через один рік з дня ухвалення рішення Комісією за результатами останнього кваліфікаційного оцінювання, крім випадків, коли він подає заяву про проведення оцінювання на зайняття вакантної посади судді в суді нижчої інстанції або іншої спеціалізації.

Порядок врахування результатів останнього кваліфікаційного оцінювання судді (кандидата на посаду судді) визначається рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

(частина третя статті 84 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

4. Кваліфікаційне оцінювання проводиться прозоро та публічно, у присутності судді (кандидата на посаду судді), який оцінюється, та будь-яких заінтересованих осіб. У розгляді питання про кваліфікаційне оцінювання судді можуть бути присутніми представники органу суддівського самоврядування.

5. У разі виявлення під час проведення кваліфікаційного оцінювання фактів, що можуть мати наслідком дисциплінарну відповідальність судді, Вища кваліфікаційна комісія суддів України може звернутися до органу, що здійснює дисциплінарне провадження щодо судді, для вирішення питання про відкриття дисциплінарної справи чи відмову в її відкритті.

У разі звернення до органу, що здійснює дисциплінарне провадження щодо судді, для вирішення питання про відкриття дисциплінарної справи чи відмову в її відкритті або надходження під час проведення кваліфікаційного оцінювання до органу, що здійснює дисциплінарне провадження щодо судді, скарги щодо поведінки судді, яка може мати наслідком дисциплінарну відповідальність судді, Вища кваліфікаційна комісія суддів України має право зупинити проведення кваліфікаційного оцінювання цього судді.

6. Якщо в процесі кваліфікаційного оцінювання судді Вищої кваліфікаційної комісії суддів України стане відомо про обставини, що можуть свідчити про порушення суддею законодавства у сфері запобігання корупції, Комісія негайно повідомляє про це спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції. Вища кваліфікаційна комісія суддів України має право зупинити проведення кваліфікаційного оцінювання цього судді до отримання відповіді від спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції.

7. У разі повідомлення судді (кандидатові на посаду судді) про підозру у вчиненні кримінального правопорушення Вища кваліфікаційна комісія суддів України має право зупинити проведення кваліфікаційного оцінювання цього судді (кандидата на посаду судді) до набрання законної сили вирок суду або закриття кримінального провадження.

(частина сьома статті 84 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

Стаття 85. Етапи кваліфікаційного оцінювання

1. Кваліфікаційне оцінювання включає такі етапи:

- 1) складення іспиту;
- 2) дослідження досьє та проведення співбесіди.

Рішення про черговість етапів проведення кваліфікаційного оцінювання ухвалює Вища кваліфікаційна комісія суддів України.

2. Іспит є основним засобом встановлення відповідності судді (кандидата на посаду судді) критерію професійної компетентності та проводиться шляхом складення анонімного письмового тестування та виконання практичного завдання з метою виявлення рівня знань, практичних навичок та умінь у застосуванні закону, здатності здійснювати правосуддя у відповідному суді та з відповідною спеціалізацією.

Порядок проведення іспиту та методика встановлення його результатів затверджуються Вищою кваліфікаційною комісією суддів України.

Тестові та практичні завдання іспиту складаються з урахуванням принципів інстанційності та спеціалізації.

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у пленарному складі може переглядати рішення, прийняті палатою чи колегією, щодо результатів виконаного учасником іспиту практичного завдання.

(частину другу статті 85 доповнено новим абзацом
четвертим згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII,
у зв'язку з цим абзац четвертий вважати абзацом п'ятим)

Вища кваліфікаційна комісія суддів України зобов'язана забезпечити прозорість іспиту. На кожному етапі та під час оцінювання результатів можуть бути присутніми будь-які зацікавлені особи.

3. Для цілей формування суддівського досьє (досьє кандидата на посаду судді) Вища кваліфікаційна комісія суддів України може ухвалити рішення про запровадження та проведення інших тестувань з метою перевірки особистих морально-психологічних якостей, загальних здібностей, а також про застосування інших засобів встановлення відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям кваліфікаційного оцінювання.

Рішення Комісії про запровадження та проведення інших тестувань не може встановлюватися індивідуально щодо певного судді чи групи суддів.

4. Суддівське досьє має містити:

- 1) копії всіх заяв судді, пов'язаних з його кар'єрою, та доданих до них документів;
- 2) копії всіх рішень, прийнятих щодо судді Вищою кваліфікаційною комісією суддів України, Вищою радою правосуддя, Вищою радою юстиції, органами суддівського самоврядування, Президентом України або іншими органами, які приймали відповідні рішення;
- 3) інформацію про результати участі судді у конкурсах на зайняття посади судді;
- 4) інформацію про результати проходження в Національній школі суддів України спеціальної підготовки кандидата на посаду судді, підготовки судді упродовж перебування на посаді судді;
- 5) інформацію про результати кваліфікаційного оцінювання судді та регулярної оцінки судді упродовж перебування на посаді;
- 6) інформацію про здійснення викладацької діяльності;
- 7) інформацію про зайняття суддею адміністративних посад з копіями відповідних рішень;
- 8) інформацію про обрання (призначення) судді до органів суддівського самоврядування, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Вищої ради правосуддя, Вищої ради юстиції;
- 9) інформацію про ефективність здійснення судочинства суддею, зокрема:
 - а) загальну кількість розглянутих справ;
 - б) кількість скасованих судових рішень та підстави їх скасування;
 - в) кількість рішень, що стали підставою для винесення рішень міжнародними судовими установами та іншими міжнародними організаціями, якими встановлено порушення Україною міжнародно-правових зобов'язань;
 - г) кількість змінених судових рішень та підстави їх зміни;
 - г) дотримання строків розгляду справ;
 - д) середню тривалість виготовлення тексту вмотивованого рішення;
 - е) судове навантаження порівняно з іншими суддями у відповідному суді, регіоні з урахуванням інстанційності, спеціалізації суду та судді;
- 10) інформацію про дисциплінарну відповідальність судді, зокрема:
 - а) кількість скарг на дії судді;
 - б) кількість дисциплінарних проваджень та їх результати;
- 11) інформацію щодо дотримання суддею правил професійної етики:
 - а) відповідність витрат і майна судді та членів його сім'ї, а також близьких осіб задекларованим доходам, у тому числі копії відповідних декларацій, поданих суддею відповідно до законодавства у сфері запобігання корупції;
 - б) інші дані щодо відповідності судді вимогам законодавства у сфері запобігання корупції;
 - в) дані щодо відповідності поведінки судді правилам суддівської етики;
- 12) інформацію щодо відповідності судді критерію добросовісності, зокрема, відповідність витрат і майна судді та членів його сім'ї задекларованим доходам, у тому числі копії відповідних декларацій, поданих суддею відповідно до цього Закону та законодавства у сфері запобігання корупції;
- 13) декларації родинних зв'язків судді та декларації добросовісності судді;
- 14) результати тестувань щодо відповідності судді критеріям кваліфікаційного оцінювання (у разі їх проведення);
- 15) результати застосування інших засобів встановлення відповідності судді критеріям кваліфікаційного оцінювання (у разі їх застосування);
- 16) висновок Громадської ради добросовісності (у разі його наявності);
- 17) інші відомості та дані, на підставі яких може встановлюватися відповідність судді критеріям кваліфікаційного оцінювання, а також будь-яку іншу інформацію щодо судді, визнану рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України такою, що підлягає включенню до суддівського досьє.

5. Досьє кандидата на посаду судді має містити:

- 1) документи, подані кандидатом на посаду судді відповідно до частини четвертої статті 81 цього Закону;
- 2) інформацію щодо відповідності кандидата на посаду судді критерію професійної етики;
- 3) матеріали проведення спеціальної перевірки та іншу інформацію щодо відповідності кандидата на посаду судді критерію добросовісності, зокрема, відповідність витрат і майна кандидата на посаду судді та членів його сім'ї задекларованим доходам, у тому числі копії декларацій, поданих відповідно до цього Закону та законодавства у сфері запобігання корупції;
- 4) іншу інформацію та матеріали, визначені пунктами 6, 13 - 17 частини четвертої цієї статті.

6. Формування і ведення суддівського досьє (досьє кандидата на посаду судді) здійснюються в Єдиній судовій інформаційно-телекомунікаційній системі. Оригінали окремих документів, за рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, можуть додатково зберігатися у паперовій формі.

Формування і ведення суддівського досьє (досьє кандидата на посаду судді) здійснюються у порядку, визначеному Вищою кваліфікаційною комісією суддів України після консультацій із Радою суддів України.

7. Суддівське досьє (досьє кандидата на посаду судді) є відкритим для загального доступу на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, за винятком:

1) відомостей про місця проживання або перебування, дати народження фізичних осіб, їх адрес, номерів телефонів чи інших засобів зв'язку, адрес електронної пошти, реєстраційних номерів облікових карток платників податків, серій та номерів паспортів, військових квитків, місцезнаходження об'єктів власності (крім області, району, населеного пункту, де знаходиться об'єкт), реєстраційних номерів транспортних засобів;

2) відомостей про результати проведення тестувань з метою перевірки особистих морально-психологічних якостей судді (кандидата на посаду судді), загальних здібностей судді (кандидата на посаду судді), а також медичних відомостей;

3) будь-яких відомостей та даних щодо неповнолітніх дітей, крім відомостей щодо майна, майнових прав, активів, інших об'єктів декларування, що перебувають у їх власності відповідно до декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, яка подається суддею (кандидатом на посаду судді);

4) інформації, що містить державну таємницю.

Доступ до матеріалів суддівського досьє (крім вказаних вище в частині сьомій цієї статті) як до публічної інформації здійснюється виключно через веб-сайт Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

8. Повний та безпосередній доступ до суддівського досьє (досьє кандидата на посаду судді) мають члени та уповноважені працівники секретаріатів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та Вищої ради правосуддя відповідно, а також уповноважені працівники Державної судової адміністрації України.

Судді (кандидату на посаду судді) забезпечується доступ для перегляду його досьє в повному обсязі.

9. Співбесіда полягає в обговоренні результатів дослідження досьє.

10. За результатами одного етапу кваліфікаційного оцінювання судді Вища кваліфікаційна комісія суддів України ухвалює рішення щодо допуску судді до іншого етапу кваліфікаційного оцінювання.

Стаття 86. Отримання інформації під час проведення кваліфікаційного оцінювання

1. Для формування суддівського досьє (досьє кандидата на посаду судді) і проведення кваліфікаційного оцінювання судді (кандидата на посаду судді) Вища кваліфікаційна комісія суддів України має право безоплатно отримувати інформацію та копії документів і матеріалів (у тому числі з обмеженим доступом) щодо судді (кандидата на посаду судді) та членів його сім'ї або близьких осіб від будь-яких осіб, які є власниками або розпорядниками інформації (документів, матеріалів), що запитуються. Такі особи зобов'язані протягом десяти днів з дня отримання запиту надати інформацію (документи, матеріали), що запитуються.

2. У разі зберігання інформації (документів, матеріалів) у власника (розпорядника) інформації в електронній формі до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України вона надається в електронній формі (за наявності технічної можливості).

3. Вища кваліфікаційна комісія суддів України має право скеровувати запити, видавати спільні накази з власниками або розпорядниками інформації, що запитуються.

4. Особа, яка отримала запит Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (крім органу державної влади), може відмовити у наданні інформації (документів), яка містить державну, професійну таємницю, таємницю досудового розслідування, банківську таємницю або таємницю про стан здоров'я. Розкриття такої таємниці здійснюється на вимогу Комісії за судовим рішенням у порядку та на підставах, визначених законом.

5. У разі необхідності направлення запиту, вказаного в частині першій цієї статті, Вища кваліфікаційна комісія суддів України має право зупинити проведення кваліфікаційного оцінювання на період, необхідний для отримання відповідної інформації. В залежності від значення інформації, неповнота або недостовірність якої була виявлена при проведенні кваліфікаційного оцінювання, Вища кваліфікаційна комісія суддів України може внести подання Вищій раді правосуддя про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя до закінчення кваліфікаційного оцінювання.

6. У разі внесення Вищою кваліфікаційною комісією суддів України зазначеного у частині п'ятій цієї статті подання, воно підлягає невідкладному розгляду Вищою радою правосуддя.

7. Ненадання Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформації, а також надання завідомо недостовірних відомостей мають наслідком притягнення винних осіб до відповідальності, встановленої законом.

Стаття 87. Громадська рада доброчесності

1. Громадська рада доброчесності утворюється з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання.

2. Громадська рада доброчесності складається з двадцяти членів.

3. Членами Громадської ради доброчесності можуть бути представники правозахисних громадських об'єднань, науковці-правники, адвокати, журналісти, які є визнаними фахівцями у сфері своєї професійної діяльності, мають високу професійну репутацію та відповідають критерію політичної нейтральності та доброчесності.

4. Не можуть бути членами Громадської ради доброчесності:

1) особи, визнані судом недієздатними або обмежено дієздатними;

2) особи, які мають судимість, не погашену або не зняту в установленому законом порядку;

3) особи, на яких протягом останнього року накладалося адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією;

4) особи, які протягом останніх п'яти років працювали (проходили службу) в органах прокуратури, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, Державному бюро розслідувань, інших правоохоронних органах (органах правопорядку), податковій міліції, Службі безпеки України, митних органах, Національному антикорупційному бюро України, Бюро економічної безпеки України, Національному агентстві з питань запобігання корупції;

(пункт 4 частини четвертої статті 87 у редакції

Закону України від 28.01.2021 р. N 1150-IX,

зміни, внесені підпунктом 40 пункту 5 розділу VI Закону України від 28.01.2021 р. N 1150-IX, набирають чинності з 24.11.2021 р.)

- 5) особи, які протягом останніх п'яти років перебували на державній службі;
 - 6) особи, які є суддями або суддями у відставці.
5. Громадська рада доброчесності здійснює свою діяльність у чотирьох колегіях, до кожної з яких входить п'ять членів Ради. Колегія Громадської ради доброчесності діє від імені Ради.
6. Громадська рада доброчесності:
- 1) збирає, перевіряє та аналізує інформацію щодо судді (кандидата на посаду судді);
 - 2) надає Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію щодо судді (кандидата на посаду судді);
 - 3) надає, за наявності відповідних підстав, Вищій кваліфікаційній комісії суддів України висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності, який додається до досьє кандидата на посаду судді або до суддівського досьє;
 - 4) делегує уповноваженого представника для участі у засіданні Вищої кваліфікаційної комісії суддів України щодо кваліфікаційного оцінювання судді (кандидата на посаду судді);
 - 5) має право створити інформаційний портал для збору інформації щодо професійної етики та доброчесності суддів, кандидатів на посаду судді.
 7. Для здійснення повноважень, зазначених у цій статті, членам Громадської ради доброчесності надається право безоплатного та повного доступу до відкритих державних реєстрів.
 8. Член Громадської ради доброчесності зобов'язаний відмовитися від участі у розгляді питання про надання висновку про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності у таких випадках:
 - 1) якщо він перебуває у дружніх чи інших особистих стосунках із суддею чи кандидатом на посаду судді;
 - 2) якщо він причетний до справ, які розглядав чи розглядає такий суддя;
 - 3) за наявності іншого конфлікту інтересів або обставин, що викликають сумнів у його неупередженості.
 9. Члени Громадської ради доброчесності призначаються зборами представників громадських об'єднань строком на два роки і можуть бути призначені повторно.
 10. Збори представників громадських об'єднань скликаються Головою Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. Оголошення про скликання зборів оприлюднюється на офіційному веб-сайті Комісії.
 11. У зборах представників громадських об'єднань беруть участь громадські організації або громадські спілки, які протягом щонайменше останніх двох років, що передують дню проведення зборів, здійснюють діяльність, спрямовану на боротьбу з корупцією, захист прав людини, підтримку інституційних реформ, в тому числі реалізують проекти у цих сферах.
 12. У зборах представників громадських об'єднань не можуть брати участь громадські організації або громадські спілки, які здійснювали чи здійснюють діяльність із залученням міжнародної технічної допомоги, донорами якої є органи державної влади, органи місцевого самоврядування, установи, організації чи підприємства країни, яка визнана Верховною Радою України агресором, або фінансувалися ними.
 13. Для участі у зборах громадські об'єднання у п'ятнадцятиденний строк з дня оприлюднення оголошення про скликання зборів представників громадських об'єднань подають:
 - 1) заяву довільної форми, підписану керівником громадського об'єднання, із зазначенням особи, уповноваженої представляти громадське об'єднання на зборах;
 - 2) копію статуту та виписку з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;
 - 3) копії звітів за результатами виконання проектів із залученням міжнародної технічної допомоги (за наявності);
 - 4) рекомендаційний лист від міжнародної організації з бездоганною репутацією про успішний досвід співпраці або від виконавця проекту міжнародної технічної допомоги;
 - 5) копії звітів за результатами фінансового аудиту не менше двох реалізованих проектів із залученням міжнародної технічної допомоги або копію звіту за результатами аудиту діяльності громадського об'єднання;
 - 6) біографічну довідку представника громадського об'єднання;
 - 7) біографічну довідку кандидата (кандидатів) до складу Громадської ради доброчесності, якого (яких) висуває громадське об'єднання, а також мотиваційний лист кандидата та декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, щодо такого кандидата за його підписом.
 14. Питання про відповідність громадського об'єднання вимогам до участі у зборах представників громадських об'єднань вирішує Вища кваліфікаційна комісія суддів України у десятиденний строк з дня отримання заяви та доданих до неї документів.
 15. Перелік громадських об'єднань, які відповідають вимогам для участі у зборах представників громадських об'єднань, копії поданих ними документів, а також перелік кандидатів до складу Громадської ради доброчесності оприлюднюється на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.
 16. Час і місце проведення зборів представників громадських об'єднань визначаються Головою Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, який направляє громадським об'єднанням відповідні запрошення для участі у зборах. Повідомлення про час і місце проведення зборів представників громадських об'єднань не пізніше ніж за десять днів до їх проведення оприлюднюється на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.
 17. Збори представників громадських об'єднань вважаються правомочними за умови участі в них не менше п'яти громадських об'єднань.

Збори представників громадських об'єднань проводяться відкрито.
 18. Порядок проведення зборів представників громадських об'єднань визначається рішенням зборів.
 19. Громадська рада доброчесності вважається правомочною за умови призначення щонайменше десяти її членів.
 20. Перелік призначених членів Громадської ради доброчесності у п'ятиденний строк з дня завершення роботи зборів представників громадських об'єднань направляється до секретаріату Вищої кваліфікаційної комісії суддів України для оприлюднення на офіційному веб-сайті Комісії.

Стаття 88. Рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

1. Вища кваліфікаційна комісія суддів України ухвалює мотивоване рішення про підтвердження або непідтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді.

Якщо Громадська рада доброчесності у своєму висновку встановила, що суддя (кандидат на посаду судді) не відповідає критеріям професійної етики та доброчесності, то Вища кваліфікаційна комісія суддів України може ухвалити рішення про підтвердження здатності такого судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді лише у разі, якщо таке рішення підтримане не менше ніж одинадцятьма її членами.

2. Суддя (кандидат на посаду судді), який не згодний із рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України щодо його кваліфікаційного оцінювання, може оскаржити це рішення в порядку, передбаченому Кодексом адміністративного судочинства України.

3. Рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, ухвалене за результатами проведення кваліфікаційного оцінювання, може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:

1) склад членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, який провів кваліфікаційне оцінювання, не мав повноважень його проводити;

2) рішення не підписано будь-ким із складу членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, який провів кваліфікаційне оцінювання;

3) суддя (кандидат на посаду судді) не був належним чином повідомлений про проведення кваліфікаційного оцінювання - якщо було ухвалено рішення про непідтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді з підстав неявки для проходження кваліфікаційного оцінювання;

4) рішення не містить посилання на визначені законом підстави його ухвалення або мотивів, з яких Комісія дійшла відповідних висновків.

Глава 2. Підготовка судді та його регулярне оцінювання

Стаття 89. Підготовка судді для підтримання його кваліфікації

1. Суддя зобов'язаний проходити підготовку для підтримання кваліфікації в Національній школі суддів України.

2. Суддя проходить підготовку для підтримання кваліфікації не рідше одного разу на три роки. Час такої підготовки не може бути меншим 40 академічних годин упродовж кожних трьох років перебування на посаді судді.

3. Національна школа суддів України проводить підготовку суддів для підтримання кваліфікації відповідно до необхідності вдосконалення їхніх знань, вмінь і навичок залежно від досвіду роботи суддів, рівня і спеціалізації суду, де вони працюють, а також з урахуванням їхніх індивідуальних потреб.

З цією метою Національна школа суддів України організовує тренінги, що є обов'язковими в межах підготовки, а також тренінги, які суддя має право обрати залежно від своїх потреб.

Стаття 90. Завдання та порядок регулярного оцінювання судді

1. Регулярне оцінювання судді упродовж перебування на посаді проводиться з метою виявлення індивідуальних потреб судді щодо вдосконалення, стимулювання його до підтримання кваліфікації на належному рівні та професійного зростання.

2. Регулярне оцінювання судді проводиться:

1) викладачами (тренерами) Національної школи суддів України за результатами підготовки шляхом заповнення анкети;

2) іншими суддями відповідного суду шляхом анкетування;

3) самим суддею шляхом заповнення анкети самооцінки;

4) громадськими об'єднаннями шляхом незалежного оцінювання роботи судді в судових засіданнях.

3. За результатами кожного тренінгу під час підготовки судді викладач (тренер) заповнює щодо судді анкету оцінювання, що містить:

1) оцінку:

а) оволодіння суддею знаннями, вміннями, навичками;

б) акуратності і своєчасності виконання завдань;

в) аналітичних здібностей, спроможності оцінювати інформацію;

г) вміння взаємодіяти з колегами (спроможності вести переговори, працювати в команді, працювати під тиском тощо);

г) комунікаційних навичок (навичок складення документів, усного мовлення тощо);

д) сильних сторін судді;

2) рекомендації судді щодо напрямів самовдосконалення або проходження додаткового навчання.

4. Національна школа суддів України ознайомлює суддю з анкетою не пізніше п'яти днів після закінчення відповідного тренінгу.

Суддя протягом десяти днів після одержання анкети має право надіслати свої заперечення щодо результатів оцінювання. За результатами розгляду заперечень судді викладач (тренер) має право протягом п'яти днів заповнити нову анкету оцінювання. Анкета оцінювання роботи судді за результатами кожного тренінгу, заперечення судді щодо результатів оцінювання, а також анкета за результатами розгляду заперечень включаються до суддівського дос'є.

5. Громадські об'єднання мають право організувати незалежне оцінювання роботи судді у відкритих судових засіданнях. Результати незалежного оцінювання роботи судді в судовому засіданні фіксуються в анкеті, що містить інформацію про тривалість розгляду справи, дотримання суддею правил судочинства і прав учасників процесу, культуру спілкування, рівень неупередженості судді, рівень задоволення поведінкою судді учасниками процесу, зауваження щодо ведення процесу, інші відомості. Заповнена анкета незалежного оцінювання роботи судді в судовому засіданні може бути включена до суддівського дос'є.

6. Порядок, методологію оцінювання та самооцінювання судді затверджує Вища кваліфікаційна комісія суддів України.

Стаття 91. Значення результатів регулярного оцінювання

1. Результати регулярного оцінювання можуть враховуватися під час розгляду питання про проведення конкурсу на зайняття посади у відповідному суді.

Глава 3. Вища кваліфікаційна комісія суддів України

Стаття 92. Статус та склад Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

1. Вища кваліфікаційна комісія суддів України є державним колегіальним органом суддівського врядування, який на постійній основі діє у системі правосуддя України.

2. Вища кваліфікаційна комісія суддів України є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, самостійний баланс та рахунки в органах Державної казначейської служби України.

3. Вища кваліфікаційна комісія суддів України складається з шістнадцяти членів, вісім з яких призначаються з числа суддів або суддів у відставці.

4. Вища кваліфікаційна комісія суддів України вважається повноважною за умови призначення до її складу не менше одинадцяти членів, щонайменше шість із яких призначені з числа суддів або суддів у відставці.

У разі закінчення строку повноважень члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, внаслідок чого Вища кваліфікаційна комісія суддів України вважатиметься неповноважною, такий член Комісії продовжує виконувати свої повноваження до дня призначення на його посаду іншої особи, але не більше трьох місяців.

5. Порядок роботи Вищої кваліфікаційної комісії суддів України визначається цим Законом.

6. Вища кваліфікаційна комісія суддів України має офіційний веб-сайт та офіційний друкований орган, які є офіційними джерелами інформації про роботу Комісії. Офіційний друкований орган може видаватися в електронному вигляді.

(стаття 92 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.10.2019 р. N 193-IX, у редакції Закону України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

Стаття 93. Повноваження Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

1. Вища кваліфікаційна комісія суддів України:

- 1) веде облік даних про кількість посад суддів у судах, у тому числі вакантних;
- 2) проводить добір кандидатів для призначення на посаду судді, у тому числі організує проведення щодо них спеціальної перевірки відповідно до закону та приймає кваліфікаційний іспит;
- 3) вносить до Вищої ради правосуддя рекомендацію про призначення кандидата на посаду судді;
- 4) вносить рекомендацію про переведення судді відповідно до цього Закону, крім переведення як дисциплінарної санкції;
- 5) визначає потреби у державному замовленні на професійну підготовку кандидатів на посаду судді у Національній школі суддів України;

6) затверджує форму і зміст заяви про участь у доборі кандидатів на посаду судді, анкети кандидата на посаду судді, порядок складення відбіркового іспиту та методик оцінювання його результатів, порядок складення кваліфікаційного іспиту та методик оцінювання кандидатів, положення про проведення конкурсу на зайняття вакантної посади судді, порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, порядок формування і ведення суддівського дос'є (дос'є кандидата на посаду судді), порядок проходження спеціальної підготовки кандидатів на посаду судді;

(пункт 6 частини першої статті 93 у редакції Закону України від 16.10.2019 р. N 193-IX, від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

6¹) затверджує більшістю голосів від її складу, визначеного цим Законом, регламент, що визначає порядок роботи Комісії в межах, встановлених цим Законом;

(частину першу статті 93 доповнено пунктом 6¹ згідно із Законом України від 16.10.2019 р. N 193-IX, пункт 6¹ частини першої статті 93 у редакції Закону України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

7) проводить кваліфікаційне оцінювання;

8) забезпечує ведення суддівського дос'є, дос'є кандидата на посаду судді;

9) бере у межах компетенції участь у міжнародному співробітництві, у тому числі встановлює зв'язки з іноземними закладами, установами та організаціями, проектами міжнародної технічної допомоги, є бенефіціаром, реципієнтом міжнародної технічної допомоги, головним розпорядником міжнародної допомоги від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій;

10) здійснює інші повноваження, визначені законом.

2. Вища кваліфікаційна комісія суддів України для здійснення своїх повноважень має право витребувати та одержувати необхідну інформацію від суддів, судів, Державної судової адміністрації України, органів суддівського самоврядування, інших органів та установ у системі правосуддя, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та підпорядкування, об'єднань громадян та окремих фізичних осіб. Ненадання такої інформації на вимогу Комісії має наслідком відповідальність, установлену законом.

3. Члени та уповноважені працівники секретаріату Вищої кваліфікаційної комісії суддів України мають безпосередній доступ до автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування, користуються державними, у тому числі урядовими, засобами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами.

4. Обробка інформації здійснюється членами та уповноваженими працівниками Комісії із дотриманням законодавства про захист персональних даних та забезпеченням таємниці, що охороняється законом.

5. Доступ до інформації, що містить державну таємницю, здійснюється в порядку, встановленому законодавством про захист державної таємниці.

Стаття 94. Вимоги до члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

(назва статті 94 у редакції Закону України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

1. Частина першу статті 94 виключено

(частина перша статті 94 із роз'ясненнями Рішення Конституційного Суду України від 11.03.2020 р. N 4-р/2020, виключена згідно із Законом України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

2. Членом Вищої кваліфікаційної комісії суддів України може бути громадянин України, який володіє державною мовою, має вищу юридичну освіту, стаж професійної діяльності у сфері права не менше п'ятнадцяти років та відповідає критеріям доброчесності і професійної компетентності, що визначені цим Законом.

Член Вищої кваліфікаційної комісії суддів України має дотримуватися політичної нейтральності, не може належати до політичних партій, професійних спілок, брати участь у будь-якій політичній діяльності.

(частина друга статті 94 у редакції Закону України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

3. За членом Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, який є суддею або державним службовцем, на час здійснення повноважень зберігаються посада, статус і місце роботи. Такі члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України на час здійснення повноважень відряджуються до Комісії.

Члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, які є адвокатами, на час виконання повноважень членів Комісії повинні зупинити адвокатську діяльність та участь в органах адвокатського самоврядування.

4. Член Вищої кваліфікаційної комісії суддів України не має права суміщати свою посаду з будь-якою посадою в органі державної влади або органі місцевого самоврядування, органі суддівського, адвокатського чи прокурорського самоврядування, із статусом народного депутата України, депутата Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласної, районної, міської, районної у місті, сільської, селищної ради, з підприємницькою діяльністю, обіймати будь-яку іншу оплачувану посаду, виконувати будь-яку іншу оплачувану роботу або отримувати іншу винагороду, крім винагороди члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (за винятком здійснення викладацької, наукової чи творчої діяльності та отримання винагороди за неї), а також входить до складу керівного органу чи наглядової ради юридичної особи, що має на меті одержання прибутку.

5. На членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України поширюються вимоги та обмеження, встановлені законодавством у сфері запобігання корупції.

6. Особа, яка є власником акцій або володіє іншими корпоративними правами чи має інші майнові права або інший майновий інтерес у діяльності будь-якої юридичної особи, що має на меті отримання прибутку, зобов'язана передати такі акції (корпоративні права) або інші відповідні права в управління незалежній третій особі (без права надання інструкцій такій особі щодо розпорядження такими акціями, корпоративними або іншими правами чи щодо реалізації прав, які з них виникають) на час перебування на посаді члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. Член Вищої кваліфікаційної комісії суддів України може отримувати відсотки, дивіденди та інші пасивні доходи від майна, власником якого він є.

7. До складу Вищої кваліфікаційної комісії суддів України не можуть бути призначені народні депутати України, члени Кабінету Міністрів України, голови судів, їх заступники, секретарі, голови судових палат, їх заступники, члени Ради суддів України, Вищої ради правосуддя, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини.

До складу Вищої кваліфікаційної комісії суддів України не можуть бути призначені особи, які притягалися до відповідальності за вчинення корупційного правопорушення.

8. Не можуть бути членами Вищої кваліфікаційної комісії суддів України:

1) особи, які визнані судом недієздатними або дієздатність яких обмежена;

(пункт 1 частини восьмої статті 94 у редакції Закону України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

2) особи, які мають судимість, не погашену або не зняту в установленому законом порядку;

3) особи, на яких протягом останнього року накладалося адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією;

4) особи, які були членами Вищої кваліфікаційної комісії суддів України або Вищої ради юстиції до набрання чинності Законом України "Про відновлення довіри до судової влади в Україні";

(пункт 4 частини восьмої статті 94 у редакції Закону України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

5) особи, які обіймають адміністративні посади в судах та органах судової влади;

6) особи, які не відповідають вимогам цього Закону щодо несумісності з іншими видами діяльності та не усунули таку невідповідність протягом розумного строку, але не більш як протягом тридцяти днів з дня виникнення обставин, які призводять до порушення вимог щодо несумісності.

9. Члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України повинні у своїй діяльності та поза її межами дотримуватися найвищих стандартів етичної поведінки, у тому числі принципів та правил етики, які застосовуються до суддів.

10. Перебування особи на посаді члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України також несумісне з наявністю заборони такій особі обіймати посади, щодо яких здійснюється очищення влади в порядку, визначеному Законом України "Про очищення влади".

(стаття 94 у редакції Закону України від 16.10.2019 р. N 193-IX)

11. Вплив на членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України у будь-який спосіб забороняється.

(статтю 94 доповнено частиною одинадцятю згідно із Законом України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

Стаття 95. Порядок проведення конкурсу та призначення на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

1. Призначення на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України здійснюється Вищою радою правосуддя за результатами конкурсу в порядку, встановленому цим Законом, строком на чотири роки.

Одна і та сама особа не може обіймати посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України більше ніж два строки поспіль.

2. Конкурс на зайняття посади члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України проводиться на основі принципів верховенства права, професійності, публічності та політичної нейтральності в порядку, встановленому цим Законом.

3. Конкурс на зайняття посади члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України проводить Конкурсна комісія у порядку, передбаченому цим Законом.

4. Положення про проведення конкурсу на зайняття посади члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, методологія оцінювання відповідності кандидата критеріям доброчесності та професійної компетентності кандидатів на зайняття посади члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, показники відповідності критеріям такого оцінювання та засоби їх встановлення затверджує Конкурсна комісія.

5. Конкурсна комісія проводить добір кандидатів на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, які відповідають критеріям доброчесності та професійної компетентності, з розрахунку не менше двох кандидатів на одну вакантну посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

6. За результатами проведеного конкурсу на зайняття посади члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України Конкурсна комісія формує перелік кандидатів, які відповідають критеріям доброчесності та професійної компетентності, та передає його до Вищої ради правосуддя.

7. Вища рада правосуддя проводить співбесіду з рекомендованими Конкурсною комісією кандидатами відкрито та приймає за її результатами обґрунтоване і вмотивоване рішення про призначення або про відмову в призначенні відібраних кандидатів на вакантні посади членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

8. Порядок проведення співбесіди Вищою радою правосуддя визначається Регламентом Вищої ради правосуддя.

9. Оголошення про початок конкурсу, умови і строки його проведення публікується у газеті "Голос України" та оприлюднюється секретаріатом Вищої ради правосуддя на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя не пізніше ніж за три місяці до дня закінчення

строку повноважень члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України або не пізніше десяти днів з дня дострокового припинення повноважень чи звільнення члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

10. Особа, яка відповідає вимогам, визначеним цим Законом до члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, та має намір бути призначеною членом Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, звертається з відповідною заявою до Конкурсної комісії.

11. Форму заяви особи про намір бути призначеною членом Вищої кваліфікаційної комісії суддів України затверджує Конкурсна комісія.

12. Разом із заявою про намір бути призначеною членом Вищої кваліфікаційної комісії суддів України особа подає:

- 1) автобіографію;
- 2) мотиваційний лист, в якому викладаються мотиви для призначення членом Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;
- 3) копію документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України;
- 4) копію трудової книжки (за наявності) або відомості про трудову діяльність з реєстру застрахованих осіб Державного реєстру загальнооб'язкового державного соціального страхування;
- 5) декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за рік, що передує року, в якому було оприлюднено оголошення про початок конкурсу;
- 6) копії документів про освіту, вчені звання та наукові ступені;
- 7) медичну довідку про стан здоров'я (щодо перебування особи на обліку в психоневрологічних або наркологічних закладах охорони здоров'я);
- 8) копію військового квитка (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);
- 9) письмову згоду на обробку персональних даних та оприлюднення копій документів, визначених цією статтею (крім копій документів, передбачених пунктами 3, 7, 8 цієї частини);
- 10) письмову заяву про відсутність обмежень щодо членства у Вищій кваліфікаційній комісії суддів України, а також про відповідність вимогам щодо несумісності або про зобов'язання виконувати вимоги щодо несумісності у разі призначення членом Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;

11) заяву про проведення перевірки, передбаченої Законом України "Про очищення влади";

12) згоду на проведення спеціальної перевірки відповідно до закону та використання результатів такої перевірки членами Конкурсної комісії та уповноваженими нею особами.

13. Секретаріат Вищої ради правосуддя приймає документи, передбачені частиною дванадцятю цієї статті, у хронологічному порядку надходження заяв та не пізніше п'яти робочих днів після їх отримання оприлюднює інформацію про осіб, які подали заяви про намір бути призначеними членом Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, разом із копіями поданих документів (крім документів, передбачених пунктами 3, 7, 8 частини дванадцятю цієї статті) на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя.

14. Прийом документів, передбачених частиною дванадцятю цієї статті, завершується о 24 годині останнього дня строку, визначеного Конкурсною комісією для подання документів.

Секретаріат Вищої ради правосуддя не може відмовити у прийнятті документів з інших підстав, ніж закінчення строку, визначеного для подання документів.

15. Конкурсна комісія формує перелік кандидатів на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, що оприлюднюється на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя не пізніше ніж через три дні після завершення прийому документів.

16. Конкурсна комісія перевіряє подані кандидатами документи на відповідність вимогам цього Закону та оприлюднює на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя перелік кандидатів, допущених до участі у конкурсі на зайняття посади члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

17. Секретаріат Вищої ради правосуддя забезпечує проведення спеціальної перевірки кандидатів перед проведенням першого етапу конкурсу на зайняття посади члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та надання результатів такої перевірки Конкурсній комісії.

18. Конкурсна комісія проводить конкурс на зайняття посади члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України у два етапи:

1) проведення добору кандидатів за результатами розгляду поданих ними документів, результатів спеціальної перевірки, відповідної інформації з відкритих джерел та формування переліку кандидатів, допущених до співбесіди.

Розгляд документів, поданих кандидатом, на предмет відповідності вимогам на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України здійснюється в порядку, встановленому Конкурсною комісією;

2) проведення співбесіди з відібраними кандидатами та визначення переліку кандидатів для рекомендації Вищій раді правосуддя. Трансляція співбесід з кандидатами на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України в режимі реального часу здійснюється на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя.

Конкурсна комісія рекомендує Вищій раді правосуддя кандидатів на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України з розрахунку не менше двох кандидатів на кожну вакантну посаду.

19. Якщо кількість відібраних Конкурсною комісією кандидатів на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, які відповідають критеріям доброчесності та професійної компетентності, є меншою за кількість кандидатів, передбачену частиною вісімнадцятю цієї статті, Конкурсна комісія оголошує додатковий конкурс відповідно до частини дев'ятої цієї статті та проводить його в порядку, передбаченому цією статтею.

20. Конкурсна комісія проводить конкурс на зайняття посади члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України за критеріями доброчесності та професійної компетентності.

21. Кандидат на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України вважається таким, що відповідає критерію доброчесності, якщо він є незалежним, чесним, неупередженим, невідкупним, сумлінним, дотримується етичних норм та демонструє бездоганну поведінку у професійній діяльності та особистому житті, а також якщо немає сумнівів щодо законності джерел походження його майна, відповідності рівня життя кандидата або членів його сім'ї задекларованим доходам, відповідності способу життя кандидата його статусу.

22. Кандидат на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України вважається таким, що відповідає критерію професійної компетентності, якщо він володіє знаннями у сфері права, в тому числі щодо функціонування судової системи, має аналітичні здібності, здатність наполегливо працювати, має усні та письмові комунікаційні навички, а також вміння взаємодіяти з колегами.

23. Конкурсна комісія для перевірки кандидата на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України на відповідність критеріям доброчесності та професійної компетентності застосовує зазначені показники таким чином:

- 1) оцінювання відповідності показникам спирається на інформацію без часових або територіальних обмежень;
- 2) кандидат не відповідає показникам у разі доведення невідповідності або наявності обґрунтованих сумнівів у відповідності;
- 3) будь-який висновок чи оцінка національного або міжнародного органу щодо доброчесності та професійної компетентності кандидата не є наперед визначальними та обов'язковими для Конкурсної комісії.

Стаття 95¹. Конкурсна комісія

1. Конкурсна комісія є допоміжним органом Вищої ради правосуддя, що утворюється для проведення конкурсу на зайняття посади члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та формування переліку кандидатів на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, які відповідають критеріям доброчесності та професійної компетентності.

2. Вища рада правосуддя призначає членів Конкурсної комісії для проведення конкурсу на зайняття посади члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України з числа осіб, запропонованих суб'єктами формування Конкурсної комісії, протягом п'яти днів з дня одержання пропозицій суб'єктів формування.

3. Суб'єктами формування Конкурсної комісії є Рада суддів України, Рада прокурорів України, Рада адвокатів України та Національна академія правових наук України в особі Президії.

4. До складу Конкурсної комісії входять:

- 1) три особи з числа суддів або суддів у відставці, запропоновані Радою суддів України;
- 2) одна особа, запропонована Радою прокурорів України;
- 3) одна особа, запропонована Радою адвокатів України;
- 4) одна особа, запропонована Національною академією правових наук України в особі Президії.

Кандидатами на посаду члена Конкурсної комісії можуть бути особи, які мають бездоганну ділову репутацію, високі професійні якості, суспільний авторитет та відповідають критерію доброчесності.

5. Кожен суб'єкт формування Конкурсної комісії пропонує на розгляд Вищої ради правосуддя не менше двох кандидатів до складу Конкурсної комісії або погоджує пропозицію спільного списку кандидатів.

6. Суб'єкти формування Конкурсної комісії пропонують кандидатів до складу Конкурсної комісії за своєю квотою протягом двадцяти днів з дня опублікування оголошення про початок добору кандидатів до складу Конкурсної комісії на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя. При цьому не пізніше наступного дня з дня опублікування такого оголошення Вища рада правосуддя надсилає всім суб'єктам формування Конкурсної комісії письмове повідомлення про початок конкурсу із пропозицією подати кандидатури до складу Конкурсної комісії.

7. Рішення суб'єктів формування Конкурсної комісії про висунення кандидатів у члени Конкурсної комісії та рішення Вищої ради правосуддя про призначення членів Конкурсної комісії розміщуються на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя її секретаріатом не пізніше наступного дня з дня одержання таких рішень секретаріатом.

8. Конкурсна комісія розпочинає роботу за умови призначення щонайменше чотирьох членів Конкурсної комісії в порядку, визначеному цим Законом.

9. Строк повноважень члена Конкурсної комісії становить чотири роки з дня призначення, без права бути призначеним повторно.

10. Регламент роботи Конкурсної комісії ухвалюється членами Конкурсної комісії та оприлюднюється на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя.

11. Засідання Конкурсної комісії проводяться відкрито. Інформація про час і місце їх проведення, порядок денний та рішення Конкурсної комісії оприлюднюються на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя.

12. Секретаріат Вищої ради правосуддя забезпечує трансляцію засідань Конкурсної комісії в режимі реального часу на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя.

13. Рішення Конкурсної комісії ухвалюється, якщо за нього проголосували не менше ніж чотири члени Конкурсної комісії.

14. Член Конкурсної комісії має право брати участь у засіданнях і ухваленні рішень Конкурсної комісії у віддаленому режимі з використанням електронних засобів відеозв'язку.

15. Рішення Конкурсної комісії оформлюється протоколом та має бути вмотивованим і обґрунтованим.

16. Член Конкурсної комісії та уповноважені Конкурсною комісією особи:

1) збирають, перевіряють та аналізують інформацію про кандидатів на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, у тому числі конфіденційну інформацію та персональні дані, отримують інформацію від державних органів та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, необхідну для здійснення повноважень Конкурсної комісії;

2) звертаються до кандидатів на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, а також до будь-якої юридичної особи, державного органу чи органу місцевого самоврядування, їх посадових осіб із запитом про надання пояснень, документів чи інформації з метою перевірки кандидатів на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;

3) мають безоплатний доступ до відкритих державних реєстрів виключно в тій частині, що може стосуватися діяльності Конкурсної комісії.

17. Член Конкурсної комісії та уповноважені Конкурсною комісією особи зобов'язані:

1) не використовувати персональні дані та іншу інформацію, що стала їм відома під час роботи в Конкурсній комісії, для цілей інших, ніж для виконання обов'язків, пов'язаних з роботою Конкурсної комісії;

2) відмовитися від участі у збиранні інформації про кандидата на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, якщо член Конкурсної комісії має або мав особисті або ділові стосунки з кандидатом та/або за наявності іншого конфлікту інтересів чи обставин, що можуть вплинути на його об'єктивність або неупередженість як члена Конкурсної комісії;

3) забезпечувати здійснення заходів щодо захисту персональних даних та конфіденційної інформації, що стали їм відомі під час виконання обов'язків, пов'язаних з роботою Конкурсної комісії.

18. Повноваження Конкурсної комісії:

1) розроблення та затвердження Регламенту Конкурсної комісії, Положення про проведення конкурсу на зайняття посади члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, методології оцінювання відповідності кандидата критеріям доброчесності та професійної компетентності кандидатів на зайняття посади члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, показників відповідності критеріям такого оцінювання та засобів їх встановлення;

2) розгляд документів, поданих кандидатами на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;

3) добір кандидатів на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, які за результатами опрацювання поданих документів відповідають вимогам цього Закону;

4) оприлюднення на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя інформації про кандидатів на посаду члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, допущених до участі у конкурсі;

5) формування переліку кандидатів для проходження співбесіди за результатами розгляду поданих кандидатами документів, результатів спеціальної перевірки та аналізу відповідної інформації з відкритих джерел;

6) проведення на своєму засіданні співбесіди з відібраними кандидатами;

7) добір шляхом відкритого голосування з числа кандидатів, які пройшли співбесіду, на кожен вакантну посаду не менше двох кандидатів, які відповідають критеріям доброчесності та професійної компетентності.

19. Організаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності Конкурсної комісії здійснює секретаріат Вищої ради правосуддя.

20. Члени Конкурсної комісії здійснюють свої повноваження на громадських засадах і на час роботи в Конкурсній комісії звільнюються від виконання службових обов'язків за основним місцем роботи із збереженням середньої заробітної плати.

21. Повноваження члена Конкурсної комісії припиняються у разі:

1) подання заяви про звільнення з посади члена Конкурсної комісії за власним бажанням;

2) закінчення строку, на який його призначено;

3) набрання законної сили обвинувальним щодо нього вироком суду;

4) припинення громадянства України або набуття громадянства іншої держави;

5) обмеження його цивільної дієздатності, визнання недієздатним, безвісно відсутнім або оголошення його померлим;

6) його смерті.

(Закон доповнено статтею 95¹ згідно із
Законом України від 16.10.2019 р. N 193-IX,
стаття 95¹ у редакції Закону
України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

Стаття 96. Звільнення члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України з посади

1. Підставами для звільнення члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України з посади є:

1) подання заяви про звільнення з посади члена Комісії за власним бажанням;

2) неспроможність виконувати свої повноваження за станом здоров'я (за наявності медичного висновку);

3) виявлення обставин щодо його невідповідності вимогам, установленим цим Законом;

4) порушення вимог, установлених законодавством у сфері запобігання корупції;

5) неучасть у роботі Комісії протягом одного календарного місяця поспіль без поважних причин або неодноразова відмова без поважних причин від голосування з питань, що розглядаються;

6) грубе чи систематичне нехтування обов'язками, що є несумісним із статусом члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України або виявило його невідповідність займаній посаді, допущення іншої поведінки, що підриває авторитет та суспільну довіру до правосуддя і судової влади, у тому числі недотримання етичних стандартів судді як складової професійної етики члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

2. Частина другої статті 96 виключено

(згідно із Законом України
від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

3. Рішення про звільнення члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України з посади з підстав, визначених пунктами 1 і 2 частини першої цієї статті, ухвалює Вища кваліфікаційна комісія суддів України на найближчому засіданні після отримання заяви.

(частина третя статті 96 у редакції
Закону України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

4. Частина четверту статті 96 виключено

(згідно із Законом України
від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

5. У разі встановлення підстав для звільнення члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України з посади, визначених пунктами 3 - 6 частини першої цієї статті, Вища кваліфікаційна комісія суддів України може своїм рішенням внести до Вищої ради правосуддя подання про звільнення з посади відповідного члена Комісії. З дня ухвалення рішення Комісії про внесення зазначеного подання такий член Комісії відсторонюється від посади, а його повноваження зупиняються до прийняття рішення Вищою радою правосуддя.

6. Процедура розгляду та ухвалення рішення про звільнення члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України за поданням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України здійснюється відповідно до положень Регламенту Вищої ради правосуддя.

(частина шоста статті 96 у редакції
Закону України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

(стаття 96 у редакції Закону
України від 16.10.2019 р. N 193-IX)

Стаття 97. Припинення повноважень члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

1. Повноваження члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України припиняються у разі:

1) закінчення строку, на який його призначено;

(пункт 1 частини першої статті 96 у редакції
Закону України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

2) набрання законної сили обвинувальним щодо нього вироком суду;

3) припинення громадянства України або набуття громадянства іншої держави;

4) визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим, недієздатним або обмежено дієздатним;

5) смерті члена Комісії;

6) пункт 6 частини першої статті 97 виключено

(згідно із Законом України
від 16.10.2019 р. N 193-IX)

7) набрання законної сили рішенням суду про визнання його активів або активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необґрунтованими та їх стягнення в дохід держави.

2. Повноваження члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України з підстав, визначених частиною першою цієї статті, припиняються з настанням відповідної події.

Стаття 98. Організація роботи та засідання Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

1. Організаційними формами діяльності Вищої кваліфікаційної комісії суддів України є засідання у пленарному складі Комісії, у складі її палат та колегій залежно від питань, визначених цим Законом та Регламентом Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Засідання Комісії можуть проводитися у режимі відеоконференції в порядку, встановленому Регламентом Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. Члени Комісії мають право брати участь у засіданнях і прийнятті рішень у віддаленому режимі з використанням електронних засобів відеозв'язку у випадках та порядку, встановлених Регламентом Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

2. У складі Вищої кваліфікаційної комісії суддів України діють дві палати, до кожної з яких входять по вісім членів Комісії.

У разі потреби Комісія може ухвалити рішення про залучення членів однієї палати до роботи іншої палати.

3. Колегія Вищої кваліфікаційної комісії суддів України формується не менш як з трьох членів Комісії.

4. Вища кваліфікаційна комісія суддів України пленарним складом обирає таємним голосуванням більшістю голосів від загального складу Комісії Голову Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, заступника Голови, які є головами палат Комісії, та секретарів палат. Головує на такому засіданні найстарший за віком із присутніх на засіданні член Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Якщо Головою Вищої кваліфікаційної комісії суддів України обраний суддя або суддя у відставці, заступник Голови обирається з числа членів Комісії, які не є суддями або суддями у відставці. У разі якщо Головою Вищої кваліфікаційної комісії суддів України обрано члена Комісії, який не є суддею або суддею у відставці, заступник Голови обирається з числа членів Комісії, які є суддями або суддями у відставці.

Секретарем палати, голова якої є суддею або суддею у відставці, обирається член Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, який не є суддею або суддею у відставці. Секретарем палати, голова якої не є суддею або суддею у відставці, обирається член Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, який є суддею або суддею у відставці.

5. Голова Вищої кваліфікаційної комісії суддів України організовує роботу Комісії, визначає обов'язки заступника Голови, веде засідання Комісії, здійснює їх підготовку та організовує діловодство.

6. Обов'язки Голови Вищої кваліфікаційної комісії суддів України у разі його відсутності виконує заступник Голови Комісії, а за відсутності заступника Голови – найстарший за віком член Комісії.

7. Голова Вищої кваліфікаційної комісії суддів України видає накази, розпорядження та доручення, які є обов'язковими до виконання членами Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та працівниками секретаріату.

8. Секретарі палат Вищої кваліфікаційної комісії суддів України здійснюють підготовку засідань палат та несуть відповідальність за організацію в них діловодства.

9. Для здійснення розподілу справ у Вищій кваліфікаційній комісії суддів України діє Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система визначення члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, який проводить підготовку до розгляду і доповідає справу.

Положення про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему визначення членів Комісії для підготовки до розгляду і доповіді справ затверджується Вищою кваліфікаційною комісією суддів України.

10. Голови палат Вищої кваліфікаційної комісії суддів України організовують роботу палат та ведуть засідання палат. Обов'язки голів палат у разі їх відсутності виконують найстарші за віком члени палат.

11. Вища кваліфікаційна комісія суддів України затверджує Регламент, який регулює відповідно до цього Закону процедурні питання діяльності Комісії.

12. Засідання Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, її палат та колегій проводяться відкрито, крім випадків, встановлених законом.

13. Засідання Комісії, її палат є повноважним, якщо в ньому бере участь більшість від складу Комісії або палати відповідно.

Засідання колегії є повноважним, якщо у ньому беруть участь усі члени колегії.

14. Голова Вищої кваліфікаційної комісії суддів України визначає дату, час і місце проведення засідання Комісії, перелік питань, що виносяться на засідання, і не пізніше як за десять днів до засідання повідомляє про це особу, стосовно якої має розглядатися питання, та оприлюднює відповідну інформацію на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (крім засідань з організаційних питань).

15. Голови палат Комісії визначають дату, час і місце проведення засідань відповідних палат, перелік питань, що виносяться для розгляду на засіданні відповідної палати, і не пізніше як за десять днів до засідання повідомляють про це осіб, стосовно яких має розглядатися питання, та оприлюднюють відповідну інформацію на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

16. Секретаріат Вищої кваліфікаційної комісії суддів України повідомляє про дату, час і місце проведення засідання відповідної колегії не пізніше як за десять днів до такого засідання осіб, стосовно яких має розглядатися питання, та оприлюднює відповідну інформацію на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

(стаття 98 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.10.2019 р. N 193-IX, у редакції Закону України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

Стаття 99. Права члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

1. Член Вищої кваліфікаційної комісії суддів України має право:

1) знайомитися з матеріалами, поданими на розгляд Комісії, відповідної палати, членом якої він є, колегії, брати участь у їх дослідженні та перевірці;

2) наводити свої мотиви та міркування, а також подавати додаткові документи з питань, що розглядаються;

3) вносити пропозиції щодо проекту рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України з будь-яких питань та голосувати "за" або "проти" того чи іншого рішення;

4) висловлювати письмово окрему думку щодо рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;

5) здійснювати інші повноваження, встановлені законом.

Стаття 100. Відвід члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

1. Член Вищої кваліфікаційної комісії суддів України не має права брати участь у розгляді питання та ухваленні рішення і підлягає відводу (самовідводу), якщо наявні дані про конфлікт інтересів або обставини, що викликають сумнів у його безсторонності.

За наявності таких обставин член Вищої кваліфікаційної комісії суддів України повинен заявити самовідвід. Із тих самих підстав відвід члену Комісії можуть заявити особи, щодо яких або за поданням яких розглядається питання.

2. Відвід має бути вмотивованим і поданим до початку розгляду питання у формі письмової заяви. Головуючий на засіданні зобов'язаний ознайомити із заявою про відвід члена Комісії, якому заявлено відвід.

3. Рішення про відвід (самовідвід) ухвалюється більшістю голосів членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, які беруть участь у засіданні. Голосування проводиться за відсутності члена Комісії, щодо якого вирішується питання про відвід (самовідвід).

Стаття 101. Рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

1. Рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України у пленарному складі ухвалюється більшістю від установленого цим Законом складу Комісії. Голосування проводиться за відсутності особи, щодо якої вирішується питання, та інших осіб, які не є членами Комісії.

2. Рішення палати Вищої кваліфікаційної комісії суддів України ухвалюється більшістю від складу палати з урахуванням членів іншої палати в разі їх залучення до участі в розгляді відповідного питання.

3. Рішення колегії Вищої кваліфікаційної комісії суддів України ухвалюється більшістю голосів.

4. Палати та колегії Вищої кваліфікаційної комісії суддів України ухвалюють свої рішення від імені Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, зазначаючи склад палати чи колегії, який розглядав конкретну справу.

Вища кваліфікаційна комісія суддів України може переглядати рішення, прийняті палатою чи колегією, щодо допуску до конкурсу або добору.

(частину четверту статті 101 доповнено абзацом другим згідно із Законом України від 21.12.2016 р. N 1798-VIII)

5. Рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, палат та колегій Комісії викладаються у письмовій формі. У рішенні зазначаються дата і місце ухвалення рішення, склад Комісії (палати, колегії), питання, що розглядалося, мотиви ухваленого рішення.

Рішення підписується головуючим і членами Комісії (палати, колегії), які брали участь у його ухваленні.

6. За наявності окремої думки члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України вона викладається у письмовій формі і додається до справи, про що головуючий повідомляє на засіданні.

7. Рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України можуть бути оскаржені до суду з підстав, установлених цим Законом.

8. Рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України щодо надання рекомендацій можуть бути оскаржені тільки разом із рішенням, ухваленим за відповідною рекомендацією.

9. У разі наявності окремої думки двох або більше членів палати Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, які брали участь у розгляді питання та ухваленні рішення відповідною палатою, Голова Вищої кваліфікаційної комісії суддів України має право винести таке питання на розгляд Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, на якому у порядку, встановленому регламентом, ухвалюється остаточне рішення по суті питання.

Стаття 102. Забезпечення діяльності Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

1. Організаційне забезпечення діяльності Вищої кваліфікаційної комісії суддів України здійснює секретаріат.

Секретаріат очолює його керівник, який призначається на посаду за результатами конкурсу з урахуванням положень цього Закону та Закону України "Про державну службу".

(частину першу статті 102 доповнено абзацом другим згідно із Законом України від 16.10.2019 р. N 193-IX)

2. Положення про секретаріат Вищої кваліфікаційної комісії суддів України затверджується Вищою кваліфікаційною комісією суддів України.

3. Для здійснення членами Вищої кваліфікаційної комісії суддів України своїх повноважень у складі секретаріату Вищої кваліфікаційної комісії суддів України діє служба інспекторів у кількості, визначеній Вищою радою правосуддя.

(частина третя статті 102 у редакції Закону України від 16.10.2019 р. N 193-IX)

4. Гранична чисельність працівників Вищої кваліфікаційної комісії суддів України з урахуванням визначеної кількості членів Комісії та інспекторів затверджується Вищою радою правосуддя за поданням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

(частина четверта статті 102 у редакції Закону України від 16.10.2019 р. N 193-IX)

5. Працівники секретаріату Вищої кваліфікаційної комісії суддів України призначаються на посади та звільняються з посад у порядку, встановленому законодавством про державну службу.

(частина п'ята статті 102 у редакції Закону України від 16.10.2019 р. N 193-IX)

6. Інспектори Вищої кваліфікаційної комісії суддів України призначаються на посади та звільняються з посад Головою Вищої кваліфікаційної комісії суддів України за пропозицією відповідного члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

7. Розмір винагороди члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, який не є суддею, встановлюється у розмірі посадового окладу судді вищого спеціалізованого суду.

(абзац перший частини сьомої статті 102 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.10.2019 р. N 193-IX)

Розмір винагороди члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, який є суддею, дорівнює сумі його суддівської винагороди, якщо така сума перевищує розмір посадового окладу судді Верховного Суду з коефіцієнтом 1,5.

8. Виплата винагороди членам Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, заробітної плати працівникам секретаріату та інспекторам Комісії провадиться за рахунок коштів Державного бюджету України.

Стаття 103. Служба інспекторів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

1. Служба інспекторів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України формується з числа осіб, які мають повну вищу юридичну освіту і стаж професійної діяльності у сфері права понад п'ять років.

У разі призначення судді у відставці інспектором Комісії за ним зберігається пенсія або довічне грошове утримання, а також інші гарантії, визначені цим Законом.

2. Інспектори Вищої кваліфікаційної комісії суддів України діють виключно за дорученням члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України відповідно до актів, що регулюють діяльність Комісії.

3. За дорученням члена Комісії інспектори:

- 1) попередньо аналізують матеріали справ щодо кваліфікаційного оцінювання;
- 2) виконують інші завдання в межах повноважень члена Комісії, визначених цим Законом.
4. Службу інспекторів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України очолює керівник служби інспекторів Комісії, який підпорядковується безпосередньо Голові Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.
5. Інспектори Вищої кваліфікаційної комісії суддів України не є державними службовцями, їх статус визначається цим Законом. Особливості діяльності визначаються Положенням про інспектора Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, яке затверджується Вищою кваліфікаційною комісією суддів України.

(статтю 103 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом України від 21.12.2016 р. N 1798-VIII)

Глава 4. Національна школа суддів України

Стаття 104. Статус і структура Національної школи суддів України

1. Національна школа суддів України є державною установою із спеціальним статусом у системі правосуддя, яка забезпечує підготовку висококваліфікованих кадрів для системи правосуддя та здійснює науково-дослідну діяльність. На Національну школу суддів України не поширюється законодавство про вищу освіту.
2. Національна школа суддів України утворюється при Вищій кваліфікаційній комісії суддів України і здійснює свою діяльність відповідно до цього Закону та статуту, затвердженого Вищою кваліфікаційною комісією суддів України.
3. Національну школу суддів України очолює ректор, якого призначає на посаду і звільняє з посади Вища кваліфікаційна комісія суддів України.
4. Проректорів Національної школи суддів України призначає на посади і звільняє з посад Вища кваліфікаційна комісія суддів України за поданням ректора Національної школи суддів України. Ректор Національної школи суддів України надає Вищій кваліфікаційній комісії суддів України пропозиції щодо кандидатур на заміщення відповідних вакантних посад проректорів.
5. Розміри посадових окладів працівників Національної школи суддів України не можуть бути меншими, ніж відповідні розміри посадових окладів працівників Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.
6. Національна школа суддів України є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України і своїм найменуванням, самостійний баланс і рахунки в органах Державної казначейської служби України та може мати регіональні відділення.

Стаття 105. Завдання Національної школи суддів України

1. Національна школа суддів України здійснює:
 - 1) спеціальну підготовку кандидатів на посаду судді;
 - 2) підготовку суддів, у тому числі обраних на адміністративні посади в судах;
 - 3) періодичне навчання суддів з метою підвищення рівня їхньої кваліфікації;
 - 4) проведення курсів навчання, визначених кваліфікаційним або дисциплінарним органом, для підвищення кваліфікації суддів, які тимчасово відсторонені від здійснення правосуддя;
 - 5) підготовку працівників апаратів судів та підвищення рівня їхньої кваліфікації;
 - 5¹) підготовку працівників Служби судової охорони та підвищення рівня їхньої кваліфікації;

(статтю 105 доповнено пунктом 5¹ згідно із Законом України від 27.04.2021 р. N 1417-IX)

- 6) проведення наукових досліджень з питань удосконалення судового устрою, статусу суддів і судочинства;
- 7) вивчення міжнародного досвіду організації та діяльності судів;
- 8) науково-методичне забезпечення діяльності судів, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та Вищої ради правосуддя.

Розділ VI

ДИСЦИПЛІНАРНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СУДДІ

Стаття 106. Підстави дисциплінарної відповідальності судді

1. Суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності в порядку дисциплінарного провадження з таких підстав:
 - 1) умисне або внаслідок недбалості:
 - а) незаконна відмова в доступі до правосуддя (у тому числі незаконна відмова в розгляді по суті позовної заяви, апеляційної, касаційної скарги тощо) або інше істотне порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя, що унеможливило реалізацію учасниками судового процесу наданих їм процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків або призвело до порушення правил щодо юрисдикції або складу суду;
- (підпункт "а" пункту 1 частини першої статті 106 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)
- б) незазначення в судовому рішенні мотивів прийняття або відхилення аргументів сторін щодо суті спору;
 - в) порушення засад гласності і відкритості судового процесу;
 - г) порушення засад рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом, змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості;
 - г) незабезпечення обвинуваченому права на захист, перешкоджання реалізації прав інших учасників судового процесу;
 - д) порушення правил щодо відводу (самовідводу);
- 2) безпідставне затягування або невжиття суддею заходів щодо розгляду заяви, скарги чи справи протягом строку, встановленого законом, зволікання з виготовленням вмотивованого судового рішення, несвоєчасне надання суддею копії судового рішення для її внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень;
 - 3) допущення суддею поведінки, що порочить звання судді або підриває авторитет правосуддя, зокрема в питаннях моралі, чесності, непідкупності, відповідності способу життя судді його статусу, дотримання інших норм суддівської етики та стандартів поведінки, які забезпечують суспільну довіру до суду, прояв неповаги до інших суддів, адвокатів, експертів, свідків чи інших учасників судового процесу;
 - 4) умисне або внаслідок грубої недбалості допущення суддею, який брав участь в ухваленні судового рішення, порушення прав людини і основоположних свобод або інше грубе порушення закону, що призвело до істотних негативних наслідків;

(пункт 4 частини першої статті 106 у редакції Закону України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

5) розголошення суддею таємниці, що охороняється законом, у тому числі таємниці нарадчої кімнати, або інформації, що стала відомою судді під час розгляду справи у закритому судовому засіданні;

6) неповідомлення суддею Вищої ради правосуддя та Генерального прокурора про випадок втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя, у тому числі про звернення до нього учасників судового процесу чи інших осіб, включаючи осіб, уповноважених на виконання функцій держави, з приводу конкретних справ, що перебувають у провадженні судді, якщо таке звернення здійснено в інший, ніж передбачено процесуальним законодавством спосіб, упродовж п'яти днів після того, як йому стало відомо про такий випадок;

(пункт 6 частини першої статті 106 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

7) неповідомлення або несвоєчасне повідомлення Ради суддів України про реальний чи потенційний конфлікт інтересів судді (крім випадків, коли конфлікт інтересів врегульовується в порядку, визначеному процесуальним законом);

8) втручання у процес здійснення правосуддя іншими суддями;

9) неподання або несвоєчасне подання для оприлюднення декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, в порядку, встановленому законодавством у сфері запобігання корупції;

10) зазначення в декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, завідомо неправдивих відомостей або умисне незазначення відомостей, визначених законодавством;

11) використання статусу судді з метою незаконного отримання ним або третіми особами матеріальних благ або іншої вигоди, якщо таке правопорушення не містить складу злочину або кримінального проступку;

12) допущення суддею недобросесної поведінки, у тому числі здійснення суддею або членами його сім'ї витрат, що перевищують доходи такого судді та доходи членів його сім'ї; встановлення невідповідності рівня життя судді задекларованим доходам; непідтвердження суддею законності джерела походження майна;

13) ненадання інформації або надання завідомо недостовірної інформації на законну вимогу члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та/або члена Вищої ради правосуддя, у тому числі недодержання встановлених законом строків надання інформації;

(пункт 13 частини першої статті 106 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.10.2019 р. N 193-IX)

14) непроходження курсу підвищення кваліфікації в Національній школі суддів України відповідно до направлення, визначеного органом, що здійснює дисциплінарне провадження щодо суддів, або непроходження подальшого кваліфікаційного оцінювання для підтвердження здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді, або непідтвердження здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді за результатами цього кваліфікаційного оцінювання;

15) визнання судді винним у вчиненні корупційного правопорушення або правопорушення, пов'язаного з корупцією, у випадках, установлених законом;

16) неподання або несвоєчасне подання декларації родинних зв'язків суддею в порядку, визначеному цим Законом;

17) подання у декларації родинних зв'язків судді завідомо недостовірних (у тому числі неповних) відомостей;

18) неподання або несвоєчасне подання декларації доброчесності суддею в порядку, визначеному цим Законом;

19) декларування завідомо недостовірних (у тому числі неповних) тверджень у декларації доброчесності судді.

2. Скасування або зміна судового рішення не має наслідком дисциплінарну відповідальність судді, який брав участь у його ухваленні, крім випадків, коли скасоване або змінене рішення ухвалено внаслідок умисного порушення норм права чи неналежного ставлення до службових обов'язків.

Стаття 107. Звернення з дисциплінарною скаргою щодо судді

1. Право на звернення із скаргою щодо дисциплінарного проступку судді, з повідомленням про вчинення дисциплінарного проступку суддею (дисциплінарною скаргою) має будь-яка особа. Громадяни здійснюють зазначене право особисто або через адвоката, юридичні особи - через адвоката, органи державної влади та органи місцевого самоврядування - через своїх керівників або представників.

Адвокат зобов'язаний перевірити факти, що можуть тягнути за собою дисциплінарну відповідальність судді, до подання відповідної дисциплінарної скарги.

(частина перша статті 107 у редакції Законів України від 16.10.2019 р. N 193-IX, від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

2. Дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити такі відомості:

1) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) скаржника, його місце проживання (перебування) або місцезнаходження, поштовий індекс, номери засобів зв'язку;

2) прізвище, ім'я, по батькові та посада судді (суддів), щодо якого (яких) подано скаргу;

3) конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді;

4) посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Дисциплінарна скарга підписується скаржником із зазначенням дати її підписання.

3. Вища рада правосуддя затверджує та розміщує на офіційному веб-порталі судової влади зразок дисциплінарної скарги.

4. Не допускається зловживання правом звернення до органу, уповноваженого здійснювати дисциплінарне провадження, у тому числі ініціювання питання відповідальності судді без достатніх підстав, використання такого права, як засобу тиску на суддю у зв'язку зі здійсненням ним правосуддя.

5. За подання адвокатом завідомо безпідставної дисциплінарної скарги такий адвокат може бути притягнений до дисциплінарної відповідальності згідно із законом.

6. Дисциплінарну справу щодо судді не може бути порушено за скаргою, що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку судді, а також за анонімними заявами та повідомленнями.

7. У разі наявності обставин, що спричиняють виникнення сумнівів у існуванні або достовірності підпису особи, яка подала дисциплінарну скаргу, відповідний орган Вищої ради правосуддя має право запросити таку особу для підтвердження скарги.

8. Частина восьму статті 107 виключено

(згідно із Законом України від 16.10.2019 р. N 193-IX)

Стаття 108. Орган, що здійснює дисциплінарне провадження щодо судді

1. Дисциплінарне провадження щодо судді здійснюють дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному Законом України "Про Вищу раду правосуддя", з урахуванням вимог цього Закону.

Стаття 109. Дисциплінарне стягнення стосовно судді

1. До суддів може застосовуватися дисциплінарне стягнення у виді:

- 1) попередження;
- 2) догани - з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу судді протягом одного місяця;
- 3) суворої догани - з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу судді протягом трьох місяців;
- 4) подання про тимчасове (від одного до шести місяців) відсторонення від здійснення правосуддя - з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу судді та обов'язковим направленням судді до Національної школи суддів України для проходження курсу підвищення кваліфікації, визначеного органом, що здійснює дисциплінарне провадження щодо суддів, та подальшим кваліфікаційним оцінюванням для підтвердження здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді;
- 5) подання про переведення судді до суду нижчого рівня;
- 6) подання про звільнення судді з посади.

2. Під час обрання виду дисциплінарного стягнення стосовно судді враховуються характер дисциплінарного проступку, його наслідки, особа судді, ступінь його вини, наявність інших дисциплінарних стягнень, інші обставини, що впливають на можливість притягнення судді до дисциплінарної відповідальності. Дисциплінарне стягнення застосовується з урахуванням принципу пропорційності.

3. Дисциплінарне стягнення, визначене пунктом 1 частини першої цієї статті, не застосовується у разі вчинення суддею проступків, визначених пунктами 16 - 19 частини першої статті 106 цього Закону.

4. Дисциплінарні стягнення, визначені пунктами 1 - 3 частини першої цієї статті, не застосовуються у разі вчинення суддею проступків, визначених пунктами 3, 10 - 12, 14, 15 частини першої статті 106 цього Закону.

Дисциплінарне стягнення, визначене пунктом 5 частини першої цієї статті, не застосовується до судді вищого спеціалізованого суду. Також у порядку застосування дисциплінарного стягнення, передбаченого пунктом 5 частини першої цієї статті, не допускається переведення судді до вищого спеціалізованого суду.

(частину четверту статті 109 доповнено абзацом другим згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

5. У разі ухвалення рішення про застосування до судді дисциплінарного стягнення, що не дозволяє судді здійснювати правосуддя у відповідному суді, суддя тимчасово відстороняється від здійснення правосуддя у цьому суді з дня ухвалення рішення про застосування до нього дисциплінарного стягнення.

6. За наявності непогашених дисциплінарних стягнень до судді має бути застосовано більш суворе дисциплінарне стягнення.

7. Суддя, який має непогашене дисциплінарне стягнення, не може брати участі в конкурсі на зайняття посади в іншому суді.

8. Дисциплінарне стягнення у виді подання про звільнення судді з посади застосовується у разі:

1) вчинення суддею істотного дисциплінарного проступку, грубого чи систематичного нехтування обов'язками, що є несумісним зі статусом судді або виявило його невідповідність займаній посаді;

2) порушення суддею обов'язку підтвердити законність джерела походження майна.

9. Істотним дисциплінарним проступком або грубим нехтуванням обов'язками судді, що є несумісним зі статусом судді або виявляє його невідповідність займаній посаді, може бути визнаний, зокрема, будь-який з таких фактів:

1) суддя допустив поведінку, що порочить звання судді або підриває авторитет правосуддя, у тому числі в питаннях моралі, чесності, непідкупності, відповідності способу життя судді його статусу, дотримання інших етичних норм та стандартів поведінки, які забезпечують суспільну довіру до суду;

2) суддя вчинив дисциплінарний проступок, маючи непогашене дисциплінарне стягнення (крім попередження чи догани), або має два непогашених дисциплінарних стягнення;

3) встановлено факт недоброчесної поведінки судді, у тому числі здійснення суддею або членами його сім'ї витрат, що перевищують доходи такого судді та доходи членів його сім'ї, законність джерел яких підтверджена; встановлення невідповідності рівня життя судді задекларованим ним та членами його сім'ї майну і доходам; використання статусу судді з метою незаконного отримання ним або третіми особами матеріальних благ або іншої вигоди;

4) суддю визнано судом винним у вчиненні корупційного правопорушення або правопорушення, пов'язаного з корупцією;

5) суддя не виконав вимоги рішення органу, що здійснює дисциплінарне провадження щодо судді, ухваленого на підставі пункту 4 частини першої цієї статті, або за результатами кваліфікаційного оцінювання, призначеного відповідно до пункту 4 частини першої цієї статті, суддя не підтвердив здатність здійснювати правосуддя у відповідному суді;

6) суддя умисно не подав декларацію доброчесності чи декларацію родинних зв'язків у встановлені строки або умисно задекларував недостовірні (в тому числі неповні) твердження у декларації доброчесності;

7) суддя допустив інше грубе порушення закону, що підриває суспільну довіру до суду.

10. Рішення про внесення Вищій раді правосуддя подання про звільнення судді з підстави, визначеної пунктом 2 частини восьмої цієї статті, може бути ухвалено, у разі якщо на вимогу органу, що здійснює дисциплінарне провадження, суддя не підтвердив законність джерела походження майна.

11. Дисциплінарне стягнення до судді застосовується не пізніше трьох років із дня вчинення проступку без урахування часу тимчасової непрацездатності або перебування судді у відпустці чи здійснення відповідного дисциплінарного провадження.

12. У разі якщо рішенням Європейського суду з прав людини встановлені факти, які можуть бути підставою для застосування дисциплінарного стягнення до судді, зазначений строк обраховується з дня набуття таким рішенням Європейського суду з прав людини статусу остаточного.

13. Інформація про притягнення судді до дисциплінарної відповідальності оприлюднюється на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя та на веб-сайті суду, в якому працює суддя. Ця інформація повинна містити дані про суддю, якого притягнуто до дисциплінарної відповідальності, про накладене дисциплінарне стягнення та копію рішення органу, що здійснює дисциплінарне провадження щодо суддів, про накладення такого стягнення.

Стаття 110. Погашення дисциплінарного стягнення

1. Суддя вважається таким, що не має дисциплінарного стягнення, якщо:

1) протягом шести місяців з дня ухвалення рішення про накладення дисциплінарного стягнення у виді попередження його не буде піддано новому дисциплінарному стягненню та підстава для нового стягнення не матиме місця протягом вказаного строку;

2) протягом одного року з дня ухвалення рішення про накладення дисциплінарного стягнення у виді догани його не буде піддано новому дисциплінарному стягненню та підстава для нового стягнення не матиме місця протягом вказаного строку;

3) протягом вісімнадцяти місяців з дня ухвалення рішення про накладення дисциплінарного стягнення у виді суворої догани його не буде піддано новому дисциплінарному стягненню та підстава для нового стягнення не матиме місця протягом вказаного строку;

4) протягом двох років з дня ухвалення рішення про накладення дисциплінарного стягнення у виді подання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя його не буде піддано новому дисциплінарному стягненню та підстава для нового стягнення не матиме місця протягом вказаного строку, а також за умови успішного проходження курсу підвищення кваліфікації, визначеного органом, що здійснює дисциплінарне провадження щодо суддів, та подальшого підтвердження здатності здійснювати правосуддя у відповідному суді за результатами кваліфікаційного оцінювання;

5) протягом трьох років з дня ухвалення рішення про накладення дисциплінарного стягнення у виді подання про переведення судді до суду нижчого рівня суддю не буде піддано новому дисциплінарному стягненню та підстава для нового стягнення не матиме місця протягом вказаного строку; однак суддя не може бути повернутий на посаду до попереднього суду лише в результаті такого погашення.

Стаття 111. Оскарження рішення у дисциплінарній справі стосовно судді

1. Суддя може оскаржити рішення про притягнення його до дисциплінарної відповідальності з підстав та в порядку, визначеному Законом України "Про Вищу раду правосуддя".

Розділ VII

ЗВІЛЬНЕННЯ СУДДІ З ПОСАДИ ТА ПРИПИНЕННЯ ЙОГО ПОВНОВАЖЕНЬ

Глава 1. Звільнення судді з посади

Стаття 112. Загальні умови звільнення судді з посади

1. Суддя може бути звільнений з посади виключно з підстав, визначених частиною шостою статті 126 Конституції України.

2. Рішення про звільнення судді з посади ухвалює Вища рада правосуддя у порядку, встановленому Законом України "Про Вищу раду правосуддя".

Стаття 113. Звільнення судді з посади за станом здоров'я

1. Суддя звільняється з посади у разі неспроможності здійснювати повноваження за станом здоров'я за наявності медичного висновку, що надається медичною комісією, утвореною спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я, за зверненням Вищої ради правосуддя.

2. Визнавши, що стан здоров'я судді не дає змоги протягом тривалого часу або постійно здійснювати йому свої повноваження, Вища рада правосуддя ухвалює рішення про звільнення судді з посади.

Стаття 114. Звільнення судді з посади у разі порушення ним вимог щодо несумісності

1. Суддя звільняється з посади у разі порушення ним вимог щодо несумісності за рішенням, ухваленим Вищою радою правосуддя.

Стаття 115. Звільнення судді з посади у разі вчинення істотного дисциплінарного проступку, грубого чи систематичного нехтування обов'язками

1. Відповідно до пункту 3 частини шостої статті 126 Конституції України вчинення істотного дисциплінарного проступку, грубе чи систематичне нехтування обов'язками, що є несумісним зі статусом судді або виявило його невідповідність займаній посаді, є підставою для звільнення судді з посади.

2. Факти, що свідчать про вчинення істотного дисциплінарного проступку, грубе чи систематичне нехтування обов'язками, що є несумісним зі статусом судді або виявило його невідповідність займаній посаді, мають бути встановлені Вищою радою правосуддя (її відповідним органом).

Стаття 116. Звільнення судді з посади за його заявою про відставку або про звільнення з посади за власним бажанням

1. Суддя, який має стаж роботи на посаді судді не менше двадцяти років, що визначається відповідно до статті 137 цього Закону, має право подати заяву про відставку.

2. Суддя має право у будь-який час перебування на посаді незалежно від мотивів подати заяву про звільнення з посади за власним бажанням.

3. Заява про відставку, заява про звільнення з посади за власним бажанням подається суддею до Вищої ради правосуддя, яка протягом одного місяця з дня надходження відповідної заяви ухвалює рішення про звільнення судді з посади.

4. Суддя здійснює свої повноваження до ухвалення рішення про його звільнення.

5. За суддею, звільненим за його заявою про відставку, зберігається звання судді та гарантії недоторканності, встановлені для судді до його виходу у відставку.

Стаття 117. Звільнення судді з посади у зв'язку з незгодою на переведення до іншого суду у разі ліквідації чи реорганізації суду, в якому суддя обіймає посаду

1. Відмова від переведення до іншого суду (в тому числі ухилення від виконання рішення про переведення) у разі ліквідації чи реорганізації суду, в якому суддя обіймає посаду, є підставою для звільнення судді за рішенням, ухваленим Вищою радою правосуддя.

Стаття 118. Звільнення судді з посади у зв'язку з порушенням обов'язку підтвердити законність джерела походження майна

1. Відповідно до пункту 6 частини шостої статті 126 Конституції України порушення суддею обов'язку підтвердити законність джерела походження майна є підставою для звільнення судді з посади.

2. Порушення суддею обов'язку підтвердити законність джерела походження майна може бути встановлене:

1) у межах дисциплінарного провадження щодо суддів - Вищою радою правосуддя (її органами);

2) у межах кваліфікаційного оцінювання судді - Вищою кваліфікаційною комісією суддів України;

3) судом при розгляді відповідної справи.

Глава 2. Припинення повноважень судді

Стаття 119. Припинення повноважень судді

1. Повноваження судді припиняються виключно з підстав, визначених частиною сьомою статті 126 Конституції України.

Стаття 120. Припинення повноважень судді у зв'язку з досягненням суддею шістдесяти п'яти років

1. Повноваження судді припиняються з наступного дня після досягнення ним шістдесяти п'яти років.

2. Про наявність підстави для припинення повноважень судді голова суду, в якому суддя обіймав посаду, не пізніше як за місяць до дня, зазначеного в частині першій цієї статті, повідомляє Вищу раду правосуддя, Вищу кваліфікаційну комісію суддів України та Державну судову адміністрацію України. До повідомлення додаються документи на підтвердження факту досягнення суддею шістдесяти п'яти років.

3. Суддя не може здійснювати правосуддя з наступного дня після досягнення ним шістдесяти п'яти років.

Стаття 121. Припинення повноважень судді у зв'язку з припиненням громадянства України або набуття суддею громадянства іншої держави

1. Повноваження судді припиняються у разі припинення його громадянства відповідно до Закону України "Про громадянство України" або набуття суддею громадянства іншої держави - з дня припинення громадянства України або набуття громадянства іншої держави.

2. Набуттям громадянства іншої держави для цілей цієї статті визнається:

1) отримання суддею статусу громадянина іншої держави в результаті дій, вчинених таким суддею або від його імені за його дорученням або за його згодою для створення відповідних правових наслідків;

2) у разі якщо суддею отриманий статус громадянина іншої держави в силу закону або іншим чином без його згоди, - невчинення суддею дій для позбавлення статусу громадянина іншої держави протягом десяти днів з дня, коли судді стало відомо про отримання такого статусу.

Стаття 122. Припинення повноважень судді у зв'язку з набранням законної сили рішенням суду про визнання судді безвісно відсутнім або оголошення померлим, визнання недієздатним або обмежено дієздатним

1. Суд, який ухвалив рішення про визнання особи, яка є суддею, безвісно відсутньою або оголошення її померлою, визнання недієздатною або обмежено дієздатною, негайно повідомляє про це Вищу раду правосуддя, Вищу кваліфікаційну комісію суддів України та Державну судову адміністрацію України.

2. Повноваження судді припиняються з дня набрання таким рішенням законної сили.

Стаття 122¹. Припинення повноважень судді у зв'язку з набранням законної сили рішенням суду про визнання активів судді необґрунтованими та їх стягнення в дохід держави

1. Суд, який ухвалив рішення про визнання активів судді або активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необґрунтованими та їх стягнення в дохід держави, негайно повідомляє про це Вищу раду правосуддя, Вищу кваліфікаційну комісію суддів України та Державну судову адміністрацію України.

2. Повноваження судді припиняються з дня набрання таким рішенням законної сили.

(Закон доповнено статтею 122¹ згідно із Законом України від 31.10.2019 р. N 263-IX)

Стаття 123. Припинення повноважень судді у зв'язку зі смертю судді

1. Повноваження судді припиняються у разі його смерті.

2. Про наявність підстави для припинення повноважень судді голова суду, в якому суддя обіймав посаду, повідомляє Вищу раду правосуддя, Вищу кваліфікаційну комісію суддів України та Державну судову адміністрацію України. До повідомлення додаються документи на підтвердження факту смерті.

Стаття 124. Припинення повноважень судді у зв'язку з набранням законної сили обвинувальним вироком щодо судді за вчинення ним злочину

1. Суд, який ухвалив обвинувальний вирок щодо особи, яка є суддею, негайно повідомляє про це Вищу раду правосуддя, Вищу кваліфікаційну комісію суддів України та Державну судову адміністрацію України.

2. Повноваження судді припиняються з дня набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього. Такий суддя втрачає визначені законом гарантії незалежності і недоторканності судді, право на грошове, в тому числі суддівську винагороду, та інше забезпечення.

Стаття 125. Припинення трудових відносин із суддею внаслідок припинення повноважень

1. Припинення повноважень судді є підставою для припинення трудових відносин судді із відповідним судом, про що голова суду видає наказ.

Розділ VIII

СУДДІВСЬКЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Глава 1. Загальні засади суддівського самоврядування

Стаття 126. Завдання суддівського самоврядування

1. Для захисту професійних інтересів суддів та вирішення питань внутрішньої діяльності судів в Україні діє суддівське самоврядування - самостійне колективне вирішення зазначених питань суддями.

2. Суддівське самоврядування є однією з гарантій забезпечення незалежності суддів. Діяльність органів суддівського самоврядування має сприяти створенню належних організаційних та інших умов для забезпечення нормальної діяльності судів і суддів, утверджувати

незалежність суду, забезпечувати захист суддів від втручання в їхню діяльність, а також підвищувати рівень роботи з кадрами у системі судів.

3. До питань внутрішньої діяльності судів належать питання організаційного забезпечення судів та діяльності суддів, соціальний захист суддів та їхніх сімей, а також інші питання, що безпосередньо не пов'язані зі здійсненням правосуддя.

4. До завдань суддівського самоврядування належить вирішення питань щодо:

- 1) забезпечення організаційної єдності функціонування органів судової влади;
- 2) зміцнення незалежності судів, суддів, захист професійних інтересів суддів, у тому числі захист від втручання в їхню діяльність;
- 3) участі у визначенні потреб кадрового, фінансового, матеріально-технічного та іншого забезпечення судів та контроль за додержанням установлених нормативів такого забезпечення;
- 4) обрання суддів на адміністративні посади в судах у порядку, встановленому цим Законом;
- 5) призначення суддів Конституційного Суду України;
- 6) обрання суддів до складу Вищої ради правосуддя в порядку, встановленому законом.

(пункт 6 частини четвертої статті 126 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.10.2019 р. N 193-IX)

Стаття 127. Організаційні форми суддівського самоврядування

1. Організаційними формами суддівського самоврядування є збори суддів, Рада суддів України, з'їзд суддів України.

2. Суддівське самоврядування в Україні здійснюється через:

1) збори суддів місцевого суду, апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду (а у передбачених цим Законом випадках - апеляційної палати вищого спеціалізованого суду), Пленум Верховного Суду;

(пункт 1 частини другої статті 127 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

2) Раду суддів України;

3) з'їзд суддів України.

3. Порядок здійснення суддівського самоврядування визначається відповідно до Конституції України цим Законом та іншими законами, а також регламентами і положеннями, що приймаються органами суддівського самоврядування згідно з Конституцією України та цим Законом.

Глава 2. Органи суддівського самоврядування

Стаття 128. Збори суддів

1. Збори суддів - зібрання суддів відповідного суду, на якому вони обговорюють питання внутрішньої діяльності цього суду та приймають колективні рішення з обговорюваних питань.

2. Збори суддів скликаються головою відповідного суду за власною ініціативою або на вимогу не менше третини загальної кількості суддів цього суду.

3. Збори суддів скликаються у разі необхідності, але не рідше одного разу на три місяці.

4. Збори суддів є повноважними, якщо на них присутні не менше двох третин кількості суддів цього суду. У голосуванні беруть участь лише судді цього суду.

На збори суддів можуть запрошуватися працівники апарату суду, судді у відставці, представники громадських об'єднань, журналісти, інші особи.

5. Збори суддів:

1) обговорюють питання щодо внутрішньої діяльності суду чи роботи конкретних суддів або працівників апарату суду та приймають з цих питань рішення, що є обов'язковими для суддів та працівників цього суду;

2) визначають спеціалізацію суддів з розгляду конкретних категорій справ;

3) визначають рівень навантаження на суддів відповідного суду з урахуванням виконання ними адміністративних або інших обов'язків;

4) заслуховують звіти суддів, які обіймають адміністративні посади в цьому суді, та керівника апарату суду;

5) звертаються з поданням про притягнення до дисциплінарної відповідальності адвоката, прокурора, посадової особи органу державної влади чи органу місцевого самоврядування за вчинення дій або бездіяльності, що порушують гарантії незалежності суду та судді;

6) здійснюють інші повноваження, визначені цим Законом.

6. Збори суддів кожного суду (крім місцевих загальних судів) обирають таємним голосуванням делегатів на з'їзд суддів України.

7. Збори суддів кожного місцевого загального суду обирають таємним голосуванням делегатів на спільні збори суддів місцевих загальних судів в Автономній Республіці Крим, кожній області, містах Києві та Севастополі за принципом: один делегат від десяти суддів. У разі якщо в суді менше десяти суддів, від суду делегується один делегат.

Спільні збори суддів місцевих загальних судів в Автономній Республіці Крим, кожній області, містах Києві та Севастополі проводяться для обрання таємним голосуванням делегатів на з'їзд суддів України.

Порядок скликання і проведення спільних зборів суддів місцевих загальних судів визначає Рада суддів України.

Делегатом на спільні збори суддів місцевих загальних судів не може бути обраний суддя, який займає адміністративну посаду в суді.

8. Збори суддів можуть звертатися з пропозиціями щодо питань діяльності суду до органів державної влади та органів місцевого самоврядування, які зобов'язані розглянути ці пропозиції протягом п'ятнадцяти днів і дати відповідь по суті.

9. Збори суддів можуть обговорювати питання щодо практики застосування законодавства, розробляти відповідні пропозиції щодо вдосконалення такої практики та законодавства. Збори суддів місцевого, апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду можуть вносити відповідні пропозиції на розгляд до Верховного Суду.

10. Збори суддів місцевих загальних судів у порядку, встановленому цим Законом, обирають слідчих суддів.

11. Збори суддів приймають рішення більшістю голосів суддів, присутніх на зборах, відкритим голосуванням, якщо не буде прийнято рішення про проведення таємного голосування. Рішення про обрання делегатів на спільні збори суддів місцевих загальних судів приймаються таємним голосуванням.

12. Виконання рішень зборів суддів за дорученням зборів покладається на голову відповідного суду або його заступника.

13. Положення частин першої - дев'ятої, одинадцятої і дванадцятої цієї статті застосовуються до зборів суддів апеляційної палати вищого спеціалізованого суду.

(статтю 128 доповнено частиною тринадцятою згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

Стаття 129. З'їзд суддів України

1. Найвищим органом суддівського самоврядування є з'їзд суддів України.
 2. З'їзд суддів України:
 - 1) заслуховує звіти Ради суддів України про виконання завдань органів суддівського самоврядування щодо забезпечення незалежності судів і суддів, стан організаційного та фінансового забезпечення діяльності судів;
 - 2) заслуховує інформацію Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про її діяльність;
 - 3) заслуховує інформацію Голови Державної судової адміністрації України про її діяльність, зокрема щодо організаційного, фінансового та матеріально-технічного забезпечення діяльності органів судової влади;
 - 4) призначає суддів Конституційного Суду України відповідно до Конституції і законів України;
 - 5) обирає членів Вищої ради правосуддя та приймає рішення про звільнення їх з посади члена Вищої ради правосуддя відповідно до Конституції і законів України;
 - 6) пункт 6 частини другої статті 129 виключено
- (згідно із Законом України
від 16.10.2019 р. N 193-IX)
- 7) звертається з пропозиціями щодо вирішення питань діяльності судів до органів державної влади та їх посадових осіб;
 - 8) обирає Раду суддів України;
 - 9) розглядає інші питання суддівського самоврядування відповідно до закону.
3. З'їзд суддів України приймає рішення, що є обов'язковими для всіх органів суддівського самоврядування та всіх суддів.

Стаття 130. Порядок скликання з'їзду суддів України

1. Черговий з'їзд суддів України скликається Радою суддів України один раз на два роки. Позачерговий з'їзд суддів України може бути скликаний за рішенням Ради суддів України.
2. У разі необхідності збори суддів можуть звертатися до Ради суддів України з пропозицією щодо скликання позачергового з'їзду суддів України. Рада суддів України зобов'язана скликати позачерговий з'їзд суддів України на вимогу зборів суддів не менше однієї п'ятої всіх судів.
3. Рада суддів України, яка скликає з'їзд суддів України в порядку, визначеному частиною першою цієї статті, схвалює попередній перелік питань, що виносяться на обговорення з'їзду, та визначає дату і місце проведення з'їзду. У разі скликання з'їзду суддів України на вимогу зборів суддів до попереднього переліку питань мають бути включені всі питання, що є предметом зазначеної вимоги.
4. На з'їзд суддів України можуть бути запрошені інші особи, крім делегатів. Запрошені особи не беруть участі в голосуванні під час прийняття рішень з'їзду суддів України.
5. У разі якщо Рада суддів України не скликає з'їзд суддів України у строки, визначені частинами першою та другою цієї статті, такий з'їзд може бути скликаний на вимогу зборів суддів не менше однієї п'ятої всіх судів без участі Ради суддів України.
- У такому разі ініціатори скликання з'їзду суддів України утворюють організаційний комітет із скликання з'їзду суддів України, що має повноваження Ради суддів України щодо скликання з'їзду. Організаційний комітет невідкладно публікує інформацію про його утворення в газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр" і призначає дату проведення з'їзду суддів не раніш як через два місяці з дня утворення організаційного комітету.
6. Оголошення про скликання з'їзду суддів України та питання, що виносяться на його розгляд, мають бути опубліковані в газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр" не пізніш як за тридцять днів до початку роботи з'їзду, а у разі скликання відповідно до частини другої цієї статті позачергового з'їзду на вимогу зборів суддів - за п'ятнадцять днів до початку роботи з'їзду.
7. У разі якщо з'їзд суддів скликається для обрання членів Вищої ради правосуддя, оголошення має бути опубліковане не пізніш як за сорок п'ять днів до початку роботи з'їзду.

(частина сьома статті 130 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 16.10.2019 р. N 193-IX)

Стаття 131. Обрання делегатів на з'їзд суддів України

1. Збори суддів кожного суду (крім місцевого загального суду, вищого спеціалізованого суду та Верховного Суду) обирають на з'їзд суддів України по одному делегату від двадцяти суддів, які працюють у цьому суді. У разі якщо в суді працює менше двадцяти суддів, від суду делегується один делегат.
2. Делегатів на з'їзд суддів України від суддів місцевих загальних судів обирають спільні збори суддів у кожній області, Автономній Республіці Крим, містах Києві та Севастополі за принципом: один делегат від двадцяти суддів у загальній кількості суддів місцевих загальних судів у кожній області, Автономній Республіці Крим, містах Києві та Севастополі.
3. Збори суддів вищих спеціалізованих судів обирають на з'їзд суддів України по три делегати з числа суддів цих судів.
4. Пленум Верховного Суду обирає на з'їзд суддів України дванадцять делегатів з числа суддів Верховного Суду.
5. Делегати на з'їзд суддів України обираються таємним голосуванням на альтернативній основі, при вільному висуненні кандидатур для обрання з числа суддів відповідних судів або суддів у відставці, незалежно від їх місця роботи до виходу у відставку.
6. Делегатами на з'їзд суддів України не можуть бути обрані судді, які займають адміністративні посади в судах, судді, які є членами Вищої ради правосуддя або Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Стаття 132. Порядок проведення з'їзду суддів України

1. З'їзд суддів України є повноважним за умови присутності на ньому не менше двох третин загальної кількості обраних делегатів.
2. З'їзд суддів України відкриває голова Ради суддів України, а в разі його відсутності - найстарший за віком член Ради суддів України.
3. З'їзд суддів України обирає шляхом відкритого голосування президію з'їзду в кількісному складі, що визначається рішенням з'їзду. Президія організовує роботу з'їзду суддів України.
4. З'їзд суддів України обговорює і затверджує порядок денний та регламент роботи з'їзду, обирає лічильну комісію, секретаріат та інші робочі органи з'їзду.
5. Хід роботи з'їзду суддів України протоколюється.
6. Рішення з'їзду суддів України приймаються більшістю голосів від числа обраних делегатів відкритим або таємним голосуванням. Рішення з питань, зазначених у пунктах 4 - 6, 8 частини другої статті 129 цього Закону, приймаються з'їздом шляхом таємного голосування.
7. Інші питання порядку проведення з'їзду суддів України регулюються регламентом з'їзду суддів України, прийнятим з'їздом.

Стаття 133. Рада суддів України

1. Рада суддів України є вищим органом суддівського самоврядування та діє як виконавчий орган з'їзду суддів України.

2. Раду суддів України обирає з'їзд суддів України. До складу Ради суддів України входять:

- 1) одинадцять суддів від місцевих загальних судів;
- 2) чотири судді від місцевих адміністративних судів;
- 3) чотири судді від місцевих господарських судів;
- 4) чотири судді від апеляційних судів з розгляду цивільних, кримінальних справ, а також справ про адміністративні правопорушення;
- 5) два судді від апеляційних адміністративних судів;
- 6) два судді від апеляційних господарських судів;
- 7) по одному судді від вищих спеціалізованих судів;
- 8) чотири судді Верховного Суду.

3. Пропозиції щодо кандидатур до складу Ради суддів України можуть вносити судді, які беруть участь у з'їзді суддів України.

4. Не можуть бути обраними до Ради суддів України судді, які обіймають адміністративні посади в судах або є членами Вищої ради правосуддя чи Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. У разі обрання члена Ради суддів України на адміністративну посаду в суді його повноваження у Раді суддів України припиняються.

5. Члени Ради суддів України на засіданні Ради обирають зі свого складу таємним голосуванням голову Ради суддів України, його заступника та секретаря.

6. Рада суддів України організовує виконання рішень з'їзду суддів України та контроль за їх виконанням, а також вирішує питання про скликання з'їзду суддів України.

(частина шоста статті 133 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

7. Повноваження та порядок роботи Ради суддів України визначаються законом та положенням про Раду суддів України, затвердженим з'їздом суддів України.

(частина сьома статті 133 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

8. Рада суддів України:

1) розробляє та організовує виконання заходів щодо забезпечення незалежності судів і суддів, поліпшення стану організаційного забезпечення діяльності судів;

2) розглядає питання правового захисту суддів, соціального захисту суддів та їхніх сімей, приймає відповідні рішення з цих питань;

3) здійснює контроль за організацією діяльності судів, заслуховує з цих питань Голову Державної судової адміністрації України, його заступників, керівників структурних підрозділів і територіальних управлінь Державної судової адміністрації України;

4) звертається з пропозиціями щодо питань діяльності судів до органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

5) затверджує зразки посвідчень судді, судді у відставці;

6) здійснює контроль за додержанням вимог законодавства щодо врегулювання конфлікту інтересів у діяльності суддів, Голови чи членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Голови Державної судової адміністрації України чи його заступників; приймає рішення про врегулювання реального чи потенційного конфлікту інтересів у діяльності зазначених осіб (у разі якщо такий конфлікт не може бути врегульований у порядку, визначеному процесуальним законом);

7) здійснює інші повноваження, визначені законом.

(пункт 7 частини восьмої статті 133 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

9. Рішення Ради суддів України, прийняті в межах визначених цим Законом повноважень, на наступний день після їх прийняття оприлюднюються на офіційному веб-порталі судової влади.

Рішення Ради суддів України, прийняті в межах визначених цим Законом повноважень, є обов'язковими для всіх органів суддівського самоврядування, крім з'їзду суддів України. Рішення Ради суддів України може бути скасовано з'їздом суддів України або в судовому порядку.

10. У разі виникнення у судді (крім випадків, коли конфлікт інтересів врегульовується в порядку, визначеному процесуальним законом), Голови чи члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Голови Державної судової адміністрації України, його заступника реального чи потенційного конфлікту інтересів вони зобов'язані не пізніше наступного робочого дня з моменту виникнення такого конфлікту інтересів у письмовій формі повідомити про це Раду суддів України.

11. Орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, керівники підприємств, установ і організацій, об'єднань громадян, яким направлено звернення Ради суддів України з питань забезпечення безпеки суддів, зобов'язані розглянути таке звернення протягом десяти днів з дня його отримання і вжити заходів щодо усунення загроз безпеці суддів.

Стаття 134. Забезпечення діяльності органів суддівського самоврядування

1. Забезпечення роботи з'їзду суддів України, спільних зборів суддів місцевих загальних судів, діяльності Ради суддів України здійснюється Державною судовою адміністрацією України та її територіальними управліннями за рахунок коштів Державного бюджету України згідно з вимогами розділу XI цього Закону.

Розділ IX ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУДДІВ Стаття 135. Суддівська винагорода

1. Суддівська винагорода регулюється цим Законом та не може визначатися іншими нормативно-правовими актами.

2. Суддівська винагорода виплачується судді з дня зарахування його до штату відповідного суду, якщо інше не встановлено цим Законом. Суддівська винагорода складається з посадового окладу та доплат за:

1) вислугу років;

2) перебування на адміністративній посаді в суді;

3) науковий ступінь;

4) роботу, що передбачає доступ до державної таємниці.

3. Базовий розмір посадового окладу судді становить:

1) судді місцевого суду - 30 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня календарного року;

2) судді апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду - 50 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня календарного року;

3) судді Верховного Суду - 75 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня календарного року.
(пункт 3 частини третьої статті 135 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.10.2019 р. N 193-IX, із роз'ясненнями Рішення Конституційного Суду України від 11.03.2020 р. N 4-р/2020, у редакції Закону України від 13.07.2021 р. N 1629-IX) (частина третя статті 135 у редакції Закону України від 06.12.2016 р. N 1774-VIII)

4. До базового розміру посадового окладу, визначеного частиною третьою цієї статті, додатково застосовуються такі регіональні коефіцієнти:

- 1,1 - якщо суддя здійснює правосуддя у суді, що розташований у населеному пункті з кількістю населення щонайменше сто тисяч осіб;
- 1,2 - якщо суддя здійснює правосуддя у суді, що розташований у населеному пункті з кількістю населення щонайменше п'ятсот тисяч осіб;
- 1,25 - якщо суддя здійснює правосуддя у суді, що розташований у населеному пункті з кількістю населення щонайменше один мільйон осіб.

У випадку, якщо суд розміщується в декількох населених пунктах, застосовується регіональний коефіцієнт за місцезнаходженням органу, який провів державну реєстрацію такого суду.

(частину четверту статті 135 доповнено абзацом п'ятим згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

5. Суддям виплачується щомісячна доплата за вислугу років у розмірі: за наявності стажу роботи більше 3 років - 15 відсотків, більше 5 років - 20 відсотків, більше 10 років - 30 відсотків, більше 15 років - 40 відсотків, більше 20 років - 50 відсотків, більше 25 років - 60 відсотків, більше 30 років - 70 відсотків, більше 35 років - 80 відсотків посадового окладу.

6. Суддям, які обіймають посади заступника голови суду, секретаря, голови судової палати, секретаря Пленуму Верховного Суду, секретаря Великої Палати Верховного Суду, виплачується щомісячна доплата в розмірі 5 відсотків посадового окладу судді відповідного суду, голові суду - 10 відсотків посадового окладу судді відповідного суду.

(частина шоста статті 135 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

7. Суддям виплачується щомісячна доплата за науковий ступінь кандидата (доктора філософії) або доктора наук із відповідної спеціальності в розмірі відповідно 15 і 20 відсотків посадового окладу судді відповідного суду.

8. Суддям виплачується щомісячна доплата за роботу, яка передбачає доступ до державної таємниці, у розмірі залежно від ступеня секретності інформації: відомості та їх носії, що мають ступінь секретності "Цілоком таємно", - 10 відсотків посадового окладу судді відповідного суду; відомості та їх носії, що мають ступінь секретності "Таємно", - 5 відсотків посадового окладу судді відповідного суду.

9. Обсяги видатків на забезпечення виплати суддівської винагороди здійснюються за окремим кодом економічної класифікації видатків.

10. Суддя, який не здійснює правосуддя (крім випадків тимчасової непрацездатності, перебування судді у щорічній оплачуваній відпустці), не має права на отримання доплат до посадового окладу.

Стаття 136. Відпустка

1. Суддям надається щорічна оплачувана відпустка тривалістю 30 робочих днів з виплатою, крім суддівської винагороди, допомоги на оздоровлення в розмірі посадового окладу. Суддям, які мають стаж роботи більше 10 років, надається додаткова оплачувана відпустка тривалістю 15 календарних днів.

Стаття 137. Стаж роботи судді

1. До стажу роботи на посаді судді зараховується робота на посаді:

- судді судів України, арбітра (судді) арбітражних судів України, державного арбітра колишнього Державного арбітражу України, арбітра відомчих арбітражів України, судді Конституційного Суду України;
- члена Вищої ради правосуддя, Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;
- судді в судах та арбітрів у державному і відомчому арбітражах колишнього СРСР та республік, що входили до його складу.

2. До стажу роботи на посаді судді також зараховується стаж (досвід) роботи (професійної діяльності), вимога щодо якого визначена законом та надає право для призначення на посаду судді.

(статтю 137 доповнено частиною другою згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

Стаття 138. Забезпечення житлових умов судді

1. Після призначення на посаду суддя, який потребує поліпшення житлових умов, забезпечується службовим житлом за місцем знаходження суду органами місцевого самоврядування в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, якщо інший порядок забезпечення службовим житлом не передбачено законом.

(частина перша статті 138 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

Стаття 139. Забезпечення потреб судді, пов'язаних з його діяльністю

- Суддя забезпечується за рахунок коштів Державного бюджету України мантією та нагрудним знаком.
- Суддя забезпечується окремим кабінетом, робочим місцем та необхідними для роботи засобами.

Стаття 140. Державний захист суддів та членів їхніх сімей

1. Судді, члени їхніх сімей та їхнє майно перебувають під особливим захистом держави. Служба судової охорони, органи правопорядку зобов'язані вживати необхідних заходів для забезпечення безпеки судді, членів його сім'ї, збереження їхнього майна, якщо від судді надійде відповідна заява.

2. Вчинені у зв'язку зі службовою діяльністю судді посягання на його життя і здоров'я, знищення чи пошкодження його майна, погроза вбивством, насильством чи пошкодженням майна судді, образа чи наклеп на нього, а також посягання на життя і здоров'я

членів його сім'ї (батьків, дружини, чоловіка, дітей), погроза їм вбивством, пошкодженням майна мають наслідком відповідальність, установлену законом.

3. Суддя має право на забезпечення засобами захисту, які йому надаються Службою судової охорони, утвореною відповідно до цього Закону.

Стаття 141. Соціальне страхування судді

1. Обов'язкове державне страхування життя і здоров'я суддів здійснюється за рахунок коштів Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України відповідно до Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування".

Розділ X

СТАТУС СУДДІ У ВІДСТАВЦІ

Стаття 142. Пенсія або щомісячне довічне грошове утримання судді у відставці

1. Судді, який вийшов у відставку, після досягнення чоловіками віку 62 років, жінками - пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування", виплачується пенсія на умовах, визначених зазначеним Законом, або за його вибором щомісячне довічне грошове утримання. До досягнення зазначеного віку право на пенсію за віком або щомісячне довічне грошове утримання мають чоловіки 1955 року народження і старші після досягнення ними такого віку.

1) 61 рік - які народилися з 1 січня 1954 року по 31 грудня 1954 року;

2) 61 рік 6 місяців - які народилися з 1 січня 1955 року по 31 грудня 1955 року.

2. Суддя у відставці, який не досяг віку, встановленого частиною першою цієї статті, отримує щомісячне довічне грошове утримання. При досягненні таким суддею віку, встановленого частиною першою цієї статті, за ним зберігається право на отримання щомісячного довічного грошового утримання або, за його вибором, призначається пенсія на умовах, визначених Законом України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування".

3. Щомісячне довічне грошове утримання виплачується судді у відставці в розмірі 50 відсотків суддівської винагороди судді, який працює на відповідній посаді. За кожний повний рік роботи на посаді судді понад 20 років розмір щомісячного довічного грошового утримання збільшується на два відсотки грошового утримання судді.

(частина третя статті 142 у редакції
Закону України від 21.12.2016 р. N 1798-VIII)

4. У разі зміни розміру складових суддівської винагороди судді, який працює на відповідній посаді, здійснюється перерахунок раніше призначеного щомісячного довічного грошового утримання.

5. Пенсія або щомісячне довічне грошове утримання судді виплачується незалежно від заробітку (прибутку), отриманого суддею після виходу у відставку. Щомісячне довічне грошове утримання суддям виплачується органами Пенсійного фонду України за рахунок коштів Державного бюджету України.

(частина п'ята статті 142 у редакції
Закону України від 21.12.2016 р. N 1798-VIII)

Стаття 143. Вихідна допомога судді у зв'язку з відставкою

1. Судді, який вийшов у відставку, виплачується вихідна допомога в розмірі 3 місячних суддівських винагород за останньою посадою.

2. У разі якщо суддя, відставка якого була припинена у зв'язку з повторним призначенням на посаду, знову подасть заяву про відставку, виплата вихідної допомоги не здійснюється.

Стаття 144. Медичне обслуговування та санаторно-курортне лікування суддів та членів їхніх сімей

1. Суддя та члени його сім'ї мають право на безоплатне медичне обслуговування у державних закладах охорони здоров'я. Члени сім'ї судді можуть обслуговуватися в тих медичних закладах, де обслуговується суддя.

Стаття 145. Припинення відставки судді

1. Відставка судді припиняється в разі:

1) повторного призначення його на посаду;

2) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього за вчинення умисного злочину;

3) припинення його громадянства або набуття ним громадянства іншої держави;

4) визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим.

2. Припинення відставки судді є підставою для припинення виплати йому щомісячного довічного грошового утримання, що було нараховано у зв'язку з відставкою.

3. У разі припинення відставки судді з підстави, визначеної пунктом 2 частини першої цієї статті, пенсія судді нараховується на загальних підставах.

4. Рішення про припинення відставки судді приймається Вищою радою правосуддя.

Розділ XI

ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СУДІВ

Глава 1. Загальні питання забезпечення діяльності судів

Стаття 146. Особливості забезпечення функціонування судової влади

1. Держава забезпечує фінансування та належні умови для функціонування судів і діяльності суддів відповідно до Конституції України.

2. Забезпечення функціонування судової влади передбачає:

1) окреме визначення у Державному бюджеті України видатків на утримання судів не нижче рівня, що забезпечує можливість повного і незалежного здійснення правосуддя відповідно до закону;

2) законодавче гарантування повного і своєчасного фінансування судів;

3) гарантування достатнього рівня соціального забезпечення суддів.

3. Видатки на утримання судів визначаються з урахуванням пропозицій Вищої ради правосуддя.

Стаття 147. Система забезпечення функціонування судової влади

1. В Україні діє єдина система забезпечення функціонування судової влади - судів, органів суддівського врядування, інших державних органів та установ системи правосуддя.

2. Вища рада правосуддя, Вища кваліфікаційна комісія суддів України, Державна судова адміністрація України та Національна школа суддів України, інші органи державної влади та органи місцевого самоврядування беруть участь в організаційному забезпеченні діяльності судів у випадках і порядку, визначених цим та іншими законами.

3. Державна судова адміністрація України забезпечує виконання рішень про утворення чи припинення (ліквідацію) судів.

4. Державна судова адміністрація України може встановлювати скорочені строки для процедур припинення судів як юридичних осіб за умови виконання нею цивільних зобов'язань ліквідованого суду на підставі вимог кредиторів, заявлених у визначений законом строк.

5. Для здійснення дій щодо реєстрації новоутвореного суду як юридичної особи, забезпечення необхідних дій для належного початку його роботи та представництва такого суду як органу державної влади у зносинах з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, фізичними та юридичними особами Державна судова адміністрація України приймає рішення про призначення тимчасово виконуючого обов'язки керівника апарату новоутвореного суду. Тимчасово виконуючий обов'язки керівника апарату суду здійснює вказані повноваження керівника суду як юридичної особи до моменту призначення, обрання чи переведення на посаду судді такого суду щонайменше одного судді та продовжує здійснювати виконання обов'язків керівника апарату суду до призначення відповідного керівника апарату суду згідно з процедурами, визначеними законодавством про державну службу, з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

(частина п'ята статті 147 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

6. У разі ліквідації суду, що здійснює правосуддя на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці (відповідних адміністративно-територіальних одиниць), та утворення нового суду, який забезпечує здійснення правосуддя на цій території, суд, що ліквідується, припиняє здійснення правосуддя з дня опублікування в газеті "Голос України" повідомлення голови новоутвореного суду про початок роботи новоутвореного суду.

Суд, що ліквідується, в місячний строк з дня припинення здійснення правосуддя передає до новоутвореного суду матеріали та документи, пов'язані зі здійсненням таким судом повноважень, зокрема, архівні справи з основної діяльності, строки тимчасового зберігання яких ще не закінчилися, документи, не завершені в діловодстві, а також документи з кадрових питань в паперовому та електронному вигляді, фонди бібліотек, а судові справи та матеріали проваджень, що перебувають у володінні суду, що ліквідується, передаються негайно, до дня початку роботи новоутвореного суду.

(частину шосту статті 147 доповнено абзацом другим згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

7. У зв'язку зі стихійним лихом, військовими діями, заходами щодо боротьби з тероризмом або іншими надзвичайними обставинами робота суду може бути припинена за рішенням Вищої ради правосуддя, що ухвалюється за поданням Голови Верховного Суду.

Стаття 148. Засади фінансування судів

1. Фінансування всіх судів в Україні здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

2. Видатки загального фонду Державного бюджету України на утримання судів належать до захищених статей видатків Державного бюджету України.

3. Функції головного розпорядника коштів Державного бюджету України щодо фінансового забезпечення діяльності судів здійснюють:

1) Верховний Суд - щодо фінансового забезпечення його діяльності;

1¹) вищий спеціалізований суд - щодо фінансового забезпечення його діяльності;

(частину третю статті 148 доповнено пунктом 1¹ згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

2) Державна судова адміністрація України - щодо фінансового забезпечення діяльності всіх інших судів, діяльності Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, органів суддівського самоврядування, Національної школи суддів України, Служби судової охорони та Державної судової адміністрації України;

3) Вища рада правосуддя - щодо фінансового забезпечення її діяльності.

4. Функції розпорядника бюджетних коштів щодо місцевих судів здійснюють територіальні управління Державної судової адміністрації України.

5. Видатки на утримання судів у Державному бюджеті України визначаються окремим рядком щодо Верховного Суду, Вищої ради правосуддя, апеляційної палати вищого спеціалізованого суду, а також у цілому щодо апеляційних, місцевих судів.

(частина п'ята статті 148 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

6. Видатки кожного місцевого та апеляційного суду всіх видів та спеціалізації, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, органів суддівського самоврядування, Національної школи суддів України, Служби судової охорони та Державної судової адміністрації України визначаються у Державному бюджеті України в окремому додатку.

(частина шоста статті 148 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

7. Видатки на утримання судів у Державному бюджеті України не можуть бути скорочені в поточному фінансовому році.

8. Контроль за додержанням вимог цього Закону щодо фінансування судів здійснюється у порядку, встановленому законом.

9. Особливості підготовки і розгляду проекту закону про Державний бюджет України в частині фінансування судів, інших органів та установ у системі правосуддя визначаються законом.

Стаття 149. Порядок фінансування судів

1. Суди фінансуються згідно з кошторисами і щомісячними розписами видатків, затвердженими відповідно до вимог цього Закону, у межах річної суми видатків, визначених Державним бюджетом України на поточний фінансовий рік, у порядку, встановленому Бюджетним кодексом України.

Стаття 150. Державна служба в системі правосуддя, оплата праці та соціальні гарантії

1. Призначення на посади державних службовців, працівників, які виконують функції з обслуговування, оплата праці та соціальні гарантії працівників апаратів місцевих, апеляційних судів, вищих спеціалізованих судів, апарату Верховного Суду, секретаріатів Вищої

ради правосуддя і Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Державної судової адміністрації України, Служби судової охорони регулюються нормами законодавства про державну службу з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

(частина перша статті 150 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 21.12.2016 р. N 1798-VIII, від 27.04.2021 р. N 1417-IX)

2. При Вищій раді правосуддя діє Комісія з питань вищого корпусу державної служби в системі правосуддя, яка утворюється відповідно до закону.

Комісія з питань вищого корпусу державної служби в системі правосуддя здійснює повноваження Комісії з питань вищого корпусу державної служби, визначені Законом України "Про державну службу", щодо питань державної служби в системі правосуддя.

3. Особливості проведення конкурсів для призначення на посади державних службовців у судах, органах та установах системи правосуддя визначаються Положенням, яке затверджується Вищою радою правосуддя за поданням Державної судової адміністрації України після консультацій з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.

Зазначене Положення встановлює особливості призначення на посаду державного службовця у випадках, визначених цим Законом.

4. Розмір посадового окладу працівника апарату суду, посада якого віднесена до найнижчої за умовами оплати праці посади державної служби, встановлюється в розмірі, встановленому законодавством про державну службу.

Розмір посадових окладів інших працівників апарату суду збільшується на відповідний коефіцієнт пропорційно посадовим окладам працівників, посади яких віднесені до попередньої за умовами оплати праці посади державної служби в такому суді з урахуванням юрисдикцій державних органів.

5. Розмір посадового окладу працівника секретаріату Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Державної судової адміністрації України, центрального органу управління Служби судової охорони, посада якого віднесена до найнижчої за умовами оплати праці посади державної служби, встановлюється на рівні відповідного працівника апарату Верховного Суду, працівника територіального управління Державної судової адміністрації України, працівника територіального підрозділу Служби судової охорони - на рівні відповідного працівника апарату апеляційного суду.

(частина п'ята статті 150 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 27.04.2021 р. N 1417-IX)

6. Схема посадових окладів із визначенням коефіцієнтів для державних службовців судів, органів та установ системи правосуддя затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Державної судової адміністрації України.

7. Головні розпорядники коштів Державного бюджету України щодо фінансового забезпечення діяльності судів забезпечують здійснення судами видатків на поховання та увічнення пам'яті суддів, у тому числі суддів у відставці, у межах видатків, передбачених для судів у державному бюджеті на відповідний рік.

8. У кошторисах Верховного Суду, Вищої ради правосуддя, вищих спеціалізованих судів, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Державної судової адміністрації України та Служби судової охорони передбачаються кошти на представницькі витрати.

(частина восьма статті 150 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII, від 27.04.2021 р. N 1417-IX)

Глава 2. Державна судова адміністрація України

Стаття 151. Статус Державної судової адміністрації України

1. Державна судова адміністрація України є державним органом у системі правосуддя, який здійснює організаційне та фінансове забезпечення діяльності органів судової влади у межах повноважень, встановлених законом.

2. Державна судова адміністрація України підзвітна Вищій раді правосуддя у межах, визначених законом.

3. Державна судова адміністрація України має територіальні управління. Рішення про утворення територіальних управлінь та визначення їх кількості приймається Державною судовою адміністрацією України за погодженням з Вищою радою правосуддя.

4. Правовий статус посадових осіб Державної судової адміністрації України, її територіальних управлінь визначається Законом України "Про державну службу".

5. Державна судова адміністрація України є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, самостійний баланс та рахунки в органах Державної казначейської служби України.

6. Положення про Державну судову адміністрацію України та типові положення про її територіальне управління затверджуються Вищою радою правосуддя після консультацій з Радою суддів України.

Стаття 152. Повноваження Державної судової адміністрації України

1. Державна судова адміністрація України:

1) представляє суди у відносинах із Кабінетом Міністрів України та Верховною Радою України під час підготовки проекту закону про Державний бюджет України на відповідний рік у межах повноважень, визначених цим Законом;

2) забезпечує належні умови діяльності судів, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Національної школи суддів України та органів суддівського самоврядування в межах повноважень, визначених цим Законом;

3) вивчає практику організації діяльності судів, розробляє і вносить у встановленому порядку пропозиції щодо її вдосконалення;

4) вивчає кадрові питання апарату судів, прогнозує потребу у спеціалістах, здійснює замовлення на підготовку відповідних спеціалістів;

5) забезпечує необхідні умови для підвищення кваліфікації працівників апарату судів, створює систему підвищення кваліфікації;

6) організовує роботу з ведення судової статистики, діловодства та архіву; контролює стан діловодства в судах;

7) готує бюджетний запит;

8) організовує комп'ютеризацію судів для здійснення судочинства, діловодства, інформаційно-нормативного забезпечення судової діяльності та забезпечення функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи, затверджує Загальний класифікатор спеціалізацій суддів та категорій справ; забезпечує суди необхідними технічними засобами фіксування судового процесу в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України на фінансування відповідних судів;

(пункт 8 частини першої статті 152 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

9) забезпечує впровадження електронного суду; здійснює заходи щодо організації обміну електронними документами між судами та іншими державними органами і установами;

10) забезпечує ведення Єдиного державного реєстру судових рішень;

11) взаємодіє з відповідними органами та установами, в тому числі інших держав, з метою вдосконалення організаційного забезпечення діяльності судів;

12) розробляє та затверджує за погодженням із Вищою радою правосуддя Типове положення про апарат суду;

12¹) надає у випадках, передбачених цим Законом, Вищій раді правосуддя консультативний висновок, який є офіційним документом, що містить рекомендації та пропозиції щодо кількості суддів у суді (крім Верховного Суду), кількості суддів в апеляційній палаті вищого спеціалізованого суду;

(частину першу статті 152 доповнено пунктом 12¹ згідно із Законом України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

13) організовує діяльність служби судових розпорядників;

14) контролює діяльність Служби судової охорони;

15) затверджує положення про бібліотеку суду;

16) здійснює управління об'єктами державної власності, що належать до сфери управління Державної судової адміністрації України;

17) здійснює інші повноваження, визначені законом.

Стаття 153. Голова Державної судової адміністрації України

1. Державну судову адміністрацію України очолює Голова Державної судової адміністрації України.

2. Голова Державної судової адміністрації України призначається на посаду і звільняється з посади Вищою радою правосуддя. Призначення Голови Державної судової адміністрації України здійснюється на конкурсній основі.

3. Голова Державної судової адміністрації України не має права суміщати свою службову діяльність з іншою роботою, крім викладацької, наукової і творчої діяльності у позаробочий час, входити до складу керівного органу чи наглядової ради господарської організації, що має на меті одержання прибутку.

4. Голова Державної судової адміністрації України:

1) керує діяльністю Державної судової адміністрації України, несе персональну відповідальність за виконання покладених на неї завдань;

2) організовує роботу Державної судової адміністрації України;

3) вносить на розгляд Вищої ради правосуддя подання щодо визначення граничної чисельності працівників Державної судової адміністрації України, у тому числі її територіальних управлінь;

4) утворює відповідні конкурсні комісії з проведення конкурсу на зайняття вакантних посад категорії "Б" і "В" державної служби в судах, органах та установах системи правосуддя;

5) призначає на посади та звільняє з посад працівників Державної судової адміністрації України; призначає за погодженням голів відповідних судів керівників апаратів апеляційних судів, вищих спеціалізованих судів, Верховного Суду, їх заступників та звільняє їх з посад; призначає за погодженням Голови Верховного Суду першого заступника керівника апарату Верховного Суду та звільняє його з посади;

(пункт 5 частини четвертої статті 153 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

6) за поданням голови відповідного суду застосовує до керівників апаратів апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду, Верховного Суду, їх заступників заохочення або накладає дисциплінарні стягнення; за поданням Голови Верховного Суду застосовує до першого заступника керівника апарату Верховного Суду заохочення або накладає дисциплінарні стягнення;

(пункт 6 частини четвертої статті 153 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

7) за поданням голови відповідного суду присвоює керівникам апаратів апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду, Верховного Суду, їх заступникам ранги державного службовця згідно із законодавством про державну службу; за поданням Голови Верховного Суду присвоює першому заступнику керівника апарату Верховного Суду ранги державного службовця згідно із законодавством про державну службу;

(пункт 7 частини четвертої статті 153 у редакції Закону України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

8) затверджує положення про територіальне управління Державної судової адміністрації України та положення про структурні підрозділи Державної судової адміністрації України;

9) встановлює посадові оклади працівників Державної судової адміністрації України, присвоює їм ранги державного службовця, застосовує заохочення та накладає дисциплінарні стягнення відповідно до закону;

10) звітує про діяльність Державної судової адміністрації України перед Вищою радою правосуддя, інформує про діяльність Державної судової адміністрації України з'їзд суддів України та Раду суддів України щодо питань організаційно-матеріального забезпечення діяльності судів відповідної судової спеціалізації;

11) бере участь у підготовці пропозицій до проекту Державного бюджету України щодо фінансування судової влади;

12) затверджує структуру, штатний розпис Державної судової адміністрації України та її територіальних управлінь;

13) здійснює інші визначені законом повноваження.

5. Голова Державної судової адміністрації України з питань, що належать до його повноважень, видає накази.

6. Голова Державної судової адміністрації України має заступників, які призначаються на посаду та звільняються з посади Вищою радою правосуддя відповідно до законодавства про державну службу.

Призначення заступника Голови Державної судової адміністрації України здійснюється на конкурсній основі.

7. Заступники Голови Державної судової адміністрації України виконують функції, визначені Головою Державної судової адміністрації України. Голова Державної судової адміністрації України розподіляє повноваження між заступниками Голови Державної судової адміністрації України.

8. Голова Державної судової адміністрації України вносить на розгляд Вищої ради правосуддя подання щодо визначення граничної чисельності працівників Державної судової адміністрації України, у тому числі її територіальних управлінь.

Стаття 154. Територіальні органи Державної судової адміністрації України

1. Територіальними органами Державної судової адміністрації України є територіальні управління Державної судової адміністрації України.

2. Територіальне управління Державної судової адміністрації України очолює начальник, який призначається на конкурсній основі на посаду і звільняється з посади Головою Державної судової адміністрації України.

3. Начальник територіального управління Державної судової адміністрації України має заступника, який призначається на конкурсній основі на посаду і звільняється з посади Головою Державної судової адміністрації України.

4. Начальник територіального управління Державної судової адміністрації України призначає за погодженням голови місцевого суду на посаду керівника апарату місцевого суду, заступника керівника апарату місцевого суду та звільняє їх з посади, застосовує за поданням голови місцевого суду до них заохочення або накладає дисциплінарні стягнення відповідно до закону; присвоює керівнику апарату місцевого суду, його заступнику ранги державного службовця відповідно до законодавства про державну службу.

5. Структура і штатний розпис територіального управління Державної судової адміністрації України затверджуються Головою Державної судової адміністрації України за поданням начальника територіального управління Державної судової адміністрації України.

6. Територіальне управління Державної судової адміністрації України є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, самостійний баланс і рахунки в органах Державної казначейської служби України.

7. Територіальні управління Державної судової адміністрації України здійснюють свою діяльність відповідно до положення про них, що затверджується Головою Державної судової адміністрації України на підставі типового положення про територіальне управління Державної судової адміністрації України.

Глава 3. Апарат суду, служби організаційного забезпечення роботи та охорони суду

Стаття 155. Апарат суду

1. Організаційне забезпечення роботи суду здійснює його апарат, який очолює керівник апарату.

2. Положення про апарат суду розробляється на підставі типового положення про апарат суду та затверджується зборами суддів відповідного суду. Тимчасове положення про апарат новоутвореного суду затверджується тимчасово виконуючим обов'язки керівника апарату цього суду.

(абзац перший частини другої статті 155 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

Типове положення про апарат суду затверджує Державна судова адміністрація України за погодженням із Вищою радою правосуддя.

3. Керівник апарату суду несе персональну відповідальність за належне організаційне забезпечення суду, суддів та судового процесу, функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи, інформує збори суддів про свою діяльність. Збори суддів можуть висловити недовіру керівнику апарату суду, що має наслідком звільнення його з посади.

4. Керівника апарату місцевого суду, його заступника призначає за погодженням голови відповідного суду на посаду та звільняє з посади начальник відповідного територіального управління Державної судової адміністрації України, а керівників апаратів апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду, Верховного Суду, їх заступників призначає за погодженням голови відповідного суду на посаду та звільняє з посади Голова Державної судової адміністрації України.

5. Керівник апарату суду призначає на посаду та звільняє з посади працівників апарату суду, застосовує до них заохочення та накладає дисциплінарні стягнення. Добір працівників апарату суду здійснюється на конкурсній основі, крім випадків переведення державних службовців відповідно до законодавства про державну службу.

(частина п'ята статті 155 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

6. Правовий статус працівників апарату суду визначається Законом України "Про державну службу" з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

7. Структура і штатна чисельність апаратів місцевих судів за погодженням із головою суду затверджуються відповідним територіальним управлінням Державної судової адміністрації України, апаратів апеляційних судів, вищих спеціалізованих судів - Державною судовою адміністрацією України за погодженням з головою суду в межах видатків на утримання відповідного суду. Тимчасова структура та тимчасова штатна чисельність апарату новоутвореного суду затверджується тимчасово виконуючим обов'язки керівника апарату цього суду за погодженням із Головою Державної судової адміністрації України.

(частина шоста статті 155 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

8. В апаратах судів можуть створюватися управління, відділи, сектори, що здійснюють свої функції на підставі положень, які затверджуються керівником апарату відповідного суду.

(частина восьма статті 155 у редакції Закону України від 21.12.2016 р. N 1798-VIII)

В апараті вищого спеціалізованого суду утворюється самостійний структурний підрозділ для організаційного забезпечення роботи апеляційної палати цього суду, діяльність якого підконтрольна і керівник якого підпорядковується голові апеляційної палати вищого спеціалізованого суду. Цей підрозділ з питань забезпечення діяльності апеляційної палати не підпорядковується керівнику апарату вищого спеціалізованого суду.

(частину восьму статті 155 доповнено абзацом другим згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

9. Апаратом суду забезпечується ведення особових справ суддів у порядку, визначеному Державною судовою адміністрацією України за погодженням з Радою суддів України.

10. В апараті суду утворюється канцелярія, яка щоденно протягом робочого часу суду забезпечує прийняття та реєстрацію документів, що подаються до відповідного суду. Канцелярія також виконує інші завдання, визначені положенням, затвердженим керівником апарату відповідного суду.

11. До штату апарату судів входять також секретарі судового засідання, наукові консультанти та судові розпорядники. Наукові консультанти повинні мати науковий ступінь.

Стаття 156. Особливості апарату Верховного Суду

1. Організаційне забезпечення діяльності Верховного Суду здійснюється апаратом Верховного Суду.

2. Положення про апарат, структура і штатний розпис апарату Верховного Суду затверджуються Пленумом Верховного Суду за поданням Голови Верховного Суду.

3. Апарат Верховного Суду очолює керівник апарату. Заступниками керівника апарату Верховного Суду є перший заступник та заступники. Заступники керівника апарату Верховного Суду очолюють структурні підрозділи апарату Верховного Суду, які здійснюють організаційне забезпечення діяльності касаційних судів (секретаріати).

4. В апараті Верховного Суду можуть створюватися секретаріати, департаменти, управління, відділи, сектори, що здійснюють свої функції на підставі положень, які затверджуються керівником апарату Верховного Суду.

5. Керівник апарату Верховного Суду представляє Верховний Суд як юридичну особу.

6. Матеріали, пов'язані з діяльністю Верховного Суду, зберігаються в його архіві.

(частини третю - п'яту статті 156 замінено чотирма частинами згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

Стаття 157. Помічники суддів

1. Кожний суддя має помічника (помічників), статус і умови діяльності якого (яких) визначаються цим Законом та Положенням про помічника (помічників) судді, затвердженим Радою суддів України.

(частина перша статті 157 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

2. Помічником судді може бути громадянин України, який має вищу юридичну освіту і вільно володіє державною мовою. Помічники суддів Верховного Суду повинні також мати стаж професійної діяльності у сфері права не менше трьох років.

3. Судді самостійно здійснюють добір помічників. Помічник судді призначається на посаду та звільняється з посади керівником апарату відповідного суду за поданням судді.

4. Помічники суддів з питань підготовки справ до розгляду підзвітні лише відповідному судді.

Стаття 158. Бібліотека суду

1. Для забезпечення судів нормативно-правовими актами, спеціальною науковою літературою, матеріалами судової практики в кожному суді може створюватися бібліотека суду. Фонди бібліотеки формують друковані видання та комп'ютерні бази даних.

2. Положення про бібліотеку суду затверджується Державною судовою адміністрацією України.

Стаття 159. Служба судових розпорядників

1. У кожному суді діє служба судових розпорядників. Судові розпорядники забезпечують додержання особами, які перебувають у суді, встановлених правил, виконання ними розпоряджень головуючого в судовому засіданні.

2. Судові розпорядники призначаються на посаду і звільняються з посади керівником апарату відповідного суду.

3. Судові розпорядники забезпечуються одностороннім, зразки якого затверджуються Головою Державної судової адміністрації України за погодженням із Радою суддів України.

4. Судові розпорядники керуються у своїй діяльності цим Законом, вимогами процесуального закону, відповідними правилами та інструкціями, розпорядженнями голови суду та судді.

5. Порядок створення та діяльності служби судових розпорядників визначається положенням, що затверджується Головою Державної судової адміністрації України за погодженням із Вищою радою правосуддя.

Глава 4. Служба судової охорони

Стаття 160. Забезпечення охорони та підтримання громадського порядку в судах

1. Підтримання громадського порядку в суді, припинення проявів неповаги до суду, а також охорону приміщень суду, органів та установ системи правосуддя, виконання функцій щодо державного забезпечення особистої безпеки суддів та членів їхніх сімей, працівників суду, забезпечення у суді безпеки учасників судового процесу здійснює Служба судової охорони.

Стаття 161. Статус Служби судової охорони

1. Служба судової охорони є державним органом у системі правосуддя для забезпечення охорони та підтримання громадського порядку в судах.

2. Служба судової охорони підзвітна Вищій раді правосуддя та підконтрольна Державній судовій адміністрації України.

3. Керівництво діяльністю Служби судової охорони здійснює Голова Служби судової охорони, який призначається на посаду за результатами відкритого конкурсу і звільняється з посади Вищою радою правосуддя.

Голова Служби судової охорони має заступників, які за його поданням призначаються на посади за результатами відкритого конкурсу і звільняються з посад Вищою радою правосуддя.

4. Служба судової охорони складається з центрального органу управління та територіальних підрозділів Служби.

Граничну чисельність центрального органу управління та територіальних підрозділів Служби судової охорони затверджує Державна судова адміністрація України.

Рішення про утворення територіальних підрозділів Служби судової охорони приймається Головою Служби за погодженням з Державною судовою адміністрацією України.

Структуру та штатну чисельність центрального органу управління та територіальних підрозділів Служби судової охорони затверджує Голова Служби за погодженням з Державною судовою адміністрацією України.

5. Центральний орган управління Служби судової охорони є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, самостійний баланс та рахунки в органах Державної казначейської служби України.

6. Територіальні підрозділи Служби судової охорони утворюються як юридичні особи.

(частина шоста статті 161 у редакції Закону України від 27.04.2021 р. N 1417-IX)

7. Фінансування Служби судової охорони здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

Стаття 162. Повноваження Служби судової охорони

1. Служба судової охорони:

1) забезпечує пропуск осіб до будинків (приміщень) судів, органів та установ системи правосуддя та на їх територію транспортних засобів;

2) забезпечує підтримання та реагує на порушення громадського порядку при розгляді справ судом, вживає заходів до припинення проявів неповаги до суду;

3) здійснює заходи з охорони, забезпечення недоторканності та цілісності приміщень судів, органів і установ системи правосуддя, недоторканності та цілісності розташованого у таких приміщеннях майна, запобігання, недопущення чи припинення протиправних дій щодо нього;

4) здійснює заходи із запобігання загрозам особистій безпеці суддів, членів їх сімей, працівників суду, а також у суді - учасників судового процесу, виявлення та нейтралізації таких загроз; вживає у разі надходження від судді відповідної заяви необхідних заходів для забезпечення безпеки судді, членів його сім'ї;

5) реагує в межах наданих законом повноважень на протиправні дії, пов'язані із посяганням на суддів, членів їх сімей, працівників суду, учасників судового процесу.

2. Службі судової охорони та її співробітникам для здійснення покладених на них повноважень надається право:

1) вимагати від осіб, які входять до приміщень суду, органів та установ системи правосуддя, пред'явлення документа, що посвідчує особу; перевіряти в осіб, які входять до приміщень суду, органів і установ системи правосуддя, документи, що посвідчують особу, та за наявності обґрунтованих підстав вважати, що перебування особи у приміщенні суду, органу, установи системи правосуддя створює загрозу безпеці суддів, працівників апарату суду, органів і установ системи правосуддя, порушення громадського порядку, обмежувати допуск таких осіб до приміщень суду, органів і установ системи правосуддя;

2) здійснювати поверхневу перевірку осіб, які входять до приміщень суду, органів та установ системи правосуддя, шляхом їх візуального огляду та огляду їх речей, проведення по поверхні вбрання осіб спеціальним приладом або засобом;

3) затримувати осіб, які незаконно проникли або намагаються незаконно проникнути до приміщень суду, органів та установ системи правосуддя, перевіряти у них документи, що посвідчують особу, здійснювати у встановленому законом порядку особистий огляд затриманих та огляд їх речей, які є при них, і передавати їх правоохоронним органам;

4) не допускати громадян до окремих приміщень суду, органів та установ системи правосуддя, вимагати від них залишатися на конкретних місцях або залишити їх, тимчасово обмежувати фактичне володіння річчю, якщо це необхідно для забезпечення громадського порядку в суді, забезпечення особистої безпеки суддів та членів їх сімей, працівників суду, безпеки учасників судового процесу;

5) використовувати інформаційні ресурси в порядку, встановленому для Національної поліції України Законом України "Про Національну поліцію", одержувати в установленому порядку від керівників органів державної влади України, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності за письмовим запитом Голови Служби або його заступників відомості, необхідні для здійснення покладених на Службу повноважень;

6) вживати заходів з метою запобігання протиправним посяганням на суддів, членів їхніх сімей, працівників суду, умисному пошкодженню або знищенню майна суду, органів і установ системи правосуддя;

7) застосовувати технічні прилади і технічні засоби, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, засоби фото- і кінозйомки, відеозапису;

8) оглядати територію, будинки, приміщення суду, органів і установ системи правосуддя;

9) залучати за погодженням з керівниками правоохоронних та інших державних органів їх працівників, співробітників, військовослужбовців, технічні та інші засоби;

10) застосовувати зброю, заходи фізичного впливу та спеціальні засоби в порядку та випадках, визначених законами України "Про Національну поліцію" та "Про охоронну діяльність".

Стаття 162¹. Правовий статус працівників Служби судової охорони

1. До працівників Служби судової охорони належать особи, яким присвоєно спеціальні звання співробітників Служби судової охорони, державні службовці та особи, які уклали трудовий договір із Службою судової охорони.

2. Порядок проходження служби співробітниками Служби судової охорони регулюється цим Законом та положенням, яке затверджується Вищою радою правосуддя за поданням Голови Служби судової охорони, погодженим з Державною судовою адміністрацією України.

3. На державних службовців Служби судової охорони поширюється дія Закону України "Про державну службу". Посади державних службовців Служби судової охорони відносяться до відповідних категорій посад державної служби в порядку, встановленому законодавством.

4. Повноваження керівника державної служби у Службі судової охорони здійснюють Голова Служби судової охорони та керівники територіальних підрозділів Служби судової охорони.

5. Трудові відносини працівників, які уклали трудовий договір із Службою судової охорони, регулюються законодавством України про працю.

6. Для захисту своїх прав та законних інтересів працівники Служби судової охорони можуть утворювати професійні об'єднання та професійні спілки відповідно до Закону України "Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності". Професійним спілкам співробітників Служби судової охорони та їх членам заборонено організовувати страйки або брати в них участь.

(Закон доповнено статтею 162¹ згідно із
Законом України від 27.04.2021 р. N 1417-IX)

Стаття 163. Проходження служби у Службі судової охорони

1. До кандидатів на посади співробітників Служби судової охорони застосовуються вимоги, передбачені Законом України "Про Національну поліцію" для кандидатів на службу в поліції.

Спеціальні кваліфікаційні вимоги до кандидатів на посади співробітників Служби судової охорони визначаються Головою Служби.

2. Призначення на посади та звільнення з посад співробітників Служби судової охорони у центральному органі управління та керівників і заступників керівників територіальних підрозділів Служби здійснюється Головою Служби судової охорони, а інших співробітників Служби судової охорони у територіальних підрозділах - керівниками відповідних територіальних підрозділів.

Призначення на посади співробітників Служби судової охорони (крім призначення на рівнозначні або нижчі посади) здійснюється виключно за результатами конкурсу, що проводиться Державною судовою адміністрацією України в порядку, визначеному Вищою радою правосуддя.

3. На співробітників Служби судової охорони поширюються обмеження та вимоги, встановлені Законом України "Про запобігання корупції", а також передбачені для поліцейських Законом України "Про Національну поліцію" обмеження, пов'язані зі службою в поліції.

4. На співробітників Служби судової охорони поширюється дія Дисциплінарного статуту Національної поліції України з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Порядок проведення службового розслідування стосовно співробітників Служби судової охорони та утворення дисциплінарних комісій, їх повноваження встановлюються Головою Служби судової охорони.

(статтю 163 доповнено новою частиною четвертою
згідно із Законом України від 27.04.2021 р. N 1417-IX,

у зв'язку з цим частини четверту - восьму вважати відповідно частинами п'ятою - дев'ятою)

5. Час проходження служби у Службі судової охорони зараховується до страхового стажу, стажу роботи за спеціальністю, а також до стажу державної служби, стажу служби в поліції, інших правоохоронних органах.

Абзац другий частини п'ятої статті 163 виключено

(згідно із Законом України від 27.04.2021 р. N 1417-IX)

6. З метою оцінки ділових, професійних, особистих якостей, освітнього та кваліфікаційного рівнів, фізичної підготовки, визначення відповідності займаним посадам співробітників Служби судової охорони, вирішення питання про переміщення на нижчу посаду або звільнення співробітників Служби судової охорони через службову невідповідність проводиться їх атестування в порядку, що визначається Головою Служби судової охорони.

7. Частину сьому статті 163 виключено

(згідно із Законом України від 27.04.2021 р. N 1417-IX)

8. Співробітники Служби судової охорони забезпечуються за рахунок держави одностроєм і знаками розрізнення.

Зразки однострою співробітників Служби судової охорони, правила його носіння та норми належності затверджує Державна судова адміністрація України за поданням Голови Служби судової охорони.

9. Використання спеціальних звань, однострою і службового посвідчення співробітника Служби судової охорони особою, яка не є співробітником Служби судової охорони, заборонено і має наслідком відповідальність відповідно до закону.

Стаття 164. Спеціальні звання співробітників Служби судової охорони

1. Установлюються такі спеціальні звання співробітників Служби судової охорони:

1) спеціальні звання молодшого складу:

рядовий Служби судової охорони;

капрал Служби судової охорони;

сержант Служби судової охорони;

старший сержант Служби судової охорони;

2) спеціальні звання середнього складу:

молодший лейтенант Служби судової охорони;

лейтенант Служби судової охорони;

старший лейтенант Служби судової охорони;

капітан Служби судової охорони;

майор Служби судової охорони;

підполковник Служби судової охорони;

полковник Служби судової охорони;

3) спеціальне звання вищого складу:

генерал Служби судової охорони.

2. Установлюються такі строки вислуги в спеціальних званнях співробітників Служби судової охорони: капрал Служби судової охорони - 1 рік; сержант Служби судової охорони - 3 роки; молодший лейтенант Служби судової охорони - 1 рік; лейтенант Служби судової охорони - 2 роки; старший лейтенант Служби судової охорони - 3 роки; капітан Служби судової охорони - 4 роки; майор Служби судової охорони - 4 роки; підполковник Служби судової охорони - 5 років.

3. Строки вислуги в званнях рядового Служби судової охорони, старшого сержанта Служби судової охорони, полковника Служби судової охорони, генерала Служби судової охорони не встановлюються.

4. Граничні спеціальні звання молодшого, середнього складу Служби судової охорони за штатними посадами встановлюються Головою Служби судової охорони.

Граничне спеціальне звання вищого складу Служби судової охорони за штатними посадами встановлюється Президентом України.

5. Спеціальне звання вищого складу Служби судової охорони присвоюється Президентом України, інші спеціальні звання Служби судової охорони - відповідно до положення про проходження служби співробітниками Служби судової охорони.

6. Співробітник Служби судової охорони (крім співробітників, які мають спеціальні звання вищого складу) може бути понижений у спеціальному званні на один ступінь унаслідок застосування відповідного дисциплінарного стягнення на підставах і в порядку, визначених для поліцейських Дисциплінарним статутом Національної поліції України.

Співробітникам Служби судової охорони, пониженим у спеціальному званні на один ступінь, чергові спеціальні звання присвоюються в порядку, передбаченому цим Законом та положенням про проходження служби співробітниками Служби судової охорони.

Стаття 165. Соціальний захист співробітників Служби судової охорони

1. Грошове забезпечення співробітників Служби судової охорони складається з посадового окладу, окладу за спеціальним званням, щомісячних додаткових видів грошового забезпечення (підвищення посадового окладу, надбавки, доплати, які мають постійний характер), премії та одноразових додаткових видів грошового забезпечення.

2. Грошове забезпечення співробітників Служби судової охорони виплачується у розмірах, що встановлюються Кабінетом Міністрів України на рівні не нижчому, ніж установлений для поліцейських, і повинно стимулювати до комплектування Служби судової охорони кваліфікованими співробітниками.

3. Співробітникам Служби судової охорони гарантується інший соціальний захист в обсягах та порядку, передбачених Законом України "Про Національну поліцію" для поліцейських, за рахунок коштів Державного бюджету України, передбачених на фінансування Служби судової охорони.

(статтю 160 замінено главою 4 згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

Розділ XII

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)", крім пунктів 39 та 48 цього розділу, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Визнати таким, що втратив чинність з дня набрання чинності цим Законом, Закон України "Про судоустрій і статус суддів" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., NN 41 - 45, ст. 529; 2015 р., NN 18 - 20, ст. 132 із наступними змінами), крім положень, зазначених у пунктах 7, 23, 25, 36 цього розділу.

3. Районні, міжрайонні, районні у містах, міські, міськрайонні суди продовжують здійснювати свої повноваження до утворення та початку діяльності місцевого окружного суду, юрисдикція якого розповсюджується на відповідну територію.

Господарські суди Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя продовжують здійснювати свої повноваження без обмеження строком до утворення та початку діяльності окружних господарських судів, юрисдикція яких розповсюджується на відповідну територію.

(пункт 3 розділу XII доповнено новим абзацом другим згідно із Законом України від 21.12.2016 р. N 1798-VIII, у зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім)

Апеляційні суди, утворені до набрання чинності цим Законом, продовжують здійснювати свої повноваження до утворення апеляційних судів у відповідних апеляційних округах. Такі апеляційні суди у відповідних апеляційних округах мають бути утворені та розпочати здійснювати правосуддя не пізніше трьох років з дня набрання чинності цим Законом.

3¹. До набрання чинності законом України щодо зміни системи місцевих судів на території України у зв'язку з утворенням (ліквідацією) районів відповідні місцеві суди продовжують здійснювати свої повноваження у межах територіальної юрисдикції, визначеної до набрання чинності Постановою Верховної Ради України "Про утворення та ліквідацію районів" від 17 липня 2020 року N 807-IX, але не пізніше 1 січня 2023 року.

(розділ XII доповнено пунктом 3¹ згідно із Законом України від 03.11.2020 р. N 950-IX, пункт 3¹ розділу XII із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.11.2021 р. N 1874-IX)

4. Протягом дванадцяти місяців з дня набрання чинності цим Законом:

(абзац перший пункту 4 розділу XII із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

1) утворюється Верховний Суд у порядку та у складі, що визначені цим Законом;

2) призначаються судді Верховного Суду за результатами конкурсу, проведеного відповідно до цього Закону.

(положення пункту 4 розділу XII визнано такими, що відповідають Конституції України (є конституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 18.02.2020 р. N 2-р/2020)

5. Верховний Суд створюється на матеріально-технічній базі Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України.

5¹. Тимчасово виконуючий обов'язки керівника апарату Верховного Суду затверджує тимчасову структуру, тимчасову чисельність апарату Верховного Суду та призначає на посади працівників апарату Верховного Суду у кількості, необхідній для забезпечення початку роботи Верховного Суду.

(розділ XII доповнено пунктом 5¹ згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

6. Верховний Суд України, Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищий господарський суд України, Вищий адміністративний суд України діють у межах їх повноважень, визначених процесуальним законом, до початку роботи Верховного Суду у складі, визначеному цим Законом, та до набрання чинності відповідним процесуальним законодавством, що регулює порядок розгляду справ Верховним Судом у складі, визначеному цим Законом.

7. З дня початку роботи Верховного Суду у складі, визначеному цим Законом, Верховний Суд України, Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищий господарський суд України, Вищий адміністративний суд України припиняють свою діяльність та ліквідуються у встановленому законом порядку. До припинення діяльності статус, структура, повноваження, порядок роботи, права, обов'язки, гарантії суддів цих судів визначаються Законом України "Про судоустрій і статус суддів" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., NN 41 - 45, ст. 529; 2015 р., NN 18 - 20, ст. 132 із наступними змінами).

(положення пункту 7 розділу XII щодо слів "та ліквідуються" в частині Верховного Суду України визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 18.02.2020 р. N 2-р/2020)

8. День початку роботи Верховного Суду у складі, визначеному цим Законом, визначається рішенням його Пленуму, що публікується на веб-порталі судової влади та в газеті "Голос України".

(положення пункту 8 розділу XII визнано такими, що відповідають Конституції України (є конституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 18.02.2020 р. N 2-р/2020)

9. Верховний Суд розпочинає роботу за умови призначення щонайменше шістдесяті п'яти суддів Верховного Суду за результатами конкурсу, проведеного відповідно до цього Закону.

(положення пункту 9 розділу XII визнано такими, що відповідають Конституції України (є конституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 18.02.2020 р. N 2-р/2020)

10. Кількість посад у кожному з касаційних судів визначається з урахуванням вимог цього Закону щодо палат, які обов'язково створюються у касаційному суді, порядку формування Великої Палати Верховного Суду та з урахуванням інших визначених законом вимог.

11. Не пізніше ніж через п'ять днів з дня призначення шістдесят п'ятого судді Верховного Суду, за принципом рівного представництва від кожного касаційного суду створюється організаційний комітет, який скликає Пленум Верховного Суду в тридцятиденний строк.

(положення пункту 11 розділу XII визнано такими, що відповідають Конституції України (є конституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 18.02.2020 р. N 2-р/2020)

12. Не пізніше ніж через десять днів з дня початку роботи Верховного Суду судді кожного касаційного суду проводять збори для вирішення питань внутрішньої діяльності касаційного суду відповідно до цього Закону та обрання суддів до Великої Палати Верховного Суду.

13. Проведення конкурсу на посади суддів Верховного Суду у відповідних касаційних судах має бути розпочато не пізніше двох місяців з дня набрання чинності цим Законом.

(положення пункту 13 розділу XII визнано такими, що відповідають Конституції України (є конституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 18.02.2020 р. N 2-р/2020)

14. Судді Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України мають право брати участь у конкурсі на посади суддів Верховного Суду у відповідних касаційних судах у порядку, визначеному цим Законом.

У разі якщо кандидати з числа суддів мають однакову позицію за рейтингом, визначеним за результатами кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Верховного Суду, при всіх інших рівних умовах перевага надається судді, який має більший стаж роботи в судах касаційної інстанції чи Верховному Суді України.

(положення пункту 14 розділу XII щодо слів "судді Верховного Суду України" визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 18.02.2020 р. N 2-р/2020)

15. Вищий суд з питань інтелектуальної власності утворюється та проведення конкурсу на посади суддів у цьому суді має бути оголошено протягом дванадцяти місяців з дня набрання чинності цим Законом.

16. Вищий антикорупційний суд утворюється та проведення конкурсу на посади суддів у цьому суді має бути оголошено протягом дванадцяти місяців з дня набрання чинності законом, який визначає спеціальні вимоги до суддів цього суду.

17. Повноваження суддів, призначених на посаду строком на п'ять років до набрання чинності цим Законом, припиняються із закінченням строку, на який їх було призначено. Судді, повноваження яких припинилися у зв'язку із закінченням такого строку, можуть бути призначені на посаду судді за результатами конкурсу, що проводиться в порядку, встановленому цим Законом.

(положення пункту 17 розділу XII визнано такими, що відповідають Конституції України (є конституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 18.02.2020 р. N 2-р/2020)

18. Судді, обрані на посади голови суду або заступника голови суду до набрання чинності цим Законом, здійснюють повноваження голови суду, заступника голови суду до закінчення строку, на який їх обрано.

19. Участь кандидатів на посаду судді, які на шістдесятний день з дня набрання чинності цим Законом не відповідають вимогам для призначення на посаду судді відповідно до Конституції України, у процедурах добору чи призначення припиняється.

20. Відповідність займаній посаді судді, якого призначено на посаду строком на п'ять років або обрано суддею безстроково до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)" (Закон N 1401-VIII), оцінюється колеґіями Вищої кваліфікаційної комісії суддів України в порядку, визначеному цим Законом.

Виявлення за результатами такого оцінювання невідповідності судді займаній посаді за критеріями компетентності, професійної етики або добросовісності чи відмова судді від такого оцінювання є підставою для звільнення судді з посади за рішенням Вищої ради правосуддя на підставі подання відповідної колеґії Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

21. Вища кваліфікаційна комісія суддів України завершує процедури кваліфікаційного оцінювання, розпочаті до набрання чинності цим Законом, за правилами, які діяли на день початку такого кваліфікаційного оцінювання. Судді, які за результатами цих процедур підтвердили свою здатність правосуддя у відповідному суді, не проходять процедуру кваліфікаційного оцінювання для підтвердження відповідності займаній посаді.

22. Пункт 22 розділу XII виключено

(пункт 22 розділу XII із змінами, внесеними згідно із Законом України від 21.12.2016 р. N 1798-VIII, виключено згідно із Законом України від 16.10.2019 р. N 193-IX)

23. Пункт 23 розділу XII виключено

(згідно із Законом України від 16.10.2019 р. N 193-IX)

24. Розмір посадового окладу судді, крім зазначеного у пункті 23 цього розділу, становить:

1) з 1 січня 2017 року:

а) для судді місцевого суду - 15 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня календарного року;

б) для судді апеляційного суду та вищого спеціалізованого суду - 25 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня календарного року;

в) для судді Верховного Суду - 75 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня календарного року;

2) з 1 січня 2018 року:

а) для судді місцевого суду - 20 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня календарного року;

б) для судді апеляційного суду та вищого спеціалізованого суду - 30 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня календарного року;

3) з 1 січня 2019 року:

а) для судді місцевого суду - 25 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня календарного року;

б) для судді апеляційного суду та вищого спеціалізованого суду - 40 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня календарного року;

4) з 1 січня 2020 року:

а) для судді місцевого суду - 30 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня календарного року;

б) для судді апеляційного суду та вищого спеціалізованого суду - 50 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня календарного року.

(пункт 24 розділу XII у редакції Закону України від 06.12.2016 р. N 1774-VIII)

25. Право на отримання щомісячного довічного грошового утримання у розмірі, визначеному цим Законом, має суддя, який за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердив відповідність займаній посаді (здатність здійснювати правосуддя у відповідному суді) або призначений на посаду судді за результатами конкурсу, проведеного після набрання чинності цим Законом, та працював на посаді судді щонайменше три роки з дня прийняття щодо нього відповідного рішення за результатами такого кваліфікаційного оцінювання або конкурсу.

В інших випадках, коли суддя іде у відставку після набрання чинності цим Законом, розмір щомісячного довічного грошового утримання становить 80 відсотків суддівської винагороди, обчисленої відповідно до положень Закону України "Про судоустрій і статус

суддів" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., NN 41 - 45, ст. 529; 2015 р., NN 18 - 20, ст. 132 із наступними змінами). За кожний повний рік роботи на посаді судді понад 20 років розмір щомісячного довгочасного грошового утримання збільшується на два відсотки грошового утримання судді, але не може бути більшим ніж 90 відсотків суддівської винагороди судді, обчисленої відповідно до зазначеного Закону.

(пункт 25 розділу XII із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.12.2016 р. N 1774-VIII, у редакції Закону України від 21.12.2016 р. N 1798-VIII)

(положення пункту 25 розділу XII визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 18.02.2020 р. N 2-р/2020)

26. Члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, обрані (призначені) на посади до набрання чинності цим Законом, продовжують виконувати свої повноваження до закінчення строку, на який їх обрано (призначено).

Встановити, що до 1 січня 2017 року для членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України розмір посадового окладу становить 10 розмірів мінімальної заробітної плати, збільшених на коефіцієнт 1,3, та зберігаються надбавки і доплати, передбачені законодавством, що діяло до набрання чинності цим Законом.

(пункт 26 розділу XII доповнено абзацом другим згідно із Законом України від 21.12.2016 р. N 1798-VIII)

27. Протягом тридцяти днів з дня набрання чинності цим Законом Уповноважений Верховної Ради України з прав людини та Голова Державної судової адміністрації України призначають додатково по одному члену Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

28. Протягом сорока п'яти днів з дня набрання чинності цим Законом Вища кваліфікаційна комісія суддів України повинна прийняти рішення щодо формування та персонального складу її палат.

29. Кандидати на посаду судді, які були зараховані до резерву на заміщення вакантних посад суддів та включені до рейтингового списку, у разі якщо закінчення трирічного строку припало на період одного року до набрання або дев'яноста днів після набрання чинності цим Законом, а також кандидати, щодо яких на день набрання чинності цим Законом внесені рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, але яких не призначено на посаду судді, мають право взяти участь у доборі на посаду судді у порядку, встановленому цим Законом, без складання відбіркового іспиту та проходження спеціальної підготовки. Такі кандидати повторно складають кваліфікаційний іспит та беруть участь у конкурсі на зайняття посади судді відповідно до результатів такого іспиту.

(пункт 29 розділу XII із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

29¹. Вища кваліфікаційна комісія суддів України, утворена відповідно до цього Закону, завершує конкурсні процедури, розпочаті Вищою кваліфікаційною комісією суддів України до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Закону України "Про судоустрій і статус суддів" та деяких законів України щодо діяльності органів суддівського врядування" (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., N 50, ст. 354).

(розділ XII доповнено пунктом 29¹ згідно із Законом України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

29². Перебіг строку дії результатів кваліфікаційного іспиту кандидатів на посаду судді, у тому числі тих, яких було зараховано до резерву на заміщення вакантних посад суддів, зупиняється з дня припинення повноважень членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України відповідно до пункту 2 розділу II "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про судоустрій і статус суддів" та деяких законів України щодо діяльності органів суддівського врядування" (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., N 50, ст. 354).

(розділ XII доповнено пунктом 29² згідно із Законом України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

29³. З дня формування нового складу Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, утвореної відповідно до цього Закону, перебіг строку, зупиненого відповідно до пункту 29² цього розділу, продовжується з урахуванням часу, що минув до такого зупинення.

(розділ XII доповнено пунктом 29³ згідно із Законом України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

30. Матеріали та рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про обрання суддів безстроково, щодо яких на день набрання чинності цим Законом Верховною Радою України рішення не прийнято, направляються Верховною Радою України до Вищої ради правосуддя протягом десяти днів з дня набрання ним чинності. Вища рада правосуддя на своєму засіданні у пленарному складі вирішує питання щодо кожного судді про його призначення або відмову у призначенні з одночасним поверненням матеріалів Вищої кваліфікаційній комісії суддів України. Рішення Вищої ради правосуддя про відмову у внесенні подання про призначення судді на посаду Президентів України є підставою припинення трудових відносин судді із відповідним судом на підставі статті 125 цього Закону.

(пункт 30 розділу XII із змінами, внесеними згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

31. Заяви (скарги) щодо поведінки суддів місцевих та апеляційних судів, отримані Вищою кваліфікаційною комісією суддів України до набрання чинності цим Законом, передаються для розгляду Вищій раді правосуддя, якщо на день набрання чинності цим Законом Комісією не прийнято рішення про відкриття або відмову у відкритті дисциплінарної справи.

Якщо на день набрання чинності цим Законом Вищою кваліфікаційною комісією суддів України прийнято рішення про відкриття дисциплінарної справи, така справа розглядається колегіями Комісії, визначеними за її рішеннями, у порядку, що діяв на день відкриття дисциплінарної справи. Ухвалюючи рішення за результатами розгляду таких дисциплінарних справ, Вища кваліфікаційна комісія суддів України застосовує дисциплінарні стягнення, визначені цим Законом.

32. Заяви (скарги) щодо поведінки суддів Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України, а також дисциплінарні справи, порушені Вищою радою юстиції до набрання чинності цим Законом, рішення стосовно яких не прийнято, передаються дисциплінарним органам Вищої ради правосуддя для розгляду та прийняття рішень. Ухвалюючи рішення за результатами розгляду таких дисциплінарних справ, дисциплінарні органи Вищої ради правосуддя застосовують дисциплінарні стягнення, визначені цим Законом. Дисциплінарні справи, відкриті до набрання чинності цим Законом, розглядаються дисциплінарними органами Вищої ради правосуддя у порядку, який діяв на день відкриття дисциплінарної справи.

33. Заяви, які передані Тимчасовою спеціальною комісією з перевірки суддів судів загальної юрисдикції Вищій раді юстиції відповідно до частини п'ятої статті 2 Закону України "Про відновлення довіри до судової влади в Україні", дисциплінарні органи Вищої ради

правосуддя розглядають у порядку та строки, встановлені законом для здійснення дисциплінарного провадження. За результатами розгляду таких заяв застосовуються дисциплінарні стягнення, визначені цим Законом.

34. Пункт 10 розділу II "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про забезпечення права на справедливий суд" (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., NN 18 - 20, ст. 132) визнати таким, що втратив чинність з дня набрання чинності цим Законом.

Суддя, який був прикріплений до іншого суду за рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, має право на отримання посадового окладу за період з дня закінчення строку такого прикріплення до дня прийняття Вищою кваліфікаційною комісією суддів України рішення про його відрядження.

Суддя, який був прикріплений до іншого суду за рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України відповідно до пункту 10 розділу II "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про забезпечення права на справедливий суд", вважається прикріпленим до такого суду до дня прийняття Вищою кваліфікаційною комісією суддів України рішення про його відрядження. Строк такого прикріплення не може перевищувати шість місяців з дня набрання чинності цим Законом.

Судді, призначені чи обрані на посаду до набрання чинності цим Законом, зберігають визначення стажу роботи на посаді судді відповідно до законодавства, що діяло на день їх призначення (обрання).

(пункт 34 розділу XII доповнено абзацом четвертим згідно із Законом України від 21.12.2016 р. N 1798-VIII)

35. Голова Державної судової адміністрації України, заступники Голови Державної судової адміністрації України продовжують виконувати свої повноваження до призначення Голови Державної судової адміністрації України та його заступників відповідно до цього Закону.

36. З дня набрання чинності цим Законом та до внесення відповідних змін до законодавства про Конституційний Суд України фінансове забезпечення функціонування та діяльності Конституційного Суду України, розмір суддівської винагороди суддів Конституційного Суду України, розмір щомісячного довічного грошового утримання судді Конституційного Суду України визначаються відповідно до Закону України "Про судоустрій і статус суддів" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., NN 41 - 45, ст. 529; 2015 р., NN 18 - 20, ст. 132 із наступними змінами).

До стажу роботи, що дає судді Конституційного Суду України право на відставку і виплату вихідної допомоги, зараховується також стаж іншої практичної, наукової, педагогічної роботи за фахом та стаж державної служби.

37. Списки присяжних мають бути сформовані відповідно до процедури, передбаченої цим Законом, протягом шести місяців з дня набрання ним чинності. До списків присяжних дозволяється включати громадян, обраних народними засідателями.

38. До початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи формування і ведення суддівських досьє (досьє кандидатів на посаду судді) такі досьє можуть формуватися і вестися у паперовій формі.

39. Тимчасово, на період до початку виконання в повному обсязі повноважень Служби судової охорони, підтримання громадського порядку в суді, припинення проявів неповаги до суду, а також охорону приміщень суду, органів та установ системи правосуддя, виконання функцій щодо державного забезпечення особистої безпеки суддів та членів їхніх сімей, працівників суду, забезпечення безпеки учасників судового процесу здійснюється підрозділами Національної поліції України та Національної гвардії України.

40. Положення цього Закону застосовуються з урахуванням норм розділу XV "Перехідні положення" Конституції України.

41. Вищій кваліфікаційній комісії суддів України:

1) протягом тридцяти днів з дня набрання чинності цим Законом затвердити форми декларацій родинних зв'язків судді та кандидата на посаду судді, форму декларації доброчесності судді, а також оприлюднити затверджені форми декларацій на офіційному веб-сайті Комісії;

2) у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом здійснити організаційно-технічні заходи, необхідні для заповнення декларації родинних зв'язків судді (кандидата на посаду судді) та декларації доброчесності судді на офіційному веб-сайті Комісії відповідно до цього Закону;

3) протягом дванадцяти місяців з дня набрання чинності цим Законом забезпечити початок функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи формування і ведення суддівських досьє (досьє кандидатів на посаду судді).

(підпункт 3 пункту 41 розділу XII із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

42. Судді зобов'язані подати до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України декларацію родинних зв'язків судді та декларацію доброчесності судді:

1) судді Верховного Суду України, судді вищих спеціалізованих судів - протягом шістдесяти днів з дня набрання чинності цим Законом;

2) судді апеляційних судів - протягом дев'яноста днів з дня набрання чинності цим Законом;

3) судді місцевих судів - протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом.

43. До виконання Вищою кваліфікаційною комісією суддів України підпункту 2 пункту 41 цього розділу декларації родинних зв'язків судді (кандидата на посаду судді) та декларації доброчесності судді подаються у паперовій формі.

44. Вищій раді правосуддя:

1) разом з Міністерством внутрішніх справ України за поданням Державної судової адміністрації України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом затвердити тимчасовий порядок забезпечення охорони судів, органів та установ системи правосуддя, а також підтримання громадського порядку в них.

2) підпункт 2 пункту 44 розділу XII виключено

(згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

45. Кабінету Міністрів України:

1) протягом року з дня набрання чинності цим Законом забезпечити розміщення Верховного Суду у приміщеннях, що вивільняються у зв'язку з ліквідацією Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України;

2) у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

а) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

б) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

3) передбачати у проектах законів України про Державний бюджет України на 2017 та наступні роки видатки, пов'язані з реалізацією положень цього Закону;

4) у двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом затвердити вичерпний перелік судів, органів та установ системи правосуддя, охорона яких здійснюється підрозділами Національної поліції України та Національної гвардії України.

46. Державній судовій адміністрації України:

1) підпункт 1 пункту 46 розділу XII виключено

(підпункт 1 пункту 46 розділу XII із змінами, внесеними згідно із Законом України від 21.12.2016 р. N 1798-VIII, виключено згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

2) забезпечити виконання в повному обсязі Службою судової охорони повноважень, передбачених цим Законом, не пізніше 1 січня 2019 року.

(підпункт 2 пункту 46 розділу XII із змінами, внесеними згідно із Законом України від 12.07.2018 р. N 2509-VIII)

47. До початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи визначення судді або колеги суддів для розгляду конкретної справи здійснюється Єдиною судовою інформаційно-телекомунікаційною системою документообігу суду.

48. З дня, наступного за днем опублікування цього Закону:

1) Вища рада юстиції може відмовити у внесенні Президентом України подання про призначення судді на посаду виключно з таких підстав, які вона визначає, керуючись власною оцінкою обставин, пов'язаних із кандидатом на посаду судді, та його особистих якостей:

а) наявність обґрунтованого сумніву щодо відповідності кандидата критерію доброчесності чи професійної етики або інші обставини, які можуть негативно вплинути на суспільну довіру до судової влади у зв'язку з таким призначенням;

б) порушення визначеного законом порядку призначення на посаду судді;

2) у разі відмови у внесенні Президентом України подання про призначення судді на посаду Вища рада юстиції ухвалює вмотивоване рішення, яке може бути оскаржено у порядку, встановленому процесуальним законом;

3) рішення Вищої ради юстиції про відмову у внесенні Президентом України подання про призначення судді на посаду може бути оскаржено та скасовано виключно з таких підстав:

а) склад Вищої ради юстиції, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;

б) рішення не підписано членом Вищої ради юстиції, який брав участь у його ухваленні;

в) рішення не містить посилання на визначені законом підстави відмови у внесенні Президентом України подання про призначення судді на посаду або мотивів, з яких Вища рада юстиції прийшла до відповідних висновків;

4) рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України оскаржуються відповідно до статті 88 цього Закону.

49. Оголошення про початок першого конкурсу на зайняття посади члена Конкурсної комісії, умови і строки його проведення публікуються у газеті "Голос України" та розміщуються на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя протягом десяти днів з дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Закону України "Про судоустрій і статус суддів" та деяких законів України щодо відновлення роботи Вищої кваліфікаційної комісії суддів України".

(розділ XII доповнено пунктом 49 згідно із Законом України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

50. Перший склад Конкурсної комісії формується з трьох осіб з числа суддів або суддів у відставці, запропонованих Радою суддів України, та трьох осіб, запропонованих міжнародними та іноземними організаціями, які відповідно до міжнародних або міждержавних угод протягом останніх п'яти років надають Україні міжнародну технічну допомогу у сфері судової реформи та/або запобігання і протидії корупції. Такі міжнародні та іноземні організації погоджують пропозицію спільного списку кандидатів.

Перелік міжнародних та іноземних організацій, які відповідно до міжнародних або міждержавних угод протягом останніх п'яти років надають Україні міжнародну технічну допомогу у сфері судової реформи та/або запобігання і протидії корупції, формується Міністерством закордонних справ України та надсилається до Вищої ради правосуддя протягом п'яти днів з дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Закону України "Про судоустрій і статус суддів" та деяких законів України щодо відновлення роботи Вищої кваліфікаційної комісії суддів України".

Голова Вищої ради правосуддя або особа, яка виконує його обов'язки, звертається до суб'єктів формування Конкурсної комісії щодо подання кандидатур до її складу не пізніше наступного робочого дня з дня отримання переліку міжнародних та іноземних організацій.

Кандидатами на посаду члена Конкурсної комісії можуть бути особи, які мають бездоганну ділову репутацію, високі професійні якості, суспільний авторитет та відповідають критерію доброчесності.

Кандидатами на посаду члена Конкурсної комісії, які є судьями чи суддями у відставці, можуть бути судді чи судді у відставці, які успішно пройшли кваліфікаційне оцінювання.

Суб'єкт формування Конкурсної комісії подає до Вищої ради правосуддя список кандидатів до складу Конкурсної комісії протягом тридцяти днів з дня надходження відповідного звернення Голови Вищої ради правосуддя або особи, яка виконує його обов'язки.

Списки кандидатів до складу Конкурсної комісії, подані суб'єктами її формування, оприлюднюються на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя та офіційному веб-порталі судової влади України.

У разі якщо міжнародні та/або іноземні організації, які відповідно до міжнародних або міждержавних угод протягом останніх п'яти років надають Україні міжнародну технічну допомогу у сфері судової реформи та/або запобігання і протидії корупції, у строк, визначений абзацом шостим цього пункту, не запропонували осіб до складу Конкурсної комісії або запропонували кількість осіб, недостатню для формування повноважного складу Конкурсної комісії, осіб до складу Конкурсної комісії протягом п'ятнадцяти днів з дня отримання відповідного повідомлення від Вищої ради правосуддя пропонують Рада прокурорів України, Рада адвокатів України, Національна академія правових наук України в особі Президії.

Голова Вищої ради правосуддя або особа, яка виконує його обов'язки, призначає членів першого складу Конкурсної комісії не пізніше п'яти днів з дня отримання від усіх суб'єктів формування Конкурсної комісії списків рекомендованих кандидатів.

У разі якщо Голова Вищої ради правосуддя або особа, яка виконує його обов'язки, не призначить членів Конкурсної комісії у визначений строк, троє перших кандидатів із списку Ради суддів України і списку міжнародних та іноземних організацій вважаються призначеними.

Перший склад Конкурсної комісії розпочинає роботу, за умови призначення щонайменше чотирьох членів Конкурсної комісії, з яких двоє запропоновані міжнародними та іноземними організаціями, в порядку, визначеному цим Законом.

Рішення першого складу Конкурсної комісії є ухваленим, якщо за нього проголосували не менше ніж чотири члени Конкурсної комісії, з яких двоє запропоновані міжнародними та іноземними організаціями.

У разі однакової кількості голосів "за" і "проти" голоси трьох членів Конкурсної комісії, з яких двоє запропоновані міжнародними та іноземними організаціями, є вирішальними.

На запит члена першого складу Конкурсної комісії для організаційного, технічного забезпечення здійснення його повноважень Конкурсна комісія може залучати помічників, перекладачів. Фінансування діяльності таких помічників, перекладачів може здійснюватися із залученням міжнародної технічної допомоги.

Строк повноважень Конкурсної комісії та її членів, призначених Вищою радою правосуддя у складі, визначеному абзацами першим і п'ятим цього пункту, припиняється через два роки після призначення повноважного складу Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Конкурсна комісія у складі, визначеному абзацом першим цього пункту, протягом строку своїх повноважень проводить конкурс на зайняття вакантних посад членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Наступний склад Конкурсної комісії формується в порядку, визначеному статтею 95¹ цього Закону.

(розділ XII доповнено пунктом 50 згідно із Законом України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

51. Члени Конкурсної комісії, запропоновані міжнародними та іноземними організаціями, які постійно не проживають у місті Києві, мають право на компенсацію витрат на проживання та переїзд за рахунок коштів Державного бюджету України.

Порядок та граничні розміри компенсації таких витрат визначаються Кабінетом Міністрів України.

(розділ XII доповнено пунктом 51 згідно із Законом України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

52. Оголошення про початок першого конкурсу на зайняття вакантних посад членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, умови і строки його проведення публікуються у газеті "Голос України" та розміщуються на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя протягом 30 днів з дня проведення першого засідання Конкурсної комісії.

(розділ XII доповнено пунктом 52 згідно із Законом України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

53. Вищій раді правосуддя протягом п'яти днів з дня припинення повноважень першого складу Конкурсної комісії опублікувати оголошення про початок проведення конкурсу на зайняття вакантних посад членів Конкурсної комісії та інформацію про умови проведення конкурсу у газеті "Голос України" та на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя.

(розділ XII доповнено пунктом 53 згідно із Законом України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

54. Суб'єктам формування Конкурсної комісії протягом двадцяти днів з дня опублікування оголошення про початок проведення конкурсу на зайняття вакантних посад членів Конкурсної комісії подати до Вищої ради правосуддя списки кандидатів на посади членів Конкурсної комісії в порядку, визначеному цим Законом.

(розділ XII доповнено пунктом 54 згідно із Законом України від 13.07.2021 р. N 1629-IX)

Президент України
м. Київ
2 червня 2016 року
N 1402-VIII

П. ПОРОШЕНКО

© ТОВ "Інформаційно-аналітичний центр "ЛІГА", 2022
© ТОВ "ЛІГА ЗАКОН", 2022

РАДА СУДДІВ УКРАЇНИ РІШЕННЯ

від 26 листопада 2010 року N 30

із змінами і доповненнями, внесеними

рішеннями Ради суддів України

від 24 грудня 2010 року N 33,

від 21 січня 2011 року N 4,

від 24 червня 2011 року N 28,

від 23 грудня 2011 року N 70,

від 25 травня 2012 року N 26

(зміни, передбачені пунктами I, II, III Змін, затверджених рішенням Ради суддів України

від 25 травня 2012 року N 26, набувають чинності з 1 січня 2013 року),

від 26 жовтня 2012 року N 60,

від 21 грудня 2012 року N 85,

від 25 січня 2013 року N 2,

від 6 листопада 2014 року N 51,

від 4 грудня 2014 року N 67,

від 12 березня 2015 року N 17,

від 2 квітня 2015 року N 25,

від 5 червня 2015 року N 55,

від 22 липня 2015 року N 79,
від 3 березня 2016 року N 21,
від 15 вересня 2016 року N 58,
від 2 березня 2018 року N 17

(враховуючи зміни, внесені рішенням Ради суддів України

від 12 квітня 2018 року N 16),
від 24 квітня 2020 року N 25,
від 17 липня 2020 року N 38,
від 11 червня 2021 року N 18

(Рішенням Ради суддів України від 2 березня 2018 року N 17

затверджено нову редакцію Положення, затвердженого цим рішенням)

Заслухавши та обговоривши інформацію Голови Державної судової адміністрації України Кирилюка Р. І. щодо затвердження Положення про автоматизовану систему документообігу суду, погодженого Державною судовою адміністрацією України 26 листопада 2010 року, відповідно до статті 113, частини 5 статті 127, підпункту 3.6 пункту 3 розділу XII "Прикінцеві положення" Закону України "Про судоустрій і статус суддів", статті 162, пункту 16 розділу XIII "Перехідні положення" Закону України "Про судоустрій і статус суддів" та Положення про Раду суддів України, затвердженого 16 вересня 2010 року X позачерговим з'їздом суддів України, Рада суддів України **вирішила**:

1. Затвердити Положення про автоматизовану систему документообігу суду, погодженого Державною судовою адміністрацією України 26 листопада 2010 року.

2. Положення про автоматизовану систему документообігу суду ввести в дію з 1 січня 2011 року.

3. Доручити Державній судовій адміністрації України направити судам загальної юрисдикції для використання в роботі Положення про автоматизовану систему документообігу суду.

Голова Ради суддів України

Я. М. Романюк

ПОГОДЖЕНО

Наказ Державної судової адміністрації України
02 квітня 2015 року N 45

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення Ради суддів України
26.11.2010 N 30

(у редакції рішення Ради суддів України
02.04.2015 р. N 25)

ПОЛОЖЕННЯ про автоматизовану систему документообігу суду I. Загальні положення

Положення про автоматизовану систему документообігу суду (далі - Положення) розроблено відповідно до вимог Закону України "Про судоустрій і статус суддів", Господарського процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України, Кримінального процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу України про адміністративні правопорушення.

1.1. Предмет регулювання

1.1.1. Правове регулювання відносин, пов'язаних із функціонуванням автоматизованої системи документообігу суду, здійснюється цим Положенням відповідно до Законів України "Про електронні документи та електронний документообіг", "Про електронний цифровий підпис", "Про інформацію", "Про доступ до публічної інформації", "Про доступ до судових рішень", "Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах", "Про захист персональних даних" та інших нормативно-правових актів.

1.1.2. Порядок роботи з документами, які містять інформацію з обмеженим доступом, а також державну таємницю, регулюється законодавством, що діє у цій сфері.

1.1.3. Положенням не регулюється порядок ведення діловодства з питань роботи з кадрами, щодо звернень громадян та надання публічної інформації.

1.2. Визначення термінів

1.2.1. Наведені у Положенні терміни вживаються в такому значенні:

автоматизована система - сукупність комп'ютерних програм і відповідних програмно-апаратних комплексів судів та Державної судової адміністрації України (далі - ДСА України), що забезпечує функціонування документообігу суду, обіг інформації між судами різних інстанцій та спеціалізацій, передачу інформації до центральних баз даних залежно від спеціалізації судів, захист від несанкціонованого доступу тощо;

автоматизоване робоче місце - програмно-апаратний комплекс, що складається з персональної електронної обчислювальної машини та інших пристроїв, прикладного програмного забезпечення загального призначення і спеціалізованого прикладного програмного забезпечення та призначений для автоматизації діяльності користувача системи в межах його повноважень та компетенції і діє у складі автоматизованої системи документообігу суду, в тому числі для обміну інформацією з іншими автоматизованими робочими місцями та (або) іншими автоматизованими системами із застосуванням каналів зв'язку;

автор електронного документа - фізична або юридична особа, яка створила електронний документ;

адміністратор автоматизованої системи (адміністратор Єдиної судової інформаційної системи - далі ЄСІС) - державне підприємство "Інформаційні судові системи", яке забезпечує:

технічний супровід та здійснює підтримку працездатності автоматизованої системи в цілому згідно з вимогами ЄСІС, виконує інші функції відповідно до розпоряджень ДСА України та взятих на себе договірних зобов'язань;

сервіс обміну обліково-інформаційними картками, електронними документами суду з центральною базою даних автоматизованої системи документообігу суду у відповідності до протоколів обміну, затверджених адміністратором автоматизованої системи;

абзац восьмий підпункту 1.2.1 пункту 1.2 виключено

(згідно з рішенням Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55)

вбудований редактор текстів - функціональна частина автоматизованої системи, що надає можливість створення та налаштування шаблонів документів, а також забезпечує виготовлення процесуальних та інших документів суду на підставі цих шаблонів в інтерфейсі текстового редактора;

виконавчий документ - виконавчий лист, наказ господарського суду, судовий наказ, ухвала, постанова суду у цивільних, господарських, адміністративних справах, кримінальних провадженнях (справах) та справах про адміністративні правопорушення у випадках, передбачених законом;

(абзац десятий підпункту 1.2.1 пункту 1.2 із змінами, внесеними згідно з рішенням Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55)

електронний архів - відокремлена частина бази даних, що містить інформацію про судові справи та/або документи, передані до архіву суду, і не підлягає редагуванню;

засади використання автоматизованої системи документообігу суду - це затверджені рішенням зборів суддів відповідного суду правила застосування цього Положення з урахуванням юрисдикції та інстанційності суду, норм процесуальних кодексів та законів України;

(підпункт 1.2.1 пункту 1.2 доповнено новим абзацом дванадцятим згідно з рішенням Ради суддів України від 22.07.2015 р. N 79, у зв'язку з цим абзаци дванадцятий - двадцять п'ятий вважати абзацами тринадцятим - двадцять шостим)

комп'ютерна програма - набір інструкцій у вигляді слів, цифр, кодів, схем, символів чи в будь-якому іншому вигляді, виражених у придатній для зчитування комп'ютером формі, які приводять його в дію для досягнення певної мети або результату;

користувач автоматизованої системи - суддя, помічник судді, працівник апарату суду, технічний адміністратор (на підставі наказу керівника апарату суду);

оригінал електронного документа суду - електронний примірник документа суду з обов'язковими реквізитами, в тому числі з електронним цифровим підписом (далі - ЕЦП) автора, що не підлягає редагуванню;

оригінал електронного судового рішення - електронний примірник судового рішення з ЕЦП судді (головуючого судді або судді-доповідача у разі колегіального розгляду судової справи), що не підлягає редагуванню;

підсистема - виділений за певними ознаками модуль автоматизованої системи для вирішення конкретних завдань цієї системи, що встановлюється на кожному автоматизованому робочому місці залежно від функцій, повноважень та напрямів роботи користувача автоматизованої системи;

права користувача автоматизованої системи - сукупність дій, які користувач автоматизованої системи має право виконувати в цій системі;

провадження у судовій справі - сукупність процесуальних дій, пов'язаних із розглядом судової справи;

редагування інформації - зміна даних після їх збереження відповідним користувачем чи підписання документа ЕЦП;

суд - суд загальної юрисдикції, який розглядає справи в порядку адміністративного, господарського, кримінального або цивільного судочинства, а також справи про адміністративні правопорушення;

судова справа - позовні заяви, скарги, матеріали кримінального провадження, подання та інші передбачені законом процесуальні документи, що подаються до суду і можуть бути предметом судового розгляду, а також судові процесуальні документи, що виготовляються судом;

судове рішення - процесуальний документ, постановлений судом під час розгляду судової справи на будь-якій стадії судового процесу (ухвала, рішення, вирок, постанова, судовий наказ, окрема думка судді тощо);

реєстрація вхідної кореспонденції - фіксування в автоматизованій системі факту надходження до суду судових справ та інших передбачених законом документів;

реєстрація вихідної кореспонденції - фіксування в автоматизованій системі надсилання судом документів, виготовлених у суді;

технічний адміністратор - особа, наділена правами адміністратора автоматизованої системи для забезпечення її технічного функціонування, яка працює безпосередньо в суді, або відповідний фахівець адміністратора автоматизованої системи, закріплений за цією судовою установою;

постійно-діюча колегія суддів - колегія суддів, що складається з основного складу та резервних суддів;

(підпункт 1.2.1 пункту 1.2 доповнено абзацом згідно з рішенням Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

основний склад постійно-діючої колегії - визначений процесуальним законодавством кількісний склад суддів, які здійснюють розгляд справи по суті;

(підпункт 1.2.1 пункту 1.2 доповнено абзацом згідно з рішенням Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

резервний суддя (резервний судді) постійно-діючої колегії - суддя (судді), який (які) залучаються на заміну судді (суддів) - члена (членів) основного складу постійно-діючої колегії (за винятком головуючого, судді-доповідача) у разі неможливості останнім (останніми) здійснювати правосуддя або брати участь у розгляді (продовжувати розгляд) судових справ.

(підпункт 1.2.1 пункту 1.2 доповнено абзацом згідно з рішенням Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

1.3. Цілі та завдання Положення

1.3.1. Положення визначає порядок функціонування автоматизованої системи документообігу в судах загальної юрисдикції (далі - автоматизована система), яка забезпечує:

реєстрацію вхідної та вихідної кореспонденції, в тому числі судових справ, етапів їх руху;

об'єктивний та неупереджений розподіл судових справ між суддями з додержанням принципів випадковості та в хронологічному порядку надходження судових справ, з урахуванням завантаженості кожного судді (збалансованого навантаження);

визначення присяжних та народних засідателів для судового розгляду з числа осіб, які внесені до відповідних списків;

надання фізичним та юридичним особам інформації про стан розгляду судових справ у випадках, встановлених законом;

оприлюднення передбаченої цим Положенням інформації для розміщення на веб-сайтах судів веб-порталу "Судова влада України"; виготовлення та збереження оригіналів електронних документів суду;

централізоване зберігання оригіналів електронних документів суду та інших процесуальних документів, в тому числі оригіналів електронних судових рішень, виготовлених судом;
підготовку та автоматичне формування статистичних даних, узагальнюючих, аналітичних показників, отриманих на підставі внесеної до автоматизованої системи інформації;
видачу копій судових рішень, виконавчих документів на підставі наявних у автоматизованій системі даних;
автоматичне надсилання засобами електронного зв'язку оригіналів електронних документів суду (в тому числі текстів судових повісток у вигляді SMS-повідомлень) учасникам судового процесу (провадження) за їх заявками;
передачу судових справ до електронного архіву.

1.3.2. Для функціонування автоматизованої системи ДСА України забезпечує:
розробку відповідних комп'ютерних програм документообігу суду за спеціалізаціями судів;
підготовку нормативних документів щодо використання автоматизованої системи;
розробку вимог щодо захисту автоматизованої системи та інформації, що міститься у ній;
суди технічними, фінансовими і організаційними ресурсами, необхідними для впровадження, захисту та використання автоматизованої системи;
навчання користувачів автоматизованої системи під час її впровадження та використання;
моніторинг технічного стану автоматизованої системи та захищеності її даних;
організацію технічної та інформаційної підтримки користувачів автоматизованої системи, зокрема, за допомогою відкритих веб-ресурсів, відповідного телефонного інформаційного центру тощо.

1.3.3. Для функціонування автоматизованої системи суди забезпечують:
своєчасне внесення до автоматизованої системи достовірних даних (інформації про стан розгляду судової справи, оригіналів електронних судових рішень, відомостей про набрання судовим рішенням законної сили тощо) та направлення необхідних відомостей до Єдиного державного реєстру судових рішень;
своєчасне надання (позбавлення) права доступу до автоматизованої системи її користувачам;
захист інформації автоматизованої системи в суді;
своєчасне надсилання засобами електронного зв'язку оригіналів електронних документів суду (в тому числі текстів судових повісток у вигляді SMS-повідомлень) учасникам судового процесу (провадження) за їх заявками;
інформування адміністратора автоматизованої системи та ДСА України про проблеми, що виникають під час використання автоматизованої системи.

1.4. Особливості функціонування автоматизованої системи в судах загальної юрисдикції

1.4.1. У місцевих та апеляційних адміністративних судах, Вищому адміністративному суді України використовується комп'ютерна програма "Діловодство спеціалізованого суду", розроблена адміністратором автоматизованої системи для судів адміністративної юрисдикції.

1.4.2. У місцевих та апеляційних господарських судах, Вищому господарському суді України використовується комп'ютерна програма "Діловодство спеціалізованого суду", розроблена адміністратором автоматизованої системи для судів господарської юрисдикції.

1.4.3. У місцевих та апеляційних загальних судах (крім апеляційного суду міста Києва) використовується комп'ютерна програма "Д-3", розроблена адміністратором автоматизованої системи для загальних судів.

1.4.4. В апеляційному суді міста Києва використовується Автоматизована система електронного документообігу "Апеляція", розроблена апеляційним судом міста Києва.

1.4.5. У Вищому спеціалізованому суді України з розгляду цивільних і кримінальних справ використовується Автоматизована система діловодства ВССУ, розроблена Вищим спеціалізованим судом України з розгляду цивільних і кримінальних справ.

1.4.6. У Верховному Суді України використовується Єдина автоматизована система діловодства Верховного Суду України, розроблена Верховним Судом України.

1.4.7. Технічний супровід та підтримка працездатності автоматизованої системи в судах, зазначених у підпунктах 1.4.1 - 1.4.3 пункту 1.4 цього Положення, здійснюються адміністратором автоматизованої системи на підставі укладених договорів з ДСА України та відповідними судами загальної юрисдикції.

1.4.8. Технічний супровід та підтримка працездатності автоматизованої системи в судах, зазначених у підпунктах 1.4.4 - 1.4.6 пункту 1.4 цього Положення, здійснюються відповідними судами.

1.4.9. Збори суддів відповідного суду мають визначені цим Положенням повноваження щодо розгляду питань стосовно порядку функціонування автоматизованої системи.

За результатами розгляду питань, зазначених в абзаці першому цього підпункту, рішенням зборів суддів затверджуються Засади використання автоматизованої системи документообігу суду і вносяться до автоматизованої системи не пізніше робочого дня, що настає після проведення цих зборів.

У разі внесення змін до Зasad використання автоматизованої системи документообігу суду збори суддів відповідного суду новим рішенням затверджують відповідні зміни до Зasad використання автоматизованої системи документообігу суду.

(абзац третій підпункту 1.4.9 пункту 1.4 у редакції рішення Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

Засади використання автоматизованої системи документообігу суду (зі змінами та доповненнями) вносяться до автоматизованої системи та оприлюднюються на веб-порталі судової влади України не пізніше робочого дня, що настає після проведення цих зборів.

(підпункт 1.4.9 пункту 1.4 доповнено абзацом четвертим згідно з рішенням Ради суддів України від 22.07.2015 р. N 79, абзац четвертий підпункту 1.4.9 пункту 1.4 у редакції рішення Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

II. Порядок функціонування автоматизованої системи

Автоматизована система забезпечує автоматизацію технологічних процесів обробки інформації в суді, а саме:
реєстрацію та розподіл вхідної кореспонденції, реєстрацію вихідної кореспонденції, а також внутрішніх документів суду;
розподіл судових справ між суддями (колегіями суддів), визначення запасного судді, слідчого судді, присяжних та народних засідателів;

взяття на контроль та здійснення контролю за виконанням вхідних та внутрішніх документів суду, інформування голови суду, керівника апарату суду та особи, відповідальної за опрацювання документа, про закінчення строків його виконання;

фіксування етапів проходження документів до їх передачі в електронний архів, а також передачі судових справ з однієї судової інстанції до іншої;

реєстрацію процесуальних дій та документів у судовій справі;
контроль за дотриманням процесуальних строків розгляду судової справи та інформування головуючого судді (судді-доповідача), голови суду та секретаря судової палати про закінчення цих строків;
використання ЕЦП для підписання оригіналу електронного документа суду;
оперативний пошук судових справ та документів за їх реквізитами;
індексацію документів та їх контекстний пошук;
виготовлення та видачу копій судових рішень та виконавчих документів на підставі даних, що містяться в автоматизованій системі, в тому числі надсилання засобами електронного зв'язку оригіналів електронних судових рішень;
зберігання текстів судових рішень та інших документів, створених у автоматизованій системі;
відправку оригіналів електронних судових рішень до Єдиного державного реєстру судових рішень;
надання в установленому законом порядку інформації про стан розгляду судових справ;
підготовку та автоматичне формування статистичних даних, узагальнюючих, аналітичних показників, отриманих на підставі внесеної до автоматизованої системи інформації;

(абзац п'ятнадцятий розділу II у редакції рішення Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55)

надсилання засобами електронного зв'язку оригіналів електронних документів суду (в тому числі текстів судових повісток у вигляді SMS-повідомлень);

передачу судових справ до електронного архіву;
надсилання оригіналів електронних документів суду до державних реєстрів та інформаційних систем інших державних органів і установ.

2.1. Функціональні обов'язки, права користувачів автоматизованої системи

2.1.1. Функціональні обов'язки, права користувачів автоматизованої системи, надання та позбавлення права доступу до неї в кожному окремому суді визначаються на підставі наказів керівника апарату суду.

Налаштування автоматизованого робочого місця користувача автоматизованої системи у відповідності до функціональних обов'язків та прав доступу, визначених наказом керівника апарату суду, здійснює технічний адміністратор.

Електронні примірники наказів керівника апарату суду щодо визначення функціональних обов'язків, прав користувачів автоматизованої системи, надання та позбавлення права доступу до неї вносяться до автоматизованої системи не пізніше наступного робочого дня, що настає після їх підписання.

2.1.2. Користувачі автоматизованої системи відповідно до своїх прав вносять до бази даних автоматизованої системи передбачену цим Положенням інформацію.

2.1.3. Використання ЕЦП уповноваженими на це користувачами автоматизованої системи здійснюється в порядку, визначеному Законом України "Про електронний цифровий підпис". Відмова користувача автоматизованої системи, уповноваженого на використання ЕЦП, від отримання та використання ЕЦП з будь-яких підстав не допускається.

(підпункт 2.1.3 пункту 2.1 із змінами, внесеними згідно з рішенням Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55)

2.1.4. Користувачі автоматизованої системи зобов'язані виконувати вимоги цього Положення та забезпечувати конфіденційність інформації, яка в ній міститься.

2.1.5. Персональна відповідальність за забезпечення належної організації функціонування автоматизованої системи в суді несе керівник апарату суду, а за забезпечення її належного технічного функціонування - технічний адміністратор.

2.1.6. Незаконне втручання в роботу автоматизованої системи тягне відповідальність, установлену законом.

2.2. Реєстрація вхідної і вихідної кореспонденції та етапів її руху

2.2.1. Вхідна кореспонденція, в тому числі процесуальні документи, приймається і опрацьовується користувачами автоматизованої системи, яким надано доступ до автоматизованої системи відповідно до їх функціональних обов'язків, і реєструється в автоматизованій системі в день її надходження. У разі неможливості з об'єктивних причин здійснити реєстрацію вхідної кореспонденції в день її надходження така кореспонденція реєструється в автоматизованій системі в термін, визначений у розпорядженні керівника апарату суду, із зазначенням причин встановлення такого терміну.

Реєстрація клопотань щодо негласних слідчих (розшукових) дій в автоматизованій системі здійснюється у встановленому чинним законодавством порядку без розкриття відомостей про особу, стосовно якої заплановано проведення негласної слідчої (розшукової) дії, та виду цієї слідчої дії.

(підпункт 2.2.1 пункту 2.1 доповнено абзацом другим згідно з рішенням Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55)

2.2.2. На кожний вхідний, у тому числі процесуальний, документ в автоматизованій системі створюється реєстраційна картка, яка містить інформацію щодо реквізитів та руху документа. Особливості заповнення реєстраційної картки визначаються відповідними інструкціями з діловодства.

До реєстраційної картки може додаватися копія оригіналу паперового документу у вигляді вкладеного цифрового файлу.

2.2.3. Дата реєстрації та вхідний номер документа, що складається з номера за порядком у відповідному році та року реєстрації, формуються автоматизованою системою автоматично.

2.2.4. Кожній судовій справі надається єдиний унікальний номер, який формується автоматизованою системою автоматично в суді першої інстанції та залишається незмінним незалежно від проходження судової справи в інстанціях чи надходження судової справи за підсудністю з іншого суду будь-якої юрисдикції, в тому числі в разі повторного надходження судової справи після її належного оформлення, та який повинен обов'язково вказуватися судами всіх інстанцій в судовому рішенні.

Структура єдиного унікального номера судової справи є такою: код суду першої інстанції (три цифри) / номер судової справи за порядком у поточному році / рік реєстрації (дві цифри). Наприклад: 512/362/15.

У разі надходження позовних заяв у майнових та немайнових спорах, стороною в яких є боржник, інших заяв з вимогами до боржника для розгляду по суті в межах справи про банкрутство такої судової справі присвоюється єдиний унікальний номер справи про банкрутство та в дужках зазначається єдиний унікальний номер судової справи позовного провадження. Судові справи, які передані з господарських судів або судів інших юрисдикцій для розгляду в межах справи про банкрутство, містять єдиний унікальний номер справи про банкрутство та в дужках - єдиний унікальний номер справи, який був визначений раніше.

(підпункт 2.2.4 пункту 2.2 доповнено абзацом третім згідно з рішенням Ради суддів України від 17.07.2020 р. N 38)

2.2.5. Автоматизованою системою може автоматично формуватися номер провадження судової справи, необхідний для діловодства відповідного суду. Цей номер може містити, зокрема, індекс, код суду, номер судової справи за порядком у поточному році, рік реєстрації, інші дані, необхідні для діловодства відповідного суду.

2.2.6. Вихідний номер документа, що підлягає надсиланню, автоматично формується автоматизованою системою таким чином: у листуванні щодо судових справ вихідний номер складається з єдиного унікального номера судової справи із зазначенням через дріб номера за порядком і через дріб - поточного року;

у листуванні щодо інших документів вихідний номер складається з номера номенклатури справ суду, в якому зберігаються матеріали, із зазначенням через дріб номера за порядком у межах кожної номенклатури і через дріб - поточного року.

Вихідні номери документів Верховного Суду України автоматично формуються Єдиною автоматизованою системою діловодства Верховного Суду України в порядку, встановленому Інструкцією з діловодства Верховного Суду України.

(підпункт 2.2.6 пункту 2.1 доповнено абзацом четвертим згідно з рішенням Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55)

2.2.7. Внесення змін, видалення реєстраційних даних щодо конкретної судової справи не допускається, крім випадків, зумовлених необхідністю, що підтверджується матеріалами судової справи, виправлення технічних помилок, описок тощо. Зміни та видалення реєстраційних даних фіксуються автоматизованою системою автоматично.

2.3. Розподіл судових справ між суддями

2.3.1. Розподіл судових справ здійснюється в суді в день їх реєстрації, на підставі інформації, внесеної до автоматизованої системи, уповноваженою особою апарату суду, відповідальною за здійснення автоматизованого розподілу судових справ.

2.3.2. Визначення судді або колегії суддів для розгляду конкретної справи здійснюється автоматизованою системою шляхом: автоматизованого розподілу судових справ під час реєстрації відповідної судової справи;

пакетного автоматизованого розподілу судових справ після реєстрації певної кількості судових справ;

розподілу судових справ шляхом передачі судової справи раніше визначеному у судовій справі судді;

визначення складу суду з метою заміни судді (суддів);

повторного автоматизованого розподілу судових справ.

Збори суддів відповідного суду мають право визначати особливості автоматизованого розподілу судових справ у випадках, прямо передбачених цим Положенням.

(підпункт 2.3.2 пункту 2.3 із змінами, внесеними згідно з рішенням Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55, у редакції рішення Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

2.3.3. Не розподіляються щодо конкретного судді судові справи, що надійшли:

за два місяці до закінчення повноважень судді;

за чотирнадцять днів, якщо інше не встановлено зборами суддів відповідного суду, до початку відпустки (якщо її тривалість становить не менше чотирнадцяти календарних днів);

за три робочих дні до початку відпустки, якщо її тривалість становить менше чотирнадцяти календарних днів;

у період відпустки судді;

за один робочий день до відрядження (за три робочі дні - якщо тривалість відрядження становить більше семи календарних днів) та в дні перебування судді у відрядженні;

під час тимчасової непрацездатності судді;

за один робочий день до направлення судді на навчання, підвищення кваліфікації, для участі у семінарських заняттях, діяльності органів суддівського самоврядування, Вищої ради юстиції тощо без відбуття у відрядження (за наявності наказу голови суду);

у дні перебування судді на навчанні, підвищенні кваліфікації, участі у семінарських заняттях, діяльності органів суддівського самоврядування, Вищої ради юстиції тощо без відбуття у відрядження (за наявності наказу голови суду);

у разі призначення судді членом Вищої кваліфікаційної комісії суддів України - з моменту прийняття рішення про призначення;

в інших передбачених законом випадках, у яких суддя не може здійснювати правосуддя або брати участь у розгляді судових справ.

Якщо інше не встановлено зборами суддів відповідного суду, дні, у які не розподіляються щодо конкретного судді судові справи, не враховуються при розрахунку коефіцієнту навантаження судді на момент автоматизованого розподілу судової справи.

Правила здійснення автоматизованого розподілу судових справ між суддями

2.3.4. Автоматизований розподіл судових справ здійснюється в автоматизованій системі за такими правилами:

із загального списку суддів визначаються судді, які мають повноваження щодо розгляду судової справи на момент автоматизованого розподілу;

для суддів, які мають повноваження щодо розгляду судової справи на момент автоматизованого розподілу, здійснюється розрахунок коефіцієнтів навантаження;

із числа суддів, які мають повноваження щодо розгляду судової справи на момент автоматизованого розподілу з урахуванням визначених автоматизованою системою коефіцієнтів навантаження здійснюється визначення судді для розгляду конкретної судової справи за принципом випадковості.

2.3.5. Визначення суддів, які мають повноваження щодо розгляду судової справи на момент автоматизованого розподілу, здійснюється згідно з вимогами підпункту 2.3.3 пункту 2.3 цього Положення, Зasad використання автоматизованої системи документообігу суду, а також з урахуванням дотримання правил поєднання судових справ.

2.3.6. Коефіцієнт навантаження судді на момент автоматизованого розподілу судової справи розраховується за формулою:

$$K_H = \text{Сума (Вага_Судової_Справи)} / \text{КТРД},$$

де:

K_H - коефіцієнт навантаження судді на момент автоматизованого розподілу судової справи;

Сума (Вага_Судової_Справи) - розраховується як сума ваги кожної судової справи, які були розподілені на суддю, починаючи з початку поточного року до моменту автоматизованого розподілу поточної судової справи;

Вага_Судової_Справи - розраховується для кожної судової справи, яка була розподілена на суддю, починаючи з початку поточного року до моменту автоматизованого розподілу поточної судової справи, за формулою:

$$K_{\text{СКЛАДН}} * K_{\text{ФУС}} / K_{\text{АДМІН}},$$

де:

К_СКЛАДН - коефіцієнт складності судової справи (категорії судової справи), що підлягає автоматизованому розподілу (повинен бути більше 0);

К_ФУС - коефіцієнт форми участі судді в розгляді судової справи на момент автоматизованого розподілу цієї судової справи;

К_АДМІН - коефіцієнт адміністративних посад - коефіцієнт участі судді у судовій справі при виконанні суддею інших повноважень, не пов'язаних із здійсненням правосуддя на момент розподілу судової справи (повинен бути в межах від 0,4 до 1);

КтРД - кількість робочих днів, у які судді розподілялися судові справи, починаючи з початку календарного року.

2.3.7. Обрання судді за випадковим числом здійснюється відповідно до коефіцієнту навантаження судді на момент автоматизованого розподілу судової справи.

2.3.8. Копія таблиця обліку використання робочого часу щодо суддів відповідного суду, що складається для виплати заробітної плати, вноситься відповідальною особою суду до автоматизованої системи не пізніше наступного робочого дня після підписання цього таблиця.

2.3.9. Здійснення автоматизованого розподілу судових справ без урахування правил, зазначених у підпункті 2.3.4 пункту 2.3 цього Положення, не допускається.

Повноваження зборів суддів щодо здійснення автоматизованого розподілу судових справ між суддями

2.3.10. Збори суддів відповідного суду мають право запроваджувати спеціалізацію суддів з розгляду конкретних категорій судових справ.

Спеціалізація суддів визначається із розрахунку розподілу не менше двох суддів на одну спеціалізацію.

2.3.11. Якщо розгляд справи здійснюється колегіально, склад колегії суддів визначається автоматизованою системою.

Збори суддів можуть визначити склади постійно-діючих колегій суддів.

(підпункт 2.3.11 пункту 2.3 у редакції рішення Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

2.3.12. Підпункт 2.3.12 пункту 2.3 виключено

(підпункт 2.3.12 пункту 2.3 із змінами, внесеними згідно з рішенням Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55, виключено згідно з рішенням Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

2.3.13. Збори суддів відповідного суду мають право визначити особливості здійснення автоматизованого розподілу судових справ:

у випадках виконання суддями іншої роботи, не пов'язаної із здійсненням правосуддя (узагальнення судової практики, аналізи стану здійснення судочинства, участь у спеціальній підготовці кандидата на посаду судді, підготовці суддів та працівників апаратів судів, а також здійснення науково-викладацької діяльності в Національній школі суддів України);

у випадках виявлення значної різниці в навантаженні на суддів (колегію суддів);

у випадках знеструмлення електромережі суду, виходу з ладу обладнання або комп'ютерних програм чи настання інших обставин, які унеможливають функціонування автоматизованої системи, що триває понад п'ять робочих днів, згідно з вимогами підпункту 2.3.55 пункту 2.3 цього Положення;

які відповідно до законодавства підлягають реєстрації та/або розгляду в неробочі дні;

які підлягали передачі раніше визначеному в судовій справі головному судді (судді-доповідачу) у випадках відсутності такого судді, якщо це призведе до неможливості розгляду цих справ та матеріалів у розумні строки (підпункт 2.3.47 пункту 2.3 цього Положення);

(підпункт 2.3.13 пункту 2.3 доповнено абзацом шостим згідно з рішенням Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

у випадках повернення до суду вищої інстанції судової справи, в якій судові рішення скасовувались з передачею судової справи на новий розгляд до суду нижчої інстанції (крім справ, у яких наявні обставини, що виключають повторну участь суддів у розгляді справи, в тому числі перегляд справи за нововиявленими обставинами та ін.);

(підпункт 2.3.13 пункту 2.3 доповнено абзацом сьомим згідно з рішенням Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

у разі повторного надходження до суду позовних заяв, апеляційних і касаційних скарг, з передбачених процесуальним законом підстав;

(підпункт 2.3.13 пункту 2.3 доповнено абзацом восьмим згідно з рішенням Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

стосовно суддів, щодо яких за рішенням зборів суддів запроваджується (змінюється) спеціалізація з розгляду конкретних категорій справ;

(підпункт 2.3.13 пункту 2.3 доповнено абзацом дев'ятим згідно з рішенням Ради суддів України від 24.04.2020 р. N 25)

у разі неможливості визначення судді-доповідача з числа суддів відповідної спеціалізації (судової палати), у разі неможливості визначити склад колегії з числа суддів відповідної спеціалізації (судової палати).

(підпункт 2.3.13 пункту 2.3 доповнено абзацом дев'ятим згідно з рішенням Ради суддів України від 11.06.2021 р. N 18)

2.3.14. Збори суддів відповідного суду мають право визначити коефіцієнт складності категорій судових справ, особливості розподілу судових справ при виконанні суддею інших повноважень, не пов'язаних із здійсненням правосуддя, коефіцієнт адміністративних посад, коефіцієнт, що враховує форму участі судді в розгляді судової справи тощо.

2.3.15. Збори суддів відповідного суду мають право зменшити навантаження щодо розгляду справ на суддів, які обіймають адміністративні посади в суді або виконують інші обов'язки, не пов'язані із здійсненням правосуддя (секретаря судової палати, секретаря Пленуму, вченого секретаря НКР та судді, визначеного доповідачем щодо проекту постанови Пленуму або довідки про вивчення чи узагальнення судової практики, а також є членами Ради суддів України або здійснюють науково-викладацьку діяльність у Національній школі суддів України), але не більше ніж на шістьдесят відсотків порівняно з навантаженням інших суддів.

(підпункт 2.3.15 пункту 2.3 у редакції рішення Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55)

2.3.16. Збори суддів відповідного суду мають право визначити необхідність врахування при розрахунку коефіцієнту навантаження судді на момент автоматизованого розподілу судової справи днів, у які не розподіляються щодо конкретного судді судові справи.

2.3.17. Збори суддів відповідного суду мають право розглядати питання щодо настання обставин, які унеможливають участь судді у розгляді судових справ, що може мати наслідком порушення строку розгляду судових справ, передбаченого відповідним процесуальним законом.

2.3.18. Підпункт 2.3.18 пункту 2.3 виключено

(згідно з рішенням Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55)

2.3.19. Зміни до налаштувань автоматизованої системи згідно з підпунктами 2.3.10 - 2.3.18 пункту 2.3 цього Положення, вносяться не пізніше одного робочого дня, що передує даті їх застосування, визначеній зборами суддів відповідного суду.

Автоматизований розподіл судових справ між суддями

2.3.20. Автоматизований розподіл судових справ між суддями (колегіями суддів) здійснюється з урахуванням спеціалізації суддів, у тому числі спеціалізації зі здійснення кримінального провадження щодо неповнолітніх.

За допомогою автоматизованого розподілу визначається також запасний суддя та слідчий суддя.

(абзац другий підпункту 2.3.20 пункту 2.3 із змінами, внесеними згідно з рішенням Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

Автоматизований розподіл клопотань про надання дозволу на проведення негласної слідчої (розшукової) дії здійснюється між слідчими суддями, визначеними статтею 247 КПК України.

Відмова судді від отримання розподіленої в установленому порядку судової справи не допускається.

(підпункт 2.3.20 пункту 2.3 у редакції рішення Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55)

2.3.21. Автоматизований розподіл судових справ між суддями в судах, в яких відсутня спеціалізація або її застосування неможливе, здійснюється між усіма суддями.

2.3.22. Судові справи підлягають автоматизованому розподілу між суддями, які мають на момент автоматизованого розподілу судових справ повноваження для здійснення процесуальних дій.

2.3.23. Якщо судова справа підлягає розгляду (перегляду) колегією суддів, при автоматизованому розподілі судових справ автоматизованою системою в місцевому суді визначається головуючий суддя, а в судах апеляційної та касаційної інстанцій - суддя-доповідач із числа всіх суддів відповідного суду з урахуванням їх спеціалізації (за її наявності).

Після визначення судді-доповідача (головуючого судді) автоматизованою системою визначається склад колегії суддів із числа всіх суддів відповідного суду з урахуванням їх спеціалізації (за її наявності) та з урахуванням складу судових палат (за їх наявності).

Якщо збори суддів визначили склади постійно-діючих колегій, то автоматизована система визначає склад колегії з числа суддів основного складу.

У разі неможливості визначити необхідну кількість суддів з числа суддів основного складу, автоматизована система визначає суддів, яких не вистачає, з числа резервних суддів даної колегії.

У разі неможливості визначити склад колегії з числа суддів основного складу та резервних суддів, автоматизована система визначає суддів, яких не вистачає, з числа всіх суддів відповідного суду з урахуванням їх спеціалізації (за її наявності) та з урахуванням складу судових палат (за їх наявності)."

Результатом автоматичного визначення складу колегії суддів є протокол автоматичного визначення складу колегії суддів (додаток 2), що автоматично створюється автоматизованою системою.

(підпункт 2.3.23 пункту 2.3 у редакції рішення Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

2.3.24. У Верховному Суді України при автоматизованому розподілі заяв про перегляд судових рішень автоматизованою системою визначається суддя-доповідач. У випадках, визначених законом для вирішення питання про допуск судової справи до провадження, автоматизованою системою додатково визначається колегія суддів, до якої входить суддя-доповідач.

2.3.25. Відповідно до визначеного процесуальним законодавством принципу незмінності складу суду, розгляд справи, як правило, проводиться визначеною автоматизованою системою колегією суддів.

Тимчасова відсутність судді-члена колегії, як правило, не може бути підставою для зміни складу колегії суддів.

У разі неможливості продовження розгляду справи одним із суддів-членів колегії (призов на військову службу, відпустка у зв'язку з вагітністю та пологами, довготривале перебування на лікарняному або у відпустці тощо) заміна судді-члена колегії здійснюється автоматизованою системою на підставі мотивованого розпорядження керівника апарату суду (або уповноваженої ним особи) на виконання службової записки судді-доповідача у справі з метою дотримання передбаченого законом строку розгляду цієї справи у порядку, зазначеному в підпункті 2.3.23 пункту 2.3 цього Положення.

Електронний примірник такого розпорядження (додаток N 7) вноситься до автоматизованої системи не пізніше наступного робочого дня, що настає після його підписання.

У разі задоволення відводу або самовідводу заміна судді здійснюється автоматизованою системою на підставі рішення про відвід (самовідвід) у порядку, зазначеному в підпункті 2.3.23 пункту 2.3 цього Положення.

(підпункт 2.3.25 пункту 2.3 у редакції рішення Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

2.3.26. Автоматизований розподіл судових справ, пов'язаних із виборчим процесом, процесом проведення референдуму, а також судових справ про встановлення або усунення обмежень щодо реалізації права на мирні зібрання, здійснюється з урахуванням навантаження судді судовими справами зазначених категорій.

У випадку, якщо суд одночасно здійснює розгляд судових справ як суд першої, апеляційної та касаційної інстанцій автоматизований розподіл судових справ здійснюється з урахуванням навантаження судді в межах інстанційної підсудності.

(підпункт 2.3.26 пункту 2.3 доповнено абзацом другим згідно з рішенням Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

2.3.27. У разі одночасного перебування всіх суддів у відраженні, відпустках, їх тимчасової непрацездатності та в інших передбачених законом випадках, у яких суддя не може здійснювати правосуддя або брати участь у розгляді судових справ, автоматизований розподіл судових справ здійснюється автоматизованою системою у робочий день, наступний за днем, коли відпали відповідні обставини.

У разі коли в суді з об'єктивних підстав правосуддя здійснює один суддя, здійснення автоматизованого розподілу судових справ не буде порушенням вимог цього Положення.

2.3.28. Електронний примірник наказу про відрадження (про скасування наказу про відрадження) судді вноситься відповідальною особою суду до автоматизованої системи не пізніше наступного робочого дня, що настає після його підписання. Доступ для коригування наказу автоматично блокується автоматизованою системою.

2.3.29. При об'єднанні судових справ автоматизованою системою автоматично перераховується коефіцієнт навантаження на суддю (суддів), якому передано для розгляду ці судові справи.

Не підлягають автоматизованому розподілу судові справи, які надійшли до суду першої інстанції для вирішення питання про їх об'єднання у порядку, визначеному частиною другою статті 334 Кримінального процесуального кодексу України.

Абзац третій підпункту 2.3.29 пункту 2.3 виключено

(абзац третій підпункту 2.3.29 пункту 2.3 із змінами, внесеними згідно з рішенням Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55, виключено згідно з рішенням Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

Абзац четвертий підпункту 2.3.29 пункту 2.3 виключено

(згідно з рішенням Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

2.3.30. У разі роз'єднання (виділення) судових справ виділена в окреме провадження судова справа не підлягає автоматизованому розподілу, реєструється як така, що надійшла вперше, та передається судді, яким ухвалено рішення про роз'єднання кількох поєднаних в одному провадженні вимог у самостійні провадження чи виділення в окреме провадження.

При роз'єднанні (виділенні) судових справ системою автоматично перераховується коефіцієнт навантаження на суддю із врахуванням таких судових справ.

2.3.31. Результатом автоматизованого розподілу судових справ є протокол автоматизованого розподілу судової справи між суддями відповідного суду (додаток 1), що автоматично створюється автоматизованою системою.

Одночасно з протоколом автоматизованою системою автоматично формується звіт про автоматизований розподіл судової справи між суддями відповідного суду. Звіт містить такі відомості: дата та час початку автоматизованого розподілу; єдиний унікальний номер судової справи; номер провадження (за наявності); категорія судової справи (за наявності); коефіцієнт складності судової справи (за наявності); інформація про учасників судового процесу (кримінального провадження); інформація про визначення повноважень суддів; інформація про визначення головуючого судді (судді-доповідача) за випадковим числом; інформація про визначення складу колегії суддів (за наявності) за випадковим числом; версія автоматизованої системи; час закінчення автоматизованого розподілу; тривалість автоматизованого розподілу. Доступ для коригування протоколу та звіту щодо автоматизованого розподілу судової справи між суддями автоматично блокується автоматизованою системою.

Доступ суддів до перегляду всіх протоколів та звітів автоматизованої системи щодо автоматизованого розподілу судової справи між суддями не може бути обмежений.

Протокол автоматизованого розподілу судової справи між суддями роздруковується, підписується та додається до матеріалів судової справи.

Звіт про автоматизований розподіл судової справи між суддями може бути роздрукований для службового використання в суді.

2.3.32. У разі розгляду судової справи колегією суддів відповідного суду до протоколу та звіту автоматично включаються прізвища суддів, які входять до складу колегії із зазначенням прізвища головуючого судді (судді-доповідача).

2.3.33. У разі необхідності розгляду судової справи колегією суддів у суді першої інстанції після проведення автоматизованого розподілу судової справи між суддями здійснюється повторний автоматизований розподіл судової справи з метою збільшення складу суду у порядку, зазначеному в підпункті 2.3.23 пункту 2.3 цього Положення.

(підпункт 2.3.33 пункту 2.3 у редакції рішення Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

2.3.34. Підпункт 2.3.34 пункту 2.3 виключено

(підпункт 2.3.34 пункту 2.3 із змінами, внесеними згідно з рішенням Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55, виключено згідно з рішенням Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

Визначення запасного судді у кримінальному провадженні

2.3.35. Запасний суддя визначається за правилами автоматизованого розподілу справ між суддями.

2.3.36. Результатом визначення запасного судді є протокол автоматичного визначення запасного (слідчого) судді (додаток 4), що автоматично створюється автоматизованою системою.

2.3.37. Одночасно з протоколом автоматизованою системою автоматично формується звіт про автоматичне визначення запасного судді. Звіт містить такі відомості: дата та час початку автоматичного визначення запасного судді; єдиний унікальний номер судової справи; номер провадження (за наявності); категорія судової справи (за наявності); коефіцієнт складності судової справи (за наявності); інформація про учасників судового процесу (кримінального провадження); інформація про визначення повноважень суддів; інформація про визначення запасного судді за випадковим числом; версія автоматизованої системи; час закінчення автоматичного визначення запасного судді; тривалість автоматичного визначення запасного судді. Доступ для коригування протоколу та звіту щодо автоматичного визначення запасного судді автоматично блокується автоматизованою системою.

Доступ суддів до перегляду всіх протоколів та звітів щодо автоматичного визначення запасного судді автоматизованої системи не може бути обмежений.

Протокол автоматичного визначення запасного судді роздруковується, підписується та додається до матеріалів судової справи.

Звіт про автоматичне визначення запасного судді може бути роздрукований для службового використання в суді.

Заміна основного судді запасним суддею у кримінальному провадженні

2.3.38. У разі заміни основного судді запасним суддею створюється протокол заміни основного судді запасним суддею (додаток 5), що автоматично створюється автоматизованою системою.

2.3.39. Одночасно з протоколом автоматизованою системою автоматично формується звіт про заміну основного судді запасним суддею. Звіт містить такі відомості: дата та час початку заміни основного судді запасним суддею; єдиний унікальний номер судової справи; номер провадження (за наявності); категорія судової справи (за наявності); коефіцієнт складності судової справи (за наявності); інформація про учасників судового процесу (кримінального провадження); інформація щодо заміни основного судді запасним суддею;

версія автоматизованої системи; час закінчення заміни основного судді запасним суддею; тривалість автоматичного розподілу. Доступ для коригування протоколу та звіту щодо заміни основного судді запасним суддею автоматично блокується автоматизованою системою.

Доступ суддів до перегляду всіх протоколів та звітів щодо заміни основного судді запасним суддею автоматизованої системи не може бути обмежений.

Протокол заміни основного судді запасним суддею роздруковується, підписується та додається до матеріалів судової справи.

Звіт про заміну основного судді запасним суддею може бути роздрукований для службового використання в суді.

Визначення слідчого судді

2.3.40. Визначення слідчого судді здійснюється за правилами автоматизованого розподілу, згідно з вимогами підпункту 2.3.4 пункту 2.3 цього Положення.

Кількість слідчих суддів у суді визначається зборами суддів та, як правило, не може перевищувати 50 % від фактичної чисельності суддів, які здійснюють правосуддя.

Якщо склад суду складається із 3 суддів, то кількість слідчих суддів не може бути меншою 2 суддів.

(підпункт 2.3.40 пункту 2.3 у редакції рішення Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

2.3.41. Результатом визначення слідчого судді є протокол автоматичного визначення запасного (слідчого) судді (додаток 4), що автоматично створюється автоматизованою системою.

2.3.42. Одночасно з протоколом автоматизованою системою автоматично формується звіт про автоматичне визначення слідчого судді. Звіт містить такі відомості: дата та час початку автоматичного визначення слідчого судді; єдиний унікальний номер судової справи; номер провадження (за наявності); категорія судової справи (за наявності); коефіцієнт складності судової справи (за наявності); інформація про учасників судового процесу (кримінального провадження); інформація про визначення повноважень суддів; інформація про визначення слідчого судді за випадковим числом; версія автоматизованої системи; час закінчення автоматичного визначення слідчого судді; тривалість автоматизованого розподілу.

Доступ для коригування протоколу та звіту щодо автоматичного визначення слідчого судді автоматично блокується автоматизованою системою.

Доступ суддів до перегляду всіх протоколів та звітів щодо автоматичного визначення слідчого судді автоматизованої системи не може бути обмежений.

Протокол автоматичного визначення слідчого судді роздруковується, підписується та додається до матеріалів судової справи.

Звіт про автоматичне визначення слідчого судді може бути роздрукований для службового використання в суді.

Розподіл судових справ шляхом передачі судової справи раніше визначеному у судовій справі судді

2.3.43. Підпункт 2.3.43 пункту 2.3 втратив чинність з 15.03.2018 р.

(підпункт 2.3.43 пункту 2.3 у редакції рішення Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21, втратив чинність згідно з рішенням Ради суддів України від 02.03.2018 р. N 17, враховуючи зміни, внесені рішенням Ради суддів України від 12.04.2018 р. N 16)

2.3.44. Підпункт 2.3.44 пункту 2.3 втратив чинність з 15.03.2018 р.

(підпункт 2.3.44 пункту 2.3 із змінами, внесеними згідно з рішеннями Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55, від 03.03.2016 р. N 21, втратив чинність згідно з рішенням Ради суддів України від 02.03.2018 р. N 17, враховуючи зміни, внесені рішенням Ради суддів України від 12.04.2018 р. N 16)

(зміни, передбачені пунктом 2 Змін, затверджених рішенням Ради суддів України від 17.07.2020 р. N 38, до підпункту 2.3.44 пункту 2.3 внесені не будуть у зв'язку з втратою ним чинності з 15.03.2018 р.)

2.3.45. Підпункт 2.3.45 пункту 2.3 втратив чинність з 15.03.2018 р.

(підпункт 2.3.45 пункту 2.3 у редакції рішення Ради суддів України від 15.09.2016 р. N 58, втратив чинність згідно з рішенням Ради суддів України від 02.03.2018 р. N 17, враховуючи зміни, внесені рішенням Ради суддів України від 12.04.2018 р. N 16)

2.3.46. Підпункт 2.3.46 пункту 2.3 втратив чинність з 15.03.2018 р.

(підпункт 2.3.46 пункту 2.3 із змінами, внесеними згідно з рішенням Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21, втратив чинність згідно з рішенням Ради суддів України від 02.03.2018 р. N 17, враховуючи зміни, внесені рішенням Ради суддів України від 12.04.2018 р. N 16)

2.3.47. У разі відсутності раніше визначеного в судовій справі головуючого судді (судді-доповідача) у випадках, передбачених підпунктами 2.3.44 - 2.3.46 пункту 2.3 цього Положення, такі судові справи та матеріали підлягають автоматизованому розподілу за правилами, визначеними Засадами використання автоматизованої системи документообігу суду.

(підпункт 2.3.47 пункту 2.3 у редакції рішень Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55, від 03.03.2016 р. N 21)

2.3.48. Результатом розподілу судової справи шляхом передачі судової справи раніше визначеному у судовій справі судді є протокол передачі судової справи раніше визначеному складу суду (додаток 6), що створюється в автоматизованій системі уповноваженою особою апарату суду.

Протокол передачі судової справи раніше визначеному судді роздруковується, підписується та додається до матеріалів судової справи.

Повторний автоматизований розподіл судових справ між суддями

2.3.49. Повторний автоматизований розподіл судових справ між суддями застосовується у випадках визначених законом, а також з метою заміни одного, декількох суддів, всього складу суду, збільшення складу суду в порядку, визначеному підпунктами 2.3.4, 2.3.23 цього Положення.

(підпункт 2.3.49 пункту 2.3 із змінами, внесеними згідно з рішенням Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55, у редакції рішення Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

2.3.50. Винятково у разі, коли суддя (судді) у передбачених законом випадках не може (не можуть) продовжувати розгляд справи, невинішені судові справи передаються для повторного автоматизованого розподілу за вмотивованим розпорядженням керівника апарату суду (особи, яка виконує його обов'язки), що додається до матеріалів справи.

Електронний примірник такого розпорядження (додаток N 7) вноситься до автоматизованої системи не пізніше наступного робочого дня, що настає після його підписання.

(підпункт 2.3.50 пункту 2.3 із змінами, внесеними згідно з рішенням Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55, у редакції рішення Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

2.3.51. Судова справа підлягає повторному автоматизованому розподілу у разі, якщо суддя, в провадженні якого перебувала судова справа, зазначена в підпункті 2.3.43 пункту 2.3 цього Положення, на момент повернення її із суду апеляційної чи касаційної інстанції не працює в цьому суді або таку судову справу неможливо передати судді з підстав, зазначених у пункті 2.3.3 цього Положення.

(підпункт 2.3.51 пункту 2.3 із змінами, внесеними згідно з рішенням Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55)

2.3.52. За вмотивованим розпорядженням керівника апарату суду (особи, яка виконує його обов'язки) здійснюється повторний автоматизований розподіл судових справ у разі виявлення очевидних помилок в налаштуваннях автоматизованої системи діловодства суду при автоматизованому розподілі справ, що призвели до порушення порядку визначення судді (колегії суддів) для розгляду справи.

Електронний примірник такого розпорядження (додаток N 7) вноситься до автоматизованої системи не пізніше наступного робочого дня, що настає після його підписання.

(підпункт 2.3.52 пункту 2.3 із змінами, внесеними згідно з рішенням Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55, у редакції рішення Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

2.3.53. Результатом повторного автоматизованого розподілу судової справи є протокол повторного автоматизованого розподілу судової справи між суддями відповідного суду (додаток 13), що автоматично створюється автоматизованою системою.

(абзац перший підпункту 2.3.53 пункту 2.3 у редакції рішення Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

Одночасно з протоколом автоматизованою системою автоматично формується звіт про повторний автоматизований розподіл судової справи між суддями відповідного суду. Звіт містить такі відомості: дата та час початку повторного автоматизованого розподілу; єдиний унікальний номер судової справи; номер провадження (за наявності); категорія судової справи (за наявності); коефіцієнт складності судової справи (за наявності); інформація про учасників судового процесу (кримінального провадження); інформація щодо визначення повноважень суддів; інформація про визначення головуючого судді (судді-доповідача) за випадковим числом; інформація про визначення складу колегії суддів; підстави проведення повторного автоматизованого розподілу; версія автоматизованої системи; час закінчення повторного автоматизованого розподілу; тривалість автоматизованого розподілу.

Доступ для коригування протоколу та звіту щодо повторного автоматизованого розподілу судової справи між суддями автоматично блокується автоматизованою системою.

Доступ суддів до перегляду всіх протоколів та звітів щодо повторного автоматизованого розподілу судової справи між суддями автоматизованої системи не може бути обмежений.

Протокол повторного автоматизованого розподілу судової справи між суддями роздруковується, підписується та додається до матеріалів судової справи.

Звіт про повторний автоматизований розподіл судової справи між суддями може бути роздрукований для службового використання в суді.

2.3.54. Результатом повторного автоматичного визначення запасного (слідчого) судді є протокол повторного автоматичного визначення запасного (слідчого) судді (додаток 9), що автоматично створюється автоматизованою системою.

Одночасно з протоколом автоматизованою системою автоматично формується звіт про повторне автоматичне визначення запасного (слідчого) судді. Звіт містить такі відомості: дата та час початку повторного автоматичного визначення запасного (слідчого) судді; єдиний унікальний номер судової справи; номер провадження (за наявності); категорія судової справи (за наявності); коефіцієнт складності судової справи (за наявності); інформація про учасників судового процесу (кримінального провадження); інформація про визначення повноважень суддів; інформація про визначення запасного (слідчого) судді за випадковим числом; підстави проведення повторного автоматичного визначення запасного (слідчого) судді; версія автоматизованої системи; час закінчення повторного автоматичного визначення запасного (слідчого) судді; тривалість автоматичного розподілу.

Доступ для коригування протоколу та звіту щодо повторного автоматичного визначення запасного (слідчого) судді автоматично блокується автоматизованою системою.

Доступ суддів до перегляду всіх протоколів та звітів щодо повторного автоматичного визначення запасного (слідчого) судді автоматизованої системи не може бути обмежений.

Протокол повторного автоматичного визначення запасного (слідчого) судді роздруковується, підписується та додається до матеріалів судової справи.

Звіт може бути роздрукований для службового використання в суді.

Автоматизований розподіл судових справ між суддями після відновлення роботи автоматизованої системи

2.3.55. Знеструмлення електромережі суду, вихід з ладу обладнання або комп'ютерних програм чи настання інших обставин, які унеможливають функціонування автоматизованої системи та тривають понад п'ять робочих днів, відповідно до цього Положення фіксуються актами, складеними комісією під головуванням керівника апарату (особи, яка виконує його обов'язки), із зазначенням у них дати, часу настання та закінчення дії відповідних обставин, причин виникнення, заходів, вжитих для їх усунення.

Електронні примірники зазначених актів вносяться до автоматизованої системи не пізніше наступного робочого дня, що настає після усунення обставин.

2.3.56. Автоматизований розподіл судових справ між суддями здійснюється невідкладно після налагодження роботи автоматизованої системи або на наступний робочий день після усунення зазначених у підпункті 2.3.55 пункту 2.3 цього Положення обставин.

2.3.57. У разі настання обставин, зазначених у підпункті 2.3.55 пункту 2.3 цього Положення, розподіл судових справ, які за законом мають розглядатися невідкладно з метою недопущення порушення конституційних прав громадян (судові справи, пов'язані з виборчим процесом, судові справи про встановлення або усунення обмежень щодо реалізації права на мирні зібрання, вирішення питання застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, клопотання слідчого, прокурора про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, клопотання про надання дозволу на обшук чи огляд житла тощо) здійснюється в порядку, визначеному Засадами використання автоматизованої системи документообігу суду.

(підпункт 2.3.57 пункту 2.3 у редакції рішення Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55)

2.3.58. Не пізніше наступного робочого дня після усунення обставин, зазначених у підпункті 2.3.55 пункту 2.3 цього Положення, до автоматизованої системи вноситься передбачена цим Положенням інформація із зазначенням у хронологічному порядку номера та дати фактичного надходження кореспонденції до суду, а також інформація про її розподіл.

Неможливість автоматизованого розподілу судових справ між суддями

2.3.59. У разі визначення автоматизованою системою неможливості здійснення автоматизованого (повторного автоматизованого) розподілу судових справ відповідно до підпункту 2.3.27 пункту 2.3 цього Положення автоматизованою системою автоматизовано створюється протокол щодо неможливості автоматизованого розподілу судових справ між суддями відповідного суду (додаток 10).

Одночасно з протоколом автоматизованою системою автоматично формується звіт про неможливість автоматизованого розподілу судових справ між суддями відповідного суду. Звіт містить такі відомості: дата та час початку автоматизованого розподілу; єдиний унікальний номер судової справи; номер провадження (за наявності); категорія судової справи (за наявності); коефіцієнт складності судової справи (за наявності); інформація про учасників судового процесу (кримінального провадження); інформація про визначення повноважень суддів; інформація про визначення головуючого судді (судді-доповідача) за випадковим числом; інформація про визначення складу колегії суддів (за наявності); підстави проведення повторного автоматизованого розподілу (за наявності); причини неможливості автоматизованого розподілу судових справ; версія автоматизованої системи; час закінчення автоматизованого розподілу; тривалість автоматизованого розподілу.

Доступ для коригування протоколу та звіту щодо неможливості автоматизованого розподілу судових справ між суддями автоматично блокується автоматизованою системою.

Доступ суддів до перегляду всіх протоколів та звітів щодо неможливості автоматизованого розподілу судових справ між суддями автоматизованої системи не може бути обмежений.

Протокол щодо неможливості автоматизованого розподілу судових справ між суддями роздруковується, підписується та додається до матеріалів судової справи.

Звіт про неможливість автоматизованого розподілу судових справ між суддями може бути роздрукований для службового використання в суді.

2.3.60. У разі усунення обставин, що унеможливають здійснення автоматизованого (повторного автоматизованого) розподілу судових справ, такий розподіл відбувається відповідно до вимог цього Положення.

2.4. Передача судових справ для подальшого розгляду суддею (колегією суддів)

2.4.1. Після автоматизованого розподілу судових справ автоматизованою системою відповідальна особа суду не пізніше наступного робочого дня передає судові справи визначеному автоматизованою системою головуючому судді (судді-доповідачу).

2.4.2. Інформація щодо процесуальних дій та судових рішень вноситься до автоматизованої системи відповідним користувачем автоматизованої системи.

2.5. Визначення присяжних

2.5.1. У випадках, визначених Кримінальним процесуальним кодексом України, автоматизованою системою здійснюється автоматичне визначення присяжних з числа осіб, які внесені до списку присяжних, в кількості семи осіб.

Присяжні визначаються шляхом випадкового відбору зі списку присяжних із додержанням принципу рівної ймовірності відбору.

2.5.2. Якщо після виконання вимог, передбачених частинами першою - п'ятою статті 387 Кримінального процесуального кодексу України, присяжних залишилось не менша кількість від необхідної для участі в судовому провадженні, автоматизованою системою визначаються три основні та два запасні присяжні з додержанням принципу рівної ймовірності відбору з числа присяжних, що не були звільнені або відведені від участі у судовому провадженні.

2.5.3. У разі неможливості виконання основним присяжним своїх обов'язків або у разі його відводу (самовідводу) до участі у судовому провадженні залучаються запасні присяжні.

Основні присяжні визначаються автоматизованою системою із додержанням принципу рівної ймовірності відбору з числа запасних присяжних.

2.5.4. Якщо після виконання вимог, передбачених частинами першою - п'ятою статті 387 Кримінального процесуального кодексу України, основних та запасних присяжних залишилось менша кількість від необхідної для участі в судовому провадженні, автоматизованою системою визначається добір присяжних зі списку присяжних, із додержанням принципу рівної ймовірності відбору, з числа присяжних, що не були звільнені або відведені від участі в судовому провадженні.

Загальна кількість присяжних, визначених частиною першою цього підпункту, має бути не меншою семи осіб з урахуванням кількості основних присяжних, що не були звільнені або відведені від участі у судовому провадженні.

Якщо після виконання вимог, передбачених частинами першою - п'ятою статті 387 Кримінального процесуального кодексу України, присяжних залишилось не менша кількість від необхідної для участі в судовому провадженні, автоматизованою системою із списку присяжних, визначених частиною другою цього підпункту, добираються основні присяжні та визначаються два запасних присяжних із

додержанням принципу рівної ймовірності відбору з числа присяжних, що не були звільнені або відведені від участі у судовому провадженні.

2.5.5. Результатом визначення присяжних є протокол автоматичного визначення присяжних (додаток 11), що автоматично створюється автоматизованою системою.

2.5.6. Одночасно з протоколом автоматизованою системою автоматично формується звіт про автоматичне визначення присяжних з числа осіб, які внесені до списку присяжних, в кількості семи осіб. Звіт містить такі відомості: дата та час початку визначення присяжних; єдиний унікальний номер судової справи; номер провадження (за наявності); категорія судової справи (за наявності); коефіцієнт складності судової справи (за наявності); інформація про загальний список присяжних; інформація щодо визначення присяжних згідно з пунктом 2.5.1 пункту 2.5 цього Положення за випадковим числом; версія автоматизованої системи; час закінчення визначення присяжних; тривалість автоматичного визначення присяжних.

Також автоматизованою системою автоматично формується звіт про визначення основних та запасних присяжних. Звіт містить такі відомості: дата та час початку визначення присяжних; єдиний унікальний номер судової справи; інформація про список визначених присяжних; інформація про визначення основних присяжних за випадковим числом; інформація про список присяжних, які залишились після визначення основних присяжних; інформація про визначення запасних присяжних за випадковим числом; версія автоматизованої системи; час закінчення визначення присяжних; тривалість автоматичного визначення присяжних.

У разі необхідності визначення основних присяжних з числа запасних присяжних автоматизованою системою автоматично формуються відповідні звіти.

Доступ для коригування протоколів та звітів щодо визначення основних та запасних присяжних автоматично блокується автоматизованою системою.

Доступ суддів до перегляду всіх протоколів та звітів щодо визначення основних та запасних присяжних автоматизованої системи не може бути обмежений.

Протокол визначення основних та запасних присяжних роздруковується, підписується та додається до матеріалів судової справи.

Звіт про визначення основних та запасних присяжних може бути роздрукований для службового використання в суді.

2.6. Визначення народних засідателів

2.6.1. У випадках, визначених Цивільним процесуальним кодексом України, автоматизованою системою здійснюється автоматичне визначення народних засідателів, які внесені до списку, у кількості двох осіб.

Автоматичне визначення народних засідателів здійснюється в порядку черговості внесення до автоматизованої системи списку народних засідателів, затвердженого відповідною місцевою (обласною) радою, та з урахуванням кількості днів, проведених в судових засіданнях.

Народний засідатель, який провів в судових засіданнях з початку року 30 та більше днів, не бере участі в автоматичному визначенні народних засідателів до кінця цього календарного року.

2.6.2 Не підлягають включенню до списку народних засідателів, а у разі потрапляння до нього підлягають увільненню, громадяни відповідно до вимог статей 61 - 62 Закону України "Про судоустрій та статус суддів".

2.6.3. Результатом визначення народних засідателів є протокол автоматичного визначення народних засідателів (додаток 12), що автоматично створюється автоматизованою системою.

У разі необхідності заміни визначеного автоматизованою системою народного засідателя, здійснюється автоматичне визначення іншого народного засідателя.

2.6.4. Одночасно з протоколом автоматизованою системою автоматично формується звіт про визначення народних засідателів. Звіт містить такі відомості: дата та час початку визначення народних засідателів; єдиний унікальний номер судової справи; номер провадження (за наявності); категорія судової справи (за наявності); коефіцієнт складності судової справи (за наявності); інформація про список народних засідателів; інформація про визначення народних засідателів; версія автоматизованої системи; час закінчення визначення народних засідателів; тривалість автоматичного визначення народних засідателів.

Доступ для коригування протоколу та звіту щодо визначення народних засідателів автоматично блокується автоматизованою системою.

Доступ суддів до перегляду протоколу та звіту щодо визначення народних засідателів автоматизованої системи не може бути обмежений.

Протокол визначення народних засідателів роздруковується, підписується та додається до матеріалів судової справи.

Звіт про визначення народних засідателів може бути роздрукований для службового використання в суді.

2.7. Внесення до автоматизованої системи відомостей щодо набрання судовим рішенням законної сили

2.7.1. У разі закінчення строку, встановленого для подання апеляційної скарги, якщо така скарга не була подана, до автоматизованої системи вносяться відомості щодо набрання судовим рішенням законної сили. Відповідна інформація вноситься до автоматизованої системи користувачем відповідно до його функціональних обов'язків.

Суд зобов'язаний здійснювати контроль за своєчасним внесенням до автоматизованої системи відомостей про набрання судовим рішенням законної сили (у тому числі за результатами розгляду судом апеляційної чи касаційної інстанції) та направлення таких відомостей до Єдиного державного реєстру судових рішень.

Відомості про набрання судовим рішенням законної сили (у тому числі за результатами розгляду судом апеляційної чи касаційної інстанції) вносяться до автоматизованої системи відповідальною особою суду відповідно до її функціональних обов'язків або головуючим суддею (суддею-доповідачем).

Персональну відповідальність за організацію в суді своєчасного внесення до автоматизованої системи відомостей про набрання судовим рішенням законної сили (у тому числі за результатами розгляду судом апеляційної чи касаційної інстанції), направлення таких відомостей до Єдиного державного реєстру судових рішень несе керівник апарату суду.

2.7.2. У суді першої інстанції до автоматизованої системи вносяться відомості про набрання судовим рішенням законної сили, які направляються до Єдиного державного реєстру судових рішень:

у разі ухвалення судового рішення, яке не може бути оскаржене, не пізніше наступного робочого дня після виготовлення та підписання повного тексту відповідного судового рішення. У разі прийняття рішення за наслідками розгляду у письмовому провадженні - не пізніше наступного робочого дня після набрання судовим рішенням законної сили;

у разі закінчення строку для подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано.

2.7.3. У судах апеляційної та касаційної інстанцій до автоматизованої системи вносяться відомості про набрання судовим рішенням законної сили, які направляються до Єдиного державного реєстру судових рішень не пізніше наступного робочого дня після

виготовлення та підписання повного тексту відповідного судового рішення. У разі прийняття рішення за наслідками розгляду у письмовому провадженні - не пізніше наступного робочого дня після набрання судовим рішенням законної сили.

2.7.4. У разі постановлення судом апеляційної чи касаційної інстанції судового рішення як судом першої інстанції до автоматизованої системи вносяться відомості про набрання судовим рішенням законної сили, які направляються до Єдиного державного реєстру судових рішень:

у разі ухвалення рішення, яке не може бути оскаржене, не пізніше наступного робочого дня після виготовлення та підписання повного тексту відповідного судового рішення. У разі прийняття рішення за наслідками розгляду у письмовому провадженні, - не пізніше наступного робочого дня після набрання судовим рішенням законної сили;

у разі закінчення строку для подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано;

у разі подання апеляційної скарги, якщо судові рішення не скасовано, не пізніше наступного робочого дня після отримання відповідного судового рішення суду апеляційної інстанції.

2.7.5. У суді апеляційної інстанції до автоматизованої системи в разі прийняття відповідного рішення вносяться зміни до відомостей про набрання законної сили рішенням суду першої інстанції, які направляються до Єдиного державного реєстру судових рішень не пізніше наступного робочого дня після виготовлення та підписання повного тексту відповідного судового рішення. У разі прийняття рішення за наслідками розгляду у письмовому провадженні - не пізніше наступного робочого дня після набрання судовим рішенням законної сили.

2.7.6. У суді касаційної інстанції до автоматизованої системи в разі прийняття відповідного рішення вносяться зміни до відомостей про набрання судовим рішенням законної сили рішення суду першої чи апеляційної інстанції, які направляються до Єдиного державного реєстру судових рішень не пізніше наступного робочого дня після виготовлення та підписання повного тексту відповідного судового рішення. У разі прийняття рішення за наслідками розгляду у письмовому провадженні - не пізніше наступного робочого дня після набрання судовим рішенням законної сили.

2.8. Надання інформації про стан розгляду судових справ

2.8.1. На виконання вимог закону надається інформація щодо дати надходження судової справи до суду, єдиного унікального номера судової справи, номера провадження (за наявності), прізвища учасників процесу, дати та часу призначення судової справи до розгляду, місця проведення судового засідання, дати розгляду судової справи, а також інформація про надходження апеляційних чи касаційних скарг, заяв про перегляд судових рішень за нововиявленими обставинами, заяв про перегляд судових рішень Верховним Судом України та їх розгляду.

2.8.2. Для отримання інформації у суді діє підсистема електронного довідника. Електронний довідник встановлюється для забезпечення оперативного надання інформації, зазначеної у підпункті 2.8.1 пункту 2.8 цього Положення.

2.8.3. Видача копії судового рішення здійснюється відповідно до процесуального законодавства і Закону України "Про доступ до судових рішень".

2.8.4. Виконавчий документ формується в автоматизованій системі та видається (надсилається) відповідно до чинного законодавства в роздрукованому вигляді (шляхом роздрукування оригіналу відповідного електронного документа суду).

2.8.5. На веб-порталі судової влади України щоденно оприлюднюється така інформація:

список судових справ, призначених до розгляду (дата та час розгляду судової справи; склад суду; єдиний унікальний номер судової справи; сторони у справі; суть судової справи). У разі якщо суд розташований в декількох приміщеннях, у списку зазначається адреса приміщення суду. Для місцевих та апеляційних загальних судів додатково зазначається форма судочинства;

список апеляційних скарг (єдиний унікальний номер судової справи; дата надходження судової справи; сторони у судовій справі; дата надходження апеляційної скарги; дата надсилання судової справи до апеляційного суду). Такий список оприлюднюється на веб-сайтах місцевих судів;

список автоматично розподілених судових справ (єдиний унікальний номер судової справи; дата надходження судової справи; дата визначення складу суду; склад суду; сторони у судовій справі; суть судової справи);

інформація щодо стадій розгляду судових справ (назва суду; єдиний унікальний номер судової справи; номер провадження; дата реєстрації; склад суду; сторони у судовій справі; суть судової справи; стадія розгляду судової справи; звіт про автоматизований розподіл судової справи).

(абзац п'ятий підпункту 2.8.5 пункту 2.8 у редакції рішення Ради суддів України від 22.07.2015 р. N 79)

Не оприлюднюється інформація щодо сторін та суті судової справи, якщо таке обмеження встановлено чинним законодавством.

Списки формуються автоматично на підставі внесеної до автоматизованої системи інформації.

2.9. Централізоване зберігання процесуальних та інших документів, виготовлених у судах

2.9.1. Електронні примірники судових рішень та інших документів, виготовлених у суді, а також електронні примірники наказів керівника апарату суду щодо визначення функціональних обов'язків, прав користувачів автоматизованої системи, надання та позбавлення права доступу до неї (в тому числі визначення уповноваженої особи апарату суду, відповідальної за здійснення автоматизованого розподілу судових справ), розпоряджень керівника апарату суду щодо призначення повторного автоматичного розподілу судових справ, наказів голови суду про відрядження (про скасування наказів про відрядження) суддів, рішень (витягів з рішень) зборів суддів, актів щодо знеструмлення електромережі суду, виходу з ладу сервера автоматизованої системи та інших умов, що впливають на функціонування автоматизованої системи відповідно до цього Положення, протокол передачі судової справи раніше визначеному у судовій справі судді створюються в автоматизованій системі із застосуванням вбудованого редактору текстів з використанням спеціальних шаблонів, які передбачають використання відповідних полів вводу показників із переліку відомостей про судову справу (перелік показників передбачається змістом кожного окремого документа).

Електронний примірник кожного документа зберігається в автоматизованій системі в стані "Оригінал" та засвідчується ЕЦП особи, яка підписала цей документ.

Доступ для коригування зазначених документів автоматично блокується автоматизованою системою.

З метою ідентифікації документа та його швидкого пошуку в автоматизованій системі для кожного документа автоматизованою системою автоматично формується унікальний ідентифікатор. Структура унікального ідентифікатора є такою: код бази даних суду, унікальний ідентифікатор документа в базі даних суду, тип документа та тип юрисдикції.

Абзац п'ятий підпункту 2.9.1 пункту 2.9 виключено

(згідно з рішенням Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55)

У такий спосіб створюються оригінали електронних документів суду, які зберігаються в базі даних автоматизованої системи документообігу суду та надсилаються в автоматичному режимі до центральної бази даних автоматизованої системи.

2.9.2. Електронна картка судової справи разом з електронними документами, що додані до картки судової справи, автоматично пересилаються до центральної бази даних автоматизованої системи не рідше одного разу на дві години.

2.10. Надсилання електронних документів до державних реєстрів та інформаційних систем інших державних органів і установ

2.10.1. Оригінали електронних судових рішень, засвідчені ЕЦП, направляються до Єдиного державного реєстру судових рішень у порядку, визначеному Порядком ведення Єдиного державного реєстру судових рішень.

2.10.2. Надсилання оригіналів електронних документів суду до державних реєстрів та інформаційних систем інших державних органів і установ здійснюється автоматизованою системою в автоматичному режимі відповідно до регламентів, затверджених спільними наказами ДСА України та відповідних державних органів і установ.

2.11. Підготовка статистичних даних

2.11.1. Автоматизована система забезпечує:

введення у повному обсязі первинних даних відповідно до переліку відомостей про судові справи відповідними користувачами автоматизованої системи;

перевірку в автоматичному режимі умов логічного контролю введених первинних даних відповідно до переліку відомостей про судові справи;

формування статистичних звітів в автоматичному режимі на підставі наявних даних в автоматизованій системі документообігу суду;

перевірку в автоматичному режимі умов логічного контролю статистичних звітів суду;

зведення статистичних звітів та іншої статистичної інформації в автоматичному режимі;

формування узагальнюючих та аналітичних показників в автоматичному режимі;

передачу та отримання офіційних статистичних звітів у межах автоматизованої системи документообігу суду:

від місцевих судів до територіальних управлінь ДСА України;

від територіальних управлінь ДСА України до ДСА України;

від місцевих та апеляційних судів до ДСА України та вищих спеціалізованих судів;

від вищих спеціалізованих судів до Верховного Суду України та ДСА України, а також інших судів до ДСА України;

формування іншої оперативної статистичної звітності на підставі наявних даних в автоматизованій системі документообігу суду за будь-який період часу для отримання інформації про поточну ситуацію в суді з метою здійснення аналізу щодо підвищення продуктивності, ефективності та якості судових процедур.

2.11.2. Форми статистичної звітності та періодичність їх подання затверджуються наказами ДСА України (для місцевих та апеляційних судів), у порядку, встановленому зборами відповідного суду (для вищих спеціалізованих судів та Верховного Суду України).

2.11.3. Електронний примірник кожного статистичного звіту зберігається в автоматизованій системі в стані "Оригінал" та засвідчується ЕЦП уповноваженої особи суду.

Доступ для коригування зазначеного статистичного звіту автоматично блокується автоматизованою системою.

Для кожного статистичного звіту автоматизованою системою автоматично формується унікальний ідентифікатор.

У такий спосіб створюються оригінали електронних статистичних звітів, які надсилаються в автоматичному режимі до центральної бази даних автоматизованої системи.

2.12. Передача судових справ до електронного архіву

2.12.1. До електронного архіву суду передаються усі відомості щодо розглянутих судових справ, які внесені до бази даних автоматизованої системи.

III. Забезпечення безпеки автоматизованої системи та моніторинг її функціонування

3.1. Забезпечення захисту інформаційних ресурсів автоматизованої системи здійснюється шляхом застосування засобів і методів технічного захисту інформації, впровадження організаційних та інженерно-технічних заходів комплексної системи захисту інформації, спрямованих на недопущення блокування інформації, несанкціонованого доступу до неї, її модифікації або спотворення.

3.2. Забезпечення цілісності та збереження інформаційних ресурсів автоматизованої системи здійснюється шляхом застосування відповідного програмного забезпечення і технічних ресурсів, комплексів, організаційних заходів.

3.3. Для підтримки працездатності автоматизованої системи, моніторингу її функціонування суди надсилають до адміністратора автоматизованої системи базу даних автоматизованої системи суду не пізніше наступного робочого дня після отримання від адміністратора автоматизованої системи відповідного запиту.

3.4. Доручення адміністратора автоматизованої системи щодо порядку функціонування автоматизованої системи в судах є обов'язковими до виконання.

3.5. Збори суддів відповідного суду за необхідності заслуховують керівника апарату суду з питань функціонування автоматизованої системи, стану розподілу судових справ з метою дотримання збалансованого навантаження суддів.

3.6. Інформація щодо стану навантаження на кожного суддю відповідного суду є відкритою для суддів цього суду та не може бути обмежена.

IV. Прикінцеві та перехідні положення

4.1. Це Положення набирає чинності з дня його затвердження Радою суддів України.

Абзац другий підпункту 2.2.1 пункту 2.2 та абзац третій підпункту 2.3.20 пункту 2.3 ввести в дію з 1 липня 2015 року.

(пункт 4.1 доповнено абзацом другим згідно з рішенням Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55)

4.2. Установити, що:

норми цього Положення застосовуються з дати набрання ним чинності;

збори суддів відповідних судів визначають особливості заміни суддів у складі колегії суддів у справах, що надійшли до судів до набрання чинності цим Положенням.

4.3. Робота щодо наповнення та використання інформації в автоматизованій системі здійснюється після створення правових умов (видання керівником апарату суду наказів про визначення прав користувачів автоматизованої системи) та впровадження і налагодження програмно-технічних засобів для забезпечення функціонування підсистем на кожному автоматизованому робочому місці.

4.4. Голові ДСА України:

до 1 січня 2016 року забезпечити виконання положень абзацу третього підпункту 2.2.6 пункту 2.2 та пункту 2.7 цього Положення;
до 1 квітня 2016 року забезпечити виконання положень пункту 2.11 цього Положення;
абзац четвертий пункту 4.4 виключено

(згідно з рішенням Ради
суддів України від 22.07.2015 р. N 79)
(пункт 4.4 у редакції рішення Ради
суддів України від 05.06.2015 р. N 55)

до 01 серпня 2016 року забезпечити виконання положень абзацу другого підпункту 2.3.26 пункту 2.3 цього Положення.

(пункт 4.4 доповнено абзацом п'ятим згідно з
рішенням Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

4.5. Голові ДСА України, головам Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, апеляційного суду міста Києва:

до 1 вересня 2015 року забезпечити виконання положень абзацу четвертого підпункту 1.4.9 пункту 1.4 в частині оприлюднення Засад використання автоматизованої системи документообігу суду та абзацу п'ятого підпункту 2.8.5 пункту 2.8 у частині оприлюднення інформації щодо звіту про автоматизований розподіл судової справи;

до 1 листопада 2015 року розробити та забезпечити обмін інформацією між судами та центральною базою даних автоматизованої системи.

(пункт 4.5 із змінами, внесеними згідно з
рішенням Ради суддів України від 05.06.2015 р. N 55,
у редакції рішення Ради
суддів України від 22.07.2015 р. N 79)

4.6. Установити, що зміни, внесені до абзацу першого підпункту 2.3.53 пункту 2.3 цього Положення, вводяться в дію з 01 серпня 2016 року.

(Положення доповнено пунктом 4.6 згідно з
рішенням Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21)

Додаток 1
до підпункту 2.3.31 пункту 2.3

Протокол автоматизованого розподілу судової справи між суддями

Додаток 1 втратив чинність з 15 березня 2018 року
(згідно з рішенням Ради суддів України
від 2 березня 2018 року N 17,
враховуючи зміни, внесені рішенням
Ради суддів України від 12 квітня 2018 року N 16)

Додаток 2
до підпункту 2.3.33 пункту 2.3

Протокол автоматичного визначення складу колегії суддів

Додаток 2 втратив чинність з 15 березня 2018 року
(згідно з рішенням Ради суддів України
від 2 березня 2018 року N 17,
враховуючи зміни, внесені рішенням
Ради суддів України від 12 квітня 2018 року N 16)

Додаток 3
до підпункту 2.3.34 пункту 2.3

Протокол автоматичної зміни складу колегії суддів

Додаток 3 втратив чинність з 15 березня 2018 року
(згідно з рішенням Ради суддів України
від 2 березня 2018 року N 17,
враховуючи зміни, внесені рішенням
Ради суддів України від 12 квітня 2018 року N 16)

Додаток 4
до підпунктів 2.3.36, 2.3.41 пункту 2.3

Протокол автоматичного визначення запасного (слідчого) судді

Додаток 4 втратив чинність з 15 березня 2018 року
(згідно з рішенням Ради суддів України
від 2 березня 2018 року N 17,
враховуючи зміни, внесені рішенням
Ради суддів України від 12 квітня 2018 року N 16)

Додаток 5
до підпункту 2.3.38 пункту 2.3

Протокол заміни основного судді запасним суддею

Додаток 5 втратив чинність з 15 березня 2018 року
(згідно з рішенням Ради суддів України)

від 2 березня 2018 року N 17,
враховуючи зміни, внесені рішенням
Ради суддів України від 12 квітня 2018 року N 16)

Додаток 6
до підпункту 2.3.48 пункту 2.3

Протокол передачі судової справи раніше визначеному складу суду

Додаток 6 втратив чинність з 15 березня 2018 року
(згідно з рішенням Ради суддів України
від 2 березня 2018 року N 17,
враховуючи зміни, внесені рішенням
Ради суддів України від 12 квітня 2018 року N 16)

Додаток 7
до підпункту 2.3.52 пункту 2.3

_____ (назва суду)

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

N _____

_____ (дата)

**Щодо призначення повторного
автоматизованого розподілу
судових справ**

Обґрунтування призначення проведення повторного автоматизованого розподілу судової справи

1. Відповідно до пункту _____ Положення про автоматизовану систему документообігу суду призначити повторний автоматизований розподіл судової справи N _____.

2. _____
(відповідальна особа суду: посада, прізвище, ім'я, по батькові)
прийняти це розпорядження до виконання під підпис.

3. Контроль за виконанням цього розпорядження покласти на

_____ (відповідальна особа суду: посада, прізвище, ім'я, по батькові)

Керівник апарату

Ознайомлений _____

(підпис)

_____ (прізвище, ім'я, по батькові)

Додаток 8
до підпункту 2.3.53 пункту 2.3

Протокол повторного автоматизованого розподілу судової справи між суддями

Додаток 8 втратив чинність з 15 березня 2018 року
(згідно з рішенням Ради суддів України
від 2 березня 2018 року N 17,
враховуючи зміни, внесені рішенням
Ради суддів України від 12 квітня 2018 року N 16)

Додаток 9
до підпункту 2.3.54 пункту 2.3

Протокол повторного автоматичного визначення запасного (слідчого) судді

Додаток 9 втратив чинність з 15 березня 2018 року
(згідно з рішенням Ради суддів України
від 2 березня 2018 року N 17,
враховуючи зміни, внесені рішенням
Ради суддів України від 12 квітня 2018 року N 16)

Додаток 10
до підпункту 2.3.59 пункту 2.3

Протокол щодо неможливості автоматизованого розподілу судової справи між суддями

Додаток 10 втратив чинність з 15 березня 2018 року
(згідно з рішенням Ради суддів України
від 2 березня 2018 року N 17,
враховуючи зміни, внесені рішенням
Ради суддів України від 12 квітня 2018 року N 16)

Додаток 11
до підпункту 2.5.5 пункту 2.5

Протокол автоматичного визначення присяжних

Додаток 11 втратив чинність з 15 березня 2018 року
(згідно з рішенням Ради суддів України
від 2 березня 2018 року N 17,
враховуючи зміни, внесені рішенням
Ради суддів України від 12 квітня 2018 року N 16)

Додаток 12
до підпункту 2.6.3 пункту 2.6

Протокол автоматичного визначення народних засідателів

Додаток 12 втратив чинність з 15 березня 2018 року
(згідно з рішенням Ради суддів України
від 2 березня 2018 року N 17,
враховуючи зміни, внесені рішенням
Ради суддів України від 12 квітня 2018 року N 16)

(Положення із змінами, внесеними згідно з
рішеннями Ради суддів України від 24.12.2010 р. N 33,
від 21.01.2011 р. N 4,
від 24.06.2011 р. N 28,
від 23.12.2011 р. N 70,
від 25.05.2012 р. N 26,
від 26.10.2012 р. N 60,
від 21.12.2012 р. N 85,
від 25.01.2013 р. N 2,
від 06.11.2014 р. N 51,
від 04.12.2014 р. N 67,
від 12.03.2015 р. N 17,
у редакції рішення Ради
суддів України від 02.04.2015 р. N 25)

Додаток 13
до підпункту 2.3.53 пункту 2.3

Протокол повторного автоматизованого розподілу судової справи між судьями

Додаток 13 втратив чинність з 15 березня 2018 року

(Положення доповнено додатком 13 згідно з
рішенням Ради суддів України від 03.03.2016 р. N 21,
додаток 13 втратив чинність згідно з рішенням
Ради суддів України від 02.03.2018 р. N 17,
враховуючи зміни, внесені рішенням
Ради суддів України від 12.04.2018 р. N 16)

ВНЕСЕНО
ДО ЄДИНОГО ДЕРЖАВНОГО
РЕЄСТРУ НОРМАТИВНИХ АКТІВ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про доступ до судових рішень

Із змінами і доповненнями, внесеними
Законами України

від 16 квітня 2009 року N 1276-VI,
від 7 липня 2010 року N 2453-VI,
від 8 липня 2011 року N 3674-VI,
від 20 жовтня 2011 року N 3932-VI,
від 17 травня 2012 року N 4779-VI,
від 12 лютого 2015 року N 192-VIII,
від 21 грудня 2016 року N 1798-VIII,
від 3 жовтня 2017 року N 2147-VIII

(зміни, внесені підпунктами 1, 2, 4 пункту 13 § 1 розділу 4 Закону України
від 3 жовтня 2017 року N 2147-VIII, вводяться в дію з 5 жовтня 2021 року),
від 6 грудня 2019 року N 361-IX,
від 17 вересня 2020 року N 912-IX,
від 30 березня 2021 року N 1357-IX

Цей Закон визначає порядок доступу до судових рішень з метою забезпечення відкритості діяльності судів загальної юрисдикції, прогнозованості судових рішень та сприяння однаковому застосуванню законодавства.

Стаття 1. Предмет регулювання Закону

1. Цим Законом регулюються відносини щодо забезпечення доступу до судових рішень (рішень, судових наказів, постанов, вироків, ухвал), ухвалених судами загальної юрисдикції, та ведення Єдиного державного реєстру судових рішень.

Стаття 2. Відкритість судових рішень

1. Рішення суду проголошується прилюдно, крім випадків, коли розгляд справи проводився у закритому судовому засіданні. Кожен має право на доступ до судових рішень у порядку, визначеному цим Законом.

2. Судові рішення є відкритими та підлягають оприлюдненню в електронній формі не пізніше наступного дня після їх виготовлення і підписання, крім ухвал про арешт майна та тимчасовий доступ до речей та документів у кримінальних провадженнях, які підлягають оприлюдненню не раніше дня їх звернення до виконання. Судові рішення також можуть публікуватися в друкованих виданнях із додержанням вимог цього Закону.

(абзац перший частини другої статті 2 із змінами,
внесеними згідно із Законами України від 06.12.2019 р. N 361-IX,
від 17.09.2020 р. N 912-IX)

Якщо судовий розгляд відбувався у закритому судовому засіданні, судові рішення оприлюднюються з виключенням інформації, яка за рішенням суду щодо розгляду справи у закритому судовому засіданні підлягає захисту від розголошення. У визначених законом випадках судові рішення про надання дозволу на проведення розвідувального заходу або про відмову в наданні такого дозволу, винесене у закритому судовому засіданні, не оприлюднюються і не публікуються.

(абзац другий частини другої статті 2 із змінами,
внесеними згідно із Законом України від 17.09.2020 р. N 912-IX)
(стаття 2 у редакції Закону України
від 12.02.2015 р. N 192-VIII)

Стаття 3. Єдиний державний реєстр судових рішень

1. Для доступу до судових рішень судів загальної юрисдикції Державна судова адміністрація України забезпечує ведення Єдиного державного реєстру судових рішень.

2. Єдиний державний реєстр судових рішень (далі - Реєстр) - автоматизована система збирання, зберігання, захисту, обліку, пошуку та надання електронних копій судових рішень.

Єдиний державний реєстр судових рішень функціонує в межах Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи.

(частину другу статті 3 доповнено абзацом згідно
із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

3. Суд загальної юрисдикції вносить до Реєстру всі судові рішення і окремі думки суддів, викладені у письмовій формі, не пізніше наступного дня після їх ухвалення або виготовлення повного тексту.

Доступ до окремих думок суддів через Реєстр забезпечується у тому самому порядку, що й до судового рішення, стосовно якого викладено окрему думку.

(частина третя статті 3 у редакції
Законів України від 20.10.2011 р. N 3932-VI,
від 12.02.2015 р. N 192-VIII)

4. Порядок ведення Реєстру визначається Положенням про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему.

(частина четверта статті 3 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 21.12.2016 р. N 1798-VIII,
у редакції Закону України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

5. Державна судова адміністрація України забезпечує надання в електронній формі та в обсягах даних, зазначених у пункті 19 частини першої статті 7 та пункті 9 частини третьої статті 14 Закону України "Про Єдиний державний реєстр призовників, військовозобов'язаних та резервістів", відомостей, необхідних для забезпечення ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів.

(статтю 3 доповнено частиною п'ятою згідно із
Законом України від 30.03.2021 р. N 1357-IX)

Стаття 4. Доступ до Реєстру

1. Судові рішення, внесені до Реєстру, є відкритими для безоплатного цілодобового доступу на офіційному веб-порталі судової влади України.

2. Загальний доступ до судових рішень на офіційному веб-порталі судової влади України забезпечується з дотриманням вимог статті 7 цього Закону.

3. Для реалізації права доступу до судових рішень, внесених до Реєстру, користувачу надаються можливості пошуку, перегляду, копіювання та роздрукування судових рішень або їхніх частин.

4. Обмеження права вільного користування офіційним веб-порталом судової влади України допускається настільки, наскільки це необхідно для захисту інформації, яка за рішенням суду щодо розгляду справи у закритому судовому засіданні підлягає захисту від розголошення.

Загальний доступ до ухвал про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи, про відмову у задоволенні клопотання про обшук житла чи іншого володіння особи, про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії, про відмову у задоволенні клопотання про проведення негласної слідчої (розшукової) дії забезпечується через один рік після внесення таких ухвал до Реєстру.

(частина четверта статті 4 у редакції Закону України від 12.02.2015 р. N 192-VIII)

5. Судді мають право на повний доступ до усіх інформаційних ресурсів Реєстру, в тому числі до інформації, визначеної статтею 7 цього Закону. Доступ суддів до державної таємниці, що міститься в судових рішеннях, забезпечується відповідно до Закону України "Про державну таємницю".

(частина п'ята статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

6. Право на повний доступ до інформаційних ресурсів Реєстру мають посадові чи службові особи, визначені Положенням про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему.

(частина шоста статті 4 у редакції Закону України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

7. Фізичні та юридичні особи, державні та інші органи мають право на повний доступ до судових рішень в Реєстрі, ухвалених у справах, у яких вони брали участь як учасники справи.

(статтю 4 доповнено частиною сьомою згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

Стаття 5. Офіційне опублікування судових рішень

1. Судові рішення, внесені до Реєстру, можуть офіційно опубліковуватися у друкованих виданнях.

2. Судові рішення вважаються офіційно опублікованими за умови посвідчення органом, який забезпечує ведення Реєстру, відповідності судових рішень оригіналам або електронним копіям судових рішень, внесених до Реєстру.

3. Судові рішення можуть офіційно опубліковуватися в скороченому обсязі, якщо це виправдано метою видання.

4. Офіційне опублікування судових рішень повинно відповідати вимогам, встановленим статтею 7 цього Закону.

Стаття 6. Відтворення та інше використання судових рішень

1. Кожен має право повністю або частково відтворювати судові рішення, що проголошені судом прилюдно, у будь-який спосіб, у тому числі через оприлюднення в друкованих виданнях, у засобах масової інформації, створення електронних баз даних судових рішень.

2. Будь-яке редагування тексту судового рішення не повинно спотворювати його зміст.

3. Суд при здійсненні судочинства може використовувати лише текст судового рішення, який опубліковано офіційно або внесено до Реєстру.

Стаття 7. Відомості, що не можуть бути розголошені в текстах судових рішень, відкритих для загального доступу

1. У текстах судових рішень, що відкриті для загального доступу, не можуть бути розголошені такі відомості:

1) місце проживання або перебування фізичних осіб із зазначенням адреси, номери телефонів чи інших засобів зв'язку, адреси електронної пошти, реєстраційні номери облікової картки платника податків, реквізити документів, що посвідчують особу, унікальні номери запису в Єдиному державному демографічному реєстрі;

2) реєстраційні номери транспортних засобів;

3) номери банківських рахунків, номери платіжних карток;

4) інформація, для забезпечення захисту якої розгляд справи або вчинення окремих процесуальних дій відбувалися у закритому судовому засіданні;

5) інші відомості, що дають можливість ідентифікувати фізичну особу.

Такі відомості замінюються літерними або цифровими позначеннями.

2. З мотивів безпеки у текстах судових рішень у кримінальних справах, відкритих для загального доступу відповідно до цього Закону, можуть не зазначатися відомості щодо імен (ім'я, по батькові, прізвище) суддів, які розглядали судову справу, та учасників судового процесу.

(стаття 7 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 16.04.2009 р. N 1276-VI, від 17.05.2012 р. N 4779-VI, від 12.02.2015 р. N 192-VIII, у редакції Закону України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

3. З метою унеможливлення зміни або знищення речей чи документів у кримінальному провадженні у текстах ухвал про тимчасовий доступ до речей та документів у кримінальних справах, відкритих для загального доступу відповідно до цього Закону, не зазначаються відомості, що дають можливість ідентифікувати осіб, які зазначені в таких ухвалях як володільці речей або документів.

(статтю 7 доповнено частиною третьою згідно із Законом України від 06.12.2019 р. N 361-IX)

Стаття 8. Захист інформації, внесеної до Реєстру

1. Інформація, внесена до Реєстру, повинна мати захист від її викрадення, перекручення чи знищення.

2. Не допускається вилучення судових рішень із Реєстру.

3. Не допускається внесення будь-яких змін до судових рішень, які внесені до Реєстру, крім випадків, що пов'язані з необхідністю виправлення технічної помилки, допущеної під час внесення судового рішення до Реєстру чи ведення Реєстру.

(частина третя статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 12.02.2015 р. N 192-VIII)

4. У разі виправлення судового рішення відповідно до процесуального закону його текст у Реєстрі не змінюється. До Реєстру додатково вноситься судове рішення, яким внесено зміни до відповідного судового рішення.

Стаття 9. Ознайомлення із судовим рішенням та виготовлення його копії за зверненням особи, яка не бере (не брала) участі у справі

1. Особа, яка не бере (не брала) участі у справі, якщо судове рішення безпосередньо стосується її прав, свобод, інтересів чи обов'язків, може звернутися до відповідного суду з письмовою заявою про:

(абзац перший частини першої статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

- 1) надання можливості ознайомитися із судовим рішенням у приміщенні суду;
- 2) надання можливості виготовити копію судового рішення за допомогою власних технічних засобів;
- 3) виготовлення копії судового рішення апаратом суду;
- 4) надання повного доступу до судового рішення в Реєстрі, яким вирішено питання про її права, свободи, інтереси чи обов'язки.

(частину першу статті 9 доповнено пунктом 4 згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

2. У заяві особа повинна обґрунтувати, чому вона не змогла ознайомитися із судовим рішенням у Реєстрі, а також чому вона вважає, що судове рішення безпосередньо стосується її прав, свобод, інтересів чи обов'язків.

3. Заява розглядається суддею, який ухвалив рішення, невідкладно, а якщо вона потребує додаткового вивчення - протягом трьох робочих днів.

(частина третя статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

4. Про результати розгляду заяви повідомляється особа, яка звернулася із заявою, не пізніше наступного дня з дня надходження відповідної заяви.

(частина четверта статті 9 у редакції Закону України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

5. Частина п'яту статті 9 виключено

(згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

6. За виготовлення копії судового рішення справляється судовий збір у розмірі, встановленому законом.

7. Особи, які звернулися із заявою про видачу копії судового рішення у справах, які розглядалися судами, розташованими на тимчасово окупованій території України або в районі проведення антитерористичної операції, звільняються від сплати судового збору. За повторну видачу копії судового рішення у таких справах справляється судовий збір у розмірі, встановленому законом.

(статтю 9 доповнено новою частиною сьомою згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII, у зв'язку з цим частини сьомою - одинадцяту вважати відповідно частинами восьмою - дванадцятою)

8. В ознайомленні із судовим рішенням та у виготовленні його копії належить відмовити, якщо:

1) до суду звернулася особа, яка не має процесуальної дієздатності, або особа від імені заінтересованої особи за відсутності відповідних повноважень;

2) матеріали справи передані до іншого суду чи на зберігання до державної архівної установи, а електронна копія судового рішення відсутня;

3) судові рішення безпосередньо не стосуються прав, свобод, інтересів чи обов'язків цієї особи.

9. Забороняється відмовляти в доступі до відповідного судового рішення заявникам, стосовно яких судом вжито заходів щодо забезпечення позову або запобіжних заходів.

10. Рішення про відмову у наданні доступу до судового рішення викладається суддею в письмовій формі та повинно бути вмотивованим. Таке рішення може бути оскаржене до суду в загальному порядку.

(частина десята статті 9 у редакції Закону України від 03.10.2017 р. N 2147-VIII)

11. Надання дозволу на доступ до судового рішення або відмова в цьому можуть бути оскаржені до голови відповідного суду або до суду в порядку, передбаченому законом.

12. За правилами цієї статті забезпечується також доступ осіб, зазначених у частині першій цієї статті, до матеріалів справи, що необхідні для оскарження судового рішення.

(стаття 9 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 08.07.2011 р. N 3674-VI, у редакції Закону України від 12.02.2015 р. N 192-VIII)

Стаття 10. Відповідальність за порушення вимог, встановлених цим Законом

1. Порушення правил ведення Реєстру, а також порушення права на доступ до судових рішень тягнуть за собою відповідальність згідно із законом.

2. У разі завдання особі матеріальної чи моральної шкоди внаслідок порушення її прав та інтересів, гарантованих цим Законом, вона має право на відшкодування такої шкоди.

Стаття 11. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 червня 2006 року.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) в абзаці першому частини першої статті 212³ Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до N 51, ст. 1122) слова "до законів України "Про інформацію" або "Про звернення громадян" замінити словами "до законів України "Про інформацію", "Про звернення громадян" та "Про доступ до судових рішень";

2) підпункт 2 пункту 2 статті 11 втратив чинність

(у зв'язку з втратою чинності Законом України від 07.02.2002 р. N 3018-III згідно із Законом України від 07.07.2010 р. N 2453-VI) З. Кабінету Міністрів України:

1) протягом трьох місяців після опублікування цього Закону:

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

прийняти нормативно-правові акти, що випливають із цього Закону, привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) не пізніше 1 червня 2006 року забезпечити постійне внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень електронних копій судових рішень Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів, апеляційних та місцевих адміністративних судів, апеляційних та місцевих господарських судів, апеляційних загальних судів, а внесення судових рішень місцевих загальних судів - не пізніше 1 січня 2007 року.

Президент України
м. Київ
22 грудня 2005 року
N 3262-IV

В. ЮЩЕНКО

© ТОВ "Інформаційно-аналітичний центр "ЛІГА", 2022
© ТОВ "ЛІГА ЗАКОН", 2022

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ РІШЕННЯ

від 19 квітня 2018 року N 1200/0/15-18

Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень

Із змінами і доповненнями, внесеними рішеннями Вищої ради правосуддя від 27 вересня 2018 року N 3018/0/15-18, від 1 грудня 2020 року N 3334/0/15-20, від 25 травня 2021 року N 1127/0/15-21, від 5 серпня 2021 року N 1798/0/15-21, від 9 грудня 2021 року N 2309/0/15-21, від 23 грудня 2021 року N 2364/0/15-21, від 18 січня 2022 року N 50/0/15-22

Відповідно до пункту 10 частини першої статті 152 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" та статті 3 Закону України "Про доступ до судових рішень" для доступу до судових рішень судів загальної юрисдикції Державна судова адміністрація України забезпечує ведення Єдиного державного реєстру судових рішень (далі - Реєстр).

Згідно з пунктом 13 частини першої статті 3 Закону України "Про Вищу раду правосуддя" Вища рада правосуддя затверджує Порядок ведення Єдиного державного реєстру судових рішень.

Проект зазначеного Порядку опрацьований Вищою радою правосуддя спільно з Державною судовою адміністрацією України та державним підприємством "Інформаційні судові системи".

Заслухавши члена Вищої ради правосуддя Волковицьку Н. О., Вища рада правосуддя, керуючись статтею 3 Закону України "Про доступ до судових рішень", статтями 3, 30 Закону України "Про Вищу раду правосуддя", **вирішила**:

1. Затвердити Порядок ведення Єдиного державного реєстру судових рішень (далі - Порядок), що додається.

2. Запропонувати Державній судовій адміністрації України:

у місячний строк із дня набрання чинності Порядком привести свої накази у відповідність із Порядком;

у шестимісячний строк із дня набрання чинності Порядком забезпечити приведення автоматизованої системи документообігу суду у відповідність до вимог Порядку.

3. Запропонувати адміністратору Реєстру у дванадцятимісячний строк із дня набрання чинності Порядком забезпечити засвідчення електронною печаткою підприємства, що відповідає вимогам Порядку, електронних примірників судових рішень та окремих думок суддів, внесених до Реєстру з електронними цифровими підписами, які не відповідають вимогам Порядку.

4. Звернутися до Кабінету Міністрів України із пропозицією розглянути питання про визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 25 травня 2006 року N 740 "Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень" (з подальшими змінами) з 1 жовтня 2018 року.

Голова Вищої
ради правосуддя

І. М. Бенедисюк

Порядок ведення Єдиного державного реєстру судових рішень

(У тексті Порядку слова "електронний цифровий підпис" та абревіатуру "ЕЦП" замінено словами "кваліфікований електронний підпис" та абревіатурою "КЕП" у відповідних відмінках згідно з рішенням Вищої ради правосуддя від 1 грудня 2020 року N 3334/0/15-20)

I. Визначення термінів

1. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

1) автоматизована система документообігу суду (далі - АСДС) - сукупність розподілених комп'ютерних програм і відповідних програмно-апаратних комплексів, визначених Положенням про автоматизовану систему документообігу суду, затвердженим Радою суддів України;

2) авторизація користувача - процедура отримання користувачем повноважень на доступ до інформаційних ресурсів Єдиного державного реєстру судових рішень (далі - Реєстр) за допомогою його власного кваліфікованого електронного підпису, який відповідно до вимог закону прирівнюється за правовим статусом до власноручного підпису користувача;

3) адміністратор Єдиного державного реєстру судових рішень (далі - адміністратор) - адміністратор Єдиної судової інформаційної системи державне підприємство "Інформаційні судові системи", віднесене до сфери управління Державної судової адміністрації України (далі - ДСА України). Адміністратор вживає заходи, пов'язані із технічним та організаційно-технологічним забезпеченням функціонування Реєстру, у тому числі такі: створення, вдосконалення та супроводження державної інформаційної системи Реєстру; адміністрування Реєстру; надання доступу до Реєстру; забезпечення зберігання та захисту даних, що містяться в Реєстрі, у тому числі шляхом визначення моделі захисту від загроз витоку інформації та засобів обробки електронних документів у Реєстрі та надання до них безоплатного цілодобового доступу на офіційному веб-порталі "Судова влада України"; виконання інших функцій, передбачених цим Порядком;

4) володілець інформації Єдиного державного реєстру судових рішень (держатель Реєстру) - ДСА України, яка вживає організаційних заходів, пов'язаних із забезпеченням ведення Реєстру;

5) електронний примірник окремої думки судді - електронний документ, засвідчений кваліфікованим електронним підписом судді, що виклав окрему думку, або іншої особи, визначеної згідно з пунктом 2 розділу III цього Порядку. Такий документ має бути ідентичним за документарною інформацією та реквізитами оригіналу окремої думки судді в паперовій формі;

6) електронний примірник судового рішення - створений в АСДС електронний документ, підписаний кваліфікованим електронним підписом судді, що ухвалив таке судове рішення, в разі колегіального розгляду - кваліфікованими електронними підписами всіх суддів, що входять до складу колегії, або іншої особи, визначеної згідно з пунктом 2 розділу III цього Порядку. Такий документ має бути ідентичним за документарною інформацією та реквізитами оригіналу судового рішення в паперовій формі;

7) електронний кабінет - захищений веб-сервіс, за допомогою якого, в тому числі, забезпечується взаємодія авторизованого користувача з Реєстром у режимі реального часу. З дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи сервіс електронного кабінету починає функціонувати як сервіс офіційної електронної адреси;

8) кваліфікований електронний підпис (далі - КЕП) вживається у значенні, визначеному Законом України "Про електронні довірчі послуги";

(підпункт 8 пункту 1 розділу I у редакції рішення
Вищої ради правосуддя від 01.12.2020 р. N 3334/0/15-20)

9) Єдиний державний реєстр судових рішень - державна інформаційна система, що входить до складу Єдиної судової інформаційної системи і забезпечує збирання, облік (реєстрацію), накопичення, зберігання, захист, пошук та перегляд інформаційних ресурсів Реєстру та їх образів. З дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи Реєстр переходить до її складу;

10) загальний доступ до судових рішень (далі - загальний доступ) - доступ до образів інформаційних ресурсів Реєстру;

11) знеособлення - процедура маскування в тексті електронного примірника судового рішення або окремої думки судді відомостей, що не можуть бути розголошені відповідно до вимог законодавства за допомогою спеціалізованого програмного забезпечення з подальшою вибірковою візуальною перевіркою результатів такого маскування. Результатом процедури знеособлення є створення образу електронного документа;

12) інформаційні ресурси Єдиного державного реєстру судових рішень - сукупність електронних примірників судових рішень та електронних примірників окремих думок суддів;

13) неавторизований користувач - користувач, що не пройшов авторизацію в державній інформаційній системі Реєстру за допомогою власного КЕП, який відповідно до вимог закону прирівнюється за правовим статусом до власноручного підпису користувача;

14) образ електронного примірника судового рішення або окремої думки судді (далі - образ) - автоматично створена копія електронного примірника судового рішення або окремої думки судді, що не містить відомостей, які не можуть бути розголошені в текстах судових рішень, відкритих для загального доступу, відповідно до вимог законодавства;

15) окрема думка судді - сформований суддею письмовий документ, який є формою визначення власної позиції судді в разі незгоди з прийнятим (наданим) рішенням (висновком) або викладенням обставин, що доповнюють мотивувальну частину рішення (висновку). Окрема думка відображає правову позицію судді у конкретній справі, яка розглядалася судом, та спрямована на заперечення, уточнення або обґрунтування висновків у рішенні суду;

16) повний доступ до судових рішень (далі - повний доступ) - режим доступу до інформаційних ресурсів Реєстру;

17) судове рішення - процесуальний документ, ухвалений судом (у тому числі слідчим суддею під час досудового розслідування) під час розгляду справи (матеріалів кримінального провадження) на будь-якій стадії судового провадження (ухвала, окрема ухвала, рішення, вирок, постанова, судовий наказ).

II. Підготовка судом інформаційних ресурсів Реєстру

1. Електронний примірник судового рішення або окремої думки судді виготовляється судом в АСДС у день ухвалення судового рішення або виготовлення його повного тексту в паперовій формі, підписується КЕП судді, який ухвалив таке судове рішення, а в разі колегіального розгляду - КЕП усіх суддів, що входять до складу колегії, та зберігається у стані, що унеможлиблює його подальше коригування.

2. Дата та час підписання КЕП, а також дата та час надсилання до Реєстру електронного примірника судового рішення або окремої думки судді автоматично зберігається в АСДС і не підлягає коригуванню.

3. Для кожного електронного примірника судового рішення та окремої думки судді АСДС на підставі обліково-статистичної картки судової справи формує такі реєстраційні відомості:

- 1) код суду згідно з довідником АСДС;
- 2) форма судочинства згідно з довідником АСДС;
- 3) форма судового рішення згідно з довідником АСДС;
- 4) стадія розгляду судової справи згідно з довідником АСДС;
- 5) дата ухвалення судового рішення;
- 6) дата викладення окремої думки судді (для окремої думки судді);
- 7) дата складення повного тексту судового рішення (для повного тексту судового рішення);
- 8) єдиний унікальний номер справи;
- 9) номер судового провадження;
- 10) номер кримінального провадження у Єдиному реєстрі досудових розслідувань (для кримінальних справ);
- 11) категорія судової справи (кримінального провадження) згідно з довідником АСДС;
- 12) склад суду із зазначенням кодів судді (суддів) та секретаря судового засідання згідно з довідником АСДС;
- 13) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові) (для фізичних осіб) учасників справи чи учасників судового провадження;
- 14) ознаки учасників справи або учасників судового провадження:
 - для юридичної особи - ідентифікаційний код юридичної особи (для юридичних осіб, зареєстрованих згідно із законодавством України, - ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань);
 - для фізичної особи - унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі або реєстраційний номер облікової картки платника податків або, у разі якщо зазначені номери у фізичної особи відсутні, - номер, серія (за наявності) паспорта громадянина;
 - для органів досудового розслідування - код правоохоронного органу згідно з довідником органів досудового розслідування АСДС;
- 15) статус учасників судового процесу або учасників судового провадження згідно з довідником АСДС;
- 16) ознака необхідності вилучення з мотивів безпеки з тексту судового рішення або окремої думки судді у кримінальній справі (кримінальному провадженні) відомостей щодо імен (прізвище, ім'я по батькові) суддів, які розглядали судову справу, та учасників судового процесу;

17) наявні в тексті судового рішення або окремої думки судді місця проживання або перебування фізичних осіб, адреси, номери телефонів чи інших засобів зв'язку, адреси електронної пошти, реєстраційні номери облікових карток платників податків, реквізити документів, що посвідчують особу, унікальні номери записів в Єдиному державному демографічному реєстрі, а також інші відомості, що дають можливість ідентифікувати фізичну особу - учасника справи;

18) номер свідоцтва про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого;

(підпункт 18 пункту 3 розділу II із змінами, внесеними згідно з рішенням Вищої ради правосуддя від 01.12.2020 р. N 3334/0/15-20)

19) інші реєстраційні відомості, зазначені у відповідній реєстраційній формі АСДС.

4. Для кожного електронного примірника судового рішення та окремої думки судді суддя (суддя-доповідач), який ухвалив судове рішення, за допомогою АСДС формує такі інформаційні відомості:

- 1) інформація, для забезпечення захисту якої розгляд справи або вчинення окремих процесуальних дій відбувалися в закритому судовому засіданні;
- 2) ознака необхідності відтермінування на один рік забезпечення доступу до судового рішення (для ухвал про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи, про відмову у задоволенні клопотання про обшук житла чи іншого володіння особи, про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії, про відмову у задоволенні клопотання про проведення негласної слідчої (розшукової) дії).

III. Оприлюднення судом інформаційних ресурсів Реєстру

1. Електронний примірник судового рішення або окремої думки судді оприлюднюється шляхом надсилання до Реєстру у день його виготовлення засобами АСДС. Реєстраційні відомості, зазначені в пункті 3 розділу II цього Порядку, надсилаються до Реєстру у складі електронного документа, який вони описують.

2. У разі надсилання до Реєстру судових рішень та окремих думок суддів, що ухвалювались суддями, які на момент настання необхідності надсилання до Реєстру відповідного електронного примірника втратили можливість його підписання власним КЕП (за наявності у таблиці обліку робочого часу відомостей щодо судді, підтверджених первинними документами, про підстави відсутності на роботі із нез'ясованих причин; через виклик повісткою до суду, правоохоронного органу, військового комісаріату; у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю; згідно з наказами про відрядження, про надання відпустки, про притягнення до дисциплінарної відповідальності, про звільнення тощо), такі електронні примірники підписує власним КЕП та надсилає до Реєстру особа, визначена наказом голови суду, в якому зберігається судова справа. У разі відсутності такого наказу електронні примірники підписує власним КЕП та надсилає до Реєстру голова суду, в якому зберігається судова справа, або особа, яка виконує його обов'язки.

Електронний примірник відповідного наказу в день його підписання із зазначенням прізвищ, імен, по батькові та контактних телефонів таких осіб, їх електронних адрес та посилених сертифікатів відкритих ключів КЕП вноситься до АСДС та надсилається адміністратору.

3. У разі припинення повноважень осіб щодо підписання електронних примірників судових рішень та окремих думок суддів згідно з вимогами абзацу другого пункту 2 цього розділу електронний примірник відповідного наказу голови суду в день його підписання вноситься до АСДС та надсилається адміністратору.

4. Відомості про набрання судовим рішенням законної сили (в тому числі за результатами розгляду справи судом апеляційної чи касаційної інстанції) вносяться до АСДС та надсилаються до Реєстру засобами АСДС відповідно до Положення про автоматизовану систему документообігу суду, затвердженого Радою суддів України.

IV. Приймання адміністратором інформаційних ресурсів Реєстру

1. Реєстрація електронних примірників судових рішень та окремих думок суддів здійснюється адміністратором за допомогою відповідних програмно-апаратних засобів Реєстру в день їх надходження з АСДС. За результатами реєстрації формується дата та час включення до Реєстру електронного примірника судового рішення та окремої думки судді.

2. Відповідні реєстраційні відомості, а також дата та час включення до Реєстру електронних примірників судових рішень і окремих думок суддів зберігаються у базі даних Реєстру в автоматичному режимі й не підлягають коригуванню.

3. Адміністраторові забороняється виключати з Реєстру електронні примірники судових рішень та окремих думок суддів або вносити будь-які зміни до них, крім випадків, що пов'язані з необхідністю виправлення технічної помилки, допущеної під час надсилання до Реєстру судового рішення або окремої думки судді, їх реєстрації в Реєстрі, ведення Реєстру або інших випадків, передбачених законом.

4. У разі виправлення судового рішення відповідно до процесуального закону його текст у Реєстрі не змінюється. До Реєстру додатково вноситься судове рішення, яким внесено зміни до відповідного судового рішення.

V. Оброблення адміністратором інформаційних ресурсів Реєстру

1. Зареєстровані електронні примірники судових рішень та окремих думок суддів протягом трьох робочих днів із дня їх реєстрації в Реєстрі обробляються та знеособлюються в автоматичному режимі в порядку черговості їх надходження.

2. Оброблення електронних примірників ухвал слідчих суддів здійснюється не пізніше наступного робочого дня із дня їх реєстрації в Реєстрі.

3. Оброблення електронних примірників судових рішень та окремих думок суддів у справах, розгляд яких або вчинення окремих процесуальних дій у яких відбулися у закритому судовому засіданні, здійснюється протягом трьох робочих днів із дня їх надходження до Реєстру.

VI. Зберігання інформаційних ресурсів Реєстру

1. Інформаційні ресурси Реєстру зберігаються у вигляді електронних даних, які за допомогою програмно-апаратних засобів можуть бути перетворені у візуальну форму.

2. Електронні примірники судових рішень та окремих думок суддів є документами безстрокового зберігання.

VII. Інформаційна взаємодія між Реєстром та іншими інформаційними системами

1. Інформаційна взаємодія між Реєстром та іншими державними електронними інформаційними ресурсами здійснюється інформаційно-телекомунікаційними засобами в електронній формі у порядку, визначеному спільним актом володільця інформації Реєстру та відповідного державного органу (установи), згідно з яким надсилаються електронні копії електронних примірників судових рішень, які безпосередньо стосуються здійснення відповідним державним органом (установою) визначених законом повноважень.

2. Інформаційна взаємодія між Реєстром та інформаційними системами недержавних та господарюючих суб'єктів здійснюється інформаційно-телекомунікаційними засобами в електронній формі у порядку, визначеному спільним актом адміністратора та відповідного суб'єкта, згідно з яким надсилаються образи інформаційних ресурсів Реєстру.

VIII. Забезпечення надання загального доступу до Реєстру

1. Образи інформаційних ресурсів Реєстру відкриваються для загального доступу не пізніше наступного робочого дня після завершення оброблення та знеособлення відповідних інформаційних ресурсів Реєстру.

2. Для неавторизованих користувачів надання безоплатного цілодобового доступу до образів інформаційних ресурсів Реєстру здійснюється через офіційний веб-портал "Судова влада України".

3. Для авторизованих користувачів надання безоплатного цілодобового доступу до образів інформаційних ресурсів Реєстру здійснюється за допомогою електронного кабінету.

4. Для реалізації права доступу до судових рішень та окремих думок суддів, внесених до Реєстру, неавторизованим користувачам надаються можливості пошуку, перегляду, копіювання та роздрукування судового рішення або його частини з дотриманням вимог цього Порядку. Авторизованим користувачам можуть додатково надаватися інші можливості роботи з образами інформаційних ресурсів Реєстру.

5. З метою унеможливлення несанкціонованого втручання в роботу державного інформаційного ресурсу адміністратор визначає для авторизованих та неавторизованих користувачів моделі захисту від загроз витоку інформації та застосовує засоби забезпечення цілісності бази даних Реєстру, попередження спроб несанкціонованих дій щодо інформаційних ресурсів Реєстру, а також вчиняє інші необхідні дії.

6. Обмеження (відтермінування) забезпечення загального доступу до електронних ресурсів Реєстру відбувається в порядку, визначеному законами України "Про доступ до судових рішень", "Про державну таємницю" та цим Порядком. Обмеження (відтермінування) загального доступу до електронних ресурсів Реєстру з інших підстав не допускається.

(розділ VIII доповнено пунктом 6 згідно з рішенням Вищої ради правосуддя від 23.12.2021 р. N 2364/0/15-21)

IX. Забезпечення надання повного доступу до Реєстру

1. Повний доступ до інформаційних ресурсів Реєстру забезпечується за допомогою електронного кабінету виключно для авторизованих користувачів.

2. Дозвіл на повний доступ до інформаційних ресурсів Реєстру надається суддям, працівникам апаратів судів, зокрема для забезпечення видачі копій судових рішень із Реєстру згідно з вимогами цього Порядку, членам Вищої ради правосуддя та уповноваженим працівникам секретаріату Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, уповноваженим особам Національного антикорупційного бюро України, Національного агентства з питань запобігання корупції, Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, Державного бюро розслідувань, Служби безпеки України, Національної поліції України, Державної прикордонної служби України, Офісу Президента України, що здійснюють підготовку матеріалів до розгляду Комісією при Президентові України у питаннях помилування, Офісу Генерального прокурора, Головного управління розвідки Міністерства оборони України, ДСА України та її територіальних органів, працівникам адміністратора.

(пункт 2 розділу IX із змінами, внесеними згідно з рішенням Вищої ради правосуддя від 27.09.2018 р. N 3018/0/15-18,

у редакції рішень Вищої ради
правосуддя від 01.12.2020 р. N 3334/0/15-20,
від 25.05.2021 р. N 1127/0/15-21,
від 05.08.2021 р. N 1798/0/15-21,
від 09.12.2021 р. N 2309/0/15-21,
від 18.01.2022 р. N 50/0/15-22)

3. Суддям, членам Вищої ради правосуддя та Вищій кваліфікаційній комісії суддів України за їх зверненнями до адміністратора надається дозвіл на повний доступ до інформаційних ресурсів Реєстру на весь час обіймання відповідної посади.

4. Уповноваженим особам Національного антикорупційного бюро України, Національного агентства з питань запобігання корупції, Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, Державного бюро розслідувань, Служби безпеки України, Національної поліції України, Державної прикордонної служби України, Офісу Президента України, що здійснюють підготовку матеріалів до розгляду Комісією при Президенті України у питаннях помилування, Офісу Генерального прокурора, Головного управління розвідки Міністерства оборони України, ДСА України та її територіальних органів, працівникам адміністратора надається дозвіл на повний доступ до інформаційних ресурсів Реєстру до дня його анулювання, але не довше ніж до дня звільнення такого працівника.

(пункт 4 розділу IX із змінами, внесеними згідно з рішенням
Вищої ради правосуддя від 27.09.2018 р. N 3018/0/15-18,

у редакції рішень Вищої ради
правосуддя від 01.12.2020 р. N 3334/0/15-20,
від 25.05.2021 р. N 1127/0/15-21,
від 05.08.2021 р. N 1798/0/15-21,
від 09.12.2021 р. N 2309/0/15-21,
від 18.01.2022 р. N 50/0/15-22)

5. Дозвіл на повний доступ до електронних примірників судових рішень надається та анулюється:

- 1) працівникам апарату суду - головою суду;
- 2) працівникам секретаріату Вищої ради правосуддя - її Головою;
- 3) працівникам секретаріату Вищої кваліфікаційної комісії суддів України - її Головою;
- 4) уповноваженим особам ДСА України - її Головою, уповноваженим особам територіальних управлінь ДСА України - начальниками управлінь;
- 5) працівникам адміністратора - його керівником;
- 6) уповноваженим особам Національного антикорупційного бюро України - його Директором;
- 7) уповноваженим особам Національного агентства з питань запобігання корупції - його Головою;
- 8) уповноваженим особам Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів - його Головою;
- 9) уповноваженим особам Державного бюро розслідувань - його Директором;
- 10) уповноваженим особам Служби безпеки України - її Головою;
- 11) уповноваженим особам Національної поліції України - її Головою;
- 12) уповноваженим особам Державної прикордонної служби України - її Головою;
- 13) уповноваженим особам Офісу Президента України, що здійснюють підготовку матеріалів до розгляду Комісією при Президенті України у питаннях помилування, - Керівником Офісу Президента України;
- 14) уповноваженим особам Офісу Генерального прокурора - Генеральним прокурором;
- 15) уповноваженим особам Головного управління розвідки Міністерства оборони України - його Керівником.

(пункт 5 розділу IX у редакції рішення Вищої
ради правосуддя від 27.09.2018 р. N 3018/0/15-18,

у редакції рішень Вищої ради
правосуддя від 01.12.2020 р. N 3334/0/15-20,
від 25.05.2021 р. N 1127/0/15-21,
від 05.08.2021 р. N 1798/0/15-21,
від 09.12.2021 р. N 2309/0/15-21,
від 18.01.2022 р. N 50/0/15-22)

6. Адміністратор здійснює реєстрацію користувача після надходження офіційного листа, підписаного особою, яка надала дозвіл на повний доступ до судових рішень, у якому зазначаються строк дії дозволу, посада, прізвище, ім'я, по батькові особи, якій надано дозвіл.

7. Посадова особа, зазначена в пункті 5 цього розділу, анулює дозвіл на повний доступ до судових рішень для відповідного користувача у разі звільнення такого користувача або відсутності потреби в подальшому доступі такого користувача до інформаційних ресурсів Реєстру та офіційно повідомляє про прийняте рішення адміністратора в день його прийняття із зазначенням посади, прізвища, імені та по батькові особи, якій анульовано дозвіл.

8. Адміністратором здійснюється анулювання реєстрації користувача також у разі порушення ним вимог користування Реєстром. Повторно повний доступ такому користувачу не надається.

9. Адміністратор здійснює адміністрування Реєстру відповідно до затверджених ним Правил використання Єдиного державного реєстру судових рішень.

10. Для отримання повного доступу до інформаційних ресурсів Реєстру відповідно до Правил використання Єдиного державного реєстру судових рішень користувач при кожному сеансі роботи з Реєстром має здійснювати авторизацію.

11. Адміністратор з метою запобігання несанкціонованому доступу до Реєстру забезпечує відстеження та облік дій авторизованих користувачів у порядку, визначеному Правилами використання Єдиного державного реєстру судових рішень.

(пункт 11 розділу IX із змінами, внесеними згідно з рішенням
Вищої ради правосуддя від 01.12.2020 р. N 3334/0/15-20)

12. Особи, яким надано дозвіл на повний доступ до судових рішень, зобов'язані не допускати розголошення у будь-який спосіб інформації, що стала їм відома у зв'язку з користуванням Реєстром у режимі повного доступу.

13. Посадові особи органів, яким стала відома інформація, що не може бути відкрита для загального доступу, зобов'язані не допускати її розголошення.

X. Відповідальність за надсилання до Реєстру інформаційних ресурсів

1. Обов'язок щодо своєчасного надсилання електронних примірників судового рішення та окремої думки судді для їх внесення до Реєстру шляхом формування та підписання відповідного електронного примірника в АСДС покладається на суддю (суддю-доповідача), який ухвалив таке рішення.

2. У разі надсилання до Реєстру судових рішень та окремих думок суддів, що ухвалювались суддями, які на момент настання необхідності надсилання до Реєстру відповідного електронного примірника втратили можливість його підписання власним КЕП (за наявності у таблиці обліку робочого часу відомостей щодо судді, підтверджених первинними документами, про підстави відсутності на роботі із нез'ясованих причин; через виклик повісткою до суду, правоохоронного органу, військового комісаріату; у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю; згідно з наказами про відрядження, про надання відпустки, про притягнення до дисциплінарної відповідальності, про звільнення тощо), такі електронні примірники підписує власним КЕП та надсилає до Реєстру особа, визначена наказом голови суду, в якому зберігається судова справа. У разі відсутності такого наказу електронні примірники підписує власним КЕП та надсилає до Реєстру голова суду, в якому зберігається судова справа, або особа, яка виконує його обов'язки.

3. Відповідальність за організацію в суді своєчасного правильного та повного внесення до АСДС реєстраційних відомостей, зазначених у пункті 3 розділу II цього Положення, а також відомостей про набрання судовим рішенням законної сили (у тому числі за результатами розгляду справи судом апеляційної чи касаційної інстанції), надсилання таких відомостей до Реєстру, а також за своєчасне надсилання адміністраторові відомостей, зазначених в абзаці другого пункту 2 розділу III цього Порядку та пункті 3 розділу III цього Порядку, несе керівник апарату суду або особа, яка виконує його обов'язки.

XI. Відповідальність адміністратора

1. Адміністратор відповідає за внесення до Реєстру надісланих інформаційних ресурсів, надання доступу до них відповідно до вимог цього Порядку, забезпечення захисту внесеної до Реєстру інформації від її викрадення, перекручення чи знищення.

2. Володілець інформації Реєстру здійснює контроль за захистом відомостей, за допомогою яких можливо ідентифікувати фізичну особу, що містяться в судових рішеннях у режимі повного доступу, від випадкової втрати або знищення, незаконної обробки, у тому числі незаконного знищення чи доступу до таких відомостей.

XII. Відповідальність за порушення вимог, встановлених цим Порядком

1. Порушення порядку ведення Реєстру, а також порушення права на доступ до судових рішень мають наслідком відповідальність, встановлену законом.

2. Адміністратор може обмежити доступ авторизованому користувачу до Реєстру в електронному кабінеті у разі порушення останнім вимог законодавства, цього Порядку або Правил використання Єдиного державного реєстру судових рішень.

XIII. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Порядок набирає чинності з дня його затвердження Вищою радою правосуддя та вводиться в дію з 1 жовтня 2018 року.

2. Під час інформаційної взаємодії, визначеної розділом VII цього Порядку, передаються виключно електронні документи або їх образи, для яких сформовані всі реєстраційні відомості відповідно до пункту 3 розділу II цього Порядку.